

இளங்குதர்

இளங்குதர்

D. Vaseer

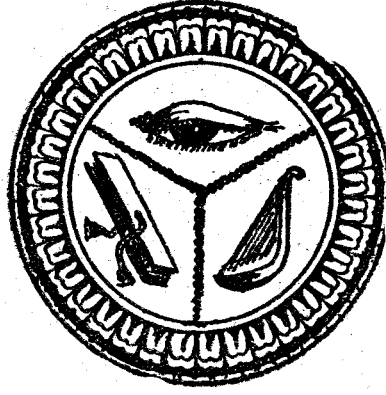

தமிழ்ச்சங்கம் (91/92)
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் -
பேராதனை

இ ள ங் க தி ர்

26வது ஆண்டு மலர்

பல்கலைக்கழகப்

பொன்விழா ஆண்டு (1991 / 92)

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

இதழாசிரியை:-

த. தவவதனி
(பல் மருத்துவ பீடம்)

வெளியீடு :-

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கம்

தமிழ்ச்சங்க கீதம்

புகழ் திகழ் தமிழ்மகள் புவிமீ தாளும்
 பொன்னாள் வருக ! வருக !!
 மகிழ்வுறு தமிழ் நில மாந்தர்கள் பண்பு
 மலைவிளக் காகவே ஒளிர்க
 சகலரும் ஒருதாய் தன்பிள்ளை கள்போல்
 சமத்துவ மாகவே வாழ்க
 தனித்துவம் காத்திட எழுக ! எங்கள்
 தமிழ்க் குற ளறநெறி தழைக்க
 தாயக மணிக்கொடி துலங்க
 பனித்திடு மலைசூழ் பழநகர் பேரா
 தனையுயர் தமிழ்க்கலை மன்றம்
 வளர்க ! வளர்க ! வளர்க !
 மாநிலம் போற்றிட வளர்க !!

வளம்தரு மாவலி நதிமருங் கமைந்தபே
 ராதனைப் பல்கலை மன்றில்
 விளைந்திடு பயிராய் விபங்கி சங்கம்
 வீறு கொண் டிலங்கி மிளர்க
 இளந்தமிழ் மாணவர் இன்கலைக் கோட்டம்
 இவ்வுல குளவரை துலங்க
 ஈழமணி நூடுயர்க ! எங்கள்
 நாளைய வாழ்வும் உயர்க
 நமதிறை அருண்வழி பொலிக
 பாளையின் குளிர்தரு மலைசூழ் பேரா
 தனைத்தமிழ்ப் பணியகம் வாழ்க !
 வாழ்க ! வாழ்க ! வாழ்க !
 பல்லாண் டுயர்வுடன் வாழ்க .

(“ஜன கண மன” எனும் இந்திய தேசிய கீத மெட்டு)

— சக்திதாசன்

உள்ளே.....

	பக்கம்
முகப்பு.....	... i
தமிழ்ச்சங்கீதம்	... ii
உள்ளே.....	... iii
இவ்விதழின் கட்டுரையாளர்கள்	... v
துணைவேந்தரின் செய்தி	... vi
பெருந்தலைவர் வாழ்த்து	... vii
பெரும்பொருளாளர் வாழ்த்து	... viii
அட்டைப்படக் கவிதை	... ix
செயற் குழு	... x
செயற் குழு (படம்)	... xi
தலைவரின் தகவரை	... xii
உபதலைவரின் உணர்விலிருந்து.....	... xiv
இளம்பொருளாளர் இயம்புகின்றார்	... xv
செயலாளர் செப்புகின்றார்	xvi
இளங்கதிர் குழு	xvi
இதழாசிரியையின் இதயத்திலிருந்து.....	... 1
செயலாளரின் குறிப்பேட்டிலிருந்து.....	... 98
சங்கத்தின் பாதையில்.....	... 115

கட்டுரை

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களும் இலக்கியத்திறனாய்வும்	
- கலாநிதி துரை. மனோகரன்	... 3
தமிழின் சிறப்பெழுத்துக்கள்	
- பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம்	... 9
தனியார் மயமாக்கமும் குறைவிருத்தி நாடுகளும்	
- திரு. மா. செ. முக்கையா	... 13
தி.த. மகாவிரதம் பாடல்களை விளக்கும் ராசு புத்திர ஓவியங்கள்	
- கலாநிதி ந. வேல்முருகு	... 19
இருண்ட யுகத்திலிருந்து விடியலுக்கு	
- திரு. ந. இரவீந்திரன்	... 23
பல்கலைக்கழகங்களில் 'பகடி வதை'	
- ரமீஸ் அப்துல்லா	... 29

இசையில் பரிணாமம்

- செல்வி ப. கசித்திரா	...	33
“முட்டத்தினுள்ளே” நாவல் ஒரு நோக்கு		
- கலாநிதி க. அருணாசலம்	...	37
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம் அன்றும்.....இன்றும்		
- திரு. வ. நந்தகுமார்	...	44
இலங்கை வாழ் மலையகத் தமிழர் தனியானதொரு தேசிய சிறுபான்மையினரா?		
- கலாநிதி அம்பலவாணர் சிவராஜா	...	49
மாரடைப்பும் மனித வாழ்வும் சில காரணிகள் பற்றிய ஆய்வு		
- கலாநிதி இரா. சிவகேசசன்	...	59
மார்க்ஸிய மெய்யியலில் அந்நிய மாதல் எண்ணக் கருவும் ஒழுக்கவியல் அடிப்படையும்		
- ஜனாப் எம். எஸ். எம். அனஸ்	...	63
தொகுத்துப் பார்க்கையில் துயர் வரலாறு சொல்லும் மலையக நாவல்கள்		
- திரு. க. முரளிதரன்	...	109

சிறுகதை

வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி	- செல்வி மரீனா இல்யாஸ்	...	71
நட்பு	- திரு. க. இரமணிதரன்	...	74
இலையுதிர் கால வசந்தங்கள்	- செல்வன். மு. விஜேந்திரா	...	79
அந்திநேரத்து பூபாளம்	- செல்வன். சூரியதாஸன்	...	85

கவிதை

இளங்கதிர் நீ வாழி	- அ. ஸ. அப்துல் சமது	...	2
உரமிட்டு உதைப்பட்டு	- செல்வி என். தாரணி	...	8
அடிமைச் சுவடுகள்	- செல்வி ஏ. சிவேந்திரா	...	18
மனிதா.....உன்னிடம் ஒர் யாசிப்பு	- செல்வி அருந்ததி சங்கரதாஸ்	...	22
சுதந்திரம்	- ராஜேஸ் ராஜரத்தினம்	...	36
வதந்திகள்	- மாத்தளை ரிஸ்வான்	...	43
மழை	- எஸ். கருணாநந்தராஜா	...	62
வெப்ப வசந்தங்கள்	- க. நா.	...	78
கிரி (நெருப்பு)	- ராஜன் நகுர்தின்	...	84
ஒவ்வாந படிமங்கள்	- சுழக்கவி ஏ. எச். எம். நவாஸ்	...	95
எதிர் காலம்	- த. ஹொஷான்	...	105
குழந்தாய் ஏன் அழுகிறாய்.....?	- எஸ். எல். பலாஹுதீன்	...	106
மறந்து விடாதே.....!	- செல்வி மரீனா இல்யாஸ்	...	108

இலக்கியத்திலிருந்து

வஞ்சி மாநகரமும் வஞ்சியும்	- ஊர்க்குருவி	...	96
---------------------------	---------------	-----	----

இவ்விதழின் கட்டுரையாளர்கள்

1) கலாநிதி துரை. மனோகரன்	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
2) பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம்	— ஆய்வாளர், இம்பீரியல் கல்லூரி, லண்டன்
3) திரு. மா. செ. முக்கையா	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், புவியியற்றுறை
4) கலாநிதி ந. வேல்முருகு	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், புவியியற்றுறை
5) திரு. ந. இரவிந்திரன்	— பட்டப்பின்படிப்பு மாணவர், தமிழ்த்துறை
6) றம்ஸ் அப்துல்லா	— இரண்டாம் வருடம், கலைப்பீடம்
7) செல்வி. ப. கசித்திரா	— மூன்றாம் வருடம், மருத்துவப்பீடம்
8) கலாநிதி க. அருணாசலம்	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
9) திரு. வ. நந்தகுமார்	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், புவியியற்றுறை
10) கலாநிதி. அம்பலவாணர் சிவராசா	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், அரசறிவியற்றுறை
11) கலாநிதி இரா. சிவகணேசன்	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், உயிரிரசாயனத்துறை, மருத்துவப்பீடம்
12) ஜனாப். எம். எஸ். எம். அனஸ்	— முதுநிலை விரிவுரையாளர், மெய்யியற்றுறை, கலைப்பீடம்
13) திரு..சு. முரளிதரன்	— அதிபர்/ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை கொட்டகவை

* * *

Vice-Chancellor's Message . . .

I am happy to extend my greetings to the Tamil Society of this University on the occasion of the publication of its journal 'Ilankathir' for the year 1991 - 92. This society has the distinguished record of bringing out this journal since 1948. The present issue coincides with the Jubilee celebrations of the University of Peradeniya.

The 'Ilankathir' is a staff - student journal devoted to the publication of articles, poems, short stories etc. It provides an opportunity for students studying in the Tamil medium to cultivate and display their creative talents in the field of letters. It is interesting to find that members of the staff also have been making useful contributions some of which embody original research and thinking.

One of the aims of University education is to provide facilities for the students to develop their writing skill, personality and character in an exemplary manner. As an integral part of this character development, University students also have a responsibility to promote inter cultural understanding and acquire a broad outlook. I am delighted to note that the Tamil Society has been making progress in this direction.

Professor J. M. Gunadasa
Vice-Chancellor

University of Peradeniya,
Peradeniya.
1992 - 08 - 26.

பெருந்தலைவர் வாழ்த்து...

எங்கள் பல்கலைக்கழகம் தன் பொன் விழாவினைக் கொண்டாடுவதும் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியரான சுவாமி விபுலாநந்தரின் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாடப்படுவதுமான இவ்வாண்டில், பல்கலைக்கழகம் தொடங்கிய நாள் முதல் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு வரும் தமிழ்ச்சங்கம் வெளியிடும் இளங்கதிர் இதழிற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்வெய்துகின்றேன். எமது அன் பிற்கும் மதிப்பிற்குமுரியவரும் நீண்ட காலமாகத் தமிழ்ச் சங்கத்தைக் காத்து வளர்த்தவருமான பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் நாடகங்களை அரங் கேற்றியதன் மூலம் ஈட்டிய பணத்தைக் கொண்டு 1948 இல் தொடக்கப்பட்ட இளங்கதிர் தமிழ் பேசும் மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும் ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தமிழ்ச் சங்கத்தின் கலை, இலக்கிய நடவடிக்கைகள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் மட்டுமன்றி அதற்கு வெளியேயும் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் நாடக வரலாற்றிலும் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குக் குறிப்பிடத்தக்கதோர் இடம் உண்டு.

சில காலமாகத் தவிர்க்க முடியாத பல காரணங்களினால் செம்மையாகச் செயற்படாதிருந்த தமிழ்ச் சங்கத்தை உற்சாகத்துடன் இயங்க வைத்த இவ் வாண்டுச் செயற்குழுவினர் இளங்கதிரையும் வெளியிட வேண்டுமென்று வலிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டதன் விளைவாக இவ்விதழ் வெளிவருவது உவகை அளிப்பதாகும். இளைஞர்தம் ஆற்றல் ஆக்க வழியிற் சென்றதன் பயனான அறுவடையைக் கண்டு இறும்பூதெய்தும் பேறு எமக்கு வாய்த்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு எமது பாராட்டுக்களும் வாழ்த்துக்களும் உரித்தாகும்.

— கி. தில்லைநாதன்

தமிழ்ப் பேராசிரியர்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்,
பேராதனை.

பெருந்தலைவர், தமிழ்ச் சங்கம்,

30 - 08 - 1992

பெரும் பொருளாளர் வாழ்த்துரை . . . .

இளங்கதிர் சஞ்சிகை இன்று மிகச் சிறப்பாக வெளியிடப்படுவதை நினைத்துப் புளகாங்கிதம் அடைகின்றேன். இந்நிகழ்வோடு தமிழ்ச்சங்கம் அதன் முழுமையைப் பெற்று விட்டதென்ற அம்சம் எனக்கு மன நிறைவைத் தருகின்றது. ஏனெனில் தமிழ்ச் சங்கம் '87'ல் மீளமைக்கப்பட்ட போது அது இயல்பாக இயங்கத் தேவையான சூழல் ஒன்று பல்கலைக்கழகத்தில் இருக்கவில்லை. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம், ஜேவிபி-மாணவர் போராட்டம், தமிழ்ப்போராளிகளின் நிலைப்பாடு, வன்முறை போன்றன. இனவுணர்வுகளை வலுப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. இந்நிலையிலும் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று பதிவுசெய்யப்பட்டு, இச்சங்கம் தமிழ் இலக்கிய கலாச்சார நிகழ்ச்சிகளைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடைவிடாது நடாத்தி வந்தமை பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

இந்த ஆண்டு செல்வன் வ. பவஹர்ன் தலைமையில் செயற்பட்ட செயற்குழு ஆக்கபூர்வமாக உழைத்து வந்திருக்கின்றது. விபுலாந்த ஆடிகளார் நூற்றாண்டு விழா, பேராதனைப் பல்கலைக் கழகப் பொன்விழா என்பவற்றையும் மிக பொருத்தமான முறையில் தமிழ்ச் சங்கம் கொண்டாட இக்குழு வழிசமைத்தது. இன்று இளங்கதிர் சஞ்சிகையைப் பிரசுரித்து வெற்றிக் கண்டுள்ளமை அதன் செயற்பாடுகளுள் முக்கிய நிகழ்வாகும்.

இளங்கதிர் சஞ்சிகையின் தமிழ்ப்பணி மகத்தானது. "பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் அனுபவங்கள், பிரச்சனைகள், ஆராய்ச்சிச் சிந்தனைகள் என்பன இலக்கிய வடிவம் பெற இது உதவி வந்திருக்கின்றது. தரமான நல்ல இளம் ஆசிரியர்களை ஊக்குவித்து அருமையான படைப்புக்களைத் தமிழ் உலகம் என்றும் பெற வாய்ப்பளித்து வந்திருக்கின்றது. பழைய சஞ்சிகைகளைப் புரட்டிப் பார்க்கும் எவரும் இவ்வுண்மையை இலகுவில் விளங்கிக் கொள்வர் தமிழ் மக்களிடையே நல்லதொரு வரவேற்பு இதற்கு உண்டு என்பதை இச் சஞ்சிகையின் பிரசுரத்திற்கு அவர்கள் வழங்கிய ஆசிகளையும், ஒத்துழைப்பையும் வைத்து மதிப்பிடலாம். பெரும் பொருளாளர் என்ற முறையில் அவர்கள் யாவருக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். தமிழ்ச் சங்கச் சஞ்சிகையாம் இளங்கதிர் எதிர்காலத்தில் மேலும் பல ஒளிக்கீற்றுக்களை வழங்கி அறியாமை இருள் போக்க எனது மனப்பூர்வமான நல் வாழ்த்துக்கள்.

பெரும் பொருளாளர்
தமிழ்ச்சங்கம்.

எம். எல். ஏ. காதர்
B. A (Hons); M. A (ANU)
முத்திலை விரிவுரையாளர்
அரசறிவியற் துறை
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

அட்டைப் படக் கவிதை

வரையிடை விரவிய
நிரை நிரையாதவன்
தரைதனில் வளைந்து
கரையதன் வழியே
உரைக்கும் மாற்றம்

வல்லிருள் அகன்று
நீளொளி பரவி
தவழ்ந்திடும் ஓடை
காலடிச் சுவடுகள்
உற்றது துலங்க.....

நரம்புடை நாணல்
சிரம் தாழ் நிலையில்
வரம் பெறு வாழ்வில்
உரம் பெறும் கதிரவன்

தலை நிமிர்ந்திருக்க
செந்நெல் இளங்கதிர்
வளத்தினைக் காட்ட
இளங்கதிர் வீசும்.

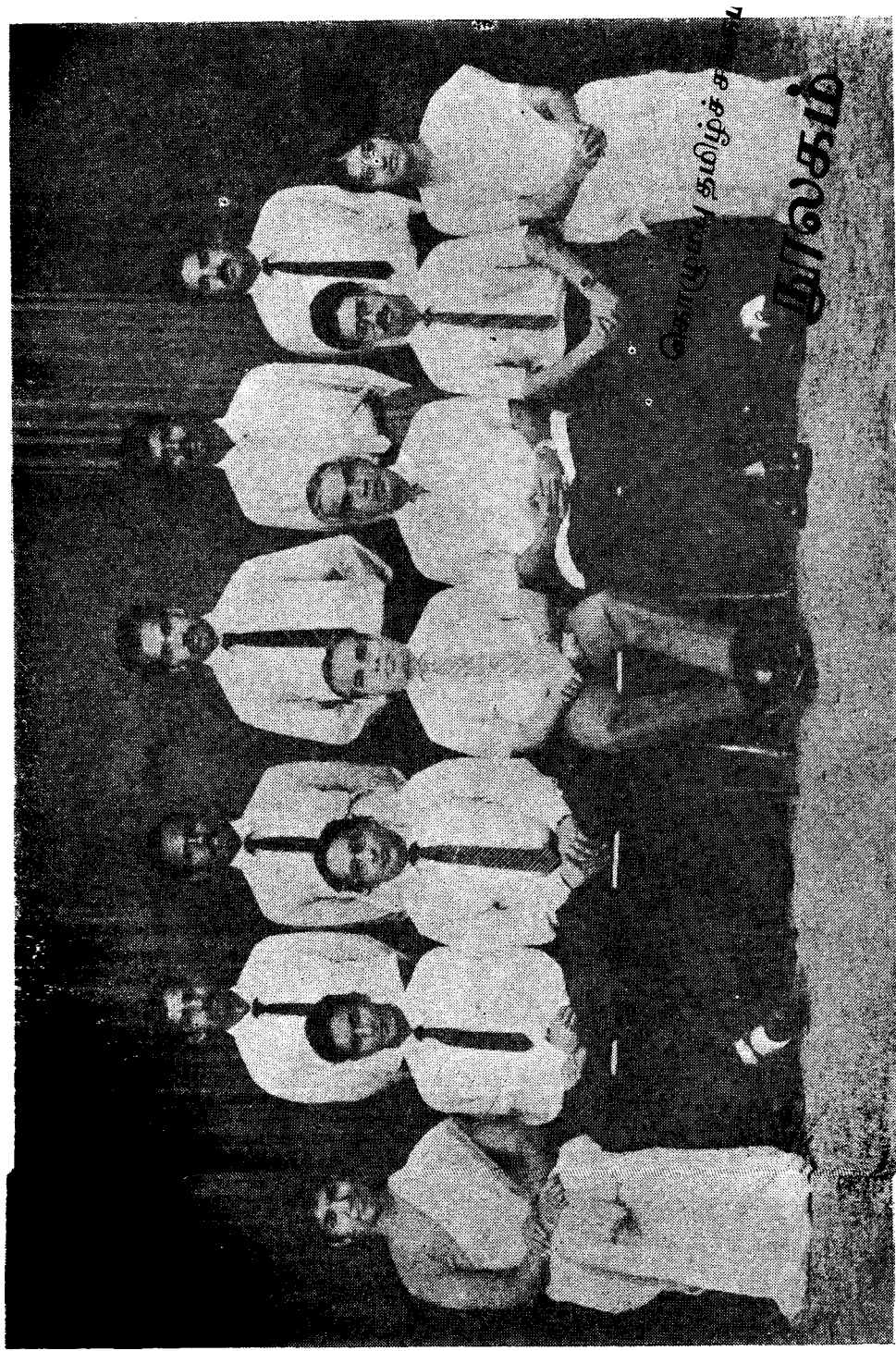
அட்டைப்படத்தை வரைந்துதவியவர்
சிவகுருநாதன் வசீகரன்
3ம் வருடம்
கால்நடை மருத்துவபீடம்

தமிழ்ச்சங்கம் செயற்குழு 1991/92

பெருந்தலைவர்	:-	பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன்.
பெரும்பொருளாளர்	:-	ஜனாப். எம். எல். ஏ. காதர்.
தலைவர்	:-	செல்வன். வ. பவஹான்.
உபதலைவர்	:-	செல்வன். க. நா. சண்முகதாசன்.
செயலாளர்	:-	செல்வன். ஆர். எம். இம்தியாஸ்.
இளம் பொருளாளர்	:-	செல்வன். ம. ஜோதிராஜ்.
இதழாசிரியை	:-	செல்வி த. தவவதனி.
குழு உறுப்பினர்கள்	:-	செல்வன். சு. சத்தியகீர்த்தி. செல்வி மரீனா இல்யாஸ், செல்வி வி. நந்தநந்தினி. செல்வன். சுல்பிஹார் அபூபக்கர். செல்வன். வே. சிவகுமார். செல்வன். ஏ. ஆர். எம். ஹாரிஸ். செல்வன். சா. வாகீசன்.

இருப்பவர்கள் (இ. வ.) வி. நந்தநத்தினி (கு. உ.), ஆர். எம். இம்தியாஸ் (செயலாளர்), எம். எல். ஏ. காதர் (பெரும்பொருளாளர்), பேராகிரியர் ஜே. எம். குணதாஸ் (துணை வேந்தர்), பேராகிரியர் சி. தில்லைநாதன் (பெருந்தலைவர்), வ. பவஹரன் (தலைவர்), த. தவவதனி (இதழாகிரியை),

நிற்பவர்கள் (இ. வ.) சா. வாசுதன் (கு. உ.) வே. சிவகுமார் (கு. உ.), ம. ஜோதிராஜ் (இளம் பொருளாளர்), க. நா. சண்முகதாஸன் (உப தலைவர்), ஏ. ஆர். எம். ஹாரிஸ் (கு. உ.)

தலைவரின் தகவுரை . . .

ஈழத்து தமிழிலக்கிய உலகில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கமும் அதன் இலக்கிய சஞ்சிகையாம் இளங்கதிரும் பல்வேறுபட்ட இலக்கியவாதிகளை - சிந்தனையாளர்களை முகம் கொண்டமை காரணமாக முத்திரை பதித்துள்ளன என்பது முற்றிலும் மெய்யானதாகும். அந்த வகையில் சுமார் பத்து வருட கால இடைவெளியின் பின் தமிழ்ச்சங்கத்தின் 58வது செயற்குழுவின் மூலம் 26வது மலராக 'இளங்கதிர்' தன் கிரணங்களை தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் மீது பரவ விடுவதையிட்டு பெரு மகிழ்வடைகின்றேன்.

தனி ஒருவனால் எதையும் சாதிக்க முடியாத எமது சமூக அமைப்பில் சாதனைகள் புரிவதற்கு ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட சமுதாய சக்தி ஒன்று பின்னணியில் அமைய வேண்டும். அந்த மாணவ சமுதாயம் எனும் சக்தியின் பின்னணியில்தான் 'தமிழ்ச் சங்கம்' என்ற இல்லத்தை..... பாழடைந்து தூர்ந்த நிலையை அணுகும் நிலையில் இருந்த இல்லத்தை..... ஓரளவிற்கேனும் பொலிவுறவைத்துள்ளோம் என்பதில் இறும்பூதெய்துகிறேன்.

எனவே தொடர்வதும் காலங்களிலும் தமிழ்ச்சங்கமும், இளங்கதிரும் விறுகொண்டு வெற்றி நடை போடவேண்டும் என்ற பெரும் இலட்சியப் பணியை அகங்கொண்டு செயற்படுமாறு எதிர்வரும் மாணவ சமுதாயத்திடம் வேண்டுகோளாய் விடுகின்றேன்.

வளரட்டும் "தமிழ்ச்சங்கம்" வீசட்டும் "இளங்கதிர்"

நன்றி

மின்னியல் துறை
பொறியியற் பீடம்

வ. பவஹரன்
தலைவர்

உபதலைவரின் உணர்விலிருந்து . . . . .

இந்த வருடத்தின் எமது தமிழ்ச்சங்கமானது பல்கலைக் கழக வரலாற்றிலே தமிழ், கலை, இலக்கிய அத்தியாயத்தில் புதிய ஒரு சகாப்தத்தை வழிசமைக்க வித்திட்டுள்ளமை வெளிப்படை. எந்த ஒரு அனுபவ ஆயுதங்களுமின்றி திடீரெனத் தொடக்கப்பட்டு முன்னேற்றப் பாதையிலே யாவரும் பாராட்டும் விதமாக மறுமலர்ச்சியடைந்துள்ளது. அந்த வகையில் இப்படியான ஒரு வளர்ச்சிக்காக சகல உறுப்பினர்களும் பாரபட்சமின்றிப் பாடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்துடன் எமது ஊக்கத்தினையும், தமிழ்ப்பணியார்வத்தினையும் சரியான முறையிற் செயற்படுத்த தமிழ்ச்சங்கப் பெருந்தலைவர், பெரும் பொருளாளர் ஆகியோர் முன்னின்று உதவியது எமக்குப் பெருமைதரக் கூடிய விடயமாகும். மேலும் எமது செயற்பாடுகளிற்கு சகல விதங்களிலும் உதவி செய்து ஒத்துழைத்த உபவேந்தர், மாணவ ஆலோசனைக் குழுத்தலைவர், மற்றும் விரிவுரையாளர்கள் சகலருக்கும் எமது நன்றிகளைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

எமது மாணவ கலைஞர்களின் திறமைகளைச் சரியான முறையில் வெளிக் கொணர்ந்தமைக்கு எம்மால் நடாத்தப்பட்ட நாடகவிழா சரியான ஒரு உதாரணமாகும். இந்த வரிசையிலே இனிவரும் தமிழ்ச்சங்கங்களும் தமக்குரிய பணியைத் திறம்படச் செய்ய வேண்டுமென்பது எமது அவா ஆகும். அதற்காக பல்கலைக் கழக தமிழ்பேசும் சகலரும் தம்மாலியன்ற ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் நல்க வேண்டும்.

நன்றி :

விவசாய பீடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

— க. நா. சண்முகதாசன்:
உபதலைவர்.

இளம் பொருளாளர் இயம்புகின்றார் . . . . .

தமிழ்ச்சங்கமானது ஆரம்பிக்கப்பட்டு பல ஆண்டுகள் இயங்கி வந்திருந்தும்.....இடையூறுகளை இட்டு சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இயங்காதிருந்த நிலையில் எமது செயற்குழு பொறுப் பேற்றது. எமது பல்கலைக்கழகம் பொன் விழாக் காணும் இவ் வேளையில் தமிழ்ச் சங்கத்தின் செயற்பாடு குறிப்பிடத் தக்க தொன்றாகும்.

நிதி என்று எதுவும் இல்லாத நிலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சங்கம் நிதிநிலையைச் சீர்திருத்துவதற்காக மாணவர்களிடமிருந்தும் விரிவுரையாளர்களிடமிருந்தும் உதவிபெற்று, இன்று மற்றைய சங்கங்கள் போன்று ஓர் உயிர்த்துடிப்புள்ள சங்கமாக விளங்குகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

தமிழ்ச்சங்கத்தினால் வெளியிடப்படும் 'இளங்கதிர்' ஆண்டுமலரை உங்கள் மத்தியில் பரவவைப்பதற்கு எடுத்த முயற்சிகளின் போது பல்வேறு தடைகளைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஆனால் அவற்றையெல்லாம் முன்னேற்றப் பாதையின் படிக்கற்களாக மாற்றியதன் பிரதிபலனே இவ் இதழாகும்.

“நிதி மிகுந்தவர் பொற்குவை தாரீர்
நிதி குறைந்தவர் காசுகள் தாரீர்
எதுவுமற்றவர் வாய்ச் சொல் அருளீர்
ஆண்மையாளர் உழைப்பினை நல்கீர்”

என்ற பாரதியின் பாடலுக்கமைய எங்கள் இளங்கதிர் வெளியீட்டிற்கு உதவி வழங்கிய உங்கள் கரங்களை நாம் என்றும் மறவோம்.

நன்றி.

விஞ்ஞான பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

ம: ஜோதிராஜ்
இளம் பொருளாளர்.

செயலாளர் செப்புனீற்றார் . . . . .

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்கம் கடந்த காலங்களில் ஆற்றி வந்த அளப்பரிய சேவைகள் கசுமாக நினைவு கூரப்பட வேண்டியவை ஆகும்.

இன, மத, மொழி பேதமற்று மானிட உயர்வுக்கும், இலக்கிய வெற்றிக்கும் நமது சங்கம் சுயநலமின்றி உழைத்துள்ளது. ஆற்றல் வாய்ந்த அருமையான கலைஞர்கள் நமது பணிகள் மூலம் வெளிச்சம் காட்டப்பட்டமை இதற்கு ஈடு இணையற்ற உதாரணமாகின்றது.

எமது செயற்பாடுகளுக்கெல்லாம் கிரீடம் அமைத்தாற் போல் அமைந்துள்ள இளங்கதிர் வெளியீடு சங்கத்து அயராத முயற்சியின் வெளிப்பாடாகும். எதிர்கால புத்திஜீவித்துவ பாதைக்கு வழியிட்டுள்ள “இளங்கதிர்” முயற்சி இனிது தொடர என் நல் வாழ்த்துக்கள்.

ஆர். எம். இம்தியாஸ்
செயலாளர்.

இளங்கதிர் வெளியீட்டுக்குழு

- 1) செல்வி. த. தவவதனி (தலைவி)
- 2) செல்வி. வி. நந்தநந்தனி
- 3) செல்வன். சு. சத்தியகீர்த்தி
- 4) செல்வன். பா. மணிவண்ணன்
- 5) செல்வன். ரமீஸ் அப்துல்லா
- 6) செல்வன். ராஜன் நகுர்தின்
- 7) செல்வி. ச. அருந்ததி
- 8) செல்வி. இ. வாசுகி
- 9) செல்வி. தி. சுபசீலி
- 10) செல்வன். ச. விஜய மோகன்
- 11) செல்வன். பி. ஜே. கஷ்ரா
- 12) செல்வன். பிரான்சிஸ் ஜோன்சன்

இதழாசிரியையின் இதயத்திலிருந்து . . . . .

தமிழ் இலக்கிய உலகில் ஒளி விட்டுப் பிரகாசித்து வந்த 'இளங்கதிர்' அரசியற் குழப்பங்கள் காரணமாக தனது வரலாற்றுப் பாதையிலே இருண்ட சில பக்கங்களைத் தரிசிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. எனவே அவ்விருளில் இருந்து இளங்கதிர் வெளிவந்து வெளியுலகைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற எமது ஆவல் மாணவசமுதாயத்தின் அயராத உழைப்பின் மூலம் நிறைவேறுவதையிட்டு பெரிதும் மனமகிழ்கின்றேன்.

தமிழ்ச்சங்க செயற்குழுவின் செயற்பாடுகள் முழுமைபெறுவது இளங்கதிர் சஞ்சிகை வெளியீட்டுடன் என்பது எம்மில் பலரறிந்த உண்மை. அவ்வகையில் நீண்ட காலத்தின் பின் பல்வேறு பற்றாக்குறைகளுடன் எமது சங்கம் புத்துயிர் பெற்றாலும்..... இளங்கதிரை வெளியிட்டாக வேண்டும் என்ற விருப்பு எமது செயற் குழுவினரின் மனங்களில் முளை விட்டது. ஆனால் அதைச் செயலாக்கும்போதுதான் எத்தனை நடைமுறைச் சிக்கல்கள்.....? எதுவும் இல்லை என எம்மை நோக்கிக் கூக்குரலிட்டுச் சிரித்தசங்கத்தின் பொருளாதாரம்..... தகுந்தவர் பலர் எம்மிடையே இருந்தும் கைகளை வந்தடையத் தயங்கிய ஆக்கங்கள்..... கசப்பான விமர்சனங்கள்.....ஆனால் எல்லாவற்றையும் ஒருவாறாகத் தாண்டி இன்று நூலுருப்பெற்று முழுமையடைகின்றது இளங்கதிர் !

இவ்விடத்தில் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தொடர்ந்து ஒரு தரமான இலக்கிய சஞ்சிகையாக வெளிவந்த இளங்கதிர் இம்முறையும் தரமானதாக அமைய வேண்டுமென்பதற்காக எமது இளங்கதிர்க்குழு எடுத்த முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் மாணவ சகோதர சகோதரிகளினால் நிரப்பப்பட வேண்டிய..... அவர்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பக்கங்கள் ஏனோ தானோவென, நிரப்பித்தான் ஆகவேண்டும் என்ற கட்டாயத்தின் பேரில் நிரப்பப்பட்டன. இந்நிலை இனிவரும் இளங்கதிருக்கும் ஏற்படக் கூடாது. அப்பணியை செவ்வனே செய்து தரமான இளங்கதிரை வெளியிட எமது மாணவ சமுதாயம் முன் வரவேண்டும் என்பது எனதவா.

இத்துடன் இவ்விதழ் வெளியீட்டிற்கு எப்போது சென்றாலும் ஆலோசனைகளும் ஊக்கமும் நல்கிய எமது சங்கப் பெருந்தலைவர், பெரும் பொருளாளர், ஆக்கங்கள் தந்துதவிய பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவ சகோதர சகோதரிகள், இன்முகத்துடன் பொருளுதவி அளித்த தமிழ்பிமானிகள், சிறப்பாக அச்சேற்றி உருக் கொடுத்த "சென்றல் பிரின்டர்ஸ்" நிறுவனத்தார்க்கும் மற்றும் தெரிந்தோ தெரியாமலோ உதவி நல்கிய அனைவர்க்கும் நன்றிகள் பலகோடி.

பல் மருத்துவபீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

— த. தவவதனி
(இதழாசிரியை)

இளங்கதிர் நீ வாழி....!

பல்கலை பயின்றிடும் எங்களுக்கு
பண்பாய் கலைக்கொரு பாலமானது - பல
கலையில் அமைத்த கலைமலரே
இன்பக் கலைகள் நாம் படைக்க
இளங்கதிர் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்!

முயற்சி இருந்தும் எங்களுக்கு
முறையோடதனை வெளியிடவே - மணி
முடியாய் எம்மைக் காட்டிடவே
முனைந்து வந்த நல் இதழாம்
இளங்கதிர் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்!

அழகாய் எங்கள் ஆக்கங்களை
அன்பாய் நாங்கள் உன்னிடமே - தினம்
அமைத்துத் தருவோம் அடைக்கலமே
அதையும் சுமந்திடவந்துதித்த
இளங்கதிர் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்!

கலைபல தாங்கிடும் கனி இதழே
கண்டவர் கண்களைக் கவர்ந்திடவே - உனை
கற்றவர் பயன்களைப் பெற்றிடவே
கருத்துடன் கருத்தினை முன்வைக்கும்
இளங்கதிர் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்!

கலைகள் என்றொரு வானமதில்
காலக்கடலின் சுழியினிலே - தினம்
கருமுகில் உன்னை இனி மறைக்கக்
காணோம் இனியெம் கண்ணாலே
இளங்கதிர் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்!

இதழே உன்னை நான் பாட
இகமதில் புகழை நீ தேட - தினம்
இன்பம் என்றும் நாம் நாட
இன்னல் இன்றி நீ உதிக்க
இளங்கதிர் உன்னை வாழ்த்துகிறேன்!

கே. எம். அப்துல்ஸமது
கலைப் பீடம், இரண்டாம் வருடம்,
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களும் இலக்கியத் திறனாய்வும்

— கலாநிதி துரை. மனோகரன் —

(தமிழ்த்துறை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்)

ஐரோப்பியரது வருகை, தமிழிலே நவீன இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிமுகத் துக்கும், வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது. இத்தகைய புதிய இலக்கியங்களின் வளர்ச்சி, தமிழில் நவீன திறனாய்வின் வளர்ச்சிக்கும் வழிகோலியது. நவீன இலக்கியங்களின் வளர்ப்புப் பண்ணையாக விளங்கும் இருபதாம் நூற்றாண்டே, இலக்கியத் திறனாய்வின் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக அமைந்தது. ஆங்கிலத் திறனாய்வு நூல்கள், திறனாய்வு பற்றிய அறிவையும், விளக்கத்தையும் திறனாய்வில் ஆர்வமுள்ளோருக்கு அளித்தன. அவற்றின் ஒளியில், பழந்தமிழ் இலக்கியத்தைத் திறனாய்வு நோக்கிப் பார்க்கவும் சிலர் முனைந்தனர். அவ்வகையில், தி. செல்வக்கேசவராய முதலியார், வ. வே. சு. ஐயர் முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்க முன்னோடிகளாக விளங்கினர்.

இலங்கையில் தமிழிலே இலக்கியத் திறனாய்வின் வளர்ச்சி, 1940களில் தொடக்கம் பெறுவதைக் காணலாம். நவீன இலக்கிய வாதிகளே நவீன திறனாய்வின் முன்னோடிகளாகவும் செயற்பட்டனர். மேலைப்புறத்து இலக்கியங்களிற் பரிச்சயம் பெற்ற அவர்கள், ஆங்கிலம் வாயிலாகத் தாம் பெற்ற திறனாய்வு அறிவினைத் தமிழிலும் பரீட்சிக்க முனைந்தனர். ஈழகேசரி பத்திரிகையைக் களமாகக் கொண்டு நவீன இலக்கிய முயற்சிகளும், இலக்கியத் திறனாய்வுப் பயிற்சிகளும் நடைபெறத் தொடங்கின. இதே

காலகட்டத்திலேயே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தோற்றமும் (1942) அமைந்தது.

இலங்கையின் தமிழ்த் திறனாய்வுத் துறையின் வளர்ச்சிபற்றி நோக்குகையில் தவிர்க்கவியலாத வகையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் பங்களிப்புக் குறித்தும் குறிப்பிட்டேயாகவேண்டிய நிலை உண்டு. பெரும்பாலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ்த்துறையினரும், பொதுவாகப் பிறதுறைகளைச் சார்ந்தோரும் தம்மால் இயன்ற பங்களிப்பினை இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பாகச் செய்து வந்துள்ளனர். பல்கலைக்கழகம் சார்ந்த திறனாய்வாளரிடம் ஆய்வுநெறிமுறைக் கல்வியும், இலக்கிய வரலாற்றுணர்வும், பிறதுறைகள் பற்றிய பொதுமையான அறிவும் பரவலாக அமைவதுண்டு. அதனால், அவர்களது திறனாய்வுத்துறைப் பங்களிப்புகள் குறிப்பிடத்தக்கனவாக விளங்குகின்றன. பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர் குறித்து கே. எஸ். சிவகுமாரன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் மூன்றுவிதமான விமர்சகர்கள் இருக்கின்றார்கள் எனக் கூறமுடியும். முதலாவது பிரிவினரைப் பல்கலைக்கழக விமர்சகர்கள் என அழைக்கலாம். இந்த விமர்சகர்கள் பல்கலைக்கழக வளாகங்கள் அல்லது உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் பேராசிரியர்களும், விரிவுரையாளர்களும் ஆவர். இவர்கள் பெரும்பாலும் தமது வர்க்கத்தினருக்கே (அதாவது சுக

ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்குமாக) எழுதுகிறார்கள். இலக்கியத்தைப் பாடமாக்கக்கொண்ட மாணவர்கள் இந்த விமர்சகர்களினால் பெரும் பயன் அடைகிறார்கள். தமிழ் இலக்கியத்தை ஒரு பாடநெறியாகப் பயிலும் மாணவர்களை வழிப்படுத்தி, ஆற்றுப்படுத்துபவர்கள் இந்தத் திறமை சார்ந்த பல்கலைக்கழக விமர்சகர்களே. உண்மையில் 'இலக்கிய விமர்சனம்' என்ற தனிப்பிரிவுக்குள் அடக்கமுடியாவிட்டாலும், இலக்கிய விமர்சனம் சார்ந்த மொழி, மொழியியல், வரலாறு, சரிதை போன்றவற்றில் ஆய்வை மேற்கொள்பவர்களையும் பல்கலைக்கழக விமர்சகர்கள் என அழைக்கலாம். இவர்களை ஆங்கிலத்தில் "தி அக்கடெமிக்ஸ்" என்பார்கள். இவர்கள் அனைவரும் ஒத்த தரமுடையவர்கள் என்றோ பல்கலைக்கழக விமர்சகர்கள் பிரிவில் மாத்திரம் அடங்குபவர்கள் என்றோ கருதப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். உதாரணமாக, கலாநிதிகள் கைலாசபதி, சிவத் தம்பி போன்றவர்களை ஏனைய பிரிவுகளில் அடக்கலாம்."

சிவகுமாரனின் மேற்கண்ட கருத்து, ஓரளவே பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளருக்குப் பொருந்துகிறது எனலாம். "இவர்கள் பேரும்பாலும் தமது வர்க்கத்தினருக்கே (அதாவது சக ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்குமாக) எழுதுகிறார்கள்" என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமை ஏற்புடையதல்ல. அத்திறனாய்வாளர்கள் தமது ஆளுமைமிக்க பார்வை வீச்சால், தமிழிற் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்கு ஆக்கபூர்வமான பங்களிப்புச் செய்துவருகின்றனர் என்பதே உண்மையாகும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் திறனாய்வு முயற்சிகளுக்குப் பிதாமகராகக் கொள்ளத்தக்கவர், சுவாமி விபுலாநந்தராவர். அவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவிருந்த காலத்திலிருந்து (1943 - 1947) பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வுப் பணிகள் ஆரம்

பும் பெறுகின்றன எனலாம். விபுலாநந்தர் தமது பரந்த பல்துறைசார் அறிவினாலும், உலகளாவிய ஒப்பியல் நோக்கினாலும் பல்கலைக்கழகத்தில் திறனாய்வுத் துறைக்கான முன்னோடிகளாகத் தினை அமைத்தார். ஆற்றாலும், ஆளுமையும் பொதித்த அவரது அரும் பணிகள், திறனாய்வு வளர்ச்சிக்குப் பயனூட்டும் உரமாக அமைந்தன. விபுலாநந்தரின் திறனாய்வுப் பணி, பயனுள்ளவற்றை அறிமுகப்படுத்தல் என்ற பாங்கில் அமைந்திருந்தது. ஆய்வாளராகவும், ஆக்க இலக்கியகர்த்தாவாகவும் விளங்கிய அவர் ஏற்படுத்திய அடிப்படை, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினரிடத்து ஆய்வறிவு அடிப்படையில் எதனையும் மதிப்பிடும் போக்கினைத் தூண்டியது எனலாம்.

இவ்வகையில், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் இன்னொரு பரிமாணமாக விளங்கியவர், பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் ஆவர். திட்டவட்டமான இலக்கிய வரலாற்றுப் பார்வை கொண்ட அவர், செய்முறைத் திறனாய்வைப் (Practical Criticism) பல்கலைக்கழக மாணவர் மத்தியில் அறிமுகப்படுத்தி, அதனைச் சிறப்புறக் கற்பிப்பவராக விளங்கினார். ஐ. ஏ. ரிச்சார்ட்ஸ், அவரது ஆதர்ச திறனாய்வாளராக அமைந்தார்.

இலங்கையின் மூத்த பல்கலைக்கழகமான பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1950 கள் முதலாகவே இலக்கிய வரலாறும், நவீன இலக்கியங்கள் பற்றிய அறிமுகமும், இலக்கியத் திறனாய்வும் பாடத்திட்டத்தில் இடம் பெற்று விட்டன. பாரதியும், புதுமைப்பித்தனும் தமிழ்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களை முந்திக் கொண்டு இலங்கையில் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களால் இன்னமுமே முற்றாக அங்கீகரிக்கப்படாத பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையின் ஆய்வறிவு நோக்கு, ஐம்பதுகளிலேயே இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையினரைக் கவர்ந்து விட்டது என்பது இன்னொரு சிறப்பம்சமாகும்.

இத்தகைய ஒரு பின்னணியிலேயே தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுத் துறைக்கும், ஆய்வறிவுத்துறைக்கும் புதிய பார்வையையும், புதிய செயல் நெறியையும் புகுத்திய பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் சுவடுகள் பல்கலைக்கழகத்திற் பதியத் தொடங்கின. சுவாமி விபுலாநந்தரின் உலகளாவிய ஒப்பியல் நோக்கும், பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையின் ஆய்வறிவு நோக்கும் கைலாசபதி என்ற ஆற்றல் வாய்ந்த திறனாய்வாளிற் சங்கமமாகின்றன. சமூகவியல் அடிப்படை கொண்ட கைலாசபதியின் திறனாய்வுப் பார்வை, இலங்கையில் மாத்திரமன்றி, தமிழ் நாட்டிலும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வந்துள்ளது. அதே வேளை, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் தனித்துவத்தையும் இலக்கியவுலகில் முன்னிறுத்திய பெருமையும் அவருக்கு உரியது. சர்வதேசமட்டத்திலும் தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய பார்வையை ஏற்படுத்திய பெருமை கைலாசபதிக்கும் உண்டு. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றிற் கடமை யாற்றிய அவர், தமது ஆழ - அகலம் மிக்க திறனாய்வு நோக்கினால், பல்கலைக்கழகத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் இடையே ஓர் இலக்கிய உறவுப் பாலமாகவும் விளங்கினார். குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது செயற்பாடுகள் அத்தகையனவாக இருந்தன. அவரது பெறுமதிமிக்க நூல்களும், கட்டுரைகளும் நிதழ் காலத்திலும், எதிர்காலத்திலும் பல இளம் ஆய்வாளருக்கும், திறனாய்வாளருக்கும் ஆதர்சமாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கைலாசபதியின் உரைநடை விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது ஆற்றலையும், ஆளுமையையும் புலப்படுத்தத்தக்க வகையிற் தனித்துவம் வாய்ந்ததாக அது உள்ளது. பேராசிரியர் கைலாசபதியிடம் காணத்தக்க பிறிதொரு சிறப்பம்சம், எழுத்தாளரை, இளம் ஆய்வாளரை, திறனாய்வாளரை ஊக்கூட்டி உழைக்கச் செய்யும் பண்பாகும். இத்தனை சிறப்பும், ஆற்றலும் மிக்க

திறனாய்வாளர் கைலாசபதியிடம் குறைகளும் இல்லாமல் இல்லை. அவரை ஓரளவுக்குக் குழுமனப்பான்மை பாதித்திருந்தது. அத்தகைய பாதிப்பு, இலங்கையின் சிறந்த கவிஞரான மஹாகவியை (து. உருத்திரமூர்த்தி) அவர் பார்வையிலிருந்து மறைத்து விட்டது.

பேராசிரியர் கைலாசபதியைப் போன்றே, ஆற்றலும், ஆய்வறிவுத் திறமையும் வாய்ந்த பிறிதொரு பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர், இவ்வருடம் மணிவிழாக் கொண்டாடும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியாவர். அவரும் சமூகவியல் அடிப்படை கொண்ட அணுகுமுறையையே தனது திறனாய்விற் பயன்படுத்துகின்றார். தமிழ் இலக்கியம் முழுமையையும் தமது ஆழ-அகலப் பார்வையினால் அளந்து திறனாய்வு செய்யும் சிவத்தம்பி அவர்கள், பல சிறந்த நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் ஆக்கியளித்துள்ளார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நுண்கலைத்துறைப் பேராசிரியராக விளங்கும் அவர், தமது பயனுள்ள திறனாய்வுப் பங்களிப்புகளால் தமிழ் நாட்டிலும் கணிப்புப் பெற்றவராக விளங்குகின்றார். கைலாசபதி போன்று, சர்வதேசரீதியாகத் தமிழ் இலக்கியம் கணிப்புப் பெறத்தக்க வகையில் இயங்கி வருபவர், சிவத்தம்பி. திறமை மிகுந்த பேராசிரியர் சிவத்தம்பியினது முக்கிய குறையாகப் பலராலும் சுட்டப்படுவது, சிலவேளைகளிற் தெளிவு குறைந்து காணப்படும் அவரது உரைநடையாகும்.

இலங்கையின் ஆற்றல் மிக்க இன்னொரு பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளராக விளங்குபவர், பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் ஆவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக விளங்கும் அவரும் சமூகவியல் சார்ந்த அணுகுமுறையையே தமது திறனாய்வுகளிற் பயன்படுத்தி வருகின்றார். அவரது நூல்களும், பல்வேறு கட்டுரைகளும் இலக்கியத் திறனாய்வு தொடர்பான அவரின் பங்களிப்பினைப் புலப்படுத்துகின்றன. கைலாசபதியைப் போன்றே பத்தி

ரிகைத்துறை அனுபவமும் வாய்ந்த தில்லைநாதன் அவர்கள், செறிவுநுட்பம் வாய்ந்த உரைநடையைக் கையாண்டு வருகின்றார்.

இந்நாட்டின் ஆளுமை மிக்க வேறொரு தரமான பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர், பேராசிரியர் சி. சிவசேகரமாவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பொறியியல் பீடத்திற் கடமையாற்றி, தற்போது லண்டனில் வதிபவரான சிவசேகரம் நறுக்குத் தெறித்தாற் போல் தமது திறனாய்வுக் கருத்துக்களை முன்வைத்து வருபவர். அதனால், இலக்கியவுலகிற் சர்ச்சைக்குரியவராகவும் விளங்குபவர். இலங்கையின் தரமான கவிஞர்களுள் ஒருவராக விளங்கும் அவர், திறனாய்வுத்துறைக்குப் பயனுள்ள பல கட்டுரைகள் வாயிலாகப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை நீண்டகாலமாக திறனாய்வுத்துறையிலும் மிகுந்த ஈடுபாடு காட்டிவந்துள்ளது. பல சிறந்த திறனாய்வாளர்களை இத்துறை உற்பத்தி செய்து வந்துள்ளது. தமிழ்த்துறையிற் தற்போது கடமையாற்றும் கலாநிதிகள் க. அருணாசலம், எம். ஏ. நுஹ்மான், துரை மனோகரன் ஆகியோர் திறனாய்வுத் துறையில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டு வருகின்றனர். அரசறிவியற்றுறை சார்ந்த கலாநிதி அ. சிவராசாவும் திறனாய்வுத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டுபவராக விளங்குகின்றார்.

எழுபதுகளின் மத்தியில் தோற்றமும், எழுச்சியும் பெறத் தொடங்கிய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், அதன் ஆரம்பகாலத்திலிருந்து பேராசிரியர் கைலாசபதியின் ஆளுமையோடு இணைந்து வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஒரே ஆண்டுகளில், பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் ஆற்றலும் பல்கலைக்கழகத்துடன் சங்கமிக்கத் தொடங்கியது. அப்பல்கலைக்கழகத்தைச் சார்ந்த பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், இ. முருகையன், ஏ. ஜே. கனகரட்னா, மௌ. சித்திரலேகா,

க. நாகேஸ்வரன், கலாநிதிகள் நா. சுப்பிரமணிய ஐயர், சபா. ஜெயராசா, சோ. கிருஷ்ணராஜா முதலானோர் திறனாய்வுத் துறையிற் குறிப்பிடத்தக்கோராக விளங்குகின்றனர். மருத்துவத்துறைப் பேராசிரியர் நந்தியும் இலக்கியத் திறனாய்விற் பொதுவான ஈடுபாடு உடையவராவர்.

எண்பதுகளிற் தோற்றம் பெற்று, தொண்ணூறுகளிலேயே கலைத்துறை சார்ந்த துறைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள இலங்கையின் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகமும் ஆற்றல் வாய்ந்த இரு திறனாய்வாளரைக் கொண்டுள்ளது. நுண்கலைத்துறைத் தலைவரான கலாநிதி சி. மௌனகுருவும், தமிழ்த்துறையை சார்ந்த செ. யோகராசாவுமே (கருணையோகன்) அவ்விருவருமாவர்.

இத்தகைய திறனாய்வாளர்களுடன், ஆய்வறிவு நோக்கில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், இலக்கிய வரலாறு, சமூக பண்பாட்டு வரலாறு, மொழியியல், சாசன வியல், வாய்மொழி இலக்கியம், இஸ்லாமிய இலக்கியம் போன்ற துறைகளிற் பயன்மிக்க பங்களிப்புச் செய்துள்ள பல்கலைக்கழக அறிஞர்களும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள். இவ்வகையில், பேராசிரியர்கள் க. கணபதிப்பிள்ளை, சு. வித்தியானந்தன், ம. மு. உவைஸ், தனிநாயகம் அடிகள், ச. தனஞ்செயராசசிங்கம், பொ. பூலோகசிங்கம், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, சு. சுசீந்திரராஜா, கலாநிதிகள் ஆ. கந்தையா, பாலசுந்தரம் முதலானோர் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இலங்கையின் திறனாய்வு வளர்ச்சிக்கு இத்தகையோரின் ஆய்வறிவு முயற்சிகள் சிறந்த பின்னணியை அமைத்துக் கொடுத்திருந்தன என்பதை மறுப்பதற்கியலாது.

தமிழ்நாட்டுடன் ஒப்பிடும்போது, திறனாய்வுத்துறையில் இலங்கை வளர்ச்சி பெற்று விளங்குகின்றது. இதற்குப் பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளரின் பங்களிப்புகள் அடிப்படையாக விளங்குகின்றன. இந்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியாளரில் மூத்த பரம்பரையினர் பெரும்பாலும்

பெற்றிருந்த மேனாட்டுக் கல்வியும் திறனாய்வுத் துறையில் இலங்கை சிறந்து விளங்குவதற்கு ஒருவகையிற் காரணமாகும். திறனாய்வுத்துறை சார்பான அவர்கள் சிலரது அக்கறை, அவர்களது மாணவர்கள் சிலரையும் அத்துறையில் ஈடுபடச் செய்தது.

பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளரிற் பெரும்பாலோர் சமூகவியல் சார்ந்த அணுகுமுறையையே கைக்கொள்கின்றனர். இவ் அணுகுமுறை இயல்பாகவே அவர்களிடத்து முற்போக்குப் பார்வையினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. திறனாய்வாளரின் இத்தகைய அணுகுமுறை, ஆக்க இலக்கிய காரரையும் பெரிதும் பாதித்துள்ளது. அதனால், இலங்கை எழுத்தாளரிடத்துப் பொதுவாகச் சமுதாய அக்கறை இயல்பாகக் காணப்படுகின்றது. அதேவேளை ஆரம்பத்தில் முற்போக்குத் திறனாய்வாளரால் உள்ளடக்கம் பற்றிய விடயங்களே பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டன. ஆயின், இன்றைய நிலையில் இலக்கியத்தின் கலைத்துவ அம்சங்களும் பின்வந்தோரால் வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இலங்கையில் அறுபதுகளிலிருந்து அவ்வப்போது இடம்பெற்றுவந்துள்ள இலக்கியச் சர்ச்சைகளும் திறனாய்வுப் போக்கின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்த காரணிகளாக விளங்குகின்றன. அறுபதுகளில் மரபுவாதிகளுக்கும், முற்போக்காளருக்கும் இடையே இடம்பெற்ற இலக்கியச் சர்ச்சைகள் நவீன இலக்கியங்கள் தொடர்பானவையாகும். எழுபது, எண்பதுகளில் இலக்கியத்தில் அழகியல் தொடர்பான சர்ச்சைகள் முதன்மைபெற்று விளங்கின. இவை பல்கலைக்

கழகத் திறனாய்வாளருடனும் தொடர்புபட்டவையாகக் காணப்பட்டன. பொதுவாக இலக்கியம், இலக்கியத் திறனாய்வு பற்றிய கருத்துக்கள் கூர்மைபெற இச்சர்ச்சைகள் வழியமைத்தன எனலாம்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில், கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பினும், இலக்கியவாதிகளுக்கும், திறனாய்வாளருக்கும் இடையே பொதுவாகச் சமூக உறவு காணப்படுகின்றது எனலாம். பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளருட் கணிசமானோர் ஆக்க இலக்கியத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டோராக விளங்குவதும் இதற்குக் காரணமாகின்றது எனலாம். அதேவேளை, எழுத்தாளர் மத்தியில் பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர் தொடர்பாகச் சிலவேளைகளில் ஒருவகை எதிர்ப்பு மனப்பான்மையும் காணப்படுவதுண்டு. எனினும், பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளரின் அங்கீகாரம் பெறுவது, தமது படைப்புகளுக்குக் கிடைக்கும் பெரும்பேறு எனவும் அவர்கள் கருதுவதுண்டு. ஆகவே, ஒருபுறத்தில் ஒருவகை எதிர்ப்புணர்வும், மறுபுறத்தில் அதிகாரபூர்வமான அங்கீகாரம் பெறும் நோக்கும் எழுத்தாளர் சிலர் மத்தியில் இருப்பதை மறுப்பதற்கியலாது. எவ்வாறாயினும், பொதுவாகப் பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர் சட்டாம்பிள்ளை மனோபாவத்துடன் நடந்துகொள்வதில்லை. ஆயினும், பல்கலைக்கழகத் திறனாய்வாளர் சிலரிடம் காணப்படும் குழுமனப்பான்மை, அவர்களது திறனாய்வுப் பார்வையைப் பாதிக்கின்றது என்பதையும் மறைப்பதற்கு இல்லை.

உரமிட்டு... உதைபட்டு..

★ ★ ★

இந்த கறுப்பு தேசத்தில்

நீ மட்டும்

ஏன்?

வெள்ளைப் புள்ளியாய்

சித்திர வதைகள் எல்லாமே

உனக்குத் தான் என்றிருக்கும் போது

நீ

பட்டுத் தொட்டிலுக்கு ஆசைப்படுவது

என்ன நியாயம்?

உனக்கு பல அணிகள்

இருந்தனவே !

இப்போதெல்லாம் நீ

துப்பாக்கி குண்டுகளை

மட்டுமே

அணிந்து கொள்கின்றாய்.

அன்று

உனது இனிமைக்காகவே

தேசம் விட்டு தேசம்

கவர்ந்து செல்லப்பட்டாய்.

இன்று

அநீதியைக் கேட்டு விட்டதால்

சர்வதேச அகதியாகி விட்டாய்.

உனது

பெயரைச் சொல்லி

பல

வட்ட மேசைகள்

வட்ட மடிக்கின்றனவே!

அங்கே

தீர்க்கப்படுவது விஷயமல்ல

தீட்டப்படுகிறது

விஷம்.

உரமிட்டு

வளர்க்கப்பட்டதால் தான்

உதைபட்டாலும்

உயர்ந்து நிற்கிறாய்.

தமிழே

நீ

தத்தளிப்பதாக

நினைத்து விடாதே.

தளையறுக்கத் தான்

வந்திருக்கின்றாய்.

— என். தாரணி

கலைப்பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழின் சிறப்பெழுத்துக்கள்

— பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் —

- 1.1. தமிழுக்கேயுரியனவாகக் கருதப்படும் ஒலிகள் பற்றிய தெளிவீனங்கள் தமிழர் மத்தியிலும் தமிழறிந்தோர் மத்தியிலும் நிலவுகின்றன. தமிழ் ஒலியியலில் மேலெழுந்தவாரியாகத் தென்படும் சில முரண்பாடுகள் தமிழின் எளிமை பற்றிய கருத்துக்கட்கு ஊறானவை. இவை பற்றிய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு நான் முன்வைக்கும் நோக்கம், அவை அம்முரண்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தும் விவாதங்கட்கு வழி கோலக்கூடும் என்பதே தமிழிற் புலமையுடையோர் அவற்றை மேலும் ஆழமாகப் பரிசீலிப்பார்களாக.
- 1.2. தமிழின் வல்லின மெய் ஒலியின்களில் முதல் ஐந்துக்கு (க ச ட த ப) ஒலிப்புடை. ஒலிப்பிலா ஒசைப் பெறுமானங்கள் உள்ளன: (k - g l, ch - j l, t - d, th - dh, p - b), மர்புத் தமிழ் இந்த ஒலி வேறுபாடுகளைத் தனித்தனி எழுத்துக்களால் அடையாளங்காண மறுக்கிறது. இவ்வகையிற் தமிழ் பிற உலக மொழிகளினின்று வேறுபட்டுள்ளது. சமகாலத் தமிழ்ப் பேச்சு இவ் ஒலி வேறுபாடுகளைத் தனி ஒலியன்களாக அடையாளங்காண முற்படுகிறதாயினும், எழுத்துமுறை இந்த உண்மையைப் புறக்கணிக்கின்றமை, அதன் குறைபாடாகவே பலராலும் உணரப்படுகிறது. முற்கூறிய அவசியமான வேறுபாடுகளைப் பேண மறுக்கும் தமிழ் எழுத்து முறையும் மரபு மொழி வழக்கும் தமிழுக்கேயுரிய சில ஒலியன்களைப் பேணுகின்றன. தமிழின் சிறப்பெழுத்துக்களான ந (ந் வினின்று பிறிதாக), ற, ள, ழ - வரிசை உயிர் மெய்களும் தனி மெய்களும் ஆய்தமும் (ஃ) சில பிரச்சனைகளை எழுப்புவன.
- 2.1. ஆய்தம் தமிழின் சார்பெழுத்துக்களில் ஒன்றாகவே கருதப்பட்டதாகவும் பிற எழுத்துக்கட்கு வடிவங்கள் அமைந்த பின்னரே அதற்குரிய எழுத்து வடிவம் அமைக்கப்பட்டது எனவும் பரவலாக ஏற்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தோற்றுவாய் பற்றி நிச்சயமாக எதுவும் கூற இயலாதுள்ளது. தமிழில் இவ்வெழுத்தின் உரிய பாவனை குறைவானது மட்டுமன்றி அருகியும் வருகிறது. (இன்று “எஃகு” மட்டுமே ஆய்தத்தை அவசியமாக்குஞ் சொல். அஃதுவும் இஃதுவும் பெரும்பாலும் வழக்கொழிந்துள்ளன). ஆய்தம் மொழியியல் வீதிப்படி ஒரு மெய்யெழுத்து. தமிழில் இதற்குரிய உயிர்மெய்கள் இல்லை. சமகாலத் தமிழில் இதன் தகுதி முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு இன்னொரு மெய்யெழுத்தின் ஒலிப்பெறுமானத்தை மாற்றும் ஒரு குறியீடாக இவ் வெழுத்துத் தாழ்ந்து விட்டது; (ஃப் = f என்றவாறு).
- 3.1. ந் என்ற எழுத்துக்குரிய ஒலி அதன் உயிர் மெய் வடிவங்களிற் பெறப்படுவதில்லை. இம்மெய்யெழுத்து த, ந எனும் உயிர் மெய் வரிசைகளின் முன்னால் மட்டுமே வருகிறது. த் எனும் எழுத்துக்குரிய மூக்கொலியே ந் எனும் எழுத்தாற் குறிக்கப்படுவது. அந்த ஒலி, ந - வரிசை உயிர் மெய்களில் இல்லாது போய், த் எனும் ஒலியுடன் உறவு இல்லாத த் எனும் மூக்கொலியின் பெறு

மானத்தையே கொள்கிறது. ந், ன் எனும் ஒலிகட்கிடையிலான வேறுபாடு சிறியது என்பதால், முன்னைய ஒலி, அது அவசியம் பேணப்பட வேண்டிய இடங்களில் அன்றிப் பிற இடங்களிற் பின்னையதுடன் குழப்பப்பட்டுவிட்டது எனக் கருத இடமுண்டு. எவ்வாறாயினும் இன்று, தமிழ் எழுத்திலக்கண விதிகளே ந - உயிர்மெய்வரிசையை நியாயப்படுத்துகின்றன,

4.1. ந் எனும் மெய்க்குரிய ஒலியும் அதன் உயிர் மெய் வடிவங்கட்குரிய மெய் ஒலியும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை. ஒலியியல் விதிப்படி, ந் வல்லின ஒலி (க்சுட்டிப் போல் ஒரு வெடிப் பொலி) ற வரிசை உயிர்மெய்களின் ஒலிகள் இடையினத்துக்குரியன. (ந், ல், ள் என்பனவற்றுடன் உறவுள்ள ஒரு தொடரொலி), இவ்வாறாயின், ஒரே எழுத்து, உறவேயற்ற இரண்டு வேறு ஒலிகளைக் குறிக்கக் காரணமென்ன? இக்கேள்விக்குரிய விடை, தமிழ் எழுத்துக்களின் தோற்று வாயில் இருக்கக் கூடும்.

4.2. தமிழ் எழுத்துக்கள் வடமொழியை எழுதப் பயன்பட்ட பிராமி எழுத்துக்களினின்று வந்தவை. தமிழ் ஒலியன்கட்குச் சமமான ஒலியையுடைய எழுத்துக்களினின்று தமிழ் எழுத்து வடிவங்கள் பெறப்பட்டன. தமிழில் மேலதிகமாக இருந்த ஒலியன்கட்கு அவற்றுக்கு நெருக்கமான ஒலியையுடைய எழுத்துக்களை மாற்றி எழுத்து வடிவங்கள் அமைக்கப்பட்டன. (ற, ள என்பவற்றின் மூல வடிவங்கள் ர, ல என்பவற்றின் மூலவடிவங்களினின்று வந்தன). வடமொழியில் எ, ஒ என்ற உயிர்கள் இல்லை. எனவே பழைய தமிழிலும். எ - ஏ, ஒ - ஓ வேறுபாடுகளை எழுத்தில் காட்டும் வசதி இருக்கவில்லை, தமிழ் மொழியின் அடிப்படையில் தமிழ் எழுத்து முறை தோன்றாததால், இக்குறைபாடுகள் ஏற்பட்டன என்றே தெரிகிறது.

4.3. ந் என்ற மெய்யெழுத்தின் ஓசை, ன் எனும் மெல்லின ஒலியுடன் உறவுடையது என்பதைத் தமிழ் நெடுங்கணக்கு சரியாகவே அடையாளங்காட்டுகிறது. ந், ன், ல் என்பனவற்றினிடையிலான எழுத்திலக்கண உறவு (நல் - நன் - ந்) ட், ண், ள் என்பவற்றை ஒத்தது (உள் - உண் - உட்); ல் - ள், ன் - ண், ந் - ட் என்பன இணைகள். நாவை முன்னோக்கி மேல் முரசைத் தொடுமாறு வைத்தால் ல், ன், ந் பிறக்கின்றன. நா பின்னோக்கி மடியும் போது ள், ண், ட் பிறக்கின்றன. எனவே ர வுடன் உறவுடைய ந் எனும் ஓசை எவ்வாறு ஒரு வல்லின உயிர் மெய்யாகலாம்? இரண்டு தனித்தனியான தமிழ் மெய்களை ஒரே அடையாளத்தாற் குறித்ததன் விளைவாக இவ்வாறு ஏற்பட்டதா?

ஒரே அடையாளத்தைப் பாவித்துங் குழப்பம் ஏற்படாமையால் அதுவே இரண்டு ஒலிகட்கும் பொருந்தியது என்பதற்கு இன்னொரு உதாரணமும் தமிழில் உண்டு. கெள் னில் வரும் ள், ஒரு உயிர் ஓசை அடையாளம். அது ள் வரிசையில் வரும்போது ள் என்ற ஓசையைப் பெறாத விதமாக 'எள்' என்ற ஒலித்தொடர் மரபுத் தமிழிற் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது. (எ என்ற உயிர் அடையாளத்தின் தோற்றுவாய், டொ என்று அறியக்கிடத்துள்ளது).

4.4. நகரம் சொற்களின் முதலில் வராமையால் அதற்குரிய மெய்யொலி (ந் அல்ல) சந்திகளில் அமையும் தேவை ஏற்பட மரபில் இடமில்லை. (இ + காகம், இக் காகம் போன்று இ + ந்.....என்று வராது). இந்த ஓசை தமிழிற் தனிமெய்யாக வருவதில்லை. மரபில் 'ந்' எனும் தொடர் சாத்தியமில்லை. எனவே, இந்த ஓசைக்கான மெய்யெழுத்து அவசியமில்லாது போயிருக்கலாம்.

4.5. ற்ற எஃற தொடர், இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டின் சில பகுதிகளிலும் ற்ற அ என்றவாறு ஒலிக்கப்படுகின்றது. தமிழ் நாட்டிற் பரவலாக ற்ற அ என்ற ஒலிப்பைக் கேட்கலாம். ன்ற எனுந் தொடர், ன்ற்ற, ன்ற, ன்ற்ற, ன்ர என்ற வாறாக உச்சரிக்கப்படுவதுண்டு. றவின் பொதுவான ஒலிப்பு ரவினதை ஒத்த உரசொலியாகவும் ற அல்லது ன் என்ற எழுத்துக்களையடுத்து ற் என்ற பெறுமானத்தைப் பெறக்கூடுமாகவும் உள்ளது. மரபுத் தமிழில் ற் எனும் மெய்யும் ற கர வரிசை உயிர் மெய்சனும் வரும் விதம் குழப்பத்துக்கு இடமளிக்கவில்லை. என்பது தெளிவு.

4.6. எக்காரணங் கொண்டோ, ற - ற் என்ற உறவற்ற இரண்டு ஓசைகட்டும் தமிழ்ச் சொல் இலக்கண விதிகள் உறவு கற்பிக்கின்றன. (தேடல் - தேட்டம், சேரல் - சேர்ந்து. கூறல் - கூற்று). இது பொதுவான எழுத்து அமைந்ததன் விளைவோ தெரியவில்லை. இது பற்றி மேலும் ஆராய்வுக்கு இடமுண்டு.

5.1. ளகர - முகர மெய்கள் காதிற்கு ஒத்தவையாகப் புலப்படுவதால், அவை பேச்சிலும் எழுத்திலும் குழப்பப்படுவதுண்டு. ல - ள, ள - மு குழப்பங்கள் வழமை யானவை. ஆனால் முசரத்துக்கும், ள்சரத்துக்கும் ஒலியியல் உறவு உண்டா?

5.2. ல் - ள், ன் - ண், ற் - ட் இனமைகள் எனவும் அவற்றிடையில் உள்ள உறவு பற்றியுங் குறிப்பிட்டேன். ழ் எனும் மெய் ல், ள் என்பவற்றினின்று தனித்து நிற்கிறது என்பதைக் கீழ்வரும் மெய் மடக்கங்கள் காட்டுகின்றன.

- க — வாழ்க செய்க கொள்க செல்க
- த — வீழ்து செய்து கொள்தல் செல்தல்
- ப — வாழ்பவர் செய்பவர் கொள்பவர் செல்பவர்
- ம — கீழ்மை செய்மை கொள்மின் செய்மின்
- வ — வாழ்வு தேய்வு கொள்வர் செல்வர்
- க் — வாழ்க்கை வாய்க்க
- க் — வீழ்ச்சி தேய்ச்சல்
- த் — வாழ்த்தி தேய்த்து
- ப் — முகிழ்ப்ப தேய்ப்ப
- ங் — பாழங்கிணறு வேயங்குழல்
- ந் — வாழ்ந்து தேய்ந்து

மு கரத்துக்கும் யகரத்துக்கும் பொதுவானவை லகர ளகரங்கட்குச் சாத்திய மில்லை. அதே வேளை ல், ள், ழ் என்பவற்றுக்குத் தன்னிலை மெய்மயக்க முண்டு. முகர மெய்க்கு இல்லை. (செய்ய, கொள்ள, செல்வ). அவ்வாறே, யகரத்துக்கு அனுமதிக்கப்படும் மெய் மயக்கமான ய்ஞ் (மெய்ஞ்ஞானம்) முகரத்துக்கு இல்லை என்பதை விட, யகரம் போன்று முகரம் சொல்லின் முதலில் வரமாட்டாது.

5.3. யகரத்துக்கும் முகரத்துக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒற்றுமையைப் பின்வருமாறு பரீட்சிப்போம். லவை ஒலிப்பது போல வாயை வைத்து நாவை மட்டும் பின்னோக்கி மடித்தால் ள் பிறக்கிறது. இவ்வாறே ர - ற, ன - ண், ற் - ட் என்ற ஒலிகளின் உறவையும் நாம் அறியலாம்.

யவை ஒலிப்பது போல் வாயை வைத்து நாவைப் பின்னோக்கி மடிப்பின் பிறக்கும் ஒலி என்ன? முகரம் போல ஒலி எழவில்லையா?

6.1. இனித் தமிழ் மொழியின் மெய்யெழுத்துக்களை மீண்டும் கவனிப்போம். தமிழ் நெடுங்கணக்கில் முதல் ஐந்து வல்லின மெய்களும் வடமொழியில் வரும் வரிசையில் வருகின்றன. (க் ச் ட் த் ப்). ட் இற்கும் த் இற்கும் இடைப்பட்ட ஒசைக்குரிய த், அதன் இணையான ன் உடன் மெய் வரிசையின் முடிவில் வருகிறது. தமிழ் நெடுங்கணக்கில், க் ங் ச் ட் த் ண் த் ன் த் ப் ம் என ஏன் வரவில்லை?

தமிழ் எழுத்து அமைப்பின் தோற்றுவாய் வடமொழிக்குரியது என்பது காரணமா? அல்லது ற எனும் மெய்வடிவம், ஒரு இடையின மெய்க்கும் உரியது என்பது காரணமா?

6.2. ய் ர் ல் வ் ழ் ன் ற (நி அல்ல) என்ற இடையின வரிசையில் முதல் மூன்றும் நாவை முன்னோக்கி வைத்துப் பெறப்படுவன. இறுதி மூன்றும் நாவை மடித்துப் பெறப்படுவன. எனவே ர - ற, ல - ள, ய - ழ என்பன இணைகளாகக் கருதப்படலாமா? லகரத்துக்கு இவ்வாறான ஒரு சோடி சாத்தியமில்லை. இடையினமான ஆய்தமும் அத்தகையதே.

6.3. தமிழ் ஒலியியலின் சிறப்பம்சம் நாவின் பின் மடிப்பால் வேறுபடும் ஒலிகளை அது தனி ஒலியின்களால் அடையாளங்காட்டுவது எனலாம். இதன் விளைவான இணைகளில் ல் - ள், ன் - ண், ற் - ட், ர் - ற என்பனவற்றுடன் ய் - ழ் என்பதையும் சேர்த்துக் கருதல் இந்தச் சிறப்பை முழுமைப் படுத்திகிறது என நினைக்கிறேன். ஆயினும் வடமொழியில் உள்ள இடையின இணையான ஸ - ஷ தமிழில் இல்லாமைக்கு விளக்கந் தேவைப்படுகிறது.

7.1. மேற்கூறிய கருத்துக்கள் மரபுத் தமிழின் ஒலியியலும் எழுத்திலக்கணமும் பற்றிய விரிவான ஆய்வுகள் மூலம் வலியுறுத்தப்படவோ மறுக்கப்படவோ கூடும். ஆயினும் நான் எழுப்பியவை நியாயமான கேள்விகள் என்றே நம்புகிறேன்.

(குறிப்பு:- முகரம் இலங்கையில் லகரத்துடன் குழப்பப்பட்டாலும், தமிழகத்தில் யகரத்துடன் குழப்பப்படுவது கவனத்துக்குரியது. கெயவி (கிழவி) கொயந்தே (குழந்தை), வாயப்பலம் (வாழைப்பழம்), இது ழ - ய உறவின் சாத்தியப் பாட்டை ஆதரித்தாலும் வலுவான ஆதாரமாகாது).

இதமற்ற வார்த்தைகளை விட வார்த்தைகளற்ற இதயம் வரவேற்கத்தக்கது:

மனிதன் எதைமெய்தையோ கண்டுபிடித்துவிட்டான். அவன் கண்டு பிடிக்காதது அவனைத்தான்.

தனியார் மயமாக்கமும்

குறைவிருத்தி நாடுகளும்

— மா. செ. முக்கையா —

இன்று பல்வேறு நாடுகளிலும் பொருளாதார சீரமைப்புப் பற்றிப் பர்வலாகப் பல்வேறு மட்டங்களிலும் விவாதங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அதே நேரத்தில் பொருளாதார சீரமைப்பு என்னும் கோட்பாடென்பது மனித சமுதாயத்திற்கு புதிய தொரு சிந்தனை என்றோ, அல்லது புதிய அணுகுமுறை என்றோ, கூறுவதற்கில்லை. மனித நாகரீகங்களின் கடந்த கால அனுபவங்களைப் பாரித்தால், மக்கள் தாம் வாழ்ந்த அரசியல், பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகளின் இயல்புகளிலும் பண்புகளிலும் திருப்தி இழந்த போதோ, அல்லது நம்பிக்கை இழந்த போதோ புதிய மாற்றங்களை நோக்கிச் செயற்பட்டுள்ளனர் என்பது புலனாகிறது. அப்போது பொருளாதாரத்தினதும், அதனைக் கட்டுப்படுத்தி வந்த அரசியல் சிந்தனைகளினதும் அமைப்புக்கள் மாற்றம் பெற்றன. மான்யமுறைச் சமுதாய அமைப்பு, முடியாட்சி அமைப்பு, கைத்தொழில் புரட்சி காரணமாகத் தோன்றிய முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பு என்பதன் மீது மக்கள் சமுதாயம் நம்பிக்கை இழந்ததுடன், அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்களே புது அமைப்புக்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாகின. இது தனி மனிதர்களது முயற்சியால் மாத்திரம் ஏற்பட்டது எனக்கூறுமுடியாது. சமூகத்தின் உணர்வுகள் காரணமாகத் தலைமைத்துவம் இனங்காணப்பட்டு, தனிப்பட்ட தலைவர்கள், அல்லது குழுக்களின் வழி நடாத்தல்களினால் போராட்டங்கள் அல்

லது புரட்சிகள் ஏற்பட்டு, மாற்றங்களை உருவாக்கியமையினை நாடுகளினதும், சமூகங்களினதும் வரலாறுகள் மூலம் நாம் அறிய முடிகிறது.

ஐரோப்பிய நாடுகளில் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் ஏற்பட்ட கைத்தொழில் புரட்சியின் விளைவாக ஏற்பட்ட கைத்தொழிலாக்கத்தோடு முதலாளித்துவப் பொருளாதார அமைப்பு பர்வலாக பல நாடுகளிலும் ஏற்பட்டது. அதன் வளர்ச்சியும், அந்நாடுகளின் பல்வேறு துறைகளிலும் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சியும் காரணமாக, முதலாளித்துவத்தின் சிறப்பியல்புகளுடன், சில நாடுகளில் சமதர்மத்தின் சிறப்பியல்புகளும் இரண்டறக் கலந்து, சனநாயக அமைப்புக்களையும் உருவாக்கின என்று கூறப்படுகிறது. அவற்றின் விளைவாகப் பொருளாதார கபீட்சம், மக்கள் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் மற்றும் வாழ்க்கைத் தர உயர்வு என்பன ஏற்பட்டன. 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ருசியாவில் ஏற்பட்ட புரட்சியின் மூலம் முடியாட்சி ஒழிக்கப்பட்டு, சோசலிச பாணியிலான ஒரு அரசியலையும், அதன் அடிப்படையிலான ஒரு பொருளாதார அமைப்பினையும் அம்மக்கள் உருவாக்கிக்கொண்டனர். 1949 ஆம் ஆண்டோடு சீனா கம்யூனிச அரசியலமைப்பின் அடிப்படையிலான பொருளாதார அமைப்பினை உருவாக்கிக் கொண்டது. பெரும்பாலான தென், தென் கிழக்காசிய நாடுகள் குடியேற்ற வாதத்தின் பிடியில் இருந்து விடுபட்டுச் சுதந்திரம் பெற்றதன் பின்னர், கலப்புப் பொருளாதார அமைப்புகளை உருவாக்கிக் கொண்டன.

இப்போது நாடுகளில் பெரும்பாலானவை பெரும் பொருளாதார மறுசீரமைப்பினை வேண்டி நிற்கின்றன. அவற்றின் கோரிக்கைகளைச் சற்று விபரமாக அவதானிப்பதன் மூலம், அந்நாடுகளின் அபிவிருத்திகளை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும். சோசலிச அமைப்பினைக் கொண்டிருந்த சோவியத் ஐக்கிய அமைப்பில், பதினைந்திற்கு மேற்பட்ட நாடுகள் இணைந்திருந்தன. அவையாலும் இன்று அவ்வமைப்பிலிருந்து பிரிந்து தனித்தனி நாடுகளாகத் தம்மை அமைத்துக்கொண்டதுடன், முதலாளித்துவ திறந்த பொருளாதார, கலப்புப் பொருளாதார அமைப்பினை உருவாக்கி வருகின்றன. கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளான செக் கோஸ்லோவாக்கியா, யூகோஸ்லாவியா, பல்கேரியா, ருமேனியா, ஹங்கேரி, அல்பேனியா போன்றனவும் அவ்வாறு மாற்ற முற்றதுடன் அங்கு அரசியல் அடக்குமுறை இருந்ததாகவும், அத்துடன் சோவியத் ருசியாவின் தலையீடு இருந்ததாகவும் அதற்கு எதிர்ப்பினை தெரிவித்தன. இப்போது அவை அக்கட்டுப் பாட்டிற்குள் இருந்து வெளியேறி, சுய நிர்ணய அதிகாரம் கொண்டதும், முதலாளித்துவ பாணியிலான, அல்லது கலப்பு பொருளாதாரப் பாணியிலான சித்தாந்தங்களை மேற்கொள்ளப் போவதாகவும் அறிகிறோம். இவையாலும் இந்நாடுகளில் கடந்த 75 வருட காலமாகச் செயற்பட்ட அரசியல் பொருளாதார அமைப்பு முறைகளில் அந்நாட்டு மக்கள் அதிருப்தியுற்றதன் காரணமாக ஏற்பட்ட அமைப்பு மாற்றம் என்றே கூறுதல் வேண்டும். சீனாவைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கே 1949ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட கம்யூனிச சித்தாந்தத்திற்கு எதிர்ப்பு ஆரம்பித்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. டெனனைம் சதுக்கப்படுகொலைகள் அவ்வெதிர்ப்புக்களை ஆறப்போட்டிருப்பதாகவும், அப்போது ஏறத்தாழ 7000 பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அரசினால் படுகொலை செய்யப்பட்டதாகவும் (1989) மேற்கத்தியத் தொடர்பு

சாதனங்கள் அறிவிக்கின்றன. இருந்தபோதிலும், சிறிய அளவுகளில் கம்யூனிச சித்தாந்தங்களுக்கு முரணான பொருளாதார அமைப்பு நடவடிக்கைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருவதாகவும் அறிய முடிகிறது. அமெரிக்காவுடனான கூட்டுப் பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அங்கிருந்து நுகர்ச்சிப் பொருட்களின் இறக்குமதி, வெளிநாட்டு முதலீடுகளுடன் இணைந்த நடவடிக்கைகள் என்பன சீனாவிலும் படிப்படியாக ஏற்பட்டு வருவதன் மூலம், கம்யூனிச சித்தாந்தத்தில் சீர்குலைவினை ஏற்படுத்தலாம் என்ற அச்சமும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு சமதர்ம சித்தாந்த நாடுகள் தமது பொருளாதார அமைப்பு முறைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முனைகின்றன. இத்தகைய காலப்பகுதியில் முதலாளித்துவ பொருளாதார அமைப்பினைக்கொண்ட அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகளும் தமது பொருளாதாரத்தில் காணப்படும் ஒரு சில பொதுத்துறை சார்ந்த பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் தனியார் துறையிடம் கையளிக்கத் திட்டமிட்டுச் செயற்பட்டு வருகின்றன. கலப்பு பொருளாதாரத்தைக் கொண்டதான ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெரும்பாலானவையும் இப்போது ஒரு முதலாளித்துவ பாணியிலான திறந்த பொருளாதாரத்தினையும், தனியார் துறையினை ஊக்குவிக்கும் அபிவிருத்தி உபாயங்களிலும் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றன. பிரதான சந்தைப் பொருளாதார நாடுகள் சிலவற்றிலிருந்தே தனியார் மயமாக்கல் குறித்த உந்துவிசை தோன்றிவந்துள்ளது என்பது வெளிப்படை. வளர்ச்சிகண்ட சந்தைப் பொருளாதார நாடுகள் 1970ஆம் ஆண்டை அடுத்த பகுதிகளில் தமது பொருளாதாரங்களின் வளர்ச்சியில் மந்தப்போக்கினையும், பின்வாங்கலையும் எதிர்நோக்கின.

அக்கால கட்டத்தில் அந்நாடுகளின் பொதுத்துறை சார்ந்த தொழில் முயற்சிகள் நட்டத்தில் இயங்கின. அதே

தேரத்தில், பொதுத்துறை சார்ந்த செலவுகள் அதிகரித்தமையால், அரசாங்கங்களுக்குப் பொருளாதார நெருக்கடிபெருமளவில் ஏற்பட்டிருந்தது. இவற்றின் காரணமாக, அந்நாடுகள் தமது திறந்த பொருளாதார அமைப்பில் மேலும் கூடியளவு தாராளமயப்படுத்தினை விஸ்தரித்ததுடன், தனியார் ஓறை வளர்ச்சியினைப் பெரிதும் ஊக்கப்படுத்தின. இவற்றின் மூலம் வரவு செலவுப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினை குறைபலாம் என்றும் பொதுத்துறையில் ஏற்படும் நட்டங்களைக் குறைக்கலாம் எனவும் நம்பப்பட்டது. இருந்தும் இந்நாடுகள் எதிர்பார்த்த அளவில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினைக் குறைக்கவோ அல்லது செலாவணி அளவில் தளம்பல்கள் ஏற்படுவதனைத் தடுத்து நிறுத்தவோ, வர்த்தகப் பற்றாக்குறையினை இல்லாதொழிக்கவோ, போதியளவு வெளி முதலீடு வந்து சேரவோ இல்லை. இந்நாடுகளின் அதிதீவிரவாத பொருளாதார தாராளக் கொள்கையின் அமுலாக்கத்தால், பொதுத்துறை சார்ந்திருந்த தொழில்களை நல்ல விலைக்கு விற்க முடிந்தமை ஒன்றுதான் இதனால் ஏற்பட்ட ஒரே நன்மை என்றும் பொருளியல் அவதானிகள் விமர்சிக்கின்றனர்.

1982 ஆம் ஆண்டின்போது ஐரோப்பிய, மற்றும் விருத்தியடைந்த நாடுகளின் பொருளாதாரப் பெறுபேறுகள் திருப்தி தருவனவாக இருந்தபோதிலும், அவ்வாண்டை அடுத்து வந்த காலப்பகுதிகளில் அவற்றின் முன்னைய பிரச்சினைகள் தொடர்ந்தும் காணப்படலாயின. எனவே, பொருளாதார அமைப்பில் ஏற்பட்ட சீரமைப்புகள் இங்கே வெற்றியினைத் தந்ததாகக் கூறமுடியாதுள்ளது. அதே வேளையில், 20 வருட அனுபவத்தின் லாயிலாகச் சீரமைப்பின் விளைவுகளை மதிப்பிட முடியாது என்றும் அதற்கு இன்னும் கால அவகாசம் தேவை என்றும் நிபுணர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.

இந்நிலையில், எமக்கு வியப்பினையும் ஓரளவு அதிர்ச்சியினையும் கூடத்தருவதாக அமைவது யாதெனில், குறைவிருத்தி நாடுகளின் பொருளாதார சீரமைப்பில் காணப்படும் சில பண்புகளாகும். அபிவிருத்தியடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளே வர்த்தகத்தினைத் தாராள மயப்படுத்தியும், தனியார் துறையினை ஊக்கப்படுத்தியும் கூட, எதிர்பார்த்த விளைவுகளை அடைய முடியாத நிலையில் குறைவிருத்தி நாடுகள் இந்த உபாயத்தினை எந்தத் தைரியத்தில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன என்பது புரியாத புதிராக உள்ளது.

ஆனால், அதே தேரத்தில், குறைவிருத்தி நாடுகளின் பிரச்சனைகள் எமக்குப் புரியாமலும் இல்லை. சமீப காலங்களில் மேற்கத்திய நாடுகளில் நிலவிய நெருக்கடி இப்பொழுது மூன்றாம் மண்டல நாடுகளிலும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. பொருளாதார மந்தம், வெளிநாட்டுக் கடன் சுமை, சில சந்தர்ப்பங்களில் பஞ்சமும் கூட இந்நாடுகளை அச்சுறுத்தியுள்ளன. ஆப்பிரிக்க, ஆசிய, கரிபியன், இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் பெரும்பாலானவை வறுமை வட்டத்திற்குள் சிக்கி அவதிப்படுகின்றன. பெரும்பாலான அந்நாடுகள் சோசலிச முதலாளித்துவப்பண்புகளைக் கொண்ட கலப்புப் பொருளாதார நாடுகளாகும். இந்நாடுகளில் காணப்படும் வேலையில்லாப் பிரச்சினை, மூலதனப் பற்றாக்குறை, வர்த்தகப் பற்றாக்குறை, செலாவணித் தளம்பல்கள், பொதுத்துறைத் தொழில்களில் தொடர்ந்து ஏற்படும் நட்டங்களின், அரசியல் அமைதியின்மை, அதிகரிக்கும் பாதுகாப்புச் செலவினங்கள் போன்ற பல்வேறு பிரச்சனைகள் அவற்றின் வளர்ச்சியினைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. இந்நிலையில், இவை அபிவிருத்திக்காக வெளிப்பகுதிகளில் இருந்து முதலீட்டிற்கான வாய்ப்புகளை எதிர்போக்குகின்றன.

இவ்வாறான முயற்சிகளில் ஈடுபடும் போது கடனுதவி அளிப்பவர்களும், நாடுகளும், மற்றும் முதலீடுகளை ஏற்படுத்தத் தகுதி வாய்ந்தவர்களும் சில பொருளாதாரச் சீரமைப்பு நடவடிக்கைகளை இந்நாடுகளில் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றனர். ஏனெனில், சோசலிச பாணியிலான அரசாங்கத்தின் தொழில் முயற்சிகள் நட்டத்தில் இயங்குவதும், அவற்றிற்கு அரசு தொடர்ந்து மான்யங்களை வழங்குவதும் அந்நாடுகளில் பொருளாதார திறமை ஏற்பட வாய்ப்பில்லை என்றும், அதனால் நமது கடனுதவிகளுக்கும், முதலீடுகளுக்கும் சிறந்த சூழ்நிலை இல்லை என்றும், கடன் வழங்கும் நாடுகளும், முதலீடு செய்யும் பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் நம்புகின்றன. எனவே, தமது முதலீடுகளையும், கடன்களையும், நலன்களையும் பாதுக்காத்துக் கொள்வதில் எச்சரிக்கையா யிருக்கின்றன. தவிர இந்நாடுகளின் பிரகடனம் செய்யாத தலைவன் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கருத்துக்களும், கொள்கைகளும் இவற்றின் நடத்தைகளில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. என்பதும் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய அம்சமாகும். 1985ம் ஆண்டு அமெரிக்க திறைச்சேரிச் செயலாளர் நாயகம் விருத்தி பெறும் நாடுகளின் பொருளாதாரத் திறமையினை அதிகரிக்க வேண்டுமானால், அதற்குத் தாராள வர்த்தகக் கொள்கையும், தனியார் துறையினை ஊக்கப்படுத்துதலும் மிகமிக முக்கியம் என்ற ஒரு கருத்தினைத் தெட்டத் தெளிவாக வலியுறுத்தியுள்ளார். இந்த வழி காட்டலில் இருந்து விருத்தி பெறும் நாடுகளுக்கு கடனுதவி வழங்கும் நாடுகளும், நிறுவனங்களும் மாறான கொள்கையினைப் பின்பற்றப் போவதில்லை. பன்னாட்டு நிறுவனங்களோ இன்னும் தீவிரமானவை. அதிக இலாபமே அவற்றின் அடிப்படை நோக்கம். 1950-1955 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இப்பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இலத்தீன் அமெரிக்க நாடு

களில் தாம் செய்த முதலீடுகளை விட மூன்று பங்கு பணத்தைத் தாய் நாட்டிற்கு இலாபம், முதலீட்டிற்கான வட்டி, வியாபாரப் பெயர் பயன்பாட்டுக் கட்டணம், நிபுணர்கள் வேதனம் என்ற பல்வேறு காரணங்களின் பேரில் கொண்டு சென்றுள்ளன என அறிகிறோம். எனவே, தமது முதலீட்டிற்குச் சாதகமான வசதிகளை அவை வற்புறுத்தத் தயங்குவதில்லை.

இன்றைய பொழுது போனாலே போதும் என எண்ணும் அதிகார வர்க்கத்தினரே விருத்தி பெறும் நாடுகளை இன்று ஆளுகின்றனர். இவர்கள் நாட்டின் நீண்டகால நன்மைகளை கருத்தில் கொள்வது குறைவு. வாக்குகளைக் குவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவர்கள் குறுங்காலச் சாதனைகளில் ஆர்வம் காட்டுவதனை விமர்சிப்பதோ, உலக வங்கி, சர்வதேச நாணய நிறுவனம், பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி, அதன் மூலம் நாட்டில் தமது அதிகாரத்தை தக்க வைக்கும் அரசியல் உபாயங்களைப் பற்றி விமர்சிப்பதோ எமது நோக்கமல்ல. அது இக்கட்டுரையின் நோக்கங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட செயற்பாடாகும்.

பொதுத்துறை நடவடிக்கைகளின் தோற்றத்திற்குப் பொறுப்பான காரணங்களையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். சமதர்ம அரசியல் கொள்கைகொண்ட நாடுகள் பொதுத்துறை தொழில் நடவடிக்கைகளை தோற்றுவித்ததனை நாம் அறிவோம். அதே நேரத்தில், அத்தகைய கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த சில நாடுகள்கூட பொதுத்துறை நடவடிக்கைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. இதற்கு, இந்நாடுகளில் பலமிக்க ஒரு முதலீட்டுத் தகுதிமிக்க முதலாளித்துவ வர்க்க முயற்சியாளர் இல்லாதிருந்தமையே காரணமாகும்.

கடந்த பல ஆண்டுகளில் பல்வேறு தியாக முயற்சிகளின் விளைவாக உரு

வாகி வளர்ந்துள்ள பொதுத்துறை முயற்சிகளை, வெளிச்சக்திகளின் வற்புறுத்தலுக்காக இந்நாடுகள் அழித்து விடக்கூடாது என்பதும் பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்தாகும். பயனற்ற பொதுத்துறை நிறுவனங்களை விட்டு விடலாம். பொதுத்துறைக்குச் சார்பற்ற துறைகளில் தனியார் துறையினை ஊக்குவிக்கலாம். அத்துடன் பொதுத்துறையினால் செயற்பட முடியாத துறைகளிலும் தனியார் துறையினை வலுப்படுத்தி ஊக்கப்படுத்தலாம். ஆனால், நட்டம் காரணமாக இயங்குகின்றன, என்பதற்காக மட்டும் பொதுத்துறையினை அழிக்க முற்படக்கூடாது. இதன் முக்கியத்துவம் பற்றியும் சிறிது விரிவாகச் சிந்திக்க வேண்டும். பொதுவாகப் பொதுத்துறை என்பது, திறமையற்ற பொருளாதாரப் பெறுபேறுகளையே அளிக்கக்கூடியது என்பது மேலெழுந்ததும், பரீட்சிக்கப்படாததுமான ஒரு சிந்தனையாகும். ஏனெனில், பொதுத்துறையில் மிகவும் திறமையாக இயங்கும் நாடுகளும் உள்ளன, என்ற கருத்தை நாம் இங்கு அவதானிக்க வேண்டும். சுவிட்சர்லாந்தில் பொது வசதிகளான தொடர்பு வசதிகள், பஸ்சேவை, மின்சார உற்பத்தி என்பன பொதுத்துறை சார்ந்த முயற்சிகளாகும். இது பல வழிகளிலும் திறமையாக இயங்குவதாகவே கூறப்படுகிறது. அதே போன்று, இந்தியாவின் பொதுத்துறை சார்ந்த “பாரத கனரக மின்னியல் நிறுவனம்” (பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரிக்கல்ஸ்) 11 தொழிற்சாலைகளில் 70,000 தொழிலாளர்களுக்குத் தொழில் அளிப்பதுடன், 40 நாடுகளுக்குத் தனது உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்கிறது. 700 கோடி முதலீட்டுடன் ஆரம்பித்த இந்நிறுவனம், வருடாந்தம் 60 கோடி வருவாயினைப் பெற்றுவருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. தனியார் துறையினை இம்முயற்சிகளில் செயற்படவிட்டால், இப்போதிருக்கும் நிலையைவிட இன்னும் கூடியளவு சிறப்பாக இயங்கலாம் என்றும் ஒரு சிலர் வாதிடலாம். ஆனால் அங்கே பொதுத்துறையின் நிருவாகத்திலும் சிறப்பாக செயல்படமுடியும் என்ற கருத்தே எம்

மைப் பொறுத்து முக்கியமானதாகும். எனவே பொதுத்துறை என்பது திறமையற்றது என்றும், நட்டத்தில் மாத்திரமே இயங்குவது என்றும் ஒரு பொதுமைப் படுத்திய கருத்தினை நாம் ஏற்க முடியாது.

இவற்றிலிருந்து, நாட்டின் பொருளாதார சுபீட்சத்திற்குப் பொதுத்துறையினை விட்டுடாழிக்க வேண்டும் என்பதும், முற்றாகத் தனியார் துறையினிடம் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதும் ஏற்கக்கூடிய வாதமல்ல.

அத்துடன் நாம் வெளிச்சக்திகள் ஏற்படுத்தும் வற்புறுத்தலுக்குப் பயந்து, விட்டுக்கொடுத்தல், சமரசம் செய்து தியாகங்களை ஏற்றல், திறமையாக இயங்குதல் என்பவற்றால் மட்டும் நமது பொருளாதாரச் சுபீட்சங்களை அடைந்து விடமுடியும் என்பதும் ஒரு பகற்கனவே. ஏனெனில், குறைவிருத்தி நாடுகளின் முன்னேற்றத்தை, அந்நாடுகளின் சாதனைப் பெறுபேறுகள் மாத்திரம் நிர்ணயிப்பனவாக இல்லை. பல்வேறு வெளிச்சக்திகள் அதனை நிர்ணயிப்பதில் பெரும் செல்வாக்குக் கொண்டுள்ளன. வெளிச்சத்தைகளில் இந்நாடுகளின் உற்பத்திகளுக்குச் சரியான விலை கிடைத்தல், சந்தை கிடைத்தல், போதிய முதலீடு வெளிப்பகுதிகளில் இருந்துகொண்டுவரப்படல் போன்ற வெளிவாரிச் சக்திகளின் செயற்பாடுகளே இந்நாடுகளின் முன்னேற்றத்தை நிர்ணயிப்பதில் பெரும் பங்கினை வகிக்கின்றன.

ஆகவே, இதுவரை கூறியவற்றிலிருந்து, இன்றைய உலகின் பொருளாதாரச் செயற்பாட்டைத் தாராளமயப்படுத்தலிலும், தனியார்மயப்படுத்தலிலும் உலகெங்கும் ஆர்வம் ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். அதனால், அதுவே குறைவிருத்தி நாடுகளின் அரசியல் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்குச் சிறந்த தீர்வு என்ற ஒரு தலைப்பட்டசமான் முடிவுக்கு வருவதன் விளைவுகளைப் பற்றிப் பொருளாதாரத் திட்டமிடுவோர் தீர்க்கதரிசனத்துடன் சிந்திக்கவேண்டும்.

அடிமைச்சுவடுகள்

சிறையின் ஓர்
அறையில் நாம்
சிறகடிக்க முடியாத
சிட்டுக் குருவிகள்.

உயிரும் உணர்வும்
உறங்காமல் இருந்தும்
ஊமைகளாக உலவும்
உயிர் பிணங்கள்.

பெட்டைப் பிள்ளை நீ
ஆடாதே ஓடாதே
மூட்டை கட்டிக் கல்வியை
மூலையிலே வைத்து விடு.

வீட்டை பெருக்கி மெழுகி
விளக்கு வைத்து விட்டு
கூட்டைப் போட்டு
குனிந்து விடு அதனுள்ளே.

ஆண் என்றால்
எப்படியும் வாழலாம்
பெண் என்றால்
இப்படித் தான் வாழ வேண்டும்.

என்று ஏராளம் வரம்புகளை
எங்களுக்கிட்ட சமுதாயம்
அன்று அதையேன்
ஆண்களுக்கு வகுக்கவில்லை.

ஓர் உயிரின் உணர்வுகள்
உருவெடுக்க முடியாது
ஊமைக் கண்ணீரின்
உஷ்ணத்திலே கருடும் போது

இன்னொரு உயிரி
இளித்து நின்று
இன்பம் நுகர்வதற்கு
இச்சை கொள்கிறது.

அடக்கம் வேண்டும் தான் - அதனால்
அடிமையாக வாழ வேண்டுமா?
அடக்கம்..... அது
ஆண்களுக்கு அவசியமில்லையா?

அடக்கு முறை அரண்மனையின்
அனைத்துக் கதவுகளும்
அடித்து நொறுக்கப்பட - பெண்கள்
அனைவர் கையும் ஓங்க வேண்டும்.

விலங்குகள் மாட்டி
விளக்க மறியல் சென்றாலும்
விடிவு நோக்கி நாம்
விழித்திருக்கும் கைதிப் புறாக்கள்

நிரந்தர நிம்மதி வேண்டு மென்ற
நிதர்சனத்தால்
நிறைவான எம் உறக்கம்
நீங்கி நீண்ட நாட்கள்.

ஆனாலும் நாங்கள்
அடக்கு முறைக்காக
ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதனை
அடக்கி விடோம்.

புதிய உலகில்
புதிய பாதையில் - எங்கள்
புத்துணர்வு மலர்
பூப்ப தெப் போது ?.....?

— செல்வி. ஏ. சிவேந்திரா
2ம் வருடம், விவசாயபீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

“கீத கோவிந்தம்” பாடல்களை விளக்கும் ராசபுத்திர ஓவியங்கள்

— கலாநிதி. ந. வேல்முருகு —

பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை ராச புத்திர மன்னர்கள் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதியில் ஆட்சி புரிந்தனர். ராச புத்திர மன்னரின் ஆட்சிப்பிரதேசம் ராஜஸ்தான், மானவம், குஜராத், பந்தல்கண்டு ஆகிய சம வெளிப் பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆர்ச்சாவிலிருந்து பிக்கானிர் வரையும், தாட்டியா, உதய்ப்பூர், செய்ப்பூர், சென்கட் ஆகிய இடங்களில் வளர்ச்சி பெற்ற ராசபுத்திர கலை முறையானது ராஜஸ்தான் ஓவியங்கள் எனவும், இமயமலைச் சாரலிலிருந்து ஜம்மு, பஷோலி, குலேர், காங்ரா, சத்வால் முதலிய இடங்களில் வளர்ந்த ஓவியங்களைப் பகாடி (மலைநாட்டு) ஓவியங்கள் எனவும் அழைப்பது வழக்கம். குச்சரக்கலையின் சிறந்த அம்சங்களையும், மொகலாயர் கலையின் சிறந்த அம்சங்களையும் இணைத்து ராசபுத்திர மன்னர்களின் ஊக்கத்தால் புதிய பாணியில் வளர்ச்சி பெற்றதே ராச புத்திர ஓவியக் கலையாகும். மொகலாயர்கள் இந்தியாவிற்கு வந்ததும் இந்திய ஓவியக்கலையில் புதிய முறையொன்று கலந்தது. இது பாரசீக முறையை அடியொற்றியதாக இருந்த போதும் இந்திய முறையிலுள்ள சிறந்த முறைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டது. ராசபுத்திர ஓவிய முறையானது இடைக்கால இந்தியாவில் சீரிய சாதனையாகக் கருதப்படுவதுடன், இடைக்கால இந்தியாவின் வைணவப் பண்பாட்டின் விளக்கமாகத் திகழ்ந்தது.

பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள வட இந்திய வரலாற்றில் தாய் மொழி வளர்ச்சி, இந்து மத மறுமலர்ச்சி என்பவற்றை இனங் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. கபீர், வித்தியாபதி, உமாபதி, சாந்திதாசு, துளசிதாசு, கேசுவதாசு ஆகியோரின் சமயப்பணிகள் இக்காலத்தில் மக்களை ஆன்மீகத் துறையில் விழிப்படையச் செய்தன. பாகவத புராணம், ராமாயணம், மகாபாரதம், கீத கோவிந்தம் என்னும் நூல்கள் மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமடைந்தன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் மொகலாய சாம்ராச்சியம் சிதறிப் போனபோது அங்கிருந்த ஓவியர்கள் ராச புத்திர சமஸ்தானங்களை நாடிச் சென்றதால் ஜயபுரி, பூண்டி, ஜோதிபுரி, பிக்கானிர், கிண்கார், ஆகிய இடங்கள் பெரிய கலைத்தலங்களாயின. கோவர்த்த சிங் (1730 - 1773), கமந்த் சந்த் (1751 - 1774), சன்சார் சந்த் (1775 - 1823) ஆகிய மன்னர்களின் காலத்தில் ஓவியக்கலையின் வளர்ச்சி உச்ச நிலையை எட்டியது.

ராசபுத்திரக் கலைமுறை சையாண்ட பொருள்கள் யாவும் இந்து மதம் பற்றியனவாக இருந்தன. கிருஷ்ண லீலைகள், இந்து மதத் தேவைகள் ஆகியவற்றைச் சித்தரிப்பதில் இக்கலைமுறை களிப்படைந்தது.

‘கீத கோவிந்தம்’ என்னும் சமஸ்கிருத இசைக்காவியம் வங்கத்தில் பிறந்த ஜெய தேவர் என்பவரால் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. இசைப் பாடல்களைக் கொண்ட கீத கோவிந்தத்தில் 24 ‘அஷ்டபதிகள்’ என்ற எட்டடிப் பாடல்களும், 31-ம் 94 சுலோகங்களும் 12 அத்தியாயங்களும் உள்ளன.

கீத கோவிந்தத்தின் கதை கிருஷ்ண பகவானுக்கும், அவரிடம் பிரேமை மிகுந்து, அவருடைய ஒப்பற்ற பிரேமைக்கும் பாத்திரமான ராதை என்ற கோபிகைக்கும் யமுனா நதிக்கரையிலுள்ள கொடிமண்டபத்தில் நடந்த 'ஊடலும்' 'கூடலும்' ஆகும். கிருஷ்ணனுடைய சிருங்கார லீலைகளை விளக்கும் இந்நூலின் முதல் இரண்டு அஷ்டபதிகளில் மகா விஷ்ணுவின் பத்து அவதாரங்களும் அவற்றில் நடந்த விசேஷங்களும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன. பிறகு வசந்த காலத்தில் கிருஷ்ணனும் கோபியரும் 'ராஸம்' என்ற 'குரவைக் கூத்து' ஆடுகின்றனர். கிருஷ்ணன் தனது முரளீகானத்தால் கோபியரை மகிழ்விப்பதோடு, அவர்களோடு அளவளாவி ஆடிப்பாடுகிறார். ராதை ஏற்கனவே செய்துகொண்ட சங்கேதப்படி யமுனா நதிக்கரையில், கிருஷ்ணனுக்காகத் தனது தோழியுடன் காத்திருக்கின்றாள். வெகு நேரமாகியும் கிருஷ்ணன் வரவில்லை. ராதைக்கு கிருஷ்ணனை நினைத்து விரக வேதனை அதிகரிக்கின்றது. கிருஷ்ணன் கோபியருடன் ஆடிப் பாடியிருப்பதை அறிகிறாள். பல விதமாகத் தன் தோழியுடன் அளவளாவித் தன் விரக வேதனையைத் தணித்துக்கொள்ள முயலுகிறாள். பிறகு தன் தோழியைக் கிருஷ்ணனிடம் தூது அனுப்புகின்றாள். அதற்குள் கிருஷ்ணனும் ராதையைத் தேடி வருகிறார். தோழி கிருஷ்ணனிடம் ராதையின் விரக தாபத்தினை விவரிக்கின்றாள். கிருஷ்ணனும் ராதையைக் காணாமல் தான் படும் வேதனையை வர்ணித்துவிட்டுத் தான் அங்கேயே இருப்பதாகவும், ராதையை அழைத்து வரும்படியும் சொல்லியனுப்புகிறார். தோழி அதை ராதையிடம் சொல்லுகிறாள். தனியாக இருட்டில் செல்லப் பயப்படுகிறாள் ராதை. பிறகு கிருஷ்ணனே ராதையிடம் வருகிறார். அப்பொழுது இரவின் பெரும் பகுதி கழிந்து விட்டது. ராதை தன் விரகதாபத்தால் யமுனையில் விழுந்து தன் உயிரைப்போக்க யோசித்துக் கொண்டிருக்கும் போது கிருஷ்ணன் வந்ததும் ராதை கோபத்தினால் பேச மறுக்கிறாள். கிருஷ்ணன் மன்றாடுகிறார். ராதை அவருடைய உடம்பிலுள்ள சிருங்கார லீலைச் சின்னங்களைக் காட்டிக் குற்றம் சாட்டுகிறாள். கிருஷ்ணன் பதில் சொல்லாமல் விழிக்கின்றார். புறக்கணிக்கப்பட்டுத் திரும்புகின்றார் கிருஷ்ணன். ஓர் கொடிமண்டபத்தில் கிருஷ்ணன் தங்குகிறார். கிருஷ்ணன் சென்றதும் விரக தாபத்தை அடைந்த ராதை தன்னை நொந்து கொள்ளும்போது, தோழி அவளைத் தேற்றி கிருஷ்ணனுக்கும் இடத்துக்குச் செல்லச் சொல்கிறாள். இதற்குள் கிருஷ்ணன் 'ராதை வருகிறாளா' என்று அடிக்கடி பார்த்த வண்ணமாக விரக தாபமடைகிறார். அப்போது தோழியுடன் ராதை கிருஷ்ணனிடம் வந்து கூடுகிறாள்.

பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கீத கோவிந்த இசைப் பாடல்கள் இந்தியா வெங்கும் பிரபல்யமடைந்ததுடன் மக்களின் மனங்களில் நீங்கா இடம் பெறலாயின. அத்துடன் குஜராத், உத்தரப்பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பஞ்சாப் குன்றுகள் போன்ற இடங்களில் கட்டிலக் கலைவடிவமான ஓவியங்களாக வரையப்படலாயின. கீத கோவிந்த ஓவியங்கள் முதன் முதலாக குஜராத் பகுதியில் 1450 ஆம் ஆண்டளவில் வரையப்பட்டன. 1590ஆம் ஆண்டளவில் உத்தரப் பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் கீத கோவிந்தப் பாடல்களை விளக்கும் ஓவியங்கள் பல வரையப்பட்டன. பதினாறாம் பதினேழாம் நூற்றாண்டுகளில் ராஜஸ்தானின் பல பாகங்களிலும் வைஷ்ணவ மதம் விரைவாக வளர்ச்சி பெற்றதோடு ஜெயதேவரது இசைப் பாடல்களும் பிரபல்யமடையலாயின. 1610 ஆம் ஆண்டளவில் மேற்கு ராஜஸ்தானில் கீத கோவிந்தப் பாடல்களை விளக்கும் ஓவியங்கள் வரையப்பட்டன. 1723 ஆம் ஆண்டளவில் மேவார் என்னும் இடத்தில் கீத கோவிந்த ஓவியங்கள் பல சம்கிராம் சிங் II (1710 - 1734) என்னும் மன்னனுக்காகவும், 1730 ஆம்

ஆண்டளவில் ஐம்முப் பகுதியை ஆட்சி புரிந்த ராஜா மென்டினி பால் என்பவருக்காக பஷோலி என்னும் இடத்திலும் வரையப்பட்டன. பின்னர் 1820 ஆம் ஆண்டளவில் ராஜா கல்யாணசிங் என்பவருக்காகவும், காங்ரா என்னுமிடத்தில் சன்சார்சந்த் என்னும் மன்னனுக்காகவும் வரையப்பட்டு ராசபுத்திர கலைமரபொன்று வளர்ச்சி பெறலாயிற்று.

வயது வேறுபாடின்றி எல்லா வயதினரையும் கவரக்கூடிய இசைப்பாடலாக கீத கோவிந்தப் பாடல்கள் விளங்கியதோடு யாவரையும் கவரக்கூடிய கதையம்சத்தினையும் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய சிறப்பம்சங்களால் மன்னரையும், பொது மக்களையும், இசைக் கலைஞர்களையும், நாட்டியக் கலைஞர்களையும், ஓவியர்களையும் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. கீத கோவிந்தம் சித்தரித்த கிருஷ்ணனை சிறுவர்கள் தமதொத்த விளையாட்டுத் தோழனாகவும், இளவயதினர் காதலனாகவும், வயது முதிர்ந்தோர் தெய்வ அம்சம் பொருந்திய பகவானாகவும் கருதினர். கீத கோவிந்த இசைப்பாடல்கள் இசைக் கப்பட்டு நாட்டியமாக ஆடப்பட்டன. கிராம மக்களின் உதடுகளில் ஒலித்தன.

கிருஷ்ணனின் லீலைகளை வரைந்து இன்பம் கண்ட ஓவியர்கள் கீத கோவிந்தப் பாடல்களையும் நன்கு அறிந்தவர்களாகவும், புலமை பெற்ற பண்டிதர்களாகவும் திகழ்ந்தனர். இவ் ஓவியர்கள் இசையினையும் கருத்துக்களையும் ஓவியங்களாகக் கிய போது பாடல்கள் ஓவியங்களில் ஒன்றாகச் சங்கமித்தன. கிருஷ்ணர், ராதை, ராதையின் தோழி, கோபியர்கள் யாவரும் மிக அழகாகச் சித்தரிக்கப்பட்டனர். அழகே உருவான, காதள வோடிய விழிகளும், நீண்ட மூக்கும் உடைய பெண்கள் சித்தரிக்கப்பட்டதோடு, அழகிய பல வர்ணமலர்கள், பூத்துக் குலுங்கும் செடிகள், கொடிகள், மரங்களையும், பறவைகளையும், மிருகங்களையும், நிலக் காட்சிகளையும் வரைந்து காட்டினர். கிருஷ்ணர், ராதை, கோபியர் என்போரின் அசைவுக்கேற்ப இயற்கையும் ஒத்திசைவு கொண்டு சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளன. இச் சிற்றோவியங்களைக் கடதாசியில் வரைந்த ஓவியர்கள் இயற்கையைக் குறியீடாக வரைந்ததோடு, இயற்கையை மிக நன்றாக அறிந்துமிருந்தனர். சிறப்பாக வெவ்வேறு பருவங்களையும், இரவுக் காட்சிகளையும் நன்கு அவதானித்து அவற்றைப் பளபளவென்று மின்னும் கவர்ச்சியான வர்ணங்கள் மூலம் புலப்படுத்தினர்.

ஜெய தேவரின் 'கீத கோவிந்தம்' இசைப்பாடல்கள் மூலம் கிருஷ்ணரின் சிங்கார லீலைகளின் புகழ் பரப்பப்பட்டது போன்று ராச புத்திர ஓவியர்கள் வரைந்த கண்கவர் வண்ண ஓவியங்கள் மூலமும் கிருஷ்ணரின் புகழ் பரப்பப்படலாயிற்று.

முன்றோக்கிச் செல்ல, அளவற்ற ஆற்றல், அளவு கடந்த அஞ்சலம்,
அளவில்லாத பொறுமை இவையே நமக்குத் தேவை. இவை இருந்தால்
மட்டுமே மகத்தான காரியங்களை நம்மால் சாதிக்க முடியும்.

— விவேகானந்தர்

மனிதா .... உன்னிடம்

ஓர் யாசிப்பு....

தேடிக்கொண்டேயிருக்கின்றேன் - எங்கோ
தொலைந்து விட்ட என்னை.....
நான் தேடிக்கொண்டேயிருக்கின்றேன்.
வேறெங்கேயுமல்ல, எனக்குள்ளேயேதான்.

வழிமாறிப்போன மானிடப் பாதையில்
திசைமாறிய பறவையாய் எங்கோ
என்னைத் தொலைத்து விட்டேன்...

கொள்கைப் பாலைவன வெம்மையின்
கொதிப்பில் ஓலமிட - பெரும்
குரலெடுத்த வேளையதில் - மரணித்த
உணர்வுகளினால் சப்தமிடாமலேயே
குரற் பெட்டி மூடிக்கொண்டது.

இடிந்துவிட்ட நெஞ்சுர மாளிகையின்
கீழ் - புதைக்கப்பட்ட பகுத்தறிவு
வர்க்கவாதத்தை ஏனோ வரவேற்றுக்
கொண்டது !

முற்போக்கு மாளிகையை ஆளுமைப்புயல்
இடித்து விட்டதால்
பேச்சரிமை சுற்குவியலின் கீ
சிக்கி ஊமையாகி விட்டது.

அடிக்கடி உனக்காக
உரைக்கப்பட்ட உபதேசங்களை
என் மனச்சாட்சி - எனக்காக
மறந்து கொள்வதாக காட்டிக்
கொள்கிறது.

அந்நியரது ஆதிக்கத்தில்
கொதித்த என்னுள்ளம்
சொந்தரத்த ஆதிக்கத்தில்
சும்மாயிருக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

நிறம்மாறும் மனிதர்களின் - கொடுமை
கண்டு துடித்த என் விழிகளும்
மூடிக் கொள்வதனால்
நான் திடீர் திடீரென
அந்தகனாகிப் ...
பாதை மாறுகிறேன்.

மரணித்தும் தொலைந்தும்
சிறைந்தும் விட்ட யான்
உங்களை யாசிப்ப தெல்லாம்
தொலைந்துவிட்ட என்னைத் (மானுடனை)
தேட நீங்களும் ..... நீங்களும்
சற்று வாருங்களேன் !

ஆக்கம்:

செல்வி:- அருந்ததி சங்கரதாஸ்
முன்றாம் வருடம்
மிருகவைத்தியபீடம்.

இருண்ட யுகத்திலிருந்து விடியலுக்கு....

— திரு. ந இரவிந்திரன் —

(மெய்ஞ்ஞானம் விஞ்ஞானம் பற்றி ஓர் அலசல்)

சில வாரங்களின் முன்னே ஆகாயத்தில் ஓர் அங்கலாய்ப்பு; சோவியத் யூனியனால் அங்கே ஆய்வுக்கு அனுப்பப்பட்ட விஞ்ஞானிகள், அந்த நாடு அற்றுப் போனதன் பின்னர் இனி எந்த நாட்டில் இறங்குவது?

அந்தப் பிரச்சனை இலகுவாகத் தீரலாம்! சோவியத் விஞ்ஞானிகளை ரஷ்யாவாலோ, ஏனைய முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளாலோ கட்டிமேய்க்க முடியாமற் போனாலுங்கூட, அவர்களை விலை பேசி வாங்கிவிட ஏராளமான நாடுகள் போட்டியிட்டபடி உள்தையாராய்ச்சி?

ஆயினும், இந்த நூற்றாண்டின் மிகப் பெரிய இரு வரலாற்று அற்புதங்களாக அமைந்த சோவியத்தின் பிறப்பும் இறப்பும் ஏற்படுத்தியுள்ள வினாக்களுக்கு விடை காண்பது சிரமமெனவே பலராலும் கருதப்படுகிறது. விஞ்ஞானச் சாதனையில் போட்டி நாடான அமெரிக்காவை நட்சத்திர மண்டலங்கள் வரை அழைத்துப் போன சோவியத், தனது உயிர் வாழ்வைத் தக்க வைக்க முடியாமற் போனது எதனால்?

சந்திரனில் கால்பதித்த முதல் அமெரிக்கன் கடவுளை வணங்கித் தமது ஆன்மீக அடக்கத்தை வெளிக்காட்ட, சோவியத் விண்வெளி வீரர்களோ கடவுளை எங்கு தேடியும் காணோம் என்றார்கள். அந்தப் பாபத்தின் விலையா இந்தச் சீர்குலைவு?

இந்த வினாக்களுக்கு நேரடியாக விடைகாண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. விண்ணை முட்டிய விஞ்ஞான விருத்தி, உலகைக் கூறு போடத் தேவையான ஆயுத பலம் ஆதிகன ஒரு மேலாதிக்க வல்லரசு நாட்டைப் பாதுகாக்கப் போதுமானதாயிருக்கவில்லை என்பதை இவ்வீடத்தில் கவனத்திலெடுத்து, விஞ்ஞானத்தோடு மெய்ஞ்ஞானத்துக்குள்ள உறவை அலசுவது இக்கட்டுரைக்குட்பட்ட விடயமாய் இருக்கும்.

விஞ்ஞானத்துக்கு எதிரிடையாக மெய்ஞ்ஞானத்தை நிறுத்தியது, சோவியத்தின் நாத்திக வாதம் மட்டுமல்ல. அமெரிக்க 'விஞ்ஞானமும்' போதியளவு தன் மமதையை வெளிக்காட்டவே முனைந்து வந்துள்ளது.

அந்த விஞ்ஞான சார்பாளர்கள், 15ம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானம் அவதாரம் எடுப்பதற்குமுன் உலகம் முன்னேற்றமின்றித் தேக்கத்தில் அழுந்தியதாய்க் கூறுவர். அதன் காரணமாய் அக்காலத்ததாகிய நிலமாண்ய சமூக வரலாறு இருண்ட காலம் எனப் பெயர் பெற நேர்ந்தது.

வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அக்காலத்திலும் ஏதோ முன்னேற்றங்கள் இருந்து வந்துள்ளதைத் தயக்கத்துடனாயினும் கூறத் தவறுவதில்லை.

அக்காலத்தையும், அதற்கு முந்திய காலத்தையும் மெய்ஞ்ஞானக் காலம் என்றும், பிந்திய காலத்தை விஞ்ஞானக் காலம் என்றும் பெயர் பொறித்து, விஞ்ஞானம் உலகை நாசப்படுகழிக்குள் அழைத்துப் போவதாய் அழுது வடிக்கும் “மெய்ஞ்ஞானச்” சார்பாளர்களும் விஞ்ஞானச் சார்பாளர்களுக்குச் சளைத் தவர்களல்லர்.

வரலாற்று ஆய்வுக்கு வசதியாக கைத்தொழிற் புரட்சியை அடுத்து ஏற்பட்ட வேகமான முன்னேற்ற யுகத்தை நவீன காலமாய்க் காண்பதும், அதற்கு முந்திய (15ம் நூற்றாண்டை அடுத்ததும் கைத்தொழிற் புரட்சி வரையிலுமான காலத்தை முந்திய நவீன (Pre-Modern) காலமாயும், இன்றைய இலத்திரனியல் யுகத்தைப் பிந்திய நவீன (Post-Modern) காலமாயும் வரையறுப்பதும் மேற்படி குழப்பங்களை அதிகரிப்பனவாயே அமைந்தன.

இந்த வார்த்தை அலங்காரங்களைச் சூட்டிக்கொண்டவர்கள், இம்மாற்றப் போக்குகளின் காரண காரியமான முதலாளிவர்க்கப் பிரதிநிதிகள் தாம். இவர்கள் புதிய யுகப்புளகாங்கிதத்தில் திகழ, இவர்களால் முறியடிக்கப்பட்ட நிலப் பிரபுத்துவப் பிரதிநிதிகளோ, இவர்கள் படைத்த சமூகம் ஆன்மீக லட்சியங்களைக் சூழிதோண்டிப் புதைத்தபடி உள்ளதாய்க் குறை கூறுவர்.

நிலமான்ய உறவைத் தகர்த்துப் பிறக்கும் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறை மெய்ஞ்ஞான நாட்டத்தைக் கணக்கி லெடுத்துக் கொள்ளாதிருப்பது உண்மை தான். இதற்கு இந்திய-தமிழகச் சூழலில் ஓர் வடிவம் கொடுப்பது க.நா. சுப்ரமணியத்தின் ‘டொய்த்தேவு’ நாவல். “சுதந்திரம் வருவதற்கு முன் இந்தியாவில் நமது பகுதிகளில் - முக்கியமாகத் தஞ்சை ஜில்லாவில் இருந்த மக்களையும் போக்குகளையும் கவனித்து, அவற்றுடன் வளர்ந்து அவற்றைப் புரிந்து கொள்ளச் செய்த முயற்சியாகப்” பிறந்த ‘பொ

ய்த்தேவு’ நாவலின் நாயகன் சோமசுந்தர முதலியார், கும்ப கோணத்தின் அருகேயுள்ள சாத்தனூர் என்ற கிராமத்தின் நிலமான்ய கர்ப்பப்பையை உடைத்து வெளிவந்த ஒரு முதலாளித்துவப் பிரதிநிதி, அவன் தனது முன்னாள் நிலப் பிரபுத்துவ எஜமான் போற்றிய தெய்வங்களைத் துதிக்க மறுத்து, ‘பணம்’ என்பதையே முதற் தெய்வமாய்க் கண்டவன். அதன் கட்டாட்சம் குறைவறக்கிட்டியபின், இன்பம், பதவி, மதிப்பு முதலிய சிறு தெய்வங்களையும் தரிசித்தவன்.

இவ்வாறு பணத்தெய்வத்துக்கு அளவிறைந்த முக்கியத்துவத்தை வழங்கியதன் பேறாக, பகட்டான அந்த வாழ்வு திகட்டிப் போய் விட, இறுதியில் சோழப் பண்டாரமாகி, தெருவோரம் அனாதைப் பிணமாகச்சாகும் துறவு மனப்பாங்குக்கு உள்ளாகி விடும் சோமசுந்தர முதலியார் என்ற, முன்னாள் அடிமையாகிய சோழப் பயலின் வாழ்க்கைச் சரிதம் ஊடாக க.நா. சு. முதலாளித்துவ அமைப்புக்குள் பணமும் ஆன்மீகமும் வகிக்கும் நிலைகளை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

சமூக மாற்றப் போக்கைப் புரிந்து கொள்ள மறுத்த, பணத்தைத் துளியும் மதிக்கத்தவறி, நிலமான்ய வாழ்முறை போதித்த பூஜை புனஸ் காரங்களில் திளைத்த, நிலப் பிரபுத்துவக் குடும்பத்தவராகிய சாம்பழர்த்திராயர், காலமாற்றத்தால் ஏற்றுண்டு நொடித்துப் போன போதிலும், நிலமானிய அமைப்புப் பேணிய ஆன்மீக மனோபலம் உதவிய நிலையில் தெம்புடன் பாண்டூரங்கன் பாதாரவீந்தங்கண்டு உயிர் துறப்பதையும் க.நா. சு. சித்தரிப்பது கவனத்திற் கொள்ள வேண்டிய அம்சமாகும்.

பணத்தின் அளவறிந்து காட்டுவதற்கும் அப்பால், முதலாளித்துவ அமைப்பினுள் அளவோடு துலங்க வேண்டிய ஆன்மீகத் தேடலைப் ‘டொய்த்தேவு’ காட்ட முயல்வது தெள்ளெனத் தெரியும். இதை, “மனிதனுடைய உள்ளத்

திலே புகுந்து என்றென்றும் நிலைத்துத் தேவையாகிற போதெல்லாம் அவை எழுப்பக்கூடிய சக்தி வாய்ந்த³ ஆலய மணியொலிக்கும் உள்ளத்தில் இடங் காட்டும் அந்த நவீனத்திலிருந்து அறிந்து கொள்ளமுடியும்.

அத்தகைய தார்மீகப்படைப்புகளும், வெகுஜன தொடர்புச் சாதனங்களுடாக மிகையாகவே செய்யப்படும் ஆன்மீகப் போதனைகளும் பணத்தின் சொர்க்கத் திற்கும் - பாதாளத்திற்குமான எதிரிக் குதித்தலைத் தடுத்து விடுவதாயில்லை. பணம் உலகின் அதியுயர் ஆன்மீக விழு மியங்களையும் அன்பையும் பாசத்தையும், மொத்தத்தில் அனைத்தையும், விலைபே சும் முதலாளித்துவ மாற்றப் போக்கு இன்னமும் தொடர்ந்தபடியே.

பணத்தின் இந்த அராஜக வெறியாட்டு ஒருபுறமாக, அதன் தத்துவ வித் தகர்களின் அளவிறைந்த ஆன்மீக நாட் டப் போதனை மறுபுறமாக மக்களை அலைக்கழிக்க, வெள்ளிக் சாக்கடையில் ஒருகாலும் கோயிலில் மறுகாலுமாக மனி தன் அல்லாடுகிறான்.

இக்காரணத்தினாலேயே, இரக்கமே யில்லாது போன - இதயமே இல்லாத - இந்த முதலாளித்துவ உலகத்தின் இதயமாக மதம் துலங்குவதாயும், அந்தவகையில் மதம், ஒரு அபிவிநயாக⁴ மக்களை ஈர்த்துத் தற்காலிக மறதியில் திளைக்க வைப்பதாயும் கார்ல்மார்க்ஸ் கூறினார்.

இதனை மறுதலிக்கும் எதிர்வாதம் ஒன்றை, சி. சு. செல்லப்பா 'கிழவி' என்ற சிறுகதையின் பாத்திரம் ஒன்றிலுடாக முன் வைக்கிறார். "வயிற்றுப் போதை யிலே மயங்கிக்கிடக்கும் மனிதன் தான் சாச்வத உண்மை நிலையை அறியும் சக்தியை இழந்து, அன்றாட நிலையில் ஒரு திருப்திகொண்டு, தவறானதும் அழிக்கக் கூடியதுமானவைகளுக்கு மதிப்புக்கொடுத் துகொண்டிருக்கும் யுகமாகச் சறுக்கி விழுந்து கொண்டே இருக்கிறான்"⁴ என்ற

அவருடைய கருத்தை இவ்விடத்தில் நினைவூட்டிக் கொள்ளல் பொருத்தமானது.

இது முதலாளித்துவத்தின் இரண்டக நிலையுங்கூட. ஒரு புறம் நிலப்பிரபுத்து வம் கட்டி வளர்த்த ஆன்மீகச் செல்வங் கள், நம்பிக்கைகள் ஆகியவற்றைத் தகர்க்க வேண்டியது - தனது தோற்றத்தையும் விருத்தியையும் உறுதிசெய்யும் அளவிற்கு, மறுபுறம் தனக்கேயுரிய விஞ்ஞானச்சாயல் படிந்த மூடநம்பிக்கையில் மக்களை மூழ்கடிக்க வேண்டியது - தனது இருப் பைப் பேணிப்பாதுகாப்பதற்கு.

மெய்ஞ்ஞானத் தேடலைப் பரிகசிக்கும் 'விஞ்ஞான' அதிமேதாவித்தனத்தையும் இந்த இரண்டக நிலைக்குள் காண முடியும். இன்றைய 'விஞ்ஞான'ச் சார் பாளர்கள் கூறுவதைப் போலவும், தமது ஆன்மீக விளக்கமே பூரண மெய்ஞ்ஞானம் எனக் கருதும் குறுகிய எல்லைக்குட் பட்ட இன்றைய 'மெய்ஞ்ஞான'ச் சார் பாளர்கள் கூறுவதைப் போலவும் உண்மையில் விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் எதிரிகள் தாமா? விஞ்ஞானத்தின் வேகமான முன்பாய்ச்சல் கண்டு எந்த ஆன்மீக வாதம் (மெய்ஞ்ஞானத் தேடல்களின் பகுதிகளில் எந்தப்பிரிவு) பதை பதைத்தது என்பதைக்கண்டால், இக்கேள்விக்கு ஓரளவில் விடைபெற முடியும்.

கொன்ஸ்தாந்தி நோபிளை 1453ம் ஆண்டு துருக்கியர் வசம் இழந்த ஐரோப்பியர்கள், அங்கிருந்த அறிவியல் நூல்களை மேற்கே எடுத்துச் சென்றனர்; கிழைத்தேசத்தை அண்டி வாழ வேண்டியிருந்த அவர்கள், தரைமார்க்க வியாபாரத்தைக் கொன்ஸ்தாந்திநோபிள் வழியாகத் தொடர முடியாத நிலையில் கடல் மார்க்கப் பயணத்துக்கான ஆய்வுகளைத் தொடர வேண்டியிருந்தது. இத்தேவையின் உந்துதலால் விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகள் வேகம் பெறலாயின.

அதுவரை அரேபியர்களால் வளர்க்கப்பட்ட 'விஞ்ஞானக் குழந்தை'. அன்று முதல் ஐரோப்பியர்களால் தத்தெடுக்கப்பட்டது. அத்தொடக்க விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் ஈடுபட்ட கொல்ம்பஸ், கலீவியோ முதல் சென்ற நூற்றாண்டில் மனிதனின் பரிணமிப்புத் தோற்றத்தை ஆய்ந்து கூறிய டார்வின் வரையான விஞ்ஞானிகள் கத்தோலிக்கத் திருச்சபையின் பலதரப்பட்ட சித்திரவதைக்குள்ளானதை வரலாறு அறியும்.

டார்வினின் பரிணாமக் கோட்பாடு, பைபிளின் ஆறாம் நாளில் மனிதன் படைக்கப்பட்டான் என்ற கருத்தை முறியடித்த மகத்தான சாதனை என்பதைப் பாராட்டி, டார்வினுக்கு மார்க்ஸ் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதற்குப் பதிலிறுத்த டார்வின், ஆன்மீகப் பற்று மிக்க தமது பெற்றோர் மனதைப் புண்படுத்தத் தாம் விரும்பாததால், இது குறித்த மேலதிக கருத்து எதையும் சொல்லவிரும்பவில்லை என மார்க்ஸுக்கு எழுதினார்.

'புல்லாகிப் பூண்டாய் புழுவாய் மரமாகிக் கல்லாய் மனிதராய்' பிறக்கும் கன்மக் கோட்பாட்டை நம்பும் இந்துக்களோ, பௌத்தரோ இந்தக் கண்டுபிடிப்புகளால் கலங்கிப்போய்விடவில்லை. ஏதாவது ஒரு நூலை மட்டுமே வைத்துப் பதில் காண வேண்டிய தேவையும் இவர்களுக்கில்லை. ஒன்றை அடக்க ஒரு நூல் இடந்தராவிட்டால், இன்னொருநூல் இடந்தரும் இந்தக்காரணத்தால் எந்தவொரு விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்பும் தமது மத அடிப்படைகளைத் தகர்ப்பதாய் இவர்கள் இனங்காண முயலவில்லை. பரந்து செல்லும் தேவையுடன் விஞ்ஞான நாட்டத்தைப் பெற்றிருந்த இஸ்லாமும் இந்த விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளால் கலங்கவில்லை.

இந்த இடத்தில்; "உலகின் இருப்பை ஏற்றுக்கொண்ட இந்துக்கள் ஆய்வுகளை நிராகரித்திருப்பதும் உலக வாழ்வை மறுதலிக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் விஞ்ஞான ஆய்வுகளில் முனைப்புடன் செயலாற்றுவதுந்

தான் ஆச்சரியமள விடும்" என விவேகானந்தர் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியது ஞாபகத்தில் வருவது தவிர்க்க வியலாதது. அது வரலாற்று நியதி ஏற்படுத்திய காலஞ் செய்த கோலம்.

மாறாக, "இந்த விஞ்ஞான உண்மைகளை நாம் எப்போதே சொல்லியாயிற்றே" என்று உரிமை கோரித்தற் திருப்தி காண்பதற்கு இங்கே தயக்கம் காட்டப்படுவதில்லை. இதற்குரிய குழ்நிலை இந்து பௌத்த மதங்களிடம் உண்டு. இவற்றிடம் புராதன பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தினதும் வர்க்கங்கள் தோன்றிய ஆரம்ப காலத்ததுமான பொருள்முதல்வாதச் சிந்தனைகளும் உண்டு; அவற்றை நிலைமறுப்புச் செய்த கருத்து முதல்வாதச் சிந்தனைகளும் உண்டு; இவற்றிடையேயான இயக்கப்போக்குடன் பிறந்த விஞ்ஞான உண்மைகளும் உண்டு.

கிரேக்க - உரோமப் பண்பாடுகள் வளர்த்த ஆரம்ப காலப் பொருள்முதல்வாதச் சிந்தனைகளை நிலைமறுத்து உருப்பெற்ற கருத்துமுதல்வாதச் சார்புடைய கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகள் கறாரான வரையறையுடையன. கிரேக்க - உரோமப் பண்பாடுகள் விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளையும் அதிகம் கவனத்தில் எடுக்கத்தவறியது. அதனால், கிறிஸ்தவம் விஞ்ஞானத்தின் முன் கிலி கொண்ட டஞ்சியதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை.

விஞ்ஞானம் 15ம் நூற்றாண்டில் ஒரு திருநாள் பார்த்துப் பிறந்த ஒன்றல்ல. மனிதன் தோற்றம் பெற்றதிலிருந்தே விஞ்ஞான ஆய்வுகளும் கண்டுபிடிப்புகளும் தொடர்ந்து வளர்ந்திருக்கின்றன. மனிதன் தனது கரங்களில் கல்லையோ, தடியையோ ஆயுதமாக்கிக் கொண்டதும், வீழ்த்திய இரையை இழை கொண்டு இழுத்துப் போனதும், சில்லுப் பூட்டி வேசங்கூட்டியதும், ஓடும் புனைந்ததும், நெருப்பிலே பானை வடித்ததும். ஏர்பூட்டி உழுததும் விஞ்ஞானத்தின் தொடரண வளர்ச்சிப் படிகள்தாம்.

கப்போதெல்லாம் விஞ்ஞானத்துக் கும் மெய்ஞ்ஞானத்துக்கும் பகை முரண் பாடு இருக்கவில்லை. நெருப்பின் அள வற்ற ஆற்றல்கண்டு வியந்து அக்னி பக ளானாய்த் துதித்த போதே மெய்ஞ் ஞான - விஞ்ஞான இணக்கம் இழையோ டியது. அந்த இயற்கைச் சக்தியை வசப்படுத்துவது எப்படி?

இந்த வினா மெய்ஞ்ஞானிகளை ஒரு திசையில் வளர்த்தது. சக்தி பற்றிய தேடல், உலகம் பற்றிய அலசல், படைப்பு பற்றிய கோட்பாட்டு உருவாக்கங்கள். ஆன்மாவை அறிதல் என அது விரிந்தது. பூச்சியத்தின் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து விண் ணியலை ஆராய்ந்தவரை விஞ்ஞானம் இத் த மெய்ஞ்ஞானத் தேடலுடன் இணைந்து முன்னேறியது.

விஞ்ஞான செயல்முறை உந்தக் கற்களை மோதி நெருப்பைத் தேவை யேற்பட்ட போது மனிதனே படைக்க மூற்பட்டான்; அது சாத்தியமான போதே அக்னிபகவான் கொஞ்சம் கைய டக்க நிலைக்காளாகி விட்டார். இன்றோ அக்னி பகவான் தீப்பெட்டியினுள் சிறை வாசம் அனுபவிக்கிறார். இருந்தாலும் அவரிடத்தை இன்றைய வர்க்க சமுதாயத்தில் வேறு எத்தனையோ தெய்வங்கள் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு மக்களின் அறியாமையில் சீவியம் நடத்துவது இன் னமும் தொடர்ந்த படிதான்.

இந்த வர்க்க சமூகத்தில் மோசடி, ஆன்மீக வாதத்தின் பேரால் மட்டும் நடக்கவில்லை; விஞ்ஞான மோசடிகளுக் கும் குறைவில்லை. சூழல் மாசுறுத்தப் படலிலிருந்து நட்சத்திரப் போர்வரை விஞ்ஞானம் முதலாளித்துவத்தின் எடுபி டியாய் அமைந்து, ஒரு முனைச்சார்பாய் சித்திப்போரிடையே விஞ்ஞானமே வேண்டாம் என்று வெறுப்பைத் தூண்டியிருப் பது, குறைத்து மதிப்பிடத்தக்க ஒன்றல்ல.

மெய்ஞ்ஞானத் தேடலில் தவறுகள் எவ்விதிருக்க, விஞ்ஞானத்தில் தவறுக்கே இடமில்லையென விஞ்ஞானக் கண்

னோட்டத்துக்குப் புறம்பான ஒரு மோச டியும் இருப்பதை அறிவோம். இது தவ றான கருத்தென்பதை கிரேக்க, உரோ மப் பண்பாடும் இந்துப் பண்பாடும் வளர்த்த மெய்ஞ்ஞான வரலாற்றிலிருந் தும் ஐரோப்பிய விஞ்ஞான வரலாற்றி லிருந்தும் அறியமுடியும்.

மெய்ஞ்ஞானிகள் ஒலி, ஒளி, வெப்பம் ஆகியவற்றையும், நிலம், நீர், காற்று ஆகியவற்றையும் பிரபஞ்சத்தின் அடிப் படையான ஆக்கக்கூறுகள் எனக் கூறி யதை ஐரோப்பிய விஞ்ஞானம் மறுத லித்து, ஒலி, ஒளி, வெப்பம் ஆகியவற் றைச் சக்தியாயும், நிலம், நீர், காற்று ஆகியவற்றை சடப்பொருள் என்றும் இனங்கண்டது. சக்தியை ஒருவகையில் 'இல்லாத' ஒன்றாகவே கருதியதால் பிர பஞ்ச ஆக்கக் கூறில் அதன் ஸ்தானத்தை ஐயுற்றனர்.

சக்தி 'இல்லாத' ஒன்றல்ல என்ப தோடு, சக்தி சடமாகவும், சடம் சக்தி யாகவும் மாறமுடியும் என்று விஞ்ஞானம் மறுதலித்ததை மீண்டும் மறுதலித்து, விஞ்ஞானத்தில் திருத்தத்தைக் கொணர்ந்தார், ஐன்ஸ்டீன்; அவர் கண்டுபிடிப்பின் விளைவாய் அணு பிளக்கப்பட்டு, சக்தி யாய் விரிக்கப்பட்டது; மறுதலையாய் சக்தியின் குவியலாய் சடம் (பிரபஞ்சத் தின் பகுதி) பிறப்பதும் சாத்தியம் என்பது இன்று விஞ்ஞானத்தால் ஏற்கப்படு கிறது.

அந்தவகையில், மெய்ஞ்ஞானத் தேடலும் விஞ்ஞான ஆய்வும் எதிரிடை யானவை என்ற வர்க்க சமூகப் பொய் மையைத் தகர்த்து, இரண்டையும் கை கோர்த்து நடைபோட வைத்து மனுகுல முன்னேற்றத்துக்கு உதவிடச் செய் தல், பிறக்கப்போகும் வர்க்கங்களற்ற பொதுவுடைமைச் சமுதாயத்தின் பணி யாய் இருக்கும். அதுவே அனைத்து இரு ளையும் போக்கும் விடியலின் இடமாகும்.

சரி, இப்போது எமது ஆரம்ப வினாக்களையே மீள எழுப்புவோம். சற்று வேறான வடிவில்!

வர்க்கங்களை ஒழிக்கும் குறிக்கோளுடன் தோன்றிய சோஷலிஸ சோவியத் யூனியன் ஏன் இந்த இணைப்பை மறந்தது?

எமது கண்முன்னே மரணித்த சோவியத் யூனியன் இறந்த போது, சோஷலிஸ நாடாக இருக்கவில்லை. 1968 இல் செக் கோஸ்லவாக்கியாவின் படையனுப்பி ஆக்கிரமித்ததிலிருந்து ஆப்கானிஸ்தானைக் கரடிப்பிடிக்குள் வைத்திருந்தது வரை தேசங்களைக் கபளீகரம் செய்த சோவியத் எப்படி 'மனிதருணவை மனிதர் பறிக்கும் வழக்கத்தை' ஒழித்த சோஷலிஸ நாடாக முடியும்? அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து தடம்புரண்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகி, உள்நூர் சோஷலிஸம் செத்த பின்தான், இன்று அந்த நாடு இறந்து ஒழிந்திருக்கிறது. அந்த இடைக்கட்டத்தில், முதலாளித்துவக் குணாம்சமான 'அனைத்தையும் வர்த்தகப் பொருளாயும் போர்க்கருவியாயும்'⁵ காணும் பழக்கம் சோவியத்திற்கு ஏற்பட்டிருந்தது. பொய்யான சோஷலிஸ முகங்காட்டவே வேண்டாத நரத்திக வாதமும் பேசினர்.

ஆயினும், வரலாறு ஒரு போதும் ஸ்தம்பித்துவிடாது; பின்னோக்கியும் செல்லாது. உழைக்கும் மக்களின் அதிகாரம் வர்க்கங்களை ஒழிக்கும் போதே, முதலாளித்துவத்தால் சிதைக்கப்பட்ட,

ஆன்மீகச் செல்வங்களும் மீளப் பெறப்பட்டு மேலும் விருத்தி செய்யப்படும். மனுக்குலம் முன்னுற விரைப ஏதுவாக மெய்ஞ்ஞானத் தேடலும் விஞ்ஞான ஆய்வும் இணைந்து மைகோர்த்துச் செயலாற்ற ஏற்ற புத்துலகம் மலர்வதற்கு வெகுகாலம் எடுக்காது.

குறிப்புகள்

- 1 க. நா. சுப்ரமணியம், பொய்த்தேவு, ஸ்டார் பிரசுரம், சென்னை (முன்னுரை) 1986 (மூன்றாம் பதிப்பு முன்னுரை)
- 2 மேற்படி நூல். பக். 290.
- 3 மேற்படி நூல். பக். 324.
- 4 சி. சு. செல்லப்பா. அறுபது, எழுத்து பிரசுரம், சென்னை, 1962 பக். 88.
- 5 இது குறித்தும், முதலாளித்துவம் சீரழித்த ஆன்மீகச் செல்வங்களைப் பாட்டாளி வர்க்க அரசு மீட்பது குறித்தும் வலியுறுத்தியவர் முசோலினியை வீரத்துடன் எதிர்த்த அந்தோனியா கிராம்ஷி.

பார்க்க: எஸ். வி. ராஜதுரை, வ. கீதா. அந்தோனியா கிராம்ஷி: வாழ்வும் சிந்தனையும், சவுத் ஏஷியன் புகஸ். சென்னை.

யோசிப்பதானால் றிதானமாக யோசியுங்கள்
செயற்படுவதானால் உறுதியோடு செயற்படுங்கள்
விட்டுக் கொடுப்பதானால் பெருந்தன்மையோடு விட்டுக்கொடுங்கள்
எதிர்ப்பதானால் திடமாக எதிருங்கள்.

நாம் மற்றவர்களிடம் காட்டும் அன்பு சிறப்புடையதாக இருக்க வேண்டும்.
குன்றியதாக இருத்தல் கூடாது. அது சுகத்தைப் பேணாமல் உயர்வை
எதிர்பார்த்தல் வேண்டும். சுகம் அவசியமாயினும் உயர்வு அதனிலும் சிறந்தது.

பல்கலைக் கழகங்களில்,

‘பகிடிவதை’ எனப்படுவது ஒரு மரபா?

அது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றா?

— நமீஸ் அப்துல்லா —

ஒவ்வொரு கல்வியாண்டின் தொடக்கத்திலும் ‘றாக்கிங்’ (RAGGING) என்ற சொற்றொடர் வெகுவாக எம்மிடையே பேசப்பட்டு வருகின்றது. உண்மையில், இந்த சொற்றொடர் கொடுக்கின்ற அழுத்தம் என்ன? இது, சமூகத்தில் ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கம் என்ன? என்ற வினாக்கள் நியாயத்தின் அடிப்படையில் எழுப்பப்பட வேண்டியவையாகும். இது எங்கிருந்து வந்தது, ஏன் ஒரு வழக்காறாக இருந்து வருகின்றது, இது தவிர்க்கப்பட வேண்டியதா, என்பதெல்லாம் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியன, இந்த ஆய்வு பகுத்தறிவுக்கும் நேர்மைக்கும் சமமானமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற போது, அதுவே மனிதத் தன்மையின் அர்த்த புஷ்டியான றாக்கிங் பற்றிய அர்த்தத்தை வெளியாக்கும் என உடன்பட்டுக் கொள்ளலாம்.

இன்று இந்நிகழ்வு உயர்கல்விப் பீடங்களில் ஒவ்வொரு தொடக்கவாண்டிலும் நிகழுகின்றது. உயர் பாடசாலைகள், தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகள், ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் என்பவற்றில் இது இடம் பெற்று வருகின்றது. இந்த நிறுவனங்களை நாம் இனங்காண முயற்சிக்கின்றபோது, இவை ஒரு ‘படித்த’ வட்டத்தைச் சார்ந்திருக்கின்றன என மனந் தெளியலாம்.

இன்று பொதுவாக அவதானிக்கின்றபோது, உயர் பாடசாலைகளில் இந்த றாக்கிங் நிகழ்வு அருகி வருகின்றது. அதே வேளை, தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளில் இது இன்னும் செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் மிகவும் சரளமாக இது இடம் பெற்று வருகின்றது. அங்கு இச்சம்பவங்கள் இடம் பெறுவதை நியாயப்படுத்துவதில் பல்வேறு சிரம சாத்திய - நியாயமிழந்த தன்மைகள் காணப்படுகின்றன. ஏனெனில், ஆசிரியர்கள் ஒரு சமூகத்தின் முன்னோடிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நிற்க; பல்கலைக்கழகங்களில் இடம் பெற்று வருகின்ற ‘றாக்கிங்’ சம்பவங்களை நாம் குறிப்பாக ஆராய்வதோடு, இதனது தெளிவான பொருள் சார் வடிவத்தினையும் தெளிவது பொருத்தப்பாடுடையதாகும்.

‘றாக்கிங்’ என்பதற்கு பகிடிவதை, அன்புத் தொல்லை, அறிமுக நிகழ்வு என்றெல்லாம் அர்த்தம் கொடுக்கின்றனர். ஆனால், உண்மையில், இது ‘என்ன’ என்பது தான் ப்ரச்சினை. இதனைப் பிரிட்டிஷ் பல்கலைக்கழகப் பாரம்பரியம் என்பர். உண்மையில், இப்படியான ‘றாக்கிங்’ அங்கு இல்லையென்று டொக்டர் ஆர்தர் சீ. கிளார்க் கூறியுள்ளார்.

அப்படியென்றால், அது என்ன அர்த்தத்தில் அங்கு இருந்தது. மேற்குறிப்பிட்டவாறு இந்தப் பிரச்சினைக்கான வினாவை எழுப்பிச் செல்கின்ற போது, அதற்கான விடையைத் தேடிச் செல்கின்ற போது, அது மனிதமனதோடு சம்பந்தப்பட்டது போல் தெரிகின்றது. அதனை 'மனித உரிமை மீறல்' என்றும் 'சிலர்' கண்டிக்கின்றனர். அவ்வாறெனில், அப்படியான ஒரு வடிவமும் அதற்குண்டு என்பது புலப்படுகின்றது. ஆகவே, 'றாக்கிங்' கின் உண்மையான வடிவத்தினைப் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும்.

இதன் வரலாறு பற்றி கூறுவோர், இது பிரித்தானியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஓர் அறிமுகப்பாங்கு எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்த வகையில் ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது, பிரித்தானியாவில் காணப்பட்ட இரு வேறுபட்ட குடும்ப அமைப்புக்களைச் சார்ந்தவர்களை ஒரு கல்வி நிறுவனத்தில், அல்லது உயர்ந்ததொரு படித்த மட்டத்தில் கற்கை சார் நிறுவனங்களில் சந்திக்க வைக்கின்றபோது அவர்களுக்கிடையே ஒரு பரஸ்பரத்தையும் புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு கருவியாகவே இது இருந்து வந்து, அதே வேளை, அவர்களிடையே ஒரு சிரேஷ்டத்துவத்தைப் பாதுகாக்கின்றதாகவும் காணப்பட்டது. ஆகவே, பிரித்தானியாவில் ஏற்படுத்தப்பட்ட, அல்லது காணப்பட்ட 'றாக்கிங்' ஒரு நியாய பூர்வமானதும் ஓர் அறிமுக, சமத்துவ கருவியாகவும் இருந்து வந்திருக்கின்றது.

இந்த மரபினைக் கீழைத்தேய நாடுகள் பின்பற்ற வந்த போது, இதன் ரூபம் வேறொரு வடிவத்தினைக் கொடுக்கின்றது. இந்தக் காலனித்துவக் கலாசாரத்தின் அர்த்தம் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகி, எமது நாட்டில் அது பயன்படுத்தப்படுகின்ற விதம் கடுமையானதும் கேவலமானதும் என விமர்சகர்களாற் கருதப்படுகின்றது. அண்மைக்காலமாக இதன் வீழ்ச்சி உணரப்பட்டாலும், தாக்கம் கலையவில்லையென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சம்மேளனம், பல்கலைக்கழக ஆங்கில போதனாசிரியர் சங்கம் என்பன அண்மையில் றாக்கிங்கைக் கண்டித்து அறிக்கையும் விட்டிருக்கின்றன.

உண்மையில் நடைமுறைபூர்வமாக இதனை அணுகுகின்றபோது றாக்கிங்கிற்கான எதிரும் புதிருமான கருத்துக்களே தெரிவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அது ஒரு பாரம்பரியம், அதனைத் தவிர்க்க முடியாதென்று ஒரு சாரார் கூற, மறு சாரார் அதனைக் கண்டிக்கின்றனர். ஆனால், அவை இரண்டும் இருக்க, 'றாக்கிங்' இன் கருத்தாழம் புரியப்பட வேண்டும் என்பதுதான் ஓர் அறிவியற் சிந்தனை. 'றாக்கிங்' இன் உண்மையான வடிவம் உணர்த்தப்படவேண்டும். அதற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற 'வதை' என்ற பொருள் நீக்கப்படவேண்டும். அதன் பாலுள்ள 'அச்சம்' தவிர்க்கப்படவேண்டும். அது மனித உரிமை களைப்பேண வேண்டும். அதில் உள்ள வன்மைத்தன்மையும் கேவலமும் முற்றாக ஒழிக்கப்படல்வேண்டும். அதற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற 'சட்ட' அந்தஸ்தும் 'தண்டனை' அந்தஸ்தும் நீக்கப்படவேண்டும். அது ஒரு சாதாரண 'அறிமுக நடவடிக்கையாகவே கருதப்படவேண்டும். அதேவேளை, அது ஏற்படுத்துகின்ற அடிமைத்தனமும் ஆதிக்க வாதமும் முற்றாக இல்லாததாக வேண்டும். முன்னமே குறித்தது போன்று, அது ஒரு 'மன'- 'உள்' நடவடிக்கை, அந்த நடவடிக்கையின் புரிந்து கொள்ளற் பாங்குதான் 'றாக்கிங்' ஐ ஜீரணத்துக்குரியதாகவும் அஜீரணத்துக்குரியதாகவும் ஆக்குகின்றது.

இன்று பல்கலைக்கழகங்களில் நடப்பதென்ன? புதிய மாணவர்கள் வருகின்றார்கள். அவர்களைத் தம்மோடு ஒட்டிக்கொள்ளச் செய்வதற்காகவும் ஒரு சமநிலைத் தன்மையைத் தோற்றுவிப்பதற்காகவும் புதிய சூழலின் உணர் பக்குவத்தைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும், புதியவர்களிடையே ஒளிந்துள்ள ஆற்றல்களை அறிந்து கொள்வதற்காகவும் 'றாக்கிங்' பயன்படுகின்றது. இது ஒரு நியாயமான தேவை என்று சொல்வதில் நியாய மின்மை எதுவுமில்லைபோல் தெரிகின்றது. ஏனெனில், சமூகத்தின் பலமட்டங்களிலிருந்தும் பலர் வருவார்கள், அவர்களுக்கு இங்குள்ள பாரம்பரியமும் நடவடிக்கைகளும் தெரியப்

படுத்தப்படவேண்டும். இந்தத் தெரியப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளை நாசுக்காகவும் நளினமாகவும் அறிவுரையாகவும் அமைக்கலாம். இதனால் கொடுக்கப்படுகின்ற ‘வேதனைப் பாங்கு’ உடலியல் வினைச் செயற்பாடு, நாகரிகமற்ற நடவடிக்கைகள் என்பன அவசியமும் நியாயமும் அற்றவை. இவை ஏன் அவசியமாகின்றன?...? அவசியமற்ற இந்தத் தொழிற் பாடுகளைச் செய்வதற்கு, அல்லது ஒருவன் விரும்பாத ஒன்றை வழங்குவதற்கு இவர்களுக்குள்ள அதிகாரம் என்ன?...?.....?.....?... மற்றொன்று வேதனைப்பாங்கில் உள்ள வேதனை, வேதனையின்மை என்பன அவரவர் மனத்தாலேதான் உணரப்படுகின்றன. அவரவராலே அவர்கள் செய்வது என்ன என்பதுகூட வரையறை செய்யப்படவேண்டும். அதேவேளை, ஓர் ‘உயர்வுச்செருக்குப்’ பிடித்தவனை மட்டப்படுத்த வேண்டுமென்றால், அதற்கு என்ன செய்யப்படல்வேண்டும்? அதை எப்படி அறிவது? அதற்குரிய அளவுகோல் என்ன? அதற்கு ‘றாக்கிங்’ தானா பதில்.....? சிலவேளை அது மேலுமோர் ஆத்திரத்தை தோற்றுவிக்காதா?

இவையெல்லாம் சிரேஷ்ட மாணவர்களுக்கும் தொடக்க ஆண்டு மாணவர்களுக்கு மிடையேயுள்ள பிரச்சினைகள். இவை ஒரு வகையான “ஆதிக்க.” மனப் பக்குவத்தை வளர்த்து விடுகின்றன எனவும் ஒரு சாரார் கருதுகின்றனர் மற்றொரு வகையான பிரச்சினையும் நிலவுகின்றது.

இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவன், அடுத்த ஆண்டில் தனது ‘அடுத்த பரம்பரை’யினருக்குத் தான் பெற்றதைக் கொடுத்துவிடுவதில் மிகக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து நிறைவேற்றி விடுகின்றான். எனவே, இங்கு இது வளர்ச்சி தொடர்ச்சி பெறுகின்றது; ஒரு பாரம்பரியமாகப் பேணப்படுகின்றது. இந்த நடவடிக்கையினை முற்றாகக் கைவிடப் பல்கலைக்கழக மாணவ சமூகம் முற்றாக ஒருமைப்படுமா என்பது கேள்விக்குறி. ஏனெனில், அதற்குள் ஆயிரம் மனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை அத்தனையும் இளமைத் துடிப்பும் எதிர் நீச்சலும் கொண்டவை.

ஆகவே, உண்மை என்னவென்றால், இந்த ‘அறிமுக நிகழ்வு’ அத்தியாவசியமானது. இந்த நிகழ்வின் வடிவம் ஒரு ஹிம்சையாக, வதையாக, தண்டனையாக அமைந்துவிடக் கூடாது. அவ்வாறு நிகழ்கின்றபோது, அது கண்டிக்கப்பட வேண்டியதொன்றே ஏன் அது ஒரு ஹிம்சையாக, வதையாக, தண்டனையாக அமையவேண்டும்? புதிதாக வரும் மாணவன் செய்த குற்றம் என்ன? அவன் ஏன் இவற்றை அநுபவிக்க வேண்டும்? இவை இதனைச் செய்பவர்களுக்கு எதனைத் தேடிக் கொடுக்கப்போகின்றன? படித்த - புத்தி ஜீவிகள் என மதிக்கப்படுபவர்களால் இவை ஆற்றப்படுவது நியாயம்தானா, இவற்றைச் சாதிப்பதற்கு அவர்களுக்கு என்ன உரிமை இருக்கின்றது என்றெல்லாம் மனிதாபிமான முற்போக்கு வாதிகள் கருதுகின்றனர்.

இதேவேளை, பல்கலைக்கழகத்திற்குப் புதிதாக வருகின்ற ஒருவன் நிச்சயமாக ஒரு “வீட்டுப் பிரிவு” (Home Sick) நோய்க்கு, உட்பட்டவனாகவே இருப்பான். இவனது பொருளாதாரப் பின்னணி என்னவென்பது கூட எமக்குத் தெரியாது. இந்த மன நெருக்கடிக்குள் ஹிம்சையும், வதையும் அவனால் ஜீரணிக்க முடியாதவை. இந்நடவடிக்கை அவனால் மனிதாபிமான மற்றதாகவே கருதப்படும். இதற்கிடையில், சிலரின் சில செயல்கள் ஒன்றில் வேதனையாகவோ, அல்லதொரு பகிடி நிகழ்வாகவோ கொள்ளப்படுவதென்பதும் ‘மனத்தளவில்’ உள்ள பிரச்சினையே. எனவே, “றாக்கிங்” இன் நிகழ்வுகள் மனதோடு சம்பந்தப்பட்டவையாக மாறுகின்றன. அது ஒரு வேதனையா, அல்லது சோதனையா என்பது மட்டிட்டு வரையறுக்க முடியாத நிகழ்வாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆகவேதான் இந்தக் கட்டுரை நோக்குவது என்னவென்றால், 'றாக்கிங்' அவசியமா, இல்லையா என்பதல்ல பிரச்சினை. 'றாக்கிங்' என்ற சொற்றொடர் புரியப்படல் வேண்டுமென்பதே இதனுடைய பிரச்சினை ஆகும். அது மனித மனதோடு நியாயிக்கப்படுகின்ற, பகுத்தறிவுக்கும் நேர்மைக்கும் பொருந்திய எமது இருப்பினை விளங்கிக்கொண்ட அறிமுகச் செயல் வடிவமாகக் காணப்பட வேண்டும். காலனித்துவக் கலாசாரத்தின் அல்லது அந்நியக் கலாசாரத்தின் பாங்கு எமது கலாசாரத்துக்கு அவசியமல்ல. எமது நாடு, எமது சமூகம், எமது வாழ்வியல் பின்னணிகளைக் கொண்டதான, ஒரு நேர்மையான, கண்டிக்கத்தக்கதல்லாத ஒரு பரஸ்பரத்தையும் புரிந்துணர்வையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற செயற்பாட்டினால் 'றாக்கிங்' சிந்தனை வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

கலாசார, சமூக, சமயச் சீரழிவுகளை ஏற்படுத்தாத நாகரிகமான உறவு 'றாக்கிங்' இல் பேணப்படவேண்டும். இத்தகைய நாகரிக வடிவத்தை இன்றைய 'றாக்கிங்' பெற்று வருகின்றதென்றே சொல்ல வேண்டும். அதேவேளை, மிருகத்தனமான மனிதாபிமானமற்ற, கேவலமான சம்பவங்களும் இடம் பெற்றன என்ற அண்மைக்கால கசப்பான உண்மைகள் மறைக்க முடியாதன. எனவே, ஒரு பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தமான, யதார்த்தபூர்வமான அறிமுக உறவு, சமத்துவமான நாகரீகமுள்ள செயல் நடவடிக்கையாக, ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஜீரணிக்கத்தக்க அம்சமாக 'றாக்கிங்' மாறுதல் வேண்டும். இந்தச் சிந்தனையைப் படித்த சமூகமான பல்கலைக்கழக மாணவர் சமூகம் இலகுவில் ஜீரணித்துக் கொள்வர்; மனங் கொள்வர். ஆனால், இந்த மரபு தவிர்க்கப்படல் வேண்டும் என்ற 'கட்டாயம்' அவர்களால் ஏற்கப்பட முடியாததொன்றாகும்.

எனவே 'றாக்கிங்' இன் யதார்த்தம் புரியப்படுவதோடு, அது ஒரு சிந்தனை மாற்றமாக வளர்ச்சியடையவேண்டும். இத்தகையதொரு சிந்தனை மாற்றத்துக்கு அனைவரும் முயற்சித்து, ஒரு நாகரிகமுள்ள இலகுவாக்கப்பட்ட - ஒரு புதுச் சந்திப்பு மரபு, உறவு மரபு, அறிமுக மரபு பேணப்படுதல் வேண்டற்பாலதேயாகும்.

தன்னம்பிக்கைக்கு.....

நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் தலை நிமிர்ந்து செல்லுங்கள்!
 முகத்திலே புன்முறுவல் தவழ உங்களது நண்பர்களுக்கு வந்தனம் செய்யுங்கள்
 அவர்களுடன் கைகுலுக்கும் போது உங்களது அன்புப் பிணைப்பும் உறுதியும்!
 அவர்கள் பால் இருக்கட்டும்!
 பிறர் உங்களைப் பற்றித் தவறாக எண்ணுவார்களோ என நீங்கள் ஒரு போதும்
 பயப்படாதீர்கள்!
 உங்களது விரோதிக்குப் பயந்து சாகாதீர்கள்!
 அவர்களை நினைத்து ஒரு வினாடியும் வீணாக்காதீர்கள்!
 நீங்கள் எதைச் செய்ய விரும்புகின்றீர்களோ அதை உங்களது மனதில்
 ஆழப் பதிய வைத்துக் கொண்டு உறுதியாக ஊக்கமாகச் செயலாற்றுவீர்கள்!
 நீங்கள் யாரைப் போன்று திறமைமிக்க நேர்மையான மனிதனாக வர விரும்புகின்
 நீர்களோ அவரை மனதில் படம் பிடியுங்கள்!
 நீங்கள் எண்ணும் எண்ணமே நீங்கள் விரும்பும் மனிதனாக உங்களுக்குத் தெரி
 யாமலே உங்களை ஆக்கிவிடும்.

— Alpert Heppart

இசையில் யரிணாமம்

— செல்வி ப. சுசித்திரா —

காலத்தின் தேவையாகக் காவியங்கள் பல உருவாவதும், அவற்றுட் சில உபயோக அடிப்படையில் அருகிப்போனதும் மிகச் சாதாரண விஷயங்கள். இதே போன்று, இசைத்துறையிலும் ஆன்றோர் வடிவமைத்த பல ராகங்களும் தாளங்களும் இன்று அருகிப்போய்விட்டன. மேலும், இசையபிமானிகளால் விரும்பப்படுபவை என்ற கருத்துக்கு நாம் வரும் போது, இந்த வட்டம் மிகவும் குறுகிய தொன்றாக மாறிவிடுகிறது. சமகால உபயோகத்தில் உள்ளவற்றின் அடிப்படையிலும், அவற்றுக்கு ரசிகர்கள் மத்தியில் இருக்கும் பிரபல்யத்தின் அடிப்படையிலும் இசைத்துறையில் ஏற்பட்டு வருகின்ற இத்தகைய மாற்றங்கள் பற்றிய ஆய்வு அவசியமானதொன்றாகும்.

சங்கீதத்தின் இனிமை பிரதானமாகத் தங்கியிருப்பது ராகத்திலேயே ஆகும், ராகத்தின் வடிவத்தை (சஞ்சாரம்) ஒரு குறித்த லயத்துடன் கொண்டுசென்று, ராகத்திழைகை மிகைப்படுத்துவது தாளமாகும்.

கர்நாடக சங்கீதத்தில் துருவம், மட்டியம், ரூபகம், ஜம்பை, திரிபுடை, அட, ஏகம் என்னும் ஏழு அடிப்படைத் தாளங்களினதும், திஸ்ர, சதுஸ்ர, கண்ட, மிஸ்ர, சங்கீர்ண என்னும் ஐந்து ஜாதிகளினதும் காரணமாக 35 தாளங்கள் உருவானது யாவரும் அறிந்ததே. இவற்றுள், சதுஸ்ரஜாதி ரூபகம், சதுஸ்ரஜாதி திரிபுடை (ஆதி), சதுஸ்ரஜாதி ஏகதாளம் ஆகிய மூன்று தாளங்களே மிகப்பிரபல்யமாக விளங்குகின்றன. இவற்றைவிட, கண்டஜாதி அடதாளத்திலும், மிஸ்ர ஜாதி ஜம்பை

தாளத்திலும் சில உருப்படிகள் (பெரும்பாலும் இத்தாளங்களின் அப்பியாசத்திற்கென்று உருவாக்கப்பட்ட வர்ணங்கள்) காணப்படுகின்றன.

இவற்றைத்தவிர, மிகுதித் தாளங்களில் அதிகமாக உருப்படிகள் அமைக்கப்படாததற்கான காரணம் என்ன? உதாரணமாக, ஓர் ஆவர்த்தனத்திற்கு 8 அட்சர காலமுடைய தாளத்தில் உருப்படி ஒன்று இயற்றப்பட்டால், அதற்குரிய தாளமாக ஆதியும் வரலாம்; திஸ்ரமட்டியமும் வரலாம். ஆனால், நடைமுறையில் ஆதி தாளத்தில் இருக்கும் உருப்படிகளோடு ஒப்பிடுகையில், திஸ்ரமட்டியம் அருகிவிட்டது என்றே கொள்ளலாம். ஒற்றை எண்களைவிட இரட்டை எண்களின் பிரயோகம் பல துறைகளில் இலகுவானதாக. சமநிலையுள்ளதாக உணரப்படுவது உண்மையே. இதன் காரணமாகவே எளிய அங்க அமைப்புடைய ரூபக, திரிபுடை, ஏக தாளங்களினது சதுஸ்ரஜாதி ஏனைய ஜாதிகளை விட முன்னணி வகிக்கின்றது. துருவ, மட்டிய, அடதாளங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட லகுக்களைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, அடுத்தடுத்த ஆவர்த்தனங்களைத் தொடங்கும்போது, இதுவரை எண்ணிவிட்ட லகுக்களை மிகவும். அவதானமாக நினைவில் வைத்துப்பாடுவது அவசியமாகும். இது பாடுபவருக்குச் சிரமத்தைத் தரலாம். இவை போன்று பல காரணிகள், தாளங்கள் பலவற்றின் மறைவுக்குக் காரணமாயிருக்கலாம்.

அடுத்து இராகங்களை எடுத்துக் கொள்வோமாயின், கர்நாடக | இந்துஸ் தான் சங்கீத உலகிலே பல்லாயிரக்கணக்

காண ராகங்கள் இருக்கின்றன. இரு வகை சங்கீதத்திற்கும் பொதுவான ராகங்களும் உண்டு. உதாரணமாக, கர்நாடக சங்கீதத்தில் மோகனம் என்ற ராகம் இந்துஸ்தான் சங்கீதத்தில் பூபாளி என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றது. ஆனாலும், இன்று வழக்கத்தில் உள்ளவை சில நூற்றுக்கணக்கானவையே, இதற்கான காரணங்கள் பலவற்றைக் கூற முடியும். ஒவ்வொரு ராகமும் தனக்கே உரித்தான, தனித்துவமான இயல்புகளைக் கொண்டிருப்பது நாமறிந்ததொன்று. ஆனாலும், அவற்றுள் பல அருகிப்போய் விட்டமைக்குரிய காரணங்களைத் தனித்தனியாக ஆய்வு செய்வதென்பது பகீரதன் கங்கையைத் தந்தையின் காலடிக்குக்கொண்டுவந்ததுபோன்றதொன்றாகும். இருந்தபோதிலும், 'முடியுமான அளவிற்கு எதிர்காலத்தில் இத்தகையதோர் ஆய்வுக்கு வழிசமைக்கும் வகையில் ஒரு சிலவற்றை நோக்குவோம்.

(அ) கர்நாடக சங்கீத ராகங்கள் யாவும் 72 தாய் ராகங்களிலிருந்தே உருவாகியிருக்கின்றன. இவை 7 ஸ்வரங்களில் உள்ள 5 ஸ்வரங்களின் (ரி, க, ம, த, நி) பேதத்தால் ஒரு கணித முறைப்படியான சேர்மானத்தின் அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டவை. இத்தகைய சேர்மானமொன்றுக்கு அடுத்தடுத்த ஸ்வரங்கள் ('ரி' யும், 'க' யும்; "நி" யும் "த" யும்) சுருதிப் பொருத்தமுடையனவா என்பது கருத்தில் கொள்ளப்படவேண்டும். ஆன்றோர் வகுத்தபடி, அவையாவற்றிலும் சுருதிப் பொருத்தம் இருப்பதாகவே தற்காலத்தில் கொள்ளப்பட்ட போதிலும், சில தாய் ராகங்கள் பாவனையில் இருந்து மறைந்ததற்கு இந்தச் "சேர்மானப் பொருத்தமின்மை" காரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

(ஆ) ஆரம்ப அப்பியாசத்திற்கு இலகுவான ராகங்களே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. (கர்நாடக சங்கீதத்தில் - மாயா மாளவ கௌளை; மேற்கத்தேய சங்கீதத்தில் - சங்கராபரணம்). மேலும் ஆரம்ப உருப்படிகள் மோகனம்; மத்தியமாவதி, மலஹரி போன்ற இலகுவான ராகங்களிலே கற்பிக்கப்படுவதால், ஓர் இசைக்கலைஞனுக்கு இத்தகைய ராகங்களில் தேர்ச்சியும், ஈடுபாடும் அதிகரிக்கிறது, எனவே, புதிய பாடல்கள் இவ்விராகங்களிலேயே இயற்றப்படும் சாத்தியக்கூறும் அதிகரிக்கிறது. மேலும் தேர்ச்சி குறைந்தோர் கூட இவ்விலகுவான ராகங்களில் பாடல்களை அமைக்கலாம். ஆனால், அபூர்வ ராகங்களை எடுத்துக்கொள்ளும் போது அவற்றைப் பாடுவதற்கோ, அவற்றில் பாடல் இயற்றுவதற்கோ அபரிமிதமான தேர்ச்சியும், ஒப்பற்ற கேள்விஞானமும் அவசியமாகின்றன. உதாரணமாக, தனஸ்ரீ, தவிஜாவந்தி, தனினகசந்தம் போன்ற அபூர்வராகங்களின் பாவனை குறைந்து வருவதற்கு இதுவும் ஒரு காரணம்.

(இ) ராகங்களில் பெரிய, சிறிய, மத்திய அளவு ராகங்கள் என்று வேறுபாடுண்டு. பெரிய ராகங்களை மிகவும் விஸ்தாரமாகக் கூடிய நேரம்பாடலாம். இவை சஞ்சாரம், விசேட பிரயோகங்கள் கூடியவை எனவே, இவ்விராகங்களில் எண்ணற்ற பாடல்களை உருவாக்கும் சாத்தியக்கூறுண்டு. ஆனால், சிறிய ராகங்களில் சஞ்சாரங்களோ, விசேட பிரயோகங்களோ, ஸ்வர எண்ணிக்கைகளோ மிகவும் குறைவு எனவே, அவற்றில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய பாடல்களே உருவாகியுள்ளன. மேலும், உருவாக்க முயன்றால், முன்னர் உள்ள பாடல்களில் தழுவலாகவே அமையும் என்பதில்

சந்தேகமில்லை. இவ்வகையில் மாண்டு போன்ற ராகங்கள் அடங்கும். இவை ராக மாளிகைகளில் இணைக்கப்படவே தகுதியானவையாகும். இதனால், இவை அருகிப் போக வாய்ப்புகளுண்டு.

(ஈ) பண்முறைப்படி, திருவாசகம் - மோகனம்; திருவிசைப்பாவும், திருப்பல்லாண்டு - ஆனந்தபைரவி; திருத்தாண்டகம் - ஹரிகாசம் போதி; திருப்புராணம் - மத்திய மாவதி என்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, திருமுறைகளை ஒதுவதற்காக இத்தகைய ராகங்களில் பாண்டித்தியம் பெறுவது அவசியமாகும். நடைமுறையில் இவ்விதங்கள் மற்றைய ராகங்களை விடப் பிரபல்யமடைவது கண்கூடு.

(உ) சில ராகங்கள் அருகிப் போனமைக்கு நம்மிடையேயுள்ள சில நம்பிக்கைகள் காரணமாகின்றன, இவ்வகையில் பண்டைக் காலத்தில், சிறப்பு மிக்க தொரு ராகமாக விளங்கி, பஞ்சரத்ன கீர்த்தனைகளில் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டவரானிராகம் அருகி விட்டமை ஓர் எடுத்துக்காட்டு. அஃதாவது, இவ்விதாகத்தை குரு - சிஷ்ய அடிப்படையில் பயிலும் போது, சிஷ்யன் தன் குருவையோ, அன்றி குரு தன் சிஷ்யனையோ இழக்க நேரிடும் என்பதே இந்த நம்பிக்கையாகும்.

(ஊ) அக்காலத்தில் மழை பெய்யத்தவறினால் அமிர்தவர்ஷினி பாடுவதன் மூலம் மழையை வரவழைத்ததாகவும், நீலாம்பரி பாடுவதன் மூலம் நித்திரையின்மையைப் போக்கியதாகவும் வரலாறுகளுண்டு. விஞ்ஞானம் வளர்ந்து விண்ணைத் தொட்டு விட்ட இன்றைய காலகட்டத்தில் நாம் விஞ்ஞானமுறைப்படியாகக் குறுகிய நேரத்தில் மழையை வரவழைப்பதற்கும், நித்திரையை

வேண்டி, மருந்துகளை உபயோகிப்பதற்கும் விழைவோமேயன்றி, சப்பணமிட்டுக்கொண்டு பாடுவோமோ என்பது சந்தேகமே.

கர்நாடக சங்கீதம் ஆத்மதிருப்பதியைத் தரக்கூடிய உன்னதமானதொரு சங்கீதம் என்பதை யாவரும் ஏற்றுக்கொண்டாலும், தற்காலத்தில் சினிமாப் பாடல்களுக்கு ஏற்பட்டு வரும் கிராகியை யாராலும் மறுக்கமுடியாது. கர்நாடக சங்கீதம், மேற்கத்தைய சங்கீதம் என்ற இடைவெளிக்குள் சினிமாப் பாடல்கள் கர்நாடக சங்கீதத்தை ஒட்டியவாறு, சற்று மேற்கத்தைய சங்கீதத்தின் திசையில் விளங்குகின்றன. கர்நாடக சங்கீதம் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அமைதியானதாக, செவிகளை நெருடாவண்ணம் (Less Contrast between adjacents) அமைகின்றதோ, அதற்கு எதிர்மாறாகத் தற்போதைய மேற்கத்தைய சங்கீதம் அமைதி குறைவானதாகவும், மென்மையான கமகங்கள் அற்றதாகவும், செவிகளை நெருடும் வண்ணமும் அமைக்கப்பட்டாலும், அவை உற்சாகமான தாளநடையில் (விரைவான நடை) அமைந்திருப்பதால் யாவராலும் விரும்பப்படுகிறது.

கர்நாடக ராகமான கானடாவில் அமைந்த 'அலைபாயுதே கண்ணா' 'மஹாகணபதே மாவல்லபதே' ஆகிய இரு உருப்படிகளுள் பலராலும் விரும்பப்படுவது, "அலை பாயுதே" என்பதாகும். உற்சாகமான தாளநடை ராகங்களின் வளர்ச்சியிலும், ரசிகத் தன்மையிலும் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பிற்கு உதாரணமாக இதனைக் கூறமுடியும். இதற்குக் காரணம், உற்சாகமான தாளநடையும், துரிதகதியில் அமைந்துள்ள ரஞ்சகப் பிரயோகங்களுமே என்று கூறமுடியும்.

அமைதிக்காகவும், ஆத்மதிருப்திக்காகவும் விரும்பப்படும் சில கர்நாடக ராகங்கள் இவ்விதைய வேலைப்பளுகூடிய அவசரமான காலகட்டத்திற்குப் பொருந்தாமல் இருக்கக்கூடும். அதே வேளை, 'ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பி

ருக்காது' என்பதற்கேற்ப, உற்சாகம் தரக்கூடிய கர்நாடக ராகங்கள் பரவலாக ரசிக்கப்படலாம். இவை காலத்தின் தேவையாக இசைத்துறையில் ஏற்பட்ட கூர்ப்பு எனக்கருத இடமுண்டு.

தற்காலச் சினிமாப் பாடல்கள் பொதுவாகவே குறிப்பிட்டதொரு ராகத்தில் என்று அமைவதில்லை. குறித்த ஒரு ராகத்தில் ஆரம்பித்துவிட்டு, பின்னர் எண்ணற்ற அந்நிய ஸ்வரங்களும், வித்தியாசமான பிரயோகங்களும் கொண்ட ஒரு கலவையாக மாறிவிடுகின்றன. ஆனாலும், அவற்றில் மறுக்கமுடியாத உற்சாகமான இனிமை கலந்திருப்பதும், அதனை மக்கள் சுத்தமான ராகங்களைக்கொண்ட கர்நாடக சங்கீதத்தை விடக்கூடுதலாக ரசிப்பதும், விரிவாக ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். இத்தகைய ஆய்வு இசைத்துறையில் ஏற்பட்டுவரும் பரிணாம வளர்ச்சியில் புதியதொரு பரிமாணத்தை உருவாக்கும் என்பது நிச்சயம்.

★

சுதந்திரம்

அடியுடன்

உதைவாங்கி

கம்பி வேலிக்குள்

கல்லுப் பொறுக்கி

அந்தி சாய்கையில்

அவசரமாக வந்து

மூடிய அறைக்குள்

ஒரு சுதந்திரப்பெருமூச்சு
ஏனெனில்

மீண்டும் அதிகாலை

அடியுடன்

உதைவாங்கி

கம்பி வேலிக்குள்

கல்லுப் பொறுக்க வேண்டும்.

— இராஜேஷ் இராஜரத்தினம்

விவசாயப் பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

அனுபவம் என்பது ஒரு மனிதனுக்கு என்ன நேருகிறதென்பது அல்ல அதைக் கொண்டு நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது தான்.

★

கல்விக்கு அழகைக் கொடுப்பது தீமையிலிருந்து விலகிக் கொள்வதும் பொறுமையுமாகும்.

★

இளமையில் தவறான பலவற்றை நாம் நம்புகின்றோம்.

முதுமையில் உண்மையான பலவற்றை நாம் சந்தேகிக்கின்றோம்.

“மூட்டத்தினுள்ளே” (நாவல்)-ஒரு நோக்கு

— கலாநிதி. க. அருணாசலம் —

ஈழத்து இலக்கியச் செல் நெறியிற் புதிய யுகம் ஒன்று தெளிவாக மலரத் தொடங்கிய 1960களின் ஆரம்பத்தில் கட்டிடம் காளையாக எழுத்துத்துறையிற் கால் பதித்துச், சிறிது காலம் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளனாக விளங்கிப் பல பரிசில்களைத் தட்டிக்கொண்டு மிக விரைவிலேயே சிறந்த நாவலாசிரியனாகவும் பரிணமித்து, அத்துறையிலும் தமது எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்திப் பரிசில்களைப் பெற்றுக்கொண்ட க. சதாசிவத்தின் நாவல்களுள் ஒன்றே ‘மூட்டத்தினுள்ளே’ என்னும் நாவலாகும். கடந்த ஆண்டு சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் இந்நாவலுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

“கடந்த பதினெட்டாண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து மலையகத்தில் வாழ்ந்துவரும் நான், நேர்மையின் ஒளியில் மானிடப் பரிவுடன் மலையகத்தை நோக்கியுள்ளேன். உழைப்பையே மூலதனமாக நம்பி வாழும் இம்மக்கள் பல வகை அவலங்களுக்குள்ளும் அபிலாஷைகளுடன் வாழத்துடிக்கும் மனிதப்பண்பினை இந்நாவலில் தரிசிக்கலாம்” எனவும், “இதுவரை வெளிவந்த மலையக நாவல்கள் தராத ஒரு பூரணத்துவத்தை இந்நாவல் தரும் என மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்” எனவும் மிகுந்த தன்னம்பிக்கையுடன் ஏறத்தாழப் பத்துவருடங்களுக்கு முன்பே இந்நாவலின் முன்னுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளமை மிகமிகப் பொருத்தமானதே என்பதை இந்நாவலை வாசிப்போர் உணர்வர்.

மலையகத் தொழிலாளர்களை மையமாகக்கொண்டு இதுவரை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாகச் சுமார் பத்தொன்பது

நாவல்கள் வரை வெளிவந்துள்ளன. அந்நாவல்களிற் காணமுடியாத சில தனிச் சிறப்பம்சங்களைக் கொண்டு விளங்கும் இந்நாவல், மலையக நாவல் வரலாற்றிலே புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதில் ஐயமில்லை.

மலையகத் தொழிலாளர் வாழ்வையும் பிரச்சினைகளையும் மையமாகக் கொண்டு 1960களிலும் 1970களின் ஆரம்பத்திலும் காத்திரமான சிறுகதைகள் சிலவற்றை ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் ‘மூட்டத்தினுள்ளே’, ‘ஒரு நாட் பேர்’ ஆகிய கதைகள் விதந்தோதத்தக்கவை. இக்கதைகளின் விரிவாகவே 1983ல் நூல் வடிவம் பெற்று வெளிவந்த ‘மூட்டத்தினுள்ளே’ என்னும் நாவல் அமைந்துள்ளது. 1970 ஆம் ஆண்டில் ஆசிரியர் எழுதி வெளியிட்ட ‘மூட்டத்தினுள்ளே’ என்னும் சிறுகதையின் தலைப்பே இந்நாவலுக்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ‘ஒரு நாட்பேர்’ என்னும் சிறுகதை “மூட்டத்தினுள்ளே தோட்டம் மூழ்கிக்கிடக்கிறது .....” என ஆரம்பிக்கிறது. இது போன்றே இந்நாவலும், “அந்தத் தோட்டத்து அன்றைய நாளின் உழைப்பின் ஆரம்பத்தை அறை கூவி அழைப்பது போல் முதற் சங்கொலி எண்டிசையும் பரந்தொலிக்கிறது. தோட்டம் முழுவதும் பனிமூட்டத்துள் மூழ்கிக்கிடக்கிறது” என ஆரம்பமாகி, “அவர்கள் காலை இளங்கதிரர்கள் ஒளிவீசும் வானத்தைப் பார்க்கிறார்கள்..... பிரதேசத்தை முடியுள்ள மூட்டம் இளங்கதிரர்களின் ஒளிவீச்சில் கலைவதைப் போலிருக்கிறது..... நம்பிக்கை ஒளியுடன் அவர்கள் நோக்குகிறார்கள்” என முடிவடைகின்றது:

கதையின் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் மட்டுமன்றிக் கதையின் பல்வேறுடங்களிலும் 'மூட்டம்' என்ற சொல் குறிக்கும் பொருளைப் பொருத்தமுற வெளிப்படுத்தியுள்ளார். கதையின் இறுதிப்பகுதியில் இடம்பெறும் கோயில் திருவிழா நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய சித்தரிப்பில் இடம்பெறும் 'மூட்டம் விலகட்டும்' என்னும் நாடக நிகழ்ச்சி மூலமும் இக்கருத்து தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

தோட்டம் மட்டுமன்றித் தொழிலாளர்களும் அறியாமை. ஒற்றுமையின்மை முதலிய மூட்டத்தினுள்ளே (இருவினுள்ளே) மூழ்கிக்கிடக்கின்றனர். தோட்டங்களைக் கவித்திருந்த மூட்டம் காலையிளங்கதிரின் ஒளி வீச்சில் கலையத் தொடங்குவதைப் போன்று தொழிலாளர்களைக் கவித்திருந்த அறியாமை, ஒற்றுமையின்மை முதலிய இருளும் விலகத் தொடங்கின என்பதைப் பொதுவாக நாவல் முழுவதும் சிறப்பாக, நாவலின் இறுதியிலும் ஆசிரியர் ரூசுகமாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

ஆயினும் இத்தகைய நம்பிக்கை ஒளிகூட இந்நாவல் வெளிவந்த ஜூலை 1983ல் சிதைத்துச் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டமை வேதனைக்குரியதே. எனினும் ஒரு சில மாதங்கள் கடந்ததும், மீண்டும் அதே நம்பிக்கை ஒளி கூடர் விடத் தொடங்கியமையும் மனக் கொள்ளத்தக்கதே. எவ்வளவுதான் துயரங்களும் கொடுமைகளும் வேதனைகளும் சோதனைகளும் ஏற்பட்டாலும் தொழிலாளர்கள் 'தம்மால் எப்படியும் வாழ முடியும்' என்ற திடநம்பிக்கை கொண்டவர்களாகத்திகழ்வதைக் கதையில் ஆங்காங்கே ஆசிரியர் புலப்படுத்திச் செல்விதார்.

1970களிலும் அதற்குச் சற்று முன்னதாகவும் மலையகத் தோட்டங்களில் ஏற்பட்டு வந்த முக்கியமான மாற்றங்களையும் ஆட்சியாளர் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் அவை காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட பல்

வேறுவகைப் பாதிப்புகளையும் அவர்களது மன அலசங்களையும் இலங்கையின் மத்தியில் தனித்துவ உலகமாகத் திகழும் பெருந்தோட்டங்களில் இடம் பெறும் ஊழல்கள், கயமைத்தனங்கள், குரூர வக் கிரங்கள், கொடுமைகள் முதலியவற்றையும் இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளையும் மீறிய வர்க்க உணர்வையும் இந்நாவல் துல்லியமாக வெளிப்படுத்தும் அதே சமயம், தொழிலாளர்களது வாழ்வியல் அம்சங்களையும் தேயிலை உற்பத்தியின் தொழில்முறை நுணுக்கங்களையும் கச்சிதமாகச் சித்தரித்துள்ளமை அத்தனிச் சிறப்பம்சமாகும்.

அரசியல்வாதிகள் ! சிலரின் போக்கினால் எவ்வளவுதான் இனக்கலவரங்களும் இனசங்கரங்களும் வளர்த்துச் செல்லப்பட்டாலும் இவற்றையும் மீறி வர்க்க உணர்வால் உந்தப்பட்டவர்களாகத் தமிழ், சிங்கள, முஸ்லிம் தொழிலாளர்கள் வேறுபாடுகளை மறந்து அந்நியோன்னியமாகவும் பாசத்துடனும் இணைந்து வாழ்கிறார்கள் என்பதையும் கதைப்போக்கோடு ஒட்டி ஆசிரியர் ஆங்காங்கே காட்டிச் செல்லத்தவறவில்லை.

நாவலின் பிரதான பாத்திரமாக விளங்கும் பெருமான் மூலம் ஆசிரியர், தொழிலாளரது ஒற்றுமையின் அவசியத்தை வற்புறுத்திச் செல்லுமிடத்து இனவெறி தாண்டாமாடிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்திற்குட அதனையும் மீறிய வர்க்க உணர்வும் ஒற்றுமையும் தொழிலாளர் மத்தியில் நிலவியமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதுடன் தொழிலாளர் வர்க்க ஒற்றுமையின் அவசியத்தை நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் நாவலில் முழுவதும் குறிப்பாக நாவலின் பிற்பகுதியில் அழுத்தமாகப் புலப்படுத்துவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

நாவலின் தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்கும் பாத்திரங்களான பெருமான், சோமாவதி ஆகியோரும் அவர்கள் குடும்

பத்தினரும் ஆப்தின், குசை, சிறிசேனா, குமாரிகாமி முதலியோரும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளைக் கடந்த நிலையில் இணைந்து செயற்படுதல் அற்புதமான முறையிற் காட்டப்பட்டுள்ள அதே சமயம் அதற்கு மறுதலையாக இனக்குரோதக் கைக் கிளறிவிட்டு தமது சிறுமைக் குணங்களை வெளிப்படுத்துத் துராகசகளை நிறைவேற்ற முயலும் வீரக்கோன், ஆரியதாச, பொடிசிங்கோ போன்றவர்களும் அவர்களது செயல்களுக்குத் தூபமிடும் 'பெரும்புள்ளிகள்' சிலவும் தோட்டப் பகுதிகளில் மட்டுமன்றி ஏனைய பிரதேசங்களிலும் காணப்படுகின்றனர் என்பதையும் நாவலாசிரியர் சுட்டிக்காட்டத்தயங்கவில்லை. சுயநலம் மிக்க அரசியல்வாதிகள் சிலரும் இத்தகைய இனக்குரோத நடவடிக்கைகளைத் தூண்டிவிட்டு அரசியல் லாபம் தேடமுனைவதும் சிந்திக்கத்தக்கது.

தோட்டங்களிற் கடமை புரியும் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் முதல் கீழ் மட்ட அதிகாரிகள் வரை அவர்களிடையே இடம் பெறும் ஊழல்கள், அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு இழைக்கும் அநீதிகள், சுரண்டற் கொடுமை, தொழிலாளப் பெண்களைத் தமது காம இச்சைக்கு இரையாக்கும் குரூரம், தமது இச்சையைத் தீர்க்க மறுக்கும் பெண்களைக் கொடுரமான முறையிற் பழிவாங்குதல், உரிமை கோரிக் கிளர்ச்சி செய்ய முயலும் இளந் தொழிலாளர்களை ஒழித்துக்கட்ட அவர்கள் மேற்கொள்ளும் தந்திரோபாயங்கள், தொழிலாளர் முன்னேற்றம், அவர்களது பிள்ளைகளின் கல்வி முன்னேற்றம் ஆகியன பற்றி அதிகாரிகள் கொண்டுள்ள அலட்சிய மனோபாவம் முதலியவை நாவல் முழுவதும் ஆங்காங்கே படிப்போர் உள்ளத்திற் பதியும் வண்ணம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தோட்ட அதிகாரிகள் மட்டுமன்றித் தோட்டங்களைச் சூழவுள்ள சிறிய, பெரிய நகரங்களில் 'வியாபாரம்' என்னும் பெய

ரில் அப்பாவி மக்களின் உழைப்பினைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும், முதலாளிமார்களின் சிறுமைக்குணங்களையும் அவர்களது "திருக்குமாரர்"களின் திருவிளையாடல்களையும் அதனால் தோட்டத்து இளம் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகளையும் 'பணத்திமிர்' சகோதர பாசத்தைக் கூட உதாசினம் செய்துவிடும் இயல்பையும் கதை நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புறுத்தி அற்புதமான முறையிற் காட்டியுள்ளார். தொழிலாளப் பெண்ணான பொடிமே. னிக்காவின் தமையன் முதலாளி சில்வா, அவனது திருக்குமாரன் வீரக்கோன், அவனது நண்பர்களான ஆரியதாசா, பொடிசிங்கா தொழிலாளப் பெண்ணான செல்லாயின் தமையன் கருப்பையா முதலாளி, தொழிலாளியான ஆப்தினின் தமையன் கடை முதலாளி, ஆகிய பாத்திரங்களின் எண்ணங்கள் செயற்பாடுகள் முதலியவை இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கவை.

மலையகத் தோட்டங்களில் தொழிற்சங்கங்கள் வளர்ச்சியடையத் தொடங்கிய போது அவற்றினாற் சில தீங்குகள் ஏற்பட்டபோதும் தொழிலாளரது உரிமைப் போராட்ட வரலாற்றில் அவை குறிப்பிடத்தக்க திருப்பு முனையை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதும் பெரிய கங்காணி மாரின் செல்வாக்குக் குறைந்து தோட்ட அதிகாரிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு மிடையிலான உறவுகளிற் கணிசமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின என்பதும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கவை. தொழிற்சங்க வளர்ச்சியினாலும் கல்வித்துறை விருத்தி, உலக அரங்கில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்கள் முதலியவற்றினாலும் கடந்த சில தசாப்தங்களில் தொழிலாளர் மத்தியில் மிகவேகமாக விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு வருகின்றது. காலம் கரலமாக அக்கிரமங்களுக்கும் அநீதிகளுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கும் அடிபணிந்து 'ஆமாம் சாமி' களாக வாழ்ந்தவர்கள் தலை நிமிரத் தொடங்கியுள்ளனர். மேற் கண்ட விடயங்களை எல்லாம் ஆசிரியர் வெவ்வேறு உத்திகள் மூலம் நிறைபட வெளிப்

படுத்தியுள்ளதோடு, உரிமைப் போராட்டத்தை மேலேமேலும் முன்னெடுத்துச் செல்வதில் தொழிலாளரை ஊக்குவிக்கும் வகையிற் கதைப்போக்கினை அமைத்துள்ளமை, குறிப்பிடத்தக்கது.

கதையோடு கதையாகத் தோட்டங்களில் அடிக்கடி 'இனக்கலவரம்' என்ற பெயரால் இடம்பெறும் காதையர்களின் நாசகாரச் செயல்களையும் 'பெரும் மண்சரிவு,' 'கொடியவரட்சி' முதலிய இயற்கை அனர்த்தங்களால் ஏற்படும் இழப்புகளையும் பாதிப்புக்களையும் நாவலாசிரியர் சுட்டிக்காட்டத்தவறவில்லை.

1970களிலிருந்து இன்றுவரை இலங்கையில் முனைப்புப் பெற்று வரும் பேரினவாதச் சூழ்நிலை காரணமாகச் சொல்லொணாத் துயரங்களுக்கும் இழப்புகளுக்கும் முன்னாகிய தொழிலாளருட்கணீர் சமானதொகையினர் மலையகத்தோட்டப் பகுதிகளைக் கைவிட்டு இந்தியாவுக்கும் இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்குப் பகுதிகளுக்கும் புலம் பெயரலாயினர். அவ்வாறு புலம் பெயர்ந்தவர்கள் 'விட்ட குறை தெரட்ட குறை' யாகப் புலம் பெயர்ந்து செல்லும் இடங்களிலும் அனுபவிக்கும் வேதனைகளும் துயரங்களும் சொல்லுந்தரமன்று. அதே சமயம் வாழ்ந்தாலும் மடிந்தாலும் பிறந்துவளர்ந்த மலையக மண்ணிலேதான் என்ற நெஞ்சுறுதியோடு தம்மை எதிர்நோக்கும் சவால்களுக்கு முகங் கொடுக்கத் தயாராகவுள்ள தொழிலாளர்களும் இலட்சக்கணக்கில் வாழ்கின்றனர் என்பதையும் போற்றத்தகுந்த வகையில் பாத்திர உரையாடல்கள், சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள், இந்தியாவிற்குப் புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்களுக்கும் மலையகத்தில் உள்ள அவர்களது உறவினர்களுக்குமிடையிலான கடிதத் தொடர்புகள் முதலியவற்றின் மூலம் புலப்படுத்தியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பேரிலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் முதலியவற்றில் அவற்றுக்குத் தனிச் சிறப்பையளிக்கும் முக்கிய 'அம்சங்களுள் பாத்திரப்படைப்பும் ஒன்றாகும். ஆசிரியர் தமது கருத்துகளையும் நோக்கங்களையும் கச்சிதமாக வெளிப்படுத்துவதற்கு ஏற்ற முதன்மையான ஊடகம் பாத்திரப்படைப்பே. தலைசிறந்த இலக்கியங்கள் பல அவற்றில் இடம் பெறும் பாத்திரங்களினாலேயே தனிச்சிறப்பைப் பெறுகின்றன என்பதும் இலக்கியங்களில் இடம் பெறும் ஏனைய அம்சங்களை மறந்தாலும் அவற்றில் இடம் பெறும் உயிர்த்துடிப்புமிக்க பாத்திரங்கள் வாசகரின் மனதினை விட்டு அகலுவதில்லை என்பதும் மனங்கொளத்தக்கது.

அவ்வகையில் இந்நாவலின் சிறப்பான அம்சங்களுள் ஒன்றாகப் பாத்திரப்படைப்பும் விதந்தோதக்கூடிய அளவிற்குச் சிறந்து காணப்படுகிறது. இந்நாவலின் முதன்மைப் பாத்திரமான பெருமான் ஆசிரியரது கருத்துக்களைத் தாங்கும் பாத்திரமாக விளங்குகின்றான். பாத்திரங்களின் இயல்பிற்கும் தகுதிக்குமேற்ற உரையாடல், உயிர்த்துடிப்புமிக்க பேச்சு மொழிப்பிரயோகம், பாத்திரங்களின் மன உணர்வுகள், உணர்வுப் போராட்டங்கள், பாத்திரங்களின் உள்ளங்களில் தோன்றும் மெல்லிய சலனங்களையும் அந்தரங்கங்களையும், விம்முதல்களையும் கூட மிகுந்த சொற்செட்டுடன் வெளிப்படுத்தும் திறன், நயம்படக் கையாளப்பட்டுள்ள நேர்த்தியானதும் பொருத்தமானதுமான குறியீடுகள் முதலியவை போற்றத்தக்கவை.

எக்காரணம் கொண்டும் இந்தியாவிற்குப் போகாமல் தான் பிறந்து வளர்ந்து தொழில்புரியும் தோட்ட மண்ணிலேயே தொடர்ந்து வாழ்ந்து மடிய வேண்டும்; இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளை மறந்து வர்க்க ரீதியாகத் தொழிலாளர்களை ஒன்றுபடுத்தி அவர்களது முன்னேற்றத்திற்காகப்பாடுபடவேண்டும்.

என்னும் தெஞ்சுறுதியோடும் நிதானம் மிக்க செயற்பாட்டுடனும் தொழிலாளர் தலைவராகி விளங்கி, இறுதியில் தன்னை உயிருக்குயிராகக் காதலித்த சிங்களத் தொழிலாளிப் பெண்ணான சோமாவதியைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் பெருமான், பெருமானின் மீது கொண்ட காதலுக்காக உயிரையும் தியாகம் செய்யச் சித்தமாகும் சோமாவதி, 'எங்குடும் பத்துல கணக்கன் கைவைக்க நெனச்சா நா மண்ட வெட்ட மாட்டன் கழுத்தையே வெட்டி ஆளயே குளோஸ் பண்ணிடுவேன்' எனச் சூளுரைக்கும் குசை, அதிகாரிகளின் அக்கிரமங்களைக் கண்டு நிதானம் தவறிக் கொடுத்தெழும் ஆப்தின், கல்விப் பொதுத் தராதரப் பரீட்சையிற் சித்தி எய்தியும் படிப்புக்கேற்ற தொழில் கிடைக்காமல் நெஞ்சுறுதியோடும் கடமையுணர்ச்சியோடும் போருக்குப் போகும் வீரனைப் போல் 'சுரண்டி'யைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு கூலி வேலைக்காகக் காம்பராவை விட்டு வெளியேறும் மலையாளடி, மகன் செல்வதைப்பார்த்து, "ஐயோ தம்பி, நீ இம்புட்டு படிச்சும் பில்லு வெட்டத்தான் ஒந்தலையில எழுதியிருக்கா" எனச்சாம்பும் வேலுமுதலிய பாத்திரங்கள் ஒரு புறம்.

"பண்டா வீட்டுக் கள்ளுத்தண்ணி தானே நம்ம கஷ்டங்களையெல்லாம் மறக்கச் செய்கிறது" எனத் தன் மனைவி பொட்டுவுடன் சித்தாந்தம் பேசும் காத்தமுத்து, பகல் முழுக்க மாடாக உழைத்துத் தண்ணீர் தாகத்தால் நாக்கு வரட்சியெடுத்த நிலையில், "இன்னிக்கு சுவரா' அந்திக்கு நாட்டுக்குப் போகணும். அப்பதான்' மேல்வலி' எனப் பிரதிக்கை செய்யும் பீக்கர் பிச்சையின் மகன் முதலிய பாத்திரங்கள் மற்றொரு புறம்.

இளமையிலேயே கணவனை இழந்து கொடுமமான வறுமைக்காளாகிப் பிணந்தின்னிக் கழுதுகளாக அலையும் தோட்ட அதிகாரிகளின் காமப்பசிக்கு இரையாக மறுத்தமைக்காக அவர்களாற் பலவழிக

ளிலும் பழிவாங்கப்பட்டு அரைப்பட்டினியும் முழுப்பட்டினியுமாக வேதனைகளால் வெந்து கருகும் அஞ்சலை, வேறு வழியற்ற நிலையில் அதிகாரிகளின் காமப்பசிக்கு இரையாகி, "என்ன செய்யுறது அஞ்சல. நம்ம தலைவிதி இப்படி" என மனம் பொருமும் பஞ்சவர்ணம், தொழிலாளர்களின் அறியாமையைப் பயன்படுத்திப் பேயோட்டிப் பிழைக்கும் பூசாரி பூவன்ங்கம், கருச்சிதைவு நிபுணி பிரமாயி. விருந்தாடி வேலு, ஐஸ் அய்யாத்துரை, பீக்கர் பிச்சை இத்தியாதி பாத்திரங்கள் இன்னொரு புறம்.

தமது பதவி அதிகாரத்தையே பலம்வாய்ந்த கருவியாகக் கொண்டு, அப்பாவி அபலைப் பெண்களைச் சுவைத்து, 'அந்தக் கம்மனாட்டி பஞ்சவர்ணமும் மொதல்ல இப்படித்தான் பெரிய கிராக்கி பண்ணுனா அப்புறம் வழிக்கு வந்திட்டா அஞ்சலையும்.....!' எனத்திட்டமிடும் பிணம் தின்னிக் கழுதுகளான வீரப்புத்திரன் கங்காணி, அவனது ஆசானான கணக்கப்பிள்ளை, ஒப்பந்த வேலைகளுக்கென ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் ஒரு பகுதியை மறுகியும் தேயிலைச் செடிகளுக்கெனக் கொண்டுவரப்படும். உரத்தின் ஒரு பகுதியைக் களவாகக் கடத்தி விற்பனை செய்தும் குறுக்கு வழியிற் பெரும் பணம் திரட்டும் தோட்ட அதிகாரிகள், எதுவித பொறுப்புகளுமின்றிக் காடைத்தனம் புரிவதும் ஊர்குற்றுவதும் தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளைகளாகக் கோழிக் குஞ்சுகளைத் தேடித்திரியும் கிரிகளாகத் தோட்டப்புறங்களில் உள்ள கன்னிப் பெண்களைக் கெடுப்பதும் யாராவது எதிர்த்தால் இனத்துவேஷத்தைக் கிளறி விட்டு நாசச் செயல்களில் ஈடுபடுவதுமாகப் பொழுதுபோக்கும் வீரக்கோன், ஆரியதாச, பொடிசின்கோ முதலியோர் என இத்தியாதி முரண்பட்ட குணாம்சங்களைக்கொண்ட உயிர்த்துடிப்பான பாத்திரங்கள் இத்தாவலுக்குத் தனிச்சோபையளிக்கின்றன.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மலையகம் வந்து ஆசிரியராகக் கடமையாற்றும் 'மாஸ்டர்' எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுத் தன் மனைவிக்கு ஆசிரியர் பதவி பெற்றுக் கொடுத்ததுடனமையாது க. பொ. த. உயர்தரப் பரீட்சையில் அரைகுறையாகச் சித்தியடைந்த தனது மகளுக்கும் தோட்டப் பாடசாலையில் இடந்தேட முயன்று எவ்வளவோ 'தகிடு தத்தங்கள்' செய்தும் பணம் செலவழித்தும் இறுதியிற் கைகூடாது போகவே ஏமாந்து திகைத்து நிற்கும் பரிதாப நிலையும், தொழிலாளரின் பிள்ளைகள் மீது 'மாஸ்டரும்' அவரது துணைவியாரும் காட்டும் 'சட்டரம் பிள்ளைத்தனமும்' நாவலாசிரியரது பார்வைக்குத் தப்பவில்லை.

இந்நாவலில் மட்டுமன்றி ஆசிரியரது சிறுகதைகள், 'நாணயம்' போன்ற நாவல்கள் முதலியவற்றிலும் விதந்து கூறக்கூடிய மூக்கிய அம்சம் 'மணவாசனை'யை உயிர்த்துடிப்புடன் வெளிப்படுத்தவதில் தீவிர ஆர்வம் காட்டுதலாகும்.

"நான் பிறந்து வளர்ந்த யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் வடமாராட்சிப் பிரதேசத்தின் நாடித்துடிப்பு, மனித உறவுகளைப் பிணைக்கும் பந்தமாகிய சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், பண்பாட்டம் சங்கள், எண்ணக்கருத்துக்களின் உயிர்த்துடிப்பான வெளிப்பாட்டின் ஊடகமான பேச்சு வழக்கு ஆகியவற்றைக் கன்னிமை கெடாத தூய்மையுடன் வெளிக்கொணர வேண்டுமென்ற பெருவிரும்புடன் அறிவு பூர்வமாக அணுகி உணர்ச்சி பூர்வமாக வடித்துள்ளேன்" எனத்தமது "நாணயம்" நாவலுக்கு எழுதிய 'என்னுரை'யிற் குறிப்பிட்டுள்ளமை மலையகப் பிரதேச நாவலான மூட்டத்தினுள்ளே நாவலுக்கும் முற்றுமுழுதாகப் பொருந்தக் கூடியதே.

சிறுகதை, நாவல் முதலியவற்றில் அவ்வப் பிரதேச மண்ணின் மணத்துடன் சமூக, பண்பாட்டு அம்சங்களையும் ஆழ்ந்த அவதானிப்புடன் கூடிய நுணுக்க

விபரங்களையும் கலைத்துவம் குன்றாத வகையிற் பதிவு செய்யுமிடத்து அவை வெறுமனே இலக்கியங்களாக மட்டுமன்றிச் சமூக, பண்பாட்டு ஆவணங்களாகவும் நிலைபெற்று விடுகின்றன. இவ்வகையிலே சங்க இலக்கியங்கள் ஊன்றி நோக்கத்தக்கவை. 'மூட்டத்தினுள்ளே' நாவல் உட்பட ஆசிரியரது ஆக்கங்கள் பலவும் இவ்வகையிற் சிறப்பித்துக் கூறக் கூடியனவாகும்.

மூட்டத்தினுள்ளே நாவல் வெறுமனே மலையகத் தொழிலாளர்களின் பல்வேறு பட்ட பிரச்சினைகளையும் அலசுவதுடன் அமையாது அவர்களது தொழில் முறைகள், சூழ்நிலைகள், பழக்கவழக்கங்கள், நடைமுறைகள், சமூக, சமயச் சடங்குகள், விழாக்கள், சம்பிரதாயங்கள், சாதி ஆசாரங்கள், பேச்சு வழக்குப் பிரயோகங்கள், மரபுத் தொடர்கள், பழமொழிகள் முதலியவற்றையெல்லாம் 'சிந்தாமல் சிதறாமல்' அறிபுதமான முறையிலே வடித்துக் காட்டுகிறது.

மலையகத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளையும் சமூக, பண்பாட்டு அம்சங்களையும் பேச்சு மொழிப் பிரயோகத்தையும் ஆய்வு செய்யப் புகுவோருக்கு அரியதொரு கருவூலமாக இந்நாவல் விளங்குகின்றது.

நாவலாசிரியர் நீண்ட காலமாக மலையகத்தில் ஒரு வைத்திய அதிகாரியாகக் கடமையாற்றுகின்றபோதும் வடபுலத்தின் பெயர் பெற்ற பயிர்ச் செய்கையாளர் ஒருவரின் மகனாகப் பிறந்து சிறு வயதிலிருந்தே அவற்றிற் பெற்ற அனுபவமும் கூர்மையான அவதானிப்பும் மலையகத் தேயிலைத் தோட்டத் தொழில் நுணுக்கங்களையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளவும் அவற்றைக் கச்சிதமாக நாவலில் வடித்துக்காட்டவும் உதவிற்றுப் போலும்.

கொழுந்தெடுத்தல், கவ்வாத்து
வெட்டுதல், நீர்வாது, உரமிடுதல், முருங்
கைவெட்டுதல், கூனியடித்தல், ராஜகூனி
யடித்தல், மட்டமடித்தல், பொட்டு
வெட்டுதல், முள்ளுக்குத்துதல், குழிக்குத்
தல், பட்டையுரித்தல், திதாழிற்சாலை
வேலைகள் முதலியன பற்றிச் சிறந்த
உத்திகளைக் கையாண்டு ஆசிரியர் விளக்
கிச் செல்லுந்திறன் போற்றத்தக்கது.

இச்சிறு கட்டுரையில் நாவலில் இடம்
பெறும் சமூக பண்பாட்டுக் கோலங்க

ளையோ தொழில்முறை நுணுக்கங்க
ளையோ விரிவாக நோக்க வியலாது.

தொழிலாளர் வாழ்வின் அகத்திலும்
புறத்திலும் இருள் சூழ்ந்திருந்த நிலையில்
நாவல் ஆரம்பமாகின்றது. நாவலின்
முடிவில் இருள் மெல்ல மெல்ல அகலத்
தொடங்குகின்றது. இறுதிவரை அதனை
ஒரே மூச்சில் வாசிக்கும் பொழுது சிறந்த
தொரு திரைப்படத்தினைப் பார்த்து
அனுபவிக்கும் உணர்வே ஏற்படுகின்றது.

வதந்திகள்

சொற்களே இல்லாத
வார்த்தைகள்
அவை
ஆளுக்காள்
அசுரவேகத்தில்
பாய்ந்து செல்கின்றன.

ஊர் விட்டு
ஊரென்ன
நாடு விட்டு
நகர்வதற்குக் கூட
அவற்றுக்கு
விசாக்கள்
வழங்கப்பட்டுள்ளன.

வார்ணங்கள் பூசப்பட்ட
பலூன்கள் அவை
கனி போல்
காய்த்திருக்கும்
பகடைக்காய்கள்.

பல இடங்களிலும்
பாடி விட்டு
கடைசியில்
சொன்னவனையே
வந்தடையும்
வான்பறவைகள்.

அனைவரும்
ஆசையுடன்
ஆதரிக்கும்
கருவேயில்லாத
காவியங்கள்
ஆம்!
அவை
சுவரில்லாத சித்திரங்கள்.

அவற்றுக்கு
நாம்
குட்டிய பெயர்
வதந்திகள்.

— மாத்தளை ரிஸ்வான்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் அன்றும்... இன்றும்...

— வ. நந்தகுமார் —

பாரம்பரியமும் தனித்துவமும் வாய்ந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம் நிறைந்த இலங்கையின் முதற் பல்கலைக்கழகம் என்னும் பெருமைக்குரியது பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம். இயற்கை அன்னையும் கூட தன் எழில் நிறைந்த கோலங்களினால் அதற்கு மெரு கூட்டுகிறாள். தனது அரைநூற்றாண்டு காலச் சேவையை நிறைவு செய்து பொன் விழாக்காணும் பல்கலைக்கழகம், பல்கலைக்கழக 20ம் இலக்கச் சட்டப்படி 1942ம் ஆண்டு ஜூலை 01ம் திகதி சட்ட பூர்வமாக உருவாக்கம் பெற்றதாகும்.

பல்கலைக்கழகம் பேராதனையில் அமைய வேண்டும் என்பது ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருந்த போதிலும் கட்டிட வசதிகள் பேராதனையில் அமையும் வரை கொழும்பிலேயே அது இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவுற்ற பின்னரும் கட்டிடப் பொருட்கள் கிடைப்பதில் ஏற்பட்ட தாமதம் காரணமாக 1949ம் ஆண்டிலேயே முதன் முதலாக மாணவர்கள் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டனர். விவசாயம், சட்டம் ஆகிய துறைகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களும் கால் நடை வைத்தியத்துறையினைச் சேர்ந்த மூன்றாம், இறுதி வருட மாணவர்களும் அருணாசலம் எனும் விடுதியில் தங்குவதற்கான வசதிகளுடன் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டனர். இருந்த போதும் முழு நிலையிலான பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாற்றமானது, 1952 இல் கலை, கீழைத்தேய பீடங்களைச் சேர்ந்த 820 மாணவர்கள் விடுதி வாய்ப்புகளுடன் மாற்றப்பட்டமையைத் தொடர்ந்தே இடம் பெற்றதெனக் கூறுவது பொருத்தமானதாகும்.

1943 இல் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல் வைத்தியப் பிரிவானது 1954 இல் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டது. மருத்துவ, விஞ்ஞான பீடங்கள் கொழும்பில் ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்டிருந்த பீடங்களைப் பாதிக்காத வகையில் பேராதனையில் புதிதாக 1961 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1950 இல் கொழும்பில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பொறியியற்பீடமானது முழுமையாக 1964 இல் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதுடன் பேராதனையிலே பல்கலைக்கழகம் அமைவதற்கான நடவடிக்கைகள் நிறைவு பெற்றன. எனினும் பேராதனையில் இயங்கி வந்த சட்டத்துறை 1967 இல் கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டமை இப்பல்கலைக்கழக வளர்ச்சியின் ஒரு பின்னடைவு என்றே குறிப்பிட வேண்டும். 1967 வரையிலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கொழும்பிலும் பேராதனையிலும் அதன் வளாகங்களைக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம் தனித்துவமான, சுயாதீனமான பல்கலைக்கழகமாக 1967 இல் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமானது தொடர்ந்தும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகமாகவே இயங்கி வந்தது. 1972ம் ஆண்டின் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் இல: 01 இற்கேற்ப கொழும்பு, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களுடன் 1958 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வித்தியோதய, வித்தியாலங்கார பல்கலைக்கழகங்களும் கட்டுப்பெத்தை இலங்கைத் தொழில் நுட்பக் கல்லூரி (மொறட்டுவை)யும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வளாகங்கள் என்ற ஒரே அளவான அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொண்டன.

1978ம் ஆண்டின் 16ம் இலக்க பல்கலைக்கழக சட்டம்தான் மேற்படி வளாகங்களைச் சுயாதீனப் பல்கலைக்கழகங்கள் என்ற அந்தஸ்துக்கு மாற்றுவதற்கான அதிகாரத்தை வழங்கியது. மேற்படி சட்டத்தின் 139ம் இலக்கப் பிரிவின்படி பேராதனை வளாகமானது “பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்” என்ற பெயரினைப் பெற்றுக்கொண்டது.

1978 ஒக்டோபரில் மேற் கொள்ளப்பட்ட பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக் குழுவின் தீர்மானத்திற்கேற்ப 1979 ஜனவரி 01ம் திகதி பொல்கொல்லியில் “தும்பறை வளாகம்” என்ற பெயரில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்த முறையிலான அமைப்பு உருப்பெற்றது. அதனைத் தொடர்ந்து அவ்வளாகம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்தின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகச் செயற்பட்டது. 1987 இல் மீண்டும் அவ்வளாக மாணவர்கள் முழுமையான முறையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைத்துக்கொள்ளப்பட்டனர்.

இவ்வாறு முழுமையடைந்து வந்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு பெருமை சேர்க்கும் வகையில் விவசாயப்பட்டப்பின்படிப்பு நிறுவனம் 1975 இல் அமைக்கப்பட்டது. அத்துடன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அமைந்த பல்வேறு பீடங்களின் துறைகள் ஒவ்வொன்றும் பட்டப்படிப்பு நெறியுடன் பட்டப் பின் படிப்பையும் மற்றும் பலதரப்பட்ட ஆய்வுகளையும் மேற் கொள்வதற்கான முறையில் தம்மை விரிவு படுத்திவளர்த்துக் கொண்டன.

1971ம் ஆண்டில் கீழைத் தேய பீடமானது பேராதனையில் மூடப்பட்டு அதன் சில துறைகள் தற்போதைய கணனிப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மாற்றப்பட்டன. ஏனைய துறைகள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைப்பீடமானது தற்போது பதினான்கு பிரதான பாடங்களைக் கற்பிப்பதற்கான வசதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளதுடன், முதல் வருடக்கற்கையின் போது கட்டாய பாடமாக அடிப்படை ஆங்கிலத்தையும் மற்றும் கணிதம், அளவையியலும் விஞ்ஞான முறைகளும் ஆகிய பாடங்களையும் போதிப்பதற்கான முறையில் வளர்ச்சி பெற்றுத் துலங்குகின்றது. 1950 இல் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது மூன்று கற்கை நெறிகளை உள்ளடக்கியிருந்த பொறியியற் பீடமானது தற்போது எட்டு முக்கிய கற்கைத் துறைகளைப் போதிப்பதற்கான வசதிகளை உள்ளடக்கிய முறையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ளமை வியக்கத்தக்கதொன்றாகும்.

மருத்துவபீடமும் இவ்வாறாக பேராதனையில் துரித வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. பேராதனைப் போதனா வைத்தியசாலை, மற்றும் மருத்துவ பீடத்தில் இயங்கும் நுண் அணு மருத்துவப் பிரிவு, மருத்துவ போதனா பிரிவு, இலத்திரனியல் நுணுக்குக் காட்டிப் பிரிவு (Electron Microscope) என்பன அவ்வளர்ச்சிக்குச் சான்று பகர்கின்றன. இப்பீடம் 17 கற்கை நெறிகளை உள்ளடக்கிய முறையில் பரந்து வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. மருத்துவ பீடத்துடன் இணைந்து செயற்பட்ட பல் வைத்தியப் பிரிவானது பல வழிகளிலும் வளர்ச்சி பெற்று ஆறு கற்கைத் துறைகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது. 1988ல் பல் வைத்தியப் பிரிவானது தனியான பீடமாக்கப்பட்டது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவிச்சரிதவியல் துறை 1964 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு விஞ்ஞான பீடத்தின் ஒரு கற்கைத் துறையாக விளங்குகின்றது. இது போன்ற பல துறைகளை அமைத்துக் கொண்டமை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்பாக உள்ளது.

1948 இல் விஞ்ஞான பீடத்தின் ஒரு பகுதியாக இயங்கி வந்த கால்நடைக் கற்கைப் பிரிவானது, 1954 இல் விவசாயம், கால்நடைக்கற்கை இரண்டினையும் இணைத்த முறையில் ஒரு தனிப் பீடமாக அமைக்கப்பட்டது. அதனையடுத்து 1977 இல் கால்நடை விஞ்ஞானக் கற்கையானது மருத்துவ பீடத்துடன் இணைக்கப்பட்டு மருத்துவ, பல்வைத்திய கால்நடை விஞ்ஞான பீடமெனப் பெயரிடப்பட்டது. இதே வருடத்தில் கால்நடைப் பீடமானது மூன்று கற்கைப் பிரிவுகளையும் உள்ளடக்கிய முறையில் கால்நடை விஞ்ஞானக் கல்லூரியாக உருப்பெற்றது. 1980 இல் கால்நடை விஞ்ஞானமானது கால்நடை மருத்துவம், மிருக விஞ்ஞான பீடம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டது. இத்தகைய ஒரு கால்நடை மிருகவைத்திய போதனா பீடம் இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மட்டுமே காணப்படுவது இப்பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்பான அம்சமாகும்.

இவ்வாறாக கலை, விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பல் மருத்துவம், கால்நடை மிருக வைத்தியம், விவசாயம், பொறியியல் ஆகிய ஏழு பீடங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பேராதனைப் பல்கலைக்கழகமானது பல்கலைகளையும் போதிக்கும் கழகமாகவே துவங்குகின்றது. இங்குள்ள ஏழு பீடங்களுக்கு மிடையே உள்ள தொடர்புகள் போக்குவரத்து தங்குமிட வசதிகள் என்பவற்றால் மேலும் நெருக்கமாகின்றன. இலங்கையில் பிற எந்தவொரு பல்கலைக்கழகத்திலும் இவ்வாறான தனித்துவமான சூழ்நிலை கட்டிட வசதிகள், மாணவர் விடுதிகள், ஆகியனவும் நிர்வாகிகள், விரிவுரையாளர்கள், பிற உத்தியோகத்தவர்கள் ஆகியோருக்கான தங்குமிட வசதிகளும் ஒருங்கே அமையப் பெறவில்லை. 1960ம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலமே போதனா மொழியாக இருந்தது. பின் தமிழ் மொழியும், சிங்கள மொழியும் போதனா மொழிகளாக மாறின. இன்று மும் மொழிகளிலும் போதனை நிகழ்த்தும் தனிச் சிறப்பும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கே உரியதாகும்.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் பேராதனைப்பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கினர். உலகளாவிய ரீதியில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கிய அறிஞர்கள் பலர் பாரினிற் பரந்து சேவையாற்றி வருகின்றனர். மேலும் எமது தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும், அபிவிருத்திக்கும் தேவையான பல் துறைகளைச் சார்ந்த பட்டதாரிகளையும் வருடா வருடம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

இறுமாப்புடன் தனது வரலாற்றின் ஓர் எல்லையைத் தாண்டிப் பொன்விழாக் காணும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் எதிர்காலத்திற்கும் விரிவாக்கங்களுக்கும் எமது நல்லாசிகளையும் வாழ்த்துக்களையும் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமையடைகிறோம்.

இப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஆரம்ப தசாப்தங்கள் இரண்டிலும் சேர்த்துக் கொள்ளப் பட்ட மாணவர்களிற் பெரும்பாலானோர் நடுத்தரவர்க்கத்தினராயும் உயர்டும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களாயும் இருந்தனர். அக்கால மாணவர்களின் செயற்பாடுகள், நடத்தைகள் என்பன பெரிதும் கல்வியுடனும் கலாசார நடவடிக்கைகளுடனும் இணைந்தனவாகக் காணப்பட்டன. அதற்குக் காரணங்களாக அவர்களது வாழ்க்கைப் பின்னணி, நாட்டின் பொருளாதார நிலைமைகள், அவர்களுக்காக வழங்கப்பட்ட சலுகைகள், வசதிகள் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். 1944 இல் இலவசக் கல்வி முறை இலங்கையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போதிலும் தாய் மொழிக் கற்கைமுறை பல்கலைக்கழகங்களில் பரவலாக்கப் பட்ட பின்னரே அதிகளவான கிராமப்புற மாணவர்களின் வருகைக்கான வாய்ப்புகள் பெருகின எனலாம். இச்சந்தர்ப்பத்தில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் பல்கலைக்கழகத்தில் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. இம்மாற்றங்களைப் பின்வரும் அட்டவணை பிரதிபலிக்கின்றது.

வருடம்	துறைகளின் எண்ணிக்கை	விரிவுரையாளர்களின் எண்ணிக்கை	மாணவர்களது எண்ணிக்கை	விரிவுரையாளர்க்குரிய மாணவர் வீதம்
1942	18	55	904	16.4
1950	44	157	2006	12.8
1960	49	268	3651	13.6
1970/71	49	556	4134	7.4
1980	56	544	4722	8.7
1990	65	569	6160	10.8

இவ்வாறான மாணவர்களது எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு வரவேற்கத் தக்கதொன்றதாக இருந்தபோதிலும் நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாகப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சலுகைகள், வசதிகள் என்பன விரிவுபடுத்தப்படுவதற்குப் பதிலாக அருக ஆரம்பித்தன. அதனால் இயல்பாகவே இக்காலத்து மாணவர்களின் கவனம் போர்ராட்டங்களிலும் அரசியலிலும் சமூகப்பிரச்சினைகளிலும் செல்ல முற்பட்டதனைக் காணமுடிந்தது. மாணவர்களின் அதிகரிப்பிற்கேற்ப புதிய விடுதிகள், மண்டபங்கள் நிர்மாணிக்கப்படாமையினால் ஏற்கனவே காணப்பட்ட விடுதிகளில் மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்க ஆரம்பித்தது. அத்துடன் விடுதிகளில் உணவு விநியோக முறைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பல்கலைக்கழக நிர்வாகத்தின் கீழ் இயங்கிவந்த உணவு விநியோக முறையில் பல கட்டுப்பாடுகள் தலை தூக்கின. 1970இல் உணவிற்கான சீட்டுகள் அறிமுகஞ் செய்யப்பட்டதுடன் உணவின் தரமும் வீழ்ச்சியடைந்தது. காலப்போக்கில் உணவு விநியோகத்தினைத் தனிப்பட்ட விநியோகத்தரிடம் கையளிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. இவற்றின் காரணமாக எண்பதுகளின் ஆரம்பகால மாணவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக வங்கிகளினால் வழங்கப்பட்டு வந்த மாணவர்களுக்கான கடனுதவிகள்கூட எண்பதின் ஆரம்பத்தில் செயலிழக்க ஆரம்பித்தன. மாணவர்களின் நலனை முன்னிட்டு 'மகாபொல நிதி' உதவித்திட்டம் 1981 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் நிதி உதவியாக ரூபா 350/- வழங்கப்பட்டது. 1992 இல் இதன் அளவு ஆயிரம் ரூபாவாக அதிகரிக்கப்பட்டிருப்பது உயர்கல்வி மாணவர்கட்குக் கிடைக்கப் பெற்ற ஒரு வரப்பிரசாதமென்றே கருதலாம். நாடளாவிய ரீதியில் 420 பேருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டம் இன்று (1992 இல்) 3500 மாணவர்களுக்கு உதவக்கூடியதாக விரிவுபடுத்தப்பட்டமை பெருமைக்குரியதொன்றாகும். இருந்தாலும் இது மாணவர்களது அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து அவர்களின் வாழ்க்கை நிலையில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதென்பது மாணவரது செயற்பாட்டிலேயே தங்கியுள்ளது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இவ்வாண்டில் 7200 மாணவர்கள் கல்வியின்று வருகிறார்கள். இவர்களில் எழுபது சதவீத (70%) மாணவர்களுக்கே விடுதி வசதிகளை வழங்கக்கூடியதாக உள்ளது. ஏனைய மாணவர்களுக்குத் தங்குமிடம் தலையாய பிரச்சனையாகவுள்ளது. அப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்குப் பல்கலைக்கழக நிர்வாகமும் பழைய மாணவர் மன்றமும் முயல்கின்றன. நாட்டுமக்கள் எதிர்பார்க்கும் முறையில்

பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் நடவடிக்கைகளும் செயற்பாடுகளும் அமையாவிடின் வசதி களைப் பெருக்கும் முயற்சிகள் எந்தளவிற்கு வெற்றியளிக்குமெனக் கூறமுடியாது. நாட்டு மக்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் மீதும் பல்கலைக்கழகத்தின் மீதும் வைத்துள்ள நம்பிக்கையினை மேலும் வலுவடையச் செய்வது மாணவர்களின் அடிப்படைக் குறிக் கோளாக வேண்டும்.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் நன்மதிப்பானது பல்கலைக்கழகத்தின் உயர்வுட னும் செயற்பாட்டுடனும் இணைந்ததொன்றாகும். நாம் எப்போதும் ஏகாதிபத்தியவா திகளின் மாயையில் இருந்து விடுபட்டுச் சுயமான சுதந்திரமான எமது கலாசார பாரம் பரியங்களைப் பாதுகாத்து வாழ்விருப்புவார்கள். இந்நிலையில் எமது கலாசார பாரம் பரியங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட 'பகிடிவதை' போன்று குறுகிய நோக்கிலான செயற்பாடு களை முற்றாகக் கைவிடவும், மாணவர்களின் நலன்களை அதிகரிப்பதற்கான வழிவகை களைத் தேடவும், நாட்டுக்கும் சமூகத்திற்கும் தேவையான முறையிற் செயற்பட்டுப் பல்கலைக்கழகத்தின் நன்மதிப்பைப் பேணவும் நாம் ஒவ்வொருவரும் இப்பொன்விழா வில் உறுதி பூணுவோமாக. நாடு எனக்கு எதைச் செய்யலாம் எனச் சிந்தித்து இந்நாட் டின் வளர்ச்சிக்காகவும் எமது பல்கலைக்கழக சமூகத்தின் மலர்ச்சிக்காகவும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவோமாக.

முட்செடியை மெதுவாகத் தொட்டால் கையைக் குத்திவிடுகின்றது.
தெரியமாகப் பிடித்தால் அதன் ஊசிமுனைகள் நொருங்கி விடுகின்றது.

உன்னைக் கண்டு கொள்ள உன் மூளையை உபயோகி.
பிறரைக் கண்டு கொள்ள உன் இருதயத்தை உபயோகி.

— ஷேக்ஸ்பியர்.

நட்புக் கொள்ளும் விஷயத்தில் அவசரப் படாதீர்கள்.
நிதானமாக இருங்கள். நட்புக் கொண்ட பின்பு
அந்த நட்பு நிலைத்து நிற்க வழி தேடுங்கள்.

— சாக்ரடீஸ்.

வீழ்வது மவடகமல்ல, ஆனால் வீழ்ந்தே கிடப்பது தான்
வெட்ககரமானது.

— சீனப்பழமொழி.

இலங்கைவாழ் மலையகத்தமிழர் தனியானதொரு தேசிய சிறுபான்மையினரா ?

— கலாநிதி. அம்பலவாணர் சிவாரா —

1. அறிமுகம்.

இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவழித் தமிழ்மக்கள் அல்லது மலையகத் தமிழர் தனியொரு தேசிய சிறுபான்மை இனமா என்ற கேள்விக்கு விடை காண வேண்டுமாயின் பின்வரும் இரண்டு பிரதான அம்சங்களை நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்:

- (i) மலையகத் தமிழர் சுயமாகவே ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனத்தினர் என்ற தகுதியுடையவர்களா?
- (ii) வட, கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்கின்ற இலங்கைத் தமிழர்களை விட மலையகத் தமிழர் வேறுபட்டவர்களா?

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழ்கின்ற தமிழர் தனியொரு இனக்குழுவினை அல்லது தேசிய இனத்தினைச் சேர்ந்தவர்களே. மொழி, கலாச்சாரம், மதம், மரபுகள், இனம் என்ற பொதுவான காரணிகளே இவர்களைத் தனியொரு இனக்குழுவாக அடையாளம் காண வைக்கின்றன. ஆனால் இவ்வாறானதொரு பொதுவான அடையாளம் “அவ்வினக்குழுவினுள் அமைந்த சில பிரிவினர் உப இன அடையாளங்களை உருவாக்கி வளர்ப்பதைத் தடை செய்யவில்லை.”¹ பல ஆயிரம் வருடங்கட்கு முன்னரே குடி பெயர்ந்து வந்து இலங்கையில் குடியமர்ந்ததற்கான நீண்டதொரு வரலாறு, பொதுவான மரபுகள், ஒரு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற பலமான உணர்வு, குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்புடன் கூடிய பாரம்பரிய தாயகம் என்பவை காரணமாக இலங்கைத் தமிழர் தாம் ஒரு தனியான தேசிய இனம் என உரிமை கொண்டாடுகின்றனர். அதனை மற்றவர்களும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். அதே போன்று மலையகத்தமிழரும் உரிமை கொண்டாட முடியுமா? எமது கேள்வி, மலையகத்தமிழர் தனியான தேசிய இனமா? என்பதல்ல அவர்கள் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினரா? என்பதே. கௌரவ, அமைச்சர் திரு. பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் தாம் எழுதிய கட்டுரையொன்றில் “இலங்கைவாழ் இந்தியத் தமிழர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபடுகின்ற தமது அடையாளம் பற்றிய உணர்வுடையவர்களாக இருக்கின்றனர்.”² என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் “பொதுவான வரலாற்று அனுபவங்கள், வாழும் இடம், அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து அனுபவித்த இன்னல்கள் என்பன காலக்கிரமத்தில் இந்த அடையாள உணர்வினைப் பலப்படுத்தி உறுதி கொள்ளச் செய்துள்ளன.”³ எனவும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். மலையகத்தமிழர்களுக்கும் இலங்கைத்

தமிழர்களுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாடுகளை பற்றி வேறு சில ஆய்வாளர்களும் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்துள்ளார்கள். உதாரணமாக சி. வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் “மலையகத் தமிழர்களின் சமூக வழக்கங்களும் நடைமுறைகளும் அடிப்படையில் இந்து சமயத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டுள்ள போதிலும் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை போன்ற இடங்களில் வாழும் மற்றைய இந்துக்கள் இருந்து வேறுபடுகின்றனர். இந்த வழக்கங்களும் பண்டிகைகளும் 150 வருடங்களுக்கு முன்பு இவர்கள் எந்த இந்தியக் கிராமத்திலிருந்து வந்தார்களோ அந்த அடிப்படையிலும் சாதியடிப்படையிலும் வேறுபடுகின்றன.”⁴ எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1986ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 30ம் திகதி இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தில் பிரகாரம் இலங்கையில் எஞ்சியிருந்த நாடற்ற பிரஜைகளுக்கும் இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டதோடு “நாடற்றவர்” என்ற பிரச்சனையினை இலங்கை அரசாங்கம் தீர்த்துவிட்டது. இதன் விளைவாக மலையகத் தமிழ் புத்தி ஜீவிகள் தமது முன்னைய கோரிக்கையான மலையகத் தமிழர் ஒரு தேசிய சிறுபான்மைக் குழுவின்ரே என்ற கோரிக்கையினை மீள முன்வைத்துள்ளனர். ஆகவே இக்கட்டுரையில் மலையகத் தமிழரின் இக்கோரிக்கை எந்த அளவிற்கு பெறுமதி வாய்ந்தது என்பதையும் மலையகத்தமிழர் உண்மையில் வட, கீழ் மாகாணங்களில் வாழும் தமிழர்களைவிட வேறுபட்டவர்களா என்பதையும் உண்மையில் மலையகத் தமிழர் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மைக் குழுவின்ரா என்பதையும் ஆராய்வோம்.

II. தேசிய சிறுபான்மை இனம் பற்றிய எண்ணக்கரு:

1830 களில் புழக்கத்துக்கு வந்த “தேசிய வாதம்” என்ற பதம் சூழ்நிலை, தேவை என்பன காரணமாக இதுவரை பல அர்த்தங்களைக் கொண்டதாக மாறிவந்துள்ளது. இருந்தபோதிலும் தேசிய வாதம் என்ற பதத்துக்குப் பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பண்புகள் சில உண்டு. அவை:

- (i) “நாம் ஒரே குழுவின்ரே சேர்ந்தவர்கள்” என்ற உணர்வுடன் கவந்த நீண்ட கால சமூகத் தொடர்புகள்.
- (ii) ஒரே குழுவைச் சார்ந்தோர் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தினைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டிருப்பதோடு அதனை வெளியாரிடமிருந்து பாதுகாத்து வருதல்.
- (iii) அக்குழுவின்ரே தனியொரு மொழியையோ தொடர்புபட்ட பேச்சு வழக்கினையோ கையாளுதல்.
- (iv) கடந்த காலங்களில் பெருங் காரியங்களைச் செய்துமுடித்தவர்கள் என்ற உணர்வும், எதிர்காலத்திலும் அவ்வாறு காரியங்களைச் செய்வதற்கான விருப்பம்.
- (v) தேசிய வீரர்கள் பலரை உருவாக்குதல்.
- (vi) ஒன்றுபடுவதற்கான விருப்பம்

என்பனவாகும்.⁵ அதனால்தான் காளர்ன், ஜே. கெய்ஸ் என்பவர் “தேசிய இனம் ஒன்று நாட்டுப்பற்று என்பதுடன் ஒன்றுகலப்பதோடு, மற்றைய மனிதப் பண்புகள் எல்லாவற்றையும்விட தேசிய நாட்டுப்பற்றுக்கு முதலிடம் வழங்குவதே தேசியவாதம்”⁶ என வரைவிலக்கணப்படுத்தினார். தேசம் என்பதை ஸ்டாலின் பின்வருமாறு விளக்கினார்.

“பொதுவான மொழி, பிரதேசம், பொருளாதார வாழ்வு, உளரீதியான அமைவு என்பன வரலாற்று ரீதியாக பரிமாண ரீதியில் வளர்ச்சியடைந்ததாகவும் இவை ஒரு பொதுக் கலாசாரத்தினூடாக வெளிப்படுவதும் ஒரு தேசம்” என்றார்.

இங்கு நாம் மலையகத் தமிழர் தேசிய சிறுபான்மையினரை என்ற கேள்விக்குப் பதில் காண முற்படுகின்றமையால் தேசிய சிறுபான்மையினர் என்றால் யார் என்பதற்கு விளக்கம் காணுதல் அவசியமாகும்.

சர்வதேச சங்கம் வழங்கியதொரு விளக்கத்தின்படி ஒன்றாக வாழ்கின்ற ஒரு குழுவினையோ அல்லது ஒழுங்கமைப்புகளையோ சிறுபான்மையினர் என அழைக்க முடியாது. அது இனம், மதம் அல்லது மொழி போன்ற விடயங்களில் அங்குவாழும் பெரும்பான்மையிலிருந்து வேறுபட்டதாயிருக்க வேண்டும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை அமைத்த சிறுபான்மையினரைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு உபகுழு பின்வரும் வரைவிலக்கணத்தை வழங்கியுள்ளது.

“உறுதியான இன, மத, அல்லது மொழி மரபுகளை அல்லது இயல்புகளை அங்கு வாழும் மற்றைய மக்களிடமிருந்து வேறுபட்டுக்கொண்டிருப்பதோடு அவற்றைப் பாதுகாக்கவும் விரும்பும் ஆக்கிரமிப்பு செலுத்தாத குழுவினையே சிறுபான்மை என்ற பதம் உள்ளடக்குகிறது.”

ஆர்னல்ட் எம். ரோஸ் என்பவர் தேசிய சிறுபான்மையினர் யார் என்பதுபற்றி பின்வருமாறு ஒரு விளக்கம் தந்துள்ளார்.

“இனம், தேசியத்துவம், மதம் அல்லது மொழி என்பவை காரணமாக ஒரே சமூகத்தில் மற்றவர்களிலிருந்து வேறுபடுபவர்களாகவும் இக்குழுவினர் தாம் ஒரு வேறுபட்ட குழுவென எண்ணுதலும், மற்றவர்களும் அவர்களை ஒரு வேறுபட்ட குழு எனக் கொண்டாலும் அக்குழுவினை ஒரு தேசிய சிறுபான்மைக் குழு எனக் கொள்ளலாம்.”

ஆனால் அண்மைக்கால எண்ணக்கருவொன்று பொது இயல்புகளைக்கொண்ட ஒரு குழு தம்மைத் தாமே தனியான ஒரு சிறுபான்மை இனம் எனக்கொண்டால் அந்தக் குழுவினை ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனமாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

மேற்சொன்ன விளக்கங்களின் அடிப்படையில் மலையகத் தமிழர்களை நோக்கினால் முதலில் நாம் அவர்களது வரலாறு பற்றியும் அவர்களது வாழ்விட பிரதேசம் பற்றியும் அவர்களது பொருளாதாரம் பற்றியும் இங்கு நோக்குதல் பொருத்தமானதாகும்.

III. மலையகத் தமிழர்களின் வரலாறு.

1830 களில் பிரித்தானியர், ஏற்றுமதியினை நோக்கமாகக்கொண்டு பெருந்தோட்டங்களை உருவாக்கியதோடுதான் இலங்கையில் மலையகத் தமிழர்களின் வரலாறும் ஆரம்பமாகியது. பிரித்தானிய துரைமார்கள் பெருமளவு பணத்தினை கோப்பிப்பயிர்ச் செய்கையில் முதலிடப்போதும் பெரும் இலாபம் அடைவதற்கு தொழிலாளர் பற்றாக்குறை ஒரு தடையாக இருப்பதை உணர்ந்தனர். ஆரம்பத்தில் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் தோட்ட நிலத்தைத் துப்பரவு செய்வதில் ஈடுபட்டபோதிலும்

தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு அவர்கள் பின்னிற்றதாலேயே தென்னிந்தியா விலிருந்து தொழிலாளர்களை வரவழைக்க வேண்டி இருந்தது. முதன்முதலில் கோப் பித் தோட்டத்தை ஆரம்பித்துவைத்த தோட்டத்துரையான ஜோர்ஜ் வேர்ட் என்ப வரும் தேசாதிபதி எட்வர்ட் பார்ன்ஸ் என்பவருமே தோட்டங்களில் வேலை செய்வ தற்கான முதற் தொகுதித் தொழிலாளர்களை இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய் தனர். ஆனால் 1830-களில் பெருமளவு எண்ணிக்கையானவர்கள் வர ஆரம்பித் தனர். 10 திருநெல்வேலி, மதுரை, தஞ்சாவூர் மாவட்டங்களில் இருந்தே பெருமளவு தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வந்தனர். இத்தொழிலாளரின் இலங்கை நேரக்கிய வருகை மிகவும் துன்பகரமானதாக இருந்தது என்பதற்குப் பல ஆதாரங்கள் உண்டு தலைமன்னாரிலிருந்து மத்திய ஊகாணத்திற்குக் கால் நடையாக வந்தபோது எந்த வொரு தொழிலாளர் குழுவிலும் பலபேர் இறந்துள்ளனர், ஆனால் தோட்டங்களுக்கு வந்து சேர்ந்த பின்னரும் பிரயாணக்களைப்பு, காலநிலை போன்றவற்றால் மேலும் பலர் இறந்தனர் என பேந்ரம் பஸ்தியாம்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். 1880-களில் இலங்கையில் இருந்த பிரித்தானிய அதிகாரி ஒருவர் இத்தொழிலாளர்களின் வருகை பற்றிப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

1843 இலும் 1845 இலும் பரிதாபகரமான கூலிப்பட்டாளங்களாக இலங்கை வந்தார்கள். ஒவ்வொரு கூலிப்பட்டாளமும் ஓரிரண்டு பெண்களையும் ஐம்பது அல்லது நூறு ஆண்களையும் கொண்ட தாக இருந்தது. இவர்கள் புதியவர்களாக ஒரு புதிய நிலத்திற்கு வந்தார்கள். போதிய உடையோ உணவோ இன்றி வழியில் கிடைத்ததைச் சாப்பிட்டு பெரும் காட்டு வழிகளைக் கடந் தார்கள். சில சமயங்களில் சதுப்பு நிலங்களில் முழங்கால் அளவு தண்ணீரில் நடக்க வேண்டியிருந்தது. மிகவும் மோசமான நிலை யிலிருந்த இவர்களது இருப்பிடங்கள் பற்றி தோட்ட நிர்வாகிகள் அக்கறை கொள்ளவில்லை.

ஆரம்பத்தில் சிறு தொகையாக ஆரம்பித்த வருகை 1842 இல் 14,000 ஆகவும், 1843 இல் 31,000 ஆகவும். 1844 இல் 67,000 ஆகவும், 1845 இல் 71,000 ஆகவும் அதிகரித்தது.

அரசாங்க சேவைகள், வர்த்தக வாய்ப்புகள், கொழும்பு நகரம் என்பன விரிவ டைந்த போது இன்னொரு குழுவினர் துறைமுகத் தொழிலாளர்களாகவும் பொது வேலைத் திணைக்களத் தொழிலாளர்களாகவும், வர்த்தக நோக்கங்களுக்காகவும் இலங்கை வந்தனர். இவர்கள் தோட்டங்களுக்கு வெளியே நகர்ப்புறங்களிலும் குறிப் பாக கொழும்பு நகரில் குடியேறினர். சிலர் வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்போராகக் கிராமங்களுக்கு வந்தனர். இவ்விரு பகுதியினரையும் விட இந்தியாவிலுள்ள பெரும் வர்த்தக நிலையங்களோடு தொடர்புடைய நுகர்வுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்யும் சிறிய தொகையான பெரும் வர்த்தகர்களும் இலங்கைக்கு வந்தனர். ஆரம் பத்தில் கோப்பிப்பயிர் செய்கை பண்ணப்பட்டபோது கேரப்பி சேகரிக்கும்போதுதான் அதிகமான தொழிலாளர் தேவைப்பட்டனர். ஆனால் பின்னர் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கை கைவிடப்பட்டு தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்டதுடன் தொழி லாளர்களுக்கான தேவை வருடம் முழுவதும் இருந்தமையால் இந்தியத் தொழிலாளர் இலங்கையில் நிரந்தரமாக தங்கி வாழத் தொடங்கினர்.

இலங்கையில் வாழும் ஏனைய சமூகத்தவர்களோடு சமமாக நடாத்தப்படுவர் என்ற வாக்குறுதியின் பேரில் வரவழைக்கப்பட்ட இத் தொழிலாளர் இலங்கை நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றி வந்துள்ளனர். ஏனெனில் தேயிலை ஏற்றுமதி இலங்கைப் பொருளாதாரத்துக்கு அந்நிய செலாவணியைத் தேடித் தரும் முக்கிய அம்சமாக இன்றுவரையும் இருந்து வருகின்றது. தேயிலை, இறப்பர், தெங்குப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தில் இருந்தே முக்கிய உணவுப் பொருட்களான அரிசி, மா, சீனி போன்றவை இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தான் இலங்கை யருக்கு உணவை வழங்கி வந்துள்ளார்கள்; வருகிறார்கள் என்று சொல்வதில் தவறில்லை. ஆனால் 1931ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த டொனமூர் அரசியல் யாப்புடன் இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு அரசியல் பிரச்சனைகள் பல எழ ஆரம்பித்தன. டொனமூர் ஆணைக்குழுவினர். இலங்கையருக்கு சர்வசன வாக்குரிமை வழங்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தனர். ஆனால் இந்திய வம்சாவழி மக்களுக்கு கட்டுப் பாடற்ற முறையில் வாக்குரிமை வழங்குவதனை சிங்களத் தலைவர்கள் எதிர்த்தனர். இதனால் இந்நாட்டில் ஐந்து வருடங்கள் தொடர்ச்சியாக வாழ்ந்தவர்களுக்கே வாக்குரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கட்டுப்பாட்டினை அவ்வாணைக்குழு விதித்தது. இவ்வடிப்படையில் 1931இல் சுமார் 100 000 பேர் வாக்குரிமை பெற்றனர். பின்னர் 1936இல் இது 1,45,000 ஆக உயர்ந்தது. 1939இல் இது 2,25,000 ஆக உயர்ந்தது ஆனால் 1940களுக்குப் பின்பு வாக்குரிமை வழங்குவதில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கடுமை யான விதிகள் காரணமாக 1943இல் வாக்களிக்கத் தகுதியுடைய இந்திய வம்சாவழியின னின் தொகை 1,68,000 ஆகக் குறைந்தது.

சுதந்திர இலங்கையின் முதலாவது அரசாங்கம் எடுத்த நடவடிக்கையினால் இந்திய வம்சாவழியினர் மேலும் பாதிக்கப்பட்டனர். இவ்வரசாங்கம் 1948இலும் 1949இலும் இரண்டு குடியரிமைச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தது. 1948இல் இலங்கைப் பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள் திருத்தச் சட்டமூலம் என்ற மூன்றாவது சட்டத்தினை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியது. இச்சட்டங்களின் பயனாக இலங்கையில் அவ்வப் போது வாழ்ந்த இந்திய வம்சாவழியினரில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் தமது குடியரிமையையும் வாக்குரிமையினையும் இழந்தனர். மேலும் இலங்கையினருந்த இந்திய வம்சாவழி மக்களை இந்திய அரசும் ஏற்க மறுத்தமையால் இவர்கள் "நாடற்றவர்" என்ற நிலைக்குள்ளாயினர். 1950ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இந்திய இலங்கை அரசுகள் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி நாடற்றவர் பிரச்சினையினைத் தீர்க்க முற்பட்டபோதும் 1986ம் ஆண்டு இலங்கை அரசு கொண்டு வந்த சட்டமே நாடற்றவர் பிரச்சனையினை முற்றாகத் தீர்த்துள்ளது.

(iv) மலையகத் தமிழர்களின் வாழ்விடம்,

மலையகத்தமிழர் மாத்தளை, கண்டி, பதுளை, மொனறாகலை, இரத்தினபுரி, கேகாலை போன்ற மாவட்டங்களில் குவிந்து வாழ்கின்ற போதிலும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் மட்டுமே பெரும் பான்மையாக வாழ்கின்றனர். தோட்டம் சாராத மலையகத் தமிழர் கெடிகல்ல, ஹேவாஹெட்ட, கண்டி, கம்பளை, நாவலப்பிட்டி, பண்டாரவளை, அப்புத்தளை, நாகலை போன்ற நகரங்களில் காணப்படுகின்றனர்.

1981ம் ஆண்டு சனத்தொகை புள்ளி விபரங்களின்படி இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகையான 14,846,750 பேர்களுள் 8,25,233 பேர் அல்லது 5.6% வீதத்தினர் இந்தியத் தமிழர்களாயிருந்தனர். இந்த 8,25,233 பேரில் 247,131 பேர் நுவரெலியாவில் வாழ்ந்தனர். பதுளையில் 135,795 இந்தியத் தமிழரும் கண்டியில் 104,840 பேரும் இருந்தனர் ஆகவே மலையகத் தமிழர் தமக்கென ஒரு பிரதேசத்தை கொண்டிருக்கவில்லை எனலாம். ஏனெனில் நுவரெலியா மாவட்டத்திலும் அவர்கள் 47.3% ஆகவே உள்ளனர்.

மாவட்டம்	எண்ணிக்கை	பரம்பல்	மாவட்டரீதியில் %
இலங்கை	8, 25, 233	100.00	5.6
1 நுவரெலியா	2, 47, 131	29.90	47.3
2 பதுளை	1, 35, 795	16.50	21.3
2 கண்டி	1, 04, 840	12.50	9.3
4 இரத்தினபுரி	88, 429	10.70	11.1
5 கேகாலை	43, 879	5.30	6.4
6 களுத்துறை	33, 510	4.10	4.1
7 மாத்தளை	24, 084	2.90	6.7
8 கொழும்பு	21, 504	2.60	1.3
9 யாழ்ப்பாணம்	20, 001	2.40	2.4
10 வவுனியா	18, 592	2.30	19.4
11 மன்னார்	14, 072	1.70	13.2
12 மாத்தறை	13, 931	1.70	2.2
13 காஸி	11, 069	1.30	1.4
14 முல்லைத்தீவு	10, 766	1.30	13.9
15 மொனராகலை	9, 164	1.1	3.3
16 திருகோணமலை	6, 676	0.8	2.6
17 குருநாகல்	6, 427	0.8	0.6
18 கம்பஹா	5, 733	0.7	0.4
19 மட்டக்களப்பு	3, 868	0.5	1.2
20 புத்தளம்	2, 964	0.4	0.6
21 அம்பாறை	1, 410	0.2	0.4
22 அநுராதபுரம்	785	0.1	0.1
23 அம்பாந்தோட்டை	308	0.04	0.1
24 பொலநறுவை	205	0.02	0.1

மூலம் :- இரா. சிவசந்திரன், மலையகத் தமிழரின் சனத்தொகையும் சமூக - பொருளாதார நிலையும் (சென்னை, அடையாறு, 1987) பக். 14 - 15.

(v) இந்திய வம்சாவழி மக்களின் சமூக பொருளாதார நிலை

இலங்கையின் மொத்தச் சனத்தொகையில் இந்தியத் தமிழர் 5.6 வீதத்தினர் ஆவர். இவர்களுள் சுமார் 80 வீதத்தினர் தோட்டத் தொழிலாளராக தோட்டங்களில் வாழ்கின்றனர். ஒரு பகுதியினர் தோட்டங்களுக்கு வெளியே வாழ்கின்றனர். அவர்களைப் பின்வரும் பிரிவுக்குள் அடக்கலாம்:

கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

- (i) கொழும்பு, கண்டி போன்ற நகரங்களில் வாழும் வட இந்திய சிந்திமார் உட்பட இந்திய வர்த்தகர்களும் கடைச் சொந்தக்காரர்களும் தோட்டங்களை அண்மித்து வாழும் செட்டிமாரர்களும் போன்றோர்.
- (ii) இலங்கை அரசாங்க சேவையிலும் தனியார் திறுவனங்களிலும் தொழில் புரிவோர்.
- (iii) தெருத்துப்பரவு, வீட்டு உதவியாளர் போன்ற குறைந்த வேதனம் பெறும் தொழிலாளர்.¹¹

இந்தியத் தமிழர்களை அவர்கள் செய்யும் தொழில்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு திரு. எம். வாமதேவன் பின்வருமாறு பிரித்துள்ளார்.

1. சுய தொழில் செய்வோர் 2.4%
2. தொழில் வழங்குவோர் 1.5%
3. ஊழியர், தொழிலாளர்கள் 84.3%
4. வேதனம் பெறாத குடும்ப உதவியாளர் 0.5%¹²

இலங்கைத் தமிழர் சமுதாயத்தினைப் போன்று தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சமூகப் பின்னணியிலும் சாதியமைப்பு பிரதான இடம் வகிக்கின்றது. சாதி வரிசைக் கிரமத்தின் உச்சியில் பிராமணர்கள் உள்ளனர், அவர்களுக்குக் கீழ் பிராமணர் அல்லாத சாதியினர் உள்ளனர். தோட்டங்களுக் கருகில் உள்ள கோயில்களில் பிராமணர்கள் குருமார்களாகக் கடமையாற்றுவதோடு மற்றைய சாதிக்காரர்களுடைய மத நிகழ்ச்சிகளையும் இவர்கள் ஆற்றுகிறார்கள். பிராமணர் அல்லாதோரில் வெள்ளாளர், அகமுடியான், கோணான், கள்ளன் என்ற சாதிக் குழுக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தட்டார், கொல்லர், தச்சர் என்போர் தமது மரபு ரீதியான தொழில்களைச் செய்கின்றனர். இவ் வரிசைக் கிரமத்தின் அடியிலுள்ளோர் ஆதி திராவிடர் ஆவர். இந்திய தோட்டத் தொழிலாளரின் கல்வி மட்டம் மிகவும் பின் தங்கியதாகக் காணப்படுகின்றது. 1980/81 இல் மத்திய வங்கி நடாத்திய நுகர்வோர் நிதி அளவீடுகளின்படி கல்வித்தகைமைப் பெறுபேறுகள் பின்வருமாறு அமைந்து காணப்பட்டன.

இனங்கள்

1980/81ம் ஆண்டு கல்வித்தகைமை:

கண்டியச் சிங்களவர்	4.60
கீழ்நாட்டுச் சிங்களவர்	5.06
இலங்கைத் தமிழர்	4.80
இந்தியத் தமிழர்	2.28
சோனகர்	3.73
மலே	6.16
பறங்கியர்	7.03
மத்தையோர்	6.83

தலைவீத வருமானத்தினைப் பொறுத்தும் இந்தியத் தமிழர் மிகவும் குறைந்த வருமானத்தையே பெறுகின்றனர். 1973 இலங்கை மத்தியவங்கி நடத்திய நுகர்வோர் நிதி அளவீட்டின் படி பல்வேறு இனங்களினதும் இரண்டு மாத சராசரி வருமானம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது.

கண்டியச் சிங்களவர்	376.00
கீழ் நாட்டுச் சிங்களவர்	424.00
இலங்கைத் தமிழர்	385.00
இந்தியத் தமிழர்	180.00
சோனாகும் மலேயும்	470.00
மற்றையோர்	633.00

மேற்காட்டப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள் இலங்கையில் வாழ்கின்ற வேறுபட்ட சமுதாயங்களுள் இந்தியத் தமிழர் சமுதாயமே கல்வித்தகைமையைப் பொறுத்தும் தலைவீத வருமானத்திலும் மிகவும் பின்தங்கியுள்ளனர் என்பதைக்காட்டுகின்றன. தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு தமது வாழ்க்கையை அல்லது தொழிலைக் கொண்டு நடத்த ஆரம்பக் கல்வி போதுமானது என்று கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. இத்தொழிலாளர்களது பின்தங்கிய சமூகநிலை காரணமாக அவர்களுக்கு வசதியான வீடுகளுமில்லை. பிரித்தானிய தோட்டச் சொந்தக்காரர் 19ம் நூற்றாண்டில் அமைத்துக் கொடுத்த (12 x 10 சுற்றளவுகொண்ட) தோட்ட வயன்களிலேயே இவர்கள் இன்னும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இத் தொழிலாளர்களுக்கு பிரசாவுரிமையும் வாக்களிக்கும் உரிமையும் மறுக்கப்பட்டமையால் வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியாதவர்களாக நீண்ட காலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். திரு. பி. பி. தேவராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல்

“கல்வியறிவின்மையில் மிக உயர் விகிதம் கல்வித் தகைமைகளைப் பொறுத்து மிகவும் குறைந்த விகிதம், மிகவும் மோசமான சுகாதார வசதிகள் போசாக்கின்மை, அதிகளவு குழந்தைகள் இறப்பு விகிதம், இடையறாத கஷ்டம் என்பனவே தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தெளிவான இயல்புகளாயுள்ளன.”¹³

பல தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் இங்கு வாழ்ந்த இந்நாட்டுக்காக உழைத்த போதிலும் அவர்கள் இன்னும் அந்நியர்கள் போல் நடத்தப்படுவது வேதனைக்குரியதாகும். இந்த மண்ணில் வாழ்ந்து, இந்த மண்ணுக்காக உழைத்து, இந்த மண்ணில் பிரிந்த அந்தத் தொழிலாளர்களின் பரம்பரையினருக்கு இந்த சமூகத்தில் சமமான இடமளித்து அவர்கள் வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் முன்னேற வகை செய்வது மனிதாபிமான செயல் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு இந்நாட்டின் தலைவர்கள் செயற்பட வேண்டியது அவசியமானதும் அவசரமானதாகும்.

வசதியான வீடுகள், போதுமான பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள் என்பன இவர்களின் அத்தியாவசியத் தேவைகளாகும். இந்த அடிப்படை வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட்டால் தான் அவர்களைத் தேசிய வாழ்வில் இணைத்துக் கொள்ள முடியும்.

(vi) மலையகத் தமிழர் இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபட்டவர்களா?

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் மலையகத் தமிழர்களின் மூதாதையோர் இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சியின் போது ஏறத்தாழ 1829 ஆண்டில் இருந்தே இலங்கைக்கு வரத் தொடங்கினர். ஆனால் இலங்கைத் தமிழர்கள் இத்தீவில் நீண்ட கால

மாகக் குடியிருந்து வருகின்றனர் என்ற வரலாற்றையுடையவர்கள். கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு முன்பே இத்தீவில் தமிழர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் உண்டு. மகாவம்சமே விஜயன் மதுரையில் இருந்து பாண்டிய இளவரசியினைத் தனது இராணியாக்குவதற்காகக் கொண்டு வந்த போது இளவரசியுடன் பல உதவிப் பெண்கள் வந்தது மாத்திரமல்ல, 18 தொழிற்குழுக்களைச் சேர்ந்த 1000 குடும்பங்கள் குடிபெயர்ந்தனர் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இலங்கையில் சோழர் ஆட்சியின் போது மென் மேலும் பல தமிழர்கள் இலங்கையில் குடி பெயர்ந்து வந்தனர். அத்தோடு 13ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 16ஆம் நூற்றாண்டு வரை இலங்கைத் தமிழர் தமக்கென ஒரு தனி இராச்சியத்தை உருவாக்கி வைத்திருந்தனர். இது அவர்களின் தனித்துவத்தினை வளர்ப்பதற்கு உதவியது.

சாதியமைப்பினைப் பொறுத்த வரையிலும் மலையகத் தமிழர்களுக்கும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்குமிடையில் வேறுபாடு உண்டு.

மேலும் ஆறுமுகநாவலர் தலைமை தாங்கி நடாத்திய இந்து சமய மறுமலர்ச்சியின் போது இலங்கைத் தமிழரின் தனியான அடையாளம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது.

பொருளாதாரத் தரத்தினைப் பொறுத்த வரையிலும் மலையகத் தமிழர்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும் வேறுபடுகின்றனர்.

புவியியல் ரீதியான வாழ்விடமும் இவ்விரு குழுவினரையும் வேறுபடுத்துகின்றது. ஆனால் 1977, 1981, 1983 ஆம் ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்கள் காரணமாக மலையகத் தமிழரில் ஒரு சிறு பகுதியினர் இப்போது வடகிழக்கு மாகாணங்களுக்கு குடி பெயர்ந்து சென்று வாழ்கின்றனர்.

(vii) முடிவுரை:-

மலையகத் தமிழரின் பல்வேறு பண்புகளை ஆராயும் போது தேசிய சிறுபான்மையினர் ஒன்றுக்கு இருக்க வேண்டிய முன் நிபந்தனைகள் சில அவர்களுக்கு இல்லவ என்பது தெரிய வருகின்றது. உதாரணம்; பொதுவான பிரதேசம். அதே வேளையில் மற்றைய நிபந்தனைகள் பலவற்றில் அவர்கள் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக உள்ளனர். உதாரணம்: பொது வரலாறு, மொழி, கலாச்சாரம், மலையகத் தமிழர் புவியியல் வாழ்விடம், பொருளாதார நிலை என்பவற்றில் இலங்கைத் தமிழர்களிடமிருந்து வேறுபடுகின்றார்கள். ஆகவே மலையகத் தமிழர் பற்றி எந்தவொரு முடிவுக்கும் வருமுன்பு மலையகத் தமிழர்களின் உயர்ந்தோர் குழு அத்தகைய ஒரு அந்தஸ்தினை எதற்காகக் கோருகிறார்கள் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும்.

ஒரு விடை: மலையகத் தமிழர் பொருளாதார ரீதியில் மற்றைய சமுதாயங்களை விட பின்னடைந்துள்ளமையால் தம்மை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வதற்காக அந்த அந்தஸ்தைக் கோருகின்றார்கள். இலங்கைத் தமிழர் பல்வேறு அம்சங்களிலும் முன்னேறியவர்களாக இருப்பதனால் மலையகத் தமிழர் தம்மை அவர்களோடு இனங்காண விரும்பாது உள்ளனர். அவ்வாறு அவர்களோடு இனங்கண்டால் தமக்குரிய இடத்தை இழந்து விடக் கூடும் என அஞ்சுகின்றார்கள். மற்றைய சமுதாயங்களோடு சமத்துவம் கோரி போராடும் மலையகத் தமிழர் தம்மை நிலை நிறுத்துவதற்காக இவ்வாறு கோரிக்கை விடுகின்றார்கள். ஆகவே மலையகத் தமிழரின் சமூக பொருளாதார நிலையும் கடந்த காலங்களில் அவர்கள் முகம் கொடுத்த அரசியல் அந்திகளுமே அத்தகைய அந்தஸ்தினை கோரச் செய்துள்ளது.

ஆகவே மலையகத் தமிழர் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினரா என்ற கேள்விக்கான எமது விடை. ஆம் என்பதும் இல்லை என்பதுமாகும். பாரம்பரிய கோட்பாட்டு அடிப்படையில் அவர்கள் ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினர் அல்லர். ஆனால் அண்மைக் காலக் கோட்பாடான ஒரு குழுவான மனிதர்கள் தம்மிடையேயுள்ள பொதுவான பண்புகள் காரணமாக தம்மை ஒரு தேசிய சிறுபான்மையினர் எனக் கொண்டால் அவர்களை நாம் ஒரு தனியான தேசிய சிறுபான்மையினர் எனக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மலையகத் தமிழர் சமூக பொருளாதார ரீதியில் இலங்கையில் வாழும் மற்றைய சமூகாயத்தினரோடு ஒப்பீட்டு ரீதியில் மிகப் பின்தங்கிய நிலையில் இப்போது இருப்பதால் தமக்குரிய இடத்தினை பெறுவதற்காக, தம்மை இலங்கைத் தமிழர்களிலிருந்து வேறுபடுத்தி அடையாளம் காணுகிறார்கள் அதாவது இலங்கைத் தமிழர்களோடு தம்மையும் இணைத்து அடையாளம் கண்டால் அவர்களோடு போட்டியிட முடியாமல் மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியாதிருக்கும் என நம்புகிறார்கள். ஆனால் இந்நிலை தற்காலிகமானதே. மலையகத் தமிழரும் மற்றவர்களுக்குச் சமமான நிலையினை அடையும் போது குறிப்பாக இலங்கைத் தமிழர் அளவுக்கு வளர்ச்சியடைந்தால் தம்மைத் தனியாக அடையாளம் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்காது. அப்போது அவர்கள் தம்மை இலங்கைத் தமிழரோடு சேர்த்து தமிழர் என அடையாளம் காணுவர்.

குறிப்புகள்

- 1 P. P. Devaraj, "Indian Tamils of Sri Lanka Identity Stabilisation and Inter-Ethnic Identities" in Social Scientists Association. ed "Ethnicity and Social Change in Sri Lanka" (Colombo Karunaratna & Sons Ltd, 1984), P. 162
- 2 I bid, P. 162
- 3 I bid., P. 162
- 4 C. V. Velupillai *Born to Labour* (Colombo, M. D. Gunasena Ltd, 1970), P. 1
- 5 S. Arasaratnam, "Tradition, Nationalism and Nation Building in Southern Asia" *The Sri Lanka Journal of South Asian Studies* Vol I, No: 1 January 1976 P. 2
- 6 Carlton J. Keys, *Nationalism* (London, Neutham Press, 1956) P. 27
- 7 J. V. Stalin, *Marxism and National and Colonial Quartion* (London, Martin Lawrence Ltd. n, d) P. 8
- 8 Year Book on Human Rights for 1950, (1951) P. 490
- 9 Arnold M. Rose, *International Encyclopedia of the Social Sciences* vol 10, ed. D. L. Sitts, (USA, The Macmillon Company, 1968), P. 365
- 10 Bestram Bastiampillai, "Social Conditions of the Indian Immigrant Labour in Ceylon in 19th Century" in *The Proceedings of the 1st International Conference Seminar of Tamil Studies* Vol I (Kaulalumbur: University of Malaysia, 1968) P. 682
- 11 M. Vamadevan, *Report of Seminar on the problems of Tamils of Indian Origin held on 4th November 1978* (Plantation People's Movement 1978), P. 1
- 12 Codfrey Gunatillake, some "Socio-Economic Aspects Of Communal Problems" in *Logos* Vol 16, No: 2, August 1977, P. 18
- 13 P. P. Devaraj, op. cit. P. 149

மாரடைப்பும் மனித வாழ்வும்

சில காரணிகளப்பற்றிய ஆய்வு

— கலாநிதி. இரா. சிவகணேசன் —

“நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்” என்பது முதுமொழி. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில், ஒருவன் நோயற்று வாழ்வது என்பது ஒரு சலபமான விடயமல்ல. இதற்கு அத்தாட்சிகள் பெருகி வரும் பிரத்தியேக மருத்துவ நிலையங்களும் அங்கு மருத்துவ ஆலோசனைகளுக்காக அலைமோதும் மானிடப் பிறவிகளுமே. ஒருவன் எவ்வளவுதான் பணம் படைத்தவன் என்றாலும் தீராத நோய் வாய்ப்பட்டு விட்டால் அவன் மனநிம்மதியற்றவனாகி விடுகிறான். இதனை நாம் அன்றாடம் காணக்கூடியதாகவிருக்கின்றது. எனவே நோயில்லாமல் வாழ்வது ஒரு பெரும் பாக்கியம்தான்.

விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப ரீதியில் உலகம் வெகுவேகமாக முன்னேறிக்கொண்டிருக்கும் வேளையிலே அவற்றிற்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையில் சில நோய்களின் தாக்கங்களும் பெருகிக்கொண்டு வருகின்றன. அவற்றைப்பற்றி நன்கறிந்துகொண்ட பொழுதிலும், தற்கால சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டில் கட்டுண்டு கிடக்கும் மனிதனின் பரிதாபநிலை, அந்நோய்களைக் கட்டுப்படுத்தவோ, அல்லது அவை தோன்றக்கூடிய அபாயத்தைக் குறைக்கவோ முடியாத சூழ்நிலையை உருவாக்கியுள்ளது.

இன்று இளம் வயதினர் மாரடைப்பால் (Heart Attack) மரணிப்பது மிகவும் சாதாரண நிகழ்வாகத் தோன்றுகிறது. இதனாலும் வேறு பல காரணங்களினாலும் மனிதனின் ஆயுட்காலம் குறைந்துகொண்டு

செல்கின்றது. எமது மூதாதையர் சராசரி நூறு வயது வரை வாழ்ந்ததாகச் சரித்திரம் கூறுகின்றது, ஆனால் இன்றோ வயதில் சதம்போடுபவர்கள் மிகக்குறைவே. இதற்கான காரணங்கள் யாவை என்பதைப் பலர் அறிந்து கொண்டதாகத் தோன்றவில்லை. இவ்விடயத்தைச் சற்று உற்று நோக்குவோமாகில், பண்டைய காலப் பழக்கவழக்கங்களைத் தற்கால நாகரீக வாழ்க்கை முறைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் அத்தியாவசியமாகின்றது. இக்கட்டுரை மாரடைப்பினால் இறக்கும் வீதம் அதிகரிப்பதற்கான சில காரணங்களை சாதாரண மனிதர்கள் அறிந்து கொள்வதன் நிமித்தம் எழுதப்படுகிறது.

முற்காலத்திலே போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவாகவிருந்தபடியால், அக்கால மனிதன் தன் அன்றாட வேலைகளுக்காகப் பல மைல் தூரம் நடந்து செல்ல வேண்டியிருந்தது. அதனால் அவனுக்கு வேண்டிய தேகாப்பியாசம் கிடைத்தது. ஆனால் இன்றைய மனிதனுக்கு மிகவும் சொகுசாகப் பிரயாணம் செய்யும் வாய்ப்புக்கள் ஏராளம். சமூகமட்டத்தில் மிகவும் உயர்நிலைக்குப் போய்விட்டவர்கள் பிரத்தியேக வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்வதால் மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆகக் குறைந்தளவு தேகாப்பியாசமும் இவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. எந்திரயுகம் தோன்றியதால் மனிதன் சோம்பேறியாகி விட்டான். மனிதன் செய்யும் வேலைகளை எந்திரம் செய்யத் தொடங்கியதால், மனிதனுக்கு ஓய்வு கூட, கடின உழைப்பு குறைந்தது. உதாரணத்துக்கு யாழ்ப்பா

ணக் கமக்காரரை கண்முன் நிறுத்திப் பார்க்கலாம். முன்பெல்லாம் காலை வேளைகளில், துலா மிதித்து தண்ணீர் இறைத்து, செடிகளுக்கு நீர் விடுவதைக் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. நீர் இறைக்கும் பம்பி பாவனைக்குவர, கிணறுகளிலிருந்து துலாவினால் நீர் இறைக்கும் பாரம்பரியம் மறைந்துபோய் விட்டது. இப்படிப் பல உதாரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம். இவையாவும் படிப்படியாக ஒரு வனின் தேக அப்பியாசத்தைக் குறைத்து, உட்கொள்ளும் உணவின் பெரும்பகுதி உடலில் தேங்குவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. ஒருவன் உடலை அசைத்து, தசைகளைச் சுருக்கி உடல் அவயவங்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் பட்சத்தில் உணவில் உள்ள கலோரிகள் (சக்தி) உடல் தொழில்களுக்குப் பாவிக்கப்பட்டு அது கொழுப்பாக மாற்றமடைவது குறைகின்றது. குருதியில் காணப்படும் கொலஸ்திரோல் (Cholesterol) அளவு தேக அப்பியாசத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதற்கான ஆதாரங்கள் அதிகளவில் உண்டு. இவ்வாதாரங்கள் யாவும் தொடர்ச்சியான சுறுசுறுப்பான தேகப் பயிற்சியை உள்ளடக்கிய வாழ்க்கையின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. குருதியில் கொலஸ்திரோல், முக்கிளிசரைட்டுக்களின் செறிவு அதிகரித்துக் காணப்படும் நிலையில் மாரடைப்பு போன்ற இருதய - குருதிக்கால்வாய் நோய்கள் ஏற்படும் வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது.

இலங்கையில் சென்றபத்து அல்லது பதினைந்து வருடங்களில் பொருளாதாரரீதியில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கும் நாட்டவர் இடம்பெயர்ந்து உழைக்கத் தொடங்கியதால் பணம் தாராளமாக நாட்டிற்குள் வரத்தொடங்கியது. மேலும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையினால் அந்நிய நாட்டுப் பொருட்களின் வருகையும் அதிகரித்தது. மகுடிக்குக் கட்டுப்பட்ட நாகம் போல் நம் நாட்டவர்களும் பிறநாட்டுப் பொருட்களில் கட்டுப்பட்டத் தொடங்கினர். இதனால் புதுவகையான உணவுப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்பட எமது உணவுப்

பழக்கவழக்கங்களில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. எமது மூதாதையர்கள் கடைப் பிடித்த பல்வகையான தேகாரோக்கிய ஆசாரங்கள் அருகி பிறநாட்டு உணவுக்கலாச்சாரங்கள் ஊடுருவத் தொடங்கின. இங்கும் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லி வைக்கலாம் பரம்பரை பரம்பரையாக எம்மவர் கொழுப்புச்சக்தியைத் தேங்காயிலிருந்து தான் அதிகளவில் பெற்றுக் கொண்டனர். ஆனால் இன்றோ தேங்காய் ஒரு பயங்கர உணவுப் பதார்த்தமாகக் கருதப்படுகின்றது. தினசரிப் பத்திரிகைகளில் பலரும் பலவிதமான கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றனர். அன்று சாதாரண உணவுப் பொருளாகப் பாவிக்கப்பட்ட தேங்காய் எண்ணெய் இன்று பலராலும் ஒதுக்கப்பட்டு பிற நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் தாவர எண்ணெய் (Palm oil) உபயோகிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் தேங்காய் எண்ணெயும் தாவர எண்ணெயும் ஒரே தன்மை கொண்டவை என்பது பலரும் அறியாத விடயமாகும். தேங்காயை நாம், எண்ணெய், பால், துருவல் என பல வகைகளில் உணவுதயாரிப்பதற்குப் பாவிக்கின்றோம். அன்றைய காலத்தில் கறிகள் சமைப்பதற்கு தேங்காய் துருவல் அம்மியில் வைத்து நன்றாகப் பட்டுப் போன்று அரைக்கப்பட்டு முழுமையாக உபயோகிக்கப் பட்டது. ஆனால் இன்றோ இயந்திர (Blender) உதவியுடன் தேங்காய் துருவலும் நீரும் நன்றாகக் கலக்கி அடிக்கப்பட்டு, தேங்காய்ப் பால் பெறப்பட்டு மீதியுள்ள சக்கை வீசப்படுகின்றது. முன்னைய முறையினால் தேங்காய்த் துருவலில் காணப்படும் நாரும் (Fiber) எமது உணவோடு சேருவதால் பல நன்மைகள் கிடைத்தன. பின்னைய முறையினால் சக்கை அகற்றப்படுவதால் உணவில் சேரும் நாரின் அளவு குறைக்கப்படுகின்றது. பெக்றின் (Pectin) இலிக்னின் (Lignin) போன்ற உணவு நார்கள் உணவுக்கால்வாயில் சமிபர்டடையா. மேலும் இந்நார்கள் நாம் உட்கொள்ளும் உணவில் காணப்படும் கொலஸ்திரோலை (Cholesterol) இறுகப் பற்றிக் கொள்வதால் அவற்றின் உறிஞ்சல் குறைக்கப்பட்டு நார்களோடு வெளியேற்றப்படுகின்றது.

சுத்திகரிக்கப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களாகிய சீனி, தவிடு நீக்கப்பட்ட அரிசி, 75% பாகம் பிரித்து எடுத்த கோதுமை மா போன்றவற்றின் உபயோகம் தற்பொழுது அதிகரித்துள்ளதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இவ்வுணவுப் பண்டங்களில் காணப்படும் நாரின் அளவு குறைவு. இப்படிப்பட்ட தவறான உணவு தயாரிக்கும் முறைகளினால் கொலஸ்ட்ரோல் உறிஞ்சல் கட்டுப் படுத்தப் படாததால் உடலில் சேரும் கொலஸ்ட்ரோல் அளவு கூடுகின்றது. எமது முதாதையர் சுத்திகரிக்கப்படாத உணவுகளையே பெரும்பாலும் உட்கொண்டு வந்துள்ளனர். அதனால் தற்பொழுது காணப்படும் நோய்களாகிய மலச்சிக்கல், குதப்புற்று நோய் (Colonic Cancer) இன்னும் பலவும் அன்று குறைவாகவே காணப்பட்டது. மேலும் மதுநீரிழிவிற்கு (Diabetes) குரக்கன் மாவினால் தயாரிக்கப்பட்ட உணவுகளை உண்டதையும் நாம் நினைவுபடுத்திப் பார்க்கலாம். அத்துடன் மதுநீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு தவிட்டுப்பான் (Brown bread) என்ற ஒன்றும் இருந்தது. ஆனால் இன்றைய மனிதன் இப்படிப்பட்ட உணவு விதிமுறைகளை அறிந்து வைத்திருப்பதாக தெரிய வுமில்லை; கடைப்பிடிப்பதாகவும் இல்லை. இவற்றையெல்லாம் இங்கு எடுத்துக் கூறுவது உணவு நாரின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துவதற்காகவே ஆகும்.

தேவைக்கு அதிகமாக உணவு உட்கொள்ளுதல் உடலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கக் கூடும். ஒருவருடைய உடல் நிறை அவர் புரியும் தொழில், ஓய்வு நேரப்பொழுது போக்கு என்பதைப் பொறுத்தே அவருக்குத் தேவைப்படும் சக்திப் பிரமாணம் (கலோரி) கணிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் நாளாந்த தேவைக்கு அதிகமாக உட்கொள்ளும் கலோரிகள், கொழுப்புச் சத்தாக மாறி உடலில் சேமிக்கப்படுகின்றது. இதனால் உடற்பருமன் அதிகரித்து, இலிப்பிற் கோளாறு நோய்கள், மதுநீரிழிவு போன்றன ஏற்படக்கூடிய வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது எனவேதான் “அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமிர் தழும் நஞ்சு” என்று சொல்லி வைத்தார்களோ?

மாரடைப்பு ஏற்படுவதற்கு இன்னுமொரு முக்கிய காரணம் புகைத்தலாகும். மிதமிஞ்சிய புகை பிடித்தால் உடலில் பலவிதமான கோளாறுகள் ஏற்படுகின்றன. எமது ஆய்வுகளின்படி, அளவுக்கதிகமாக சிகரட் பிடிப்பதால் குருதியில் உள்ள இலிப்போபுரதங்கள் (Lipoproteins) செறிவில் பாரிய மாற்றங்கள் நிகழ்வது தெளிவாகியுள்ளது. அவற்றில் முக்கியமாக உயர் அடர்த்தி இலிப்போபுரத (High density Lipoproteins) கொலஸ்ட்ரோல் அளவில் பெரும் வீழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. சாதாரணமாக உயர் அடர்த்தி இலிப்போபுரத கொலஸ்ட்ரோல், 100 மில்லிகுருதியில் 25-75 மில்லிகிராம் வரை காணப்படுகின்றது. ஆனால் கடும் புகை பிடிப்பாளர்களில் இது 25 கிராம் மட்டத்திற்குக் கீழ் செல்கின்றது. உயர் அடர்த்தி இலிப்போபுரதத்தில் காணப்படும் கொலஸ்ட்ரோல் உடலின் வெவ்வேறு உறுப்புகளில் இருந்து பெறப்பட்டு பின் கொலஸ்ட்ரோல் எஸ்தராக மாற்றமடைந்து வேறு இலிப்போபுரதங்கள் வாயிலாக ஈரலை அடைகின்றது. ஈரலை அடையும் கொலஸ்ட்ரோல் மேலும் சில மாற்றங்கள் அடைந்து, அங்கிருந்து உணவுக் கால்வாய்க்குச் சென்று இறுதியாக உடலை விட்டுச் செல்கின்றன. எனவே உயர் அடர்த்தி இலிப்போபுரதங்களில் உள்ள கொலஸ்ட்ரோல் உடலில் இருந்து அகற்றப்படும் கொலஸ்ட்ரோல் அளவைப் பிரதிபலிக்கின்றது. எனவே உயர் அடர்த்தி இலிப்போபுரத கொலஸ்ட்ரோல் அதிகளவில் இருப்பின் அது ஒரு வனுக்கு நன்மையைக் கொடுக்கும். அது குறைவாக காணப்படும் பொழுது கொலஸ்ட்ரோல் உடலில் தேங்கி தீங்கு விளைவிக்கின்றது. இதனால் குருதிக்கால்வாய்களில் கொலஸ்ட்ரோல் படிந்து உறுப்புகளுக்கு குருதி செல்வதை குறைக்கவோ அல்லது முற்றாகத் தடுக்கவோ ஏதுவாகின்றது. இருதயத் தசைக்கு குருதி வழங்கும் கால்வாய்களில் இப்படி கொலஸ்ட்ரோல் படிவு ஏற்படும்போது குருதியோட்டம் தடைப்பட்டு தசை இயங்க மறுக்கின்றது. இதையே மாரடைப்பு என்கிறோம். இருதயத் தசை

யின் பெரும்பகுதி இவ்விதம் பாதிக்கப்படும் பொழுது முழு இருதயமும் இயங்க மறுப்பதால் இறக்க நேரிடுகின்றது. மேற்கூறிய கொலஸ்திரோல் படிவுகள் ஏனைய உறுப்புகளின் குருதிக்கலன்களிலும் ஏற்படலாம். அதனால் அவ்வுறுப்புகளின் செயற்பாட்டில் தாக்கம் ஏற்படுகின்றது.

இக்கட்டுரையில் மாரடைப்பு நோய் அதிகரித்துள்ளதன் காரணங்கள் சில பற்றி விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. சுருங்கக்கூறின்

குறைந்த தேக் அப்பியாசம், கடும் புகை பிடித்தல், அதிகரித்த உடல் பருமன், அளவுக்கு மிஞ்சிய உணவுண்ணல், உணவு நார் உட்கொள்ளுதல் குறைதல் போன்றவை மாரடைப்பு ஏற்பட வழி வகுக்கின்றது. மேற்கூறிய காரணிகளில் பல கட்டுப்படுத்தக்கூடியன. மாரடைப்பு ஏற்படும் சாத்தியங்களைக் குறைக்க கையாளக்கூடிய விதிமுறைகள் தற்போது தெளிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. அவை இன்னொரு தருணத்தில் விரிவாக ஆராயப்படும்.

★ மழை ★

சுற்றிச் சுழன்று சுழித்துப் புழுதி மண்
எற்றிச் சினந்து நிலம் அதிர
முற்றிப் பழுத்த நெற்கற்றை நிலஞ் சரி
வுற்றுப் பருவ நெல் சிந்திடவே
வெற்றிக் குரலில் அரற்றிக் கருமுகில்
பற்றிப் பளபள வென்றகிலம்
சற்றைக்கொரு ஒளிபெற்றுக் களை பெறப்
புற்றிற் சுருளுது பையரவம்.

பற்றைப் புதருறு பெட்டைக் குறுமுயல்
பட்சத் தொடுவிட ஆண் மகிழ்வில்
பற்றிப் பெடையை இறுக்கிச் சுவைபெற
முக்கித் திணறி முனகுது பெண்.
கட்டிக் கிளையைக் கடித்துப் பயந்து கண்
வெட்டி நடுங்குது வானரங்கள்.
கெட்டித்திட நிலம் முட்டிக் கலைவுறக்
கொட்டிப் பொழியுது வான் மழையே.

— எஸ். கருணானந்தராஜா.

மார்க்ஸிய மெய்யியலில் அந்நியமாதல் எண்ணக்கருவும் ஒழுக்கவியல் அடிப்படையும்

— எம். எஸ். எம். அனஸ் —

மார்க்ஸின் சிந்தனைகளை மட்டும் மார்க்ஸியமாகப் பார்க்கும் பயிற்சி சமூகவியல் மெய்யியல் வட்டாரங்களில் மெல்ல அதிகரித்து வருகிறது. மார்க்ஸ் சொன்னதாக வேறுபலர் கூறும் கருத்துக்களையும் அதற்கான அவர்களின் சொந்த வியாக்கியானங்களையும் மார்க்ஸியமாகக் கருதும் போக்கிலிருந்து இது வேறுபட்டதாகும். மார்க்ஸை அவரது சொந்த சிந்தனைகளின் மூலமும் அவரது சிந்தனைகளை நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கும் மார்க்ஸிச சிந்தனையாளரின் கருத்துக்களின் மூலமும் மார்க்ஸின் சிந்தனைகளை அறியும் தேடல் அர்த்தமுள்ளதாகும்.

மார்க்ஸை விளங்க முயல்வது தற்கால மெய்யியல் மற்றும் சமூகவியல், ஒழுக்கவியல் கண்ணோக்கை மேலும் விசாலிக்க உதவும் அறிவுப் பயிற்சி எனக்கருத முடியும். சமயம் பற்றி, மனிதசாரம் பற்றி மார்க்ஸ் என்ன கருதினார் என்பதை விட அவர் என்ன கருதியிருப்பார் என்பது பற்றி இன்னொருவர் கூறி வைத்துள்ள ஊகங்களே மார்க்ஸின் சமயம் பற்றிய மனிதசாரம் பற்றிய கருத்தாக வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய தவறான போக்கிற்கு புரொய்டிஸமும் ஏன் உலக சமயங்களும் கூடப் பலியாகியுள்ளன.

தற்கால 'மனிதனை' அவனது இயல்புகளைக் கண்டறிவதில் மார்க்ஸின் சிந்தனை ஆழமான நிபுணத்துவத்தைத் தந்துள்ளது. மிகுதியும் சமூகவியல் பார்வை கொண்ட இப்பிரச்சினைகள் பற்றிய அவரது நோக்கு மெய்யியல் ஒழுக்கவியல் தளங்களிற்கான பல்வேறு நுண்ணிய கூறுகளையும் அவசியச் செல்லுகின்றன. தற்கால மனிதனின் சாரமும் இருப்பும் மார்க்ஸின் குறிப்பாக இளைய மார்க்ஸின் கருத்துக்களை மிக ஆழமாகப் பாதித்தவைகளாகும். இப்பிரச்சினைகளின் மூலக்கூறுகளில் ஒன்று அந்நியமாதல் என்பது மார்க்ஸின் கருத்து. மனித ஆளுமையோடும் சமூக - ஒழுக்கவியல் கட்டமைப்போடும் தொடர்பு படுத்தி இவ்வெண்ணக்கரு இங்கு சுருக்கமாக நோக்கப்படுகின்றது.

அந்நியமாதலும் மார்க்ஸிஸமும்

'அந்நியமாதல்' (Alienation) எண்ணக்கரு, இளைய மார்க்ஸினால் தனியுடைமைப் பொருளாதார அமைப்பினை மானதவாதக் கருத்திற் பகுப்பாய்வு செய்ய மிக நுணுக்கமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது, மனிதசாரம் பற்றியும் மனிதனின் இயல்பான ஒழுக்க வாழ்வுக்கு அது சவாலாக இருப்பது பற்றியும் இளைய மார்க்ஸின் எழுத்துக்கள் விளக்கின. இதுவரை இல்லாதவாறு மார்க்ஸ் அந்நியமாதலுக்கு ஒரு சமூக

உள்ளடக்கத்தை வழங்கினார். ஆயினும் மார்க்ஸின் அந்நியமாதல் அரசியல் பொருளாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட கருத்து மட்டுமன்று; மார்க்ஸிஸ் ஒழுக்கக் கட்டமைப்பின் ஒரு முக்கிய அடிப்படையாகவும் அது விளங்குகின்றது. மனிதன் மனிதனாகவும் மனிதப் பெறுமதினை முறையாய்ப் பெறுபவனாகவும் இருக்கும் வரை தான் ஒழுக்க நெறிகளைப் பற்றிய பேச்சுக்கு இடமிருக்க முடியும், ஒழுக்கச் சீர்குலைவுக்கும் அந்நியமாதலுக்கும் தொடர்புண்டு என்பதை மார்க்ஸிஸக் கண்ணோக்கிலிருந்து விவரிக்கமுடியும். சீரான ஒழுக்க வாழ்வுக்கு அந்நியமாதல் எதிராவது என்ற கருத்து மார்க்ஸுக்கு முன்னர் இருந்தே நிலவி வந்திருக்கிறது. அந்நியமாதலின் விளைவு பற்றி ரோபர்ட் ஓவன் (Robert Owen) பின்வருமாறு கூறினார்.

“மனத்திலிருந்து மனத்தை அந்நியப்படுத்தியும் மனிதனுக்கு மனிதன் மோசமடி சூது முதலியவற்றை உருவாக்கியும் பெண்களை விபச்சாரத்திற்குத் தூண்டியும் கணக்கிலடங்காத தனிப்பட்ட கொலைகளுக்கும் வரலாறு முழுமையும் நடந்துள்ள யுத்தங்களுக்கும் காரணமாக அமைந்துள்ளது இதுவே!”

மார்க்ஸ் அந்நியமாதலின் மூலம் பூர்ஷ்வா சமூகத்தையும் அதன் மானத விரோத அம்சங்களையும் வெளிப்படுத்தப் பயன்படுத்தினார். அந்நியமாதலில் இருந்து விடுபடுவது மனிதன் இயல்பாக ஒழுக்க வாழ்வுக்கும், மனித ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கும் திரும்புவதுதான் என்பதை மார்க்ஸ் கருத்திற் கொண்டிருந்தார்.

‘அந்நியமாதல்’ இதற்கு முன்னரே நெடுங்காலமாக தத்துவத்திலும் சமயத்திலும் இடம்பெற்று வந்த பிரச்சனையாகும். மேற்கத்திய சிந்தனை மரபிலும் பழைய ஏற்பாட்டிலும் இது காணப்பட்டாலும் அல்லது பிளேட்டோவின் சிந்தனைகளில் இதன் பிரதிபலிப்பைக் காண முடிந்தாலும் அந்நியமாதல் எண்ணக்கரு முதன் முதலாக ஹெகலினாலேயே தத்துவரீதியாக முன் வைக்கப்படுகின்றது.

“உளவியலில் தனி ஒருவனது உள நிலையை ஆராயும் போது ‘அந்நியமாதல்’ என்ற எண்ணக்கரு பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒருவனின் குறிப்பிட்ட உள நிலையை ‘அந்நியமாதல்’ குறிக்கிறது. நரம்புநோய்ப் போக்கின் உயர் மட்டத்திலேயே அந்நியமாதலை ஒருவன் அனுபவிக்கின்றான்.” என உள மருத்துவர் கூறுவர்” நரம்பு நோயாளரிடமிருந்து முதலில் தென்படுவது அவன் அவனிலிருந்து, தன் இயல்பிலிருந்தும் அகல்கின்றான் என்பதே. “2 உளமருத்துவம், அந்நியமாதல், சாதாரண உளநிலையில் இருந்து பிரதான நிலையை அதாவது பித்து நிலையை எய்துதல் எனக் கூறுகிறது. தற்கால உளவியலும் சமூக உளவியலும் மனிதன் சமூகத்திலிருந்தும், இயற்கையிலிருந்தும் மனிதரில் இருந்தும், மனிதன் தன்னிலிருந்தும் பிரிந்துள்ள உணர்ச்சி நிலையையே குறிக்கிறது.3 ‘அந்நியமாதல்’ என்ற பதத்திற்கான பொருள் ஒருவன் ஏதாவதொன்றிலிருந்து யாராவதொருவரிடமிருந்து அந்நியமாவதை, அகநிலையில்லவிக் இருப்பதையே காட்டுகிறது எனலாம்.

இன்று மெய்யியலிலும் சமூகவியலிலும் பயிலப்படும் இச் சொல்லும் இதற்கான மெய்யியல் விளக்கமும் ஹெகல், லுத்விச்பாயர்பாக் (Ludwing Feuerdack), மார்க்ஸ் ஆகிய மூவரையும் சார்ந்ததாகும். பாயர்பாக் சமய மனிதனையே அந்நியமான மனிதன் என்றார். சமயம் மனிதனை மனிதனிலிருந்து பிரிக்கின்றது. மனிதன் தனது சாராம்சத்தையே இலட்சியப் பதங்களால் (Ideal Terms) கற்பனையில் உருவாக்குவான். கடவுள் எல்லையற்றது, கடவுள் பரிபூரணமானது, கடவுள் சர்வவல்லமையுள்ளது என்ற பல கற்பிதங்களை ஏற்படுத்தி விடுகிறான். கடவுளும் மனிதனும் இரு வேறு உச்சம்

ளுக்குச் செல்கின்றனர், எனவே சமய உணர்ச்சி என்பது மனிதன் தன்னிலிருந்து பிரியும் அந்நியமாதலிலேயே தங்க வேண்டி ஏற்படுகின்றது என பாயர் பாக்கி விளக்கினார். மார்க்ஸின் 'அந்நியமாதல்' பாயர் பாக்கின் சமய அந்நியமாதலுடன் தொடங்குகிற தென்பர். பாயர் பாக்கின் இறை மறுப்பு வாதத்துடனும் பொருள் முதல்வாதச் சிந்தனையுடனும் மார்க்ஸ் மிகுந்த உணர்ச்சி பெற்றிருந்தாள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மார்க்ஸ் பாயர் பாக்கின் சமய அந்நியமாதல் விமர்சனத்தை ஏற்கிறார். ஆயினும் மார்க்ஸ் மனிதன் 'சுய அந்நியமாதல்' (Self Alienation) என்பதற்குச் சமயம் தான் காரணமல்ல; வேறு காரணிகளும் அதை தீர்ணயிக்கலாம் என எடுத்துக் காட்டினார்.

'சுய அந்நியமாதல்' என்பதென்ன? 'சுயம்' (Self) இரண்டாகப் பிரிவதையே இது குறிக்கிறது. 'ஒன்றுக்கொன்று அந்நியமான நிலையில் இரண்டாகப் பிரிவதே இதன் பொருள்'. சுயம் இரண்டாகப் பிரிவதென்பது தூலமாகப் புறத்திற் காணக் கூடிய ஒன்றல்ல. ஆனால் அகவயமாக நிகழும் இது. ஒருவனின் செயல் மட்டுமே வெளித் தெரிவது என்பர். அரசியல் பொருளாதாரம் பற்றிய ஆய்வுகளில் முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையும் உழைப்புப் பிரிவினையும் பரிவர்த்தனையும் இதைத் தோற்றுவிப்பதாக மார்க்ஸ் எடுத்துக்காட்டினார். தனிச்சொத்து, உழைப்புப் பிரிவினை, அந்நியமாக்கப்பட்ட உழைப்பு என்ற மூன்று பிரிவுகளை உள்ளடக்கிய இவ்வாய்வு மொத்தத்திற் சமூக உறவுகளை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்யும் நோக்கில் அமைந்தாகும்.

மனிதசாரம்

மனிதனை இனஜீவி (Species Being) 'என்றும் மனித வாழ்வை இனவாழ்வென்றும் மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். மனிதன் தனக்காகவே உள்ளவன் என்ற பொருளில் அவன் ஒரு இனஜீவியாவான். தன்னைப் பற்றிய சிந்தனையையும், தன்னையும் தன் இனத்தையும் பற்றிய சிந்தனையையும் கொண்ட மனிதன் தன்னை ஒரு முழு இனமாகக் காண்கிறான். தன்னையும் தன் இனத்தையும் பற்றி சிந்தித்திடுகின்ற இப்பண்பு மனிதனின் படைப்புச் செயலோடு சம்பந்தப்பட்டதென மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்⁴. பார்த்தல், சேட்டல், முகரீதல், இனவிருத்தி செய்தல் என்ற செயல்களின் மூலமாக மட்டுமல்ல மிக முக்கியமாகப் படைப்புச் செயல் மூலமாகவே மனிதன் தன்னை மனிதனாக உறுதிசெய்கிறான் என்ற மார்க்ஸின் சிந்தனை ஒழுக்கச் சிந்தனையானரின் கவனத்திற்குரியது. படைப்பாற்றலினாலேயே மனிதன் மனிதனுக்கும், மிருகத்துக்கு முரிய பொதுவான இயற்கையாற்றல்களிலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்துகிறான், அதாவது மனிதனாகத் தன்னை வடிவமைத்துக் கொள்கிறான்.

மிருக வாழ்வுக்கும் மனித வாழ்வுக்குமுள்ள பிரதான வித்தியாசம், மிருகம் நேரடியாகவே வாழ்க்கை நடவடிக்கையுடன் சேர்ந்தது என்பதும் அது தன்னிலிருந்து வேறுபடுவதில்லை என்பதுமே. அது அதன் வாழ்க்கைச் செயல் என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகின்றார். மனிதன் தன் விருப்புக்கும் தன் உணர்வுக்கும் பொருளாக வாழ்வுச் செயலைப் படைக்கிறான். இதில் உணர்வு வாழ்க்கைச் செயல் (Conscious Life Activity) அடங்கியுள்ளது. ஒரு கட்டத்தில் மனிதவாழ்வுச் செயலும் உற்பத்திச் செயலும் மிருகமட்டத்திற்குரியதுதான். இன ஜீவிகளான மனிதனோ மிருகமோ ஜட உலகில் வாழ்வனவே. கல்லும் கார்ப்பும் தாவரமும் ஒளியும் மட்டுமல்ல உணவும் உடையும் வீடும் கூட மிருகத்தைப்போல மனிதன் இயற்கையில் வாழ்வதை உறுதிப்படுத்தும். "வாழ்க்கைச் செயலும் உற்பத்தி வாழ்வும் முதலாவதாக மதனினுக்குத் தோற்றமாவது தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் வெறும் கருவியாகவே"⁵ என்று

மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஒரு இன ஜீவியின் இயல்பு அதன் வாழ்க்கைச் செயலிலேயே அடங்கியுள்ளது. சுதந்திர உணர்வு நடவடிக்கையே ஒரு இன ஜீவியின் பண்பாகும் (Species - Character) என்பது மார்க்ஸின் கருத்து.

மனிதன் உடனடியாகப் பெறுவது மிருகவாழ்வுச் செயலாகும். உண்பதோ, குடிப்பதோ, இனவிருத்தி செய்வதோ இதில் அடங்கும். ஆனால் மனிதனுக்கு, உணர்வு வாழ்வுச் செயல் என்று வேறொரு பகுதியும் உண்டு. இப்பகுதியே மிருகத்திலிருந்து மனிதனை வேறுபடுத்துவதாக மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார். அவன் இன ஜீவியும் அதனால் அவன் உணர்வு ஜீவியுமாகும்” என்பார் மார்க்ஸ்.⁶ அவனது சுய வாழ்வே அவனுக்குரியது. இதனாலேயே அவனது செயல் சுதந்திரச் செயல் (Free Activity) ஆகிறது. அந்நியமான உழைப்புத்தான் (Estranged Labour) இதில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது அவனது வாழ்வு நடவடிக்கையை இருப்புக்கான ஒரு கருவியாகக் குறைத்துவிடுகிறது.

உலகப் பொருட்களைப் படைக்கும் போதுதான் மனிதன் தான் ஒரு உணர்வுள்ள இன ஜீவி (Conscious Species Being) என்பதை நிறுவுகின்றான். மிருக வாழ்வு மட்டத்தில் இதைக் கணிப்பதெனின் மிருகங்கள் தமக்கவசியமானதை உற்பத்தி செய்வதைப்போல, கூடுகளையும் பொந்துகளையும் அமைப்பது போல எனக்கூறலாம். மனிதனின் நிலை இதனிலும் வேறுபட்டதாகும். பிராணிகள் தமக்கும் தமது சிறு சகளுக்கும் உடனடியாகத் தேவையானதை மட்டுமே உற்பத்தி செய்கின்றன. ஆனால் மனிதனின் உற்பத்தி மற்றவர்க்கும் உரியது. அதாவது பிரபஞ்சரீதியானது. பிராணிகளின் உற்பத்தி பௌதீகத் தேவையின் உடனடி ஆதிக்கத்தின் கீழ் நிகழ்வது. மனிதன் பௌதீகத் தேவையின் உடனடி ஆதிக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு அதற்கு மேலாகவும் உற்பத்தி செய்கிறான்.

“பிராணி தன் குறிப்பிட்ட இனத்துக்குரியதை மட்டுமே உற்பத்தி செய்யக்கூடியது, மனிதன் தனக்கும் தன் இனத்துக்கும் ஒவ்வொரு இனஜீவிக்கும் உற்பத்தி செய்யக் கூடியவன்” என மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்”⁷

பார்த்தல், கேட்டல், முகரீதல், உணர்தல், இனவிருத்தி செய்தல் யாவுமே பௌதீக உடனடித் தேவையிலிருந்து விடுபடுகிறது. அவனது படைப்புச் செயலாக அவை வடிவங்கொள்ளும் போது அவன் மனிதனுக்குரிய - மிருகநிலை கடந்த புதிய பரிமாணத்திற்கு வந்து சேர்கிறான்.

இயற்கை ஆற்றல்கள் மிருகத்திற்கும் மனிதனுக்கும் பொதுவானவை. இயற்கை ஆற்றல்களில் மானிடப் பண்புகள் இல்லை. ஆயினும் இன ஆற்றலுக்கு அடிப்படை இயற்கையாற்றல்களேதான். இயற்கையாற்றலின்றி இன ஆற்றலில்லை. ஆனால் இயற்கையாற்றலிலிருந்து மனிதன் வளர்க்கும் இன அகிலது மானிடப் பண்புகளே புதிய மனித பரிணாமத்திற்குக் காரணமாகின்றன. இதர உயிரினங்களிலிருந்து இதன் மூலமே மனிதன் மனிதனாக வேறுபடுகிறான்.

“இயற்கை ஆற்றல்கள் என்பன வாழ்வு இயங்குவதற்கான ஒரு கட்டுக்கோப்பு. மனிதனின் இன ஆற்றல்கள் என்பன இக்கட்டுக்கோப்புக்குள் அவனை இதர ஜீவிகளிடமிருந்து பிரித்துக்காட்டும் உறவுகள்.”⁸

இந்த இன ஆற்றல்தான் மனிதவரம்புக்கும் அதன் செழுமைக்கும் உதவுவதாகவும் அதைப் பாதுகாப்பதாகவும் அமைகிறது. மானிடச் செயலை மார்க்ஸிஸம் வெறும் பொருளாதார அல்லது பௌதீகச் செயலாகக் குறுக்கிவிடவில்லை. இயற்கையை அறிவதிலும் இதர மனிதரோடு இணங்கி வாழ்வதிலும் தவிர்க்க முடியாத பெரும் பங்கினை மானிடச்செயல் கொண்டுள்ளது என்பதை மார்க்ஸின் சிந்தனைகள் எப்போதும் நிலை நிறுத்த முயன்றுள்ளன.

“மானிடச்செயல் என்பதை வெறும் பொருளாதாரச் செயல் என்று குறுக்குவதில்லை. தன் தேவைகளுக்கான சாதனங்களைப் படைப்பதன் மூலம் மனிதன் விலங்குத் தன்மையிலிருந்து விலகுகிறான். மானிடத்தன்மை நோக்கி நகர்கிறான். உலகோடு உறவு கொள்கின்றான். சிந்தனையாற்றலும் கற்பனையாற்றலும் வளர்கின்றன.”⁹

படைப்புச் சுதந்திரம்

உடனடித்தேவை என்ற பௌதீக ஆதிக்கத்திலிருந்து மனிதன் சுதந்திரமானதோடு அவனது ‘மானிடச் செயல்’ ஒரு முக்கிய மாற்றத்தைப் பெறுகின்றது. “தன்னால் படைக்கப்பட்டவை” என்ற நிச்சயமான மனிதமுத்திரை பொறிக்கப் படுவதே அம் மாற்றமாகும். அவனது படைப்பில் அவன் காணும் சுதந்திரம் கற்பனையையும் நிறைவையும் அழகையும் தருகிறது. மார்க்ஸ் சொன்னார் “Man therefore also forms objects in accordance with the laws of beauty.”¹⁰ மனிதன் உணவுத்தட்டுக் களையோ, உழைக்க உதவும் கருவிகளையோ, பாவனைப் பொருட்களையோ வெறும் பௌதீகத் தேவையை நிறைவு செய்யும் கருவிகள் என்ற நிலையில் மட்டும் உருவாக்குவதில்லை. அவை செய்து முடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் மாத்திரமல்ல மனிதனின் அழகுணர்வும் சேர்ந்த ஒரு படைப்பு. அவை உடனடிப் பௌதீகத் தேவைக்கும் மேலான மதிப்பினைக் கொண்டவை. மனிதன் தான் புரியும் வேலையில் கொள்ளும் மன நிறைவினாலும் திருப்தியினாலும் விளைவது இது. மனிதனின் அழகுணர்வு ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தும் அவனது இப்படைப்புச் செயலே கலையாகிறது. இது மானிடச் சுதந்திர வெளியீடென மார்க்ஸ் கருதுகிறார்.

இவை கலையாகிறது என்று கூறுவதிலும் இங்கு முக்கியத்துவ முடையது எத்தகைய தொரு நிலையில் அவனது படைப்புச் செயல் கலையாகிறது என்பதும் அவ்வாறு உருவாகும் கலையின் முக்கிய பண்பு என்ன என்பதுமே. அந்தச் சுதந்திர வெளியீட்டிற்கு அவகாசம் இருக்கும்வரைதான் மனிதன் மனிதனுக்குரிய ‘பெறுமதி’யோடும் திருப்தியோடும் வாழ்கிறான் என்று பொருள். அவனது உருவாக்கங்கள் ‘படைப்புக் களாகி’ கலை மெருகு பெறுவது அப்போதுதான்; இக்கருத்தினையே மார்க்ஸியச் சிந்தனை விளக்க முயன்றது.

மனிதன் ஒரு பண்டமாக

முழுச் சமூகமும் சொத்துடையவர், சொத்தில்லாதவர் என்று இரண்டாகப் பிரியும்போது மனிதன் பெற்றிருந்த - சுதந்திரக் கலைப் படைப்பாளி - என்ற மனிதத்துவ ‘மதிப்பு’ சிதைகிறது. இறுதியிற் தொழிலாளி பண்டங்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்யவில்லை. அவனே ஒரு பண்டமாகச் சந்தையில் விற்பனையாகும் நிலைக்கு வருகிறான். வாழ்வுச் செயலில் அவன் பெற்றிருந்த சுதந்திரம், திருப்தி, கற்பனை, அழகுணர்வு யாவும் இழக்கப்பட்டு அதிருப்தியும் விரக்தியும் கொண்ட ஒரு துன்ப நிலைக்கு ஆளாகிறான். “தொழிலாளி ஒரு பண்டமாகிறான்” என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டதில் இந்தப் பொருளே அடங்கியிருந்தது.

தொழிலாளி உற்பத்தியை எந்த அளவுக்கு அதன் சக்தியிலும் அளவிலும் அதிகரிக்கிறானோ, அதேயளவு அவன் ஏழையாகிறான் என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார். அதிகரிக்கும் உற்பத்தியும் சக்தி மிகுந்த உழைப்பும் முன்னிலும் சிறந்த வாழ்க்கைத் திருப்தியை அளிப்பதற்குப் பதிலாக அவனை மோசமான ஏழ்மை நிலைக்கே கொண்டு சென்றது. இதனிலும் அநீதி என்னவெனில் ‘உற்பத்திப் பண்டங்களிலும் மிக மலிந்த பண்டமாக அவன் ஆகிறான்’ என்பதேயாகும். “உழைப்பு பண்டங்களை மட்டும் உற்பத்தி செய்யவில்லை அது தன்னையும் தொழிலாளியையுமே பண்டமாக்கி விட்டது”¹² என மார்க்ஸ் எழுதினார். உற்பத்தி தொழிலாளியையும் பண்டமாக்கி அவனது உழைப்பையும் ஒரு பண்டமாக்கிவிட்டது: வாழ்க்கையின் எல்லா அவலங்களுக்கும் அனுபவிப்பவனாகவும் இடையறாத விரக்தியினால் பாதிக்கப்பட்டவனாகவும் அவன் மாறுகிறான்.

அவனது உழைப்பு, அவனுக்கு மன நிறைவையும் சுதந்திரத்தையும் தந்த உழைப்பு அவனுக்கு அப்பாலாகிவிட்டது. “மானிடப் படைப்புச் செயல்” என்ற பெறுமதியை அது இழந்துவிட்டது. இப்போது ‘மனிதன் சாகாமல் இருக்க வேண்டுமானால் உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும்’ என்ற நிலைக்கு அவன் வந்துவிட்டான். அவனும் அவனது உழைப்பும் சந்தையின் விற்பனைப் பண்டமாகி நிலை தாழ்ந்தனர்.

“இந்த வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த (நவீன தொழிலாளி வர்க்கம், ஆ - ர்) உழைப்பவர்கள் வேலை கிடைக்கும் வரைதான் வாழமுடியும்.....” தம்மைத் தாமே துண்டு துண்டாகக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையில் உள்ள இந்த உழைப்பாளிகள் இதர வர்த்தகப் பண்டங்களைப் போலவே ஒரு பரிவர்த்தனைப் பண்டமாக விருக்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் போட்டா போட்டியின் சகலவிதமான ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கும் மார்க்கட்டின் மாறுபாடுகள் அனைத்திற்கும் இலக்காகின்றனர்”¹³

என மார்க்ஸும் எங்கெல்ஸும் எழுதினர். உண்மையில் இந்த ஏழைகள் உருவாக்கிய சகன்கள் இவர்களுக்கில்லை. இவர்களின் உழைப்பிற்கான ஊதியமும் இவர்களுக்கு இல்லை.

உழைப்பு உழைப்பவனுக்குச் சுமையாகவும் துன்பமாகவும் அவன் வாழ்வைச் சீரழிப்பதாகவும் அமைந்தது. ஆனால் மறுபுறத்தில் அவனது ‘உழைப்பு’ மற்றொரு சாராருக்கு இன்பத்தையும் திருப்தியையும் வழங்கியது. அவன் படைக்கும் உன்னதங்களை மற்றவர்கள் அனுபவிக்கின்றனர். அவற்றின் சொந்தக்காரராகின்றனர். இந்தச் சமூக அநீதியை மார்க்ஸ் எடுத்துக் காட்டினார்.

“.....இது உண்மை. செல்வந்தருக்கு உழைப்பு உன்னத பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறது. அது உழைப்பவனுக்கு வழங்குவது வறுமையையே. உழைப்பு மானிக்கைகளை உருவாக்கிறது. ஆனால் அது உழைப்பவனுக்குக் குடிசைகளைத்தான் தருகிறது. அது அழகைப்படைக்கிறது. ஆனால் உழைப்பவனுக்கு அவலட்சணத்தையே தருகிறது”¹⁴.

உழைப்பின் அந்நியமாதல்

உழைப்பின் அந்நியமாதல் என்பது உழைப்பு தொழிலாளியை விட்டும் அகல்வதையே குறிக்கிறது. உழைப்பு அவனுக்கு இயல்பானதாகவன்றி எதிரானதாக மாறுகிறது. ‘Economics and Philosophic Manuscripts of 1844’ இல் மார்க்ஸ் இவ்வாறு எழுதினார்.

“உழைப்பு தொழிலாளியை விட்டும் அகல்கிறது.....

உழைப்பாளி தன் நிலையை உறுதிப்படுத்துவதற்குப்
பதிலாக மறுதலிக்கவே உதவுகிறது.

மகிழ்ச்சியின்மைக்கும் உடல் உள சுதந்திர

வளர்ச்சியின்மைக்குமே இது இட்டுச் செல்கிறது.”¹⁵

தொழிலாளி தன்னைத் தன் வேலைக்குப் புறம்பாகக் காண்கிறான் என்பதையே மார்க்ஸ் வலியுறுத்துகிறார். ஆயினும் அவன் வேலை செய்தான். அது அவன் மீது திணிக்கப்பட்டது.

“அவன் வேலை செய்யாதபோதே அவன்

வீட்டிலிருப்பதாக உணர்கிறான். வேலை (Work)

செய்யும்போது அவன் வீட்டிலிருப்பதா

உணருவதில்லை. ஆகவே அவன் உழைப்பு அவனாக

வீரும்பிச் செய்வதல்ல அவன் மீது திணிக்கப்படுவது.”¹⁶

துன்பமும் சுமையும் அவனை அழுத்துவதனால் அவன் தன் வேலையிலிருந்து தப்பி யோடவே விரும்புகிறான். வேலை மகிழ்ச்சியை அழித்து விடுகிறது. உடலையும் உள்ளத்தையும் வருத்தும் கொடிய செயலாக இது மாறுகிறதென மார்க்ஸ் குறிப்பிடுகிறார்.

அந்நியமாக்கப்பட்ட உழைப்பு மனிதனை மனிதத்தன்மையிலிருந்து பிரிப்பதுடன் அவனது இன வாழ்விலிருந்தும் அது அவனைப் பிரித்துவிடுகிறது; மனிதன் மனிதத் தன்மையிலிருந்து அந்நியமாகிறான். ‘மார்க்ஸின் கருத்திற்கமைய மனிதன் சுதந்திர ஜீவியாக இருக்கிறான் என்பது தன் இனத்தின் இலட்சணங்களுக்கும் சாராம்சத்திற்கும் இயையத் தன்னை உறுதிசெய்து கொள்கிறான் என்பதேயாகும்.

மனிதனின் பொதுத்தன்மை அல்லது சர்வவியாபகம் என்பது அவன் தன் இனத்தினுடன் கொள்ளும் உறவிலேயே தங்கியுள்ளது. ‘மனிதனின் இன இயல்பு அவனிலிருந்து பிரிக்கப்படுகிறது. அல்லது அந்நியமாக்கப்படுகிறது என்பதன் பொருள் ஒரு மனிதன் மற்றொரு மனிதனிடமிருந்து பிரிக்கப்படுகிறான் என்பதேயாகும்.’ மனிதனின் முழுமையான வாழ்வென்பது தன்னைத் தனது இன நிலையில் ஐக்கியமாக உணர்வதாகும். அன்றி இனத்திலிருந்து பிரிந்து அந்நியமாக வாழ்வவனாக அல்ல. அந்நியமாக்கப்பட்ட உழைப்பு இயல்பான மானுடவாழ்வைப் பாதிக்கிறது என்ற மார்க்ஸின் கருத்து இங்கு முதன்மையாக நோக்கத்தக்கது.

அந்நியமாதல் என்பதில் மார்க்ஸ் மனிதன் சகமனிதனிலிருந்து அந்நியமாவதையே முக்கியமாகக் கருதுகிறார். ஏனெனில் “மனிதன் மானுட ஜீவியில் இருந்து பிரிகிறான். அதாவது ஒருமனிதனிலிருந்து இன்னொரு மனிதன் பிறக்கிறான். அதாவது மானுட இயல்பிலிருந்து பிரிகிறான்.”¹⁷ மனித வாழ்வில் இது ஒரு அபாயகரமான கட்டமாகும். மனிதன் மிருகமாகத் தன்னை இனங்காணும் நிலை இங்கு உருவாகிறது.

பொருளாதாரச் சூழல் மனிதனை மிருக நிலைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. உண்ணாதல், பருகுதல், இனவிருத்தி செய்தல் அத்தோடு ஆடைகள் அணிதல், குடியிருத்தல், மனிதன் இந்தச் செயல்களில் மட்டுமே தன்னைச் சுதந்திரமாக அல்லது மனிதனாக உணர்கிறான். வேறுவிதமாக சொல்வதாயின் இதுதான் அவனது மானுடச் செயல்கள். ஆடை அணிதலைக் கருத்திற்கொள்ளாது யோசித்தால் சரியான மிருகச்

செயலும் இதுதான், மிருகநிலை மனித நிலையாகவும், மனிதநிலை மிருக நிலையாகவும் இங்கு மாறுகிறது. மிருகத்துக்கும் மனிதனுக்கும் பொதுவாக உள்ள உண்ணுதல், இனவிருத்தி செய்தல் என்பதிலேயே மனிதன் தனது மனிதத்தன்மையைக் காண வேண்டியுள்ளான். அல்லது சமூக அநீதி அவ்வாறு அவனை மனித மிருகமாக்குகிறது தனது விலங்குச் செயல்களால் குறுகிப்போகும் மனிதன் என்று மார்க்ஸின் சிந்தனைகள் இதனைச் சரியாகக் கூறுகின்றன.

மனிதத்தன்மையை இழந்து நிற்கும் அந்நியமான மனிதனின் செயற்பாடும் சமுதாயத்தின் உயர்வான அறவிழுமியங்களும் பொருதும் நிலைக்கு உள்ளாகின்றன. ஆளுமைப் பிறழ்வினால் சீர்குலைந்து நிற்கும் மனிதனை சமூகம் தாங்க வேண்டியுள்ளது. சமூக நிலையில் தோன்றும் அந்நியமாதல் தனிதனின் ஆளுமையைப் பாதிக்கிறது, அல்லது உளநோய்க்குக் காரணமாகிறது, வாழ்வின் எதிர்ப்புக்களுக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கும் சிதைந்த மனிதனை இது உருவாக்குகிறது.

குறிப்புகள்

- 1 Robert Owen, *New Moral World, Containing the Rational system of society.* Quoted by S. Popov, *Socialism and Humanism* Moscow, 1927, P. 21
- 2 Robert C. Tucker, *Philosophy and Myths in Karl Marx*: London 1961, P. 15
- 3 G. Petrovic, 'Alienation', Paul Edwards *Encyclopaedia of Philosophy*, Newyork, 1967, P. 76
- 4 மார்க்ஸ் மனிதனை 'இனஜீவி' என்றும் மனிதவாழ்வை 'இனவாழ்வு' (Species Life) என்றும் கூறுகிறார். இனஜீவி என்ற வகையில் மனிதன் இதர உயிரினங்களிலிருந்து வேறுபடுகின்றான்.
- 5 Marx, *Economic Philosophic Manuscripts of 1844*, Moscow, 1977, P. 73
- 6 அதே நூல்: ப. 73
- 7 அதே நூல், ப. 73
- 8 எஸ். வி. ராஜதுரை, அந்நியமாதல், சென்னை, 1979, பக். 42
- 9 அதே நூல். ப. 45
- 10 Marx, *EPM. 1844*, P. 73
- 11 அதே நூல் ப. 66
- 12 அதே நூல் பக். 67, 68
- 14 மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை, மாஸ்கோ, 1969, ப. 54
- 14 Marx, *EPM. 1844*, P. 70
- 15 அதே நூல் ப. 71
- 16 அதே நூல்
- 17 McLellan David, *Marx Before Marxism*. Panguin, 1954 P. 172

வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி....!

— மரீனா இல்யாஸ் —

அந்தக் கவியரங்கம் கரகோஷத்தோடு நிறைவு பெற்றது. அஷ்ரபா தன் தோழி பாத்திமாவுடன் அந்த மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினாள். அப்போது அவர்களைப் பின் தொடர்ந்த ஓர் இளைஞன் “.....மிஸ் ஒரு நிமிஷம்.....” என்று அஷ்ரபாவை நோக்கிப் புன்னகைத்தான். “என்ன விஷயம்...?” என்பது போல் புருவத்தை உயர்த்தி அவனை நோக்கினாள், அஷ்ரபா.

“உங்க கவிதையெல்லாம் ஆண்வர்க்கத்தைச் சாடிக்கிட்டே இருக்கே...” அஷ்ரபா இதற்கு மறுமொழி கூறவில்லை. உண்மையிலேயே இவன் கலையுள்ளம் படைத்த ஒரு நேர்மையான விமர்சகனா...? அல்லது, ‘என்னதான் போர்க் கொடி தூக்கினாலும், ஒரு ஆம்புளக்கி முன்னால நீ வெறும் தூசுதான்’ என்று என்னை மட்டம்தட்ட வருகின்ற ஒரு மூன்றாம் தர மனிதனா? என்று அவனை ஆழம் பார்த்தாள்.

“நீங்களும் ஒரு ஆணோட வாழத் தானே போறீங்க.....” மௌனத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு புறப்பட்ட அவனது வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் வெகுண்டு போனாள், அஷ்ரபா “ஆமா... நான் ஒரு ஆணோடதான் வாழப்போறேன் - அயோக்கியனோடு அல்ல.....” அவன் தொடர்ந்து ஏதாவது பேசிவிடுவாளோ என்ற பயத்தில், அவசரமாக அவளை இழுத்துக் கொண்டு பஸ்ஸுக்கு ஓடினாள் பாத்திமா.

இருவரும் ஒரே ஆசனத்தில் அருகருகே அமர்ந்து கொண்டனர், அஷ்ரபாவின் முகம் கோபத்தில் சிவந்து போயிருந்

தது. “எனக்குப் பயமா இருக்கடி.....” பாத்திமா மெதுவாகச் சொல்ல, “என்னடி...?” என்று கேட்டவாறு, பழைய நிலைக்கு வரமுயற்சித்தாள், அஷ்ரபா “நீ கல்யாணம் கட்டிப்போயிட்டா, புருஷன்கிட்ட எப்படி நடந்துக்குவே.....நான் ஒண்ணும் உங்களுக்கு அடிமையில்லன்னு சொல்லி தொட்டது புடிச்சதுக்கெல்லாம் அவர்கூடச் சண்டை போடுவியா.....?” அஷ்ரபா சூழ்நிலையை மறந்து சிரித்தாள். பின் சட்டென்று சீரியஸானாள்.

“ஒரு மனைவி குடும்பத் தலைவனுக்குக் கட்டுப்பட்டு வாழுறதை அடிமைத்தனமனு நான் ஒரு நாளும் வாதிக்க மாட்டேன்டி அப்படிப் பார்த்தா எங்க உம்மாவும் வாப்பாவுக்கு அடிமைதான். ஏன்னா அவர் கிழிச்ச கோட்டை எங்க உம்மா ஒரு நாள் கூட தாண்டியதில்லை. அதுக்காக அவ அடிமை வாழ்க்கை வாழுகிறதா நான் சொல்ல மாட்டேன். ஏன்னா, கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்றதிலயும், பணிஞ்சு போறதிலயும் அவ காட்டுற அக்கறையையும், அதனால அவ அடைகின்ற ஆனந்தத்தையும் நான் அவதானிச்சிருக்கேன்...” பாத்திமா ஆச்சரியமாகத் தன் தோழியின் வார்த்தைகளுக்குக் காது கொடுத்து தாள்.

“பெண் ஒருவிசித்திரப் பிறவி. அவள் விழுந்து கொண்டே ஜெயிப்பாள். விட்டுக் கொண்டே அடைவாள்னு எங்கயோ வாசிச்ச ஞாபகம். அதுக்கு நல்லதொரு எடுத்துக் காட்டு குடும்ப வாழ்க்கை தான்.....” சொல்லிக் கொண்டே எழுந்து மணியை அடித்தாள், அஷ்ரபா, பஸ் தரிப்பிடத்தில் நின்றதும் இருவரும் இறங்கிக் கொண்டனர்.

“உன்னை நான் தவறாப் புரிஞ்சிட்டதா, சும்மாதான்னெனக்காதடி சீண்டிப் பார்த்தேன். அது சரி, நாளைக்கு உன்னைப்பெண்பார்க்க வாராங்க ஞாபகம். இருக்கா...?” பாத்திமாவின் கேள்வியில் சட்டென்று முகம் மாறினாள் அஷ்ரபா.

“ஏண்டி..... உனக்குப் புடிக்கல்லியா நாங்க முந்திக் கொழும்பில இருந்தநேரம் எங்க பக்கத்து வீட்டிலதான் இந்த நளீரோட குடும்பம் இருந்திச்சி. எனக்கு நல்லா அவரைப் பத்தித் தெரியும். அவரும் உன் கட்சிக் கவிஞர் தான். பெண்களோட முன்னேற்றத்துக்காகக் குரல் கொடுக்கிற முற்போக்குவாதக் கலைஞன், ஆனா அவர் உன்னைப் பத்தி விசாரிச்சப்போ நீயும் ஒரு இலக்கிய வாதின்னு நான் அவர்கிட்டச் சொல்லல்ல.....” அஷ்ரபாவிடமிருந்து ஏனென்ற கேள்வி எழுமுன்பே, பாத்திமா விளக்கம் சொல்ல முந்திக் கொண்டாள்.

“சும்மா ஒரு ‘திரில்லுக்காகத்தான்... அப்ப நாளைக்கு ‘ரெடியா’ இரு நான் காலையிலேயே உங்க வீட்டுக்கு வந்துடறேன்.....” விடைபெற முயன்ற தோழியை வம்புக்கு இழுத்தாள், அஷ்ரபா.

“ரெடியா இருன்னா எப்படி..... கைநிறையக் காப்பும், கழுத்து நிறைய மாலையும் போட்டு, முகம் நிறையப் ‘பவுடர்’ அப்பி.....” பாத்திமாவால் சிரிப்பை அடக்க முடிய வில்லை, “நீ ஒண்ணும் ‘ஷோ கேஸ்’ பொம்மை மாதிரி அலங்காரம் பண்ணிக்கிட்டு நிக்கத் தேவையில்ல. பெண் பார்த்தல்ங்கிற பெயரில பெண்களைக் காட்சிப் பொருளாக்கிப் பார்க்கிற ஒரு சராசரி ஆணா நளீர் இருப்பார்கு நெனக்காதே. தைரியமா இரு...” தோழியை வழியனுப்பி விட்டுத் தன் வீட்டுக்குச் சென்றாள், பாத்திமா.

★ ★ ★

இரவு கழிந்தது; பொழுது விடிந்தது. ஏற்கனவே சொன்னதைப்போல் காலையிலேயே அஷ்ரபாவின் வீட்டுக்கு வந்து விட்டாள், பாத்திமா.

மாப்பிள்ளையின் வீட்டார் வந்ததும், இரு பக்கத்தாரையும் நன்கு தெரிந்தவள் என்ற வகையில் அவள் அங்கு உரிமையோடு வலம் வந்தாள். ஒரு தனியறையில் தன்னடக்கத்தோடு அமர்ந்திருந்த அஷ்ரபா, தன் தோழி கண்ணை விரித்து விரித்து, கையை ஆட்டி ஆட்டி, நளீரிடம் பெருமையாக ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்ததைக் கள்ளத்தனமாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். கடைசியாக, பெண்ணோடு கொஞ்சம் தனியாகப் பேச வேண்டும் என்ற மாப்பிள்ளையின் விருப்பத்துக்கு எல்லோரும் சம்மதித்தார்கள்.

அதைத் தொடர்ந்து, தான் உட்கார்ந்திருந்த அறைக்குள் நளீர் நுழைந்ததும் சட்டென்று எழுந்து நின்று கொண்டாள், அஷ்ரபா. “பரவாயில்லை..... இரிங்க.....” சொல்லிக் கொண்டே, அவன் அவளை அளந்தான். எளிமையான உடை அணிந்து, தலையில் முக்காடிட்டு, அடக்கமாய் நிற்கும் இவள் தானா, புரட்சிகரமான கவிதைகள் எழுதுகின்ற அந்தப் “புதுமைப் பெண்”...? அவனால்தம் பழமடியவில்லை.

“நீங்க ஒரு கவிஞர் என்கிற விஷயம் எனக்குப் புதுசு. இப்பதான் பாத்திமா சொன்னா. ஆனா உங்க கவிதைங்க எனக்குப் புதுசில்ல. ‘புதுமைப் பெண்’ என்கிற புனைபெயரில உங்க எழுத்துக்களை நான் நிறையச் சந்திச்சிருக்கிறேன்...” அஷ்ரபா மௌனமாக இருந்தாள். “உங்க கவிதைகளை நான் ரசிக்கிறேன். உங்க கொள்கைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன்...” அவன் பேசப்பேச, அவன் காற்றாகி, மெல்ல மெல்லப் பறந்துகொண்டிருந்தாள்.

“எனக்கு வரப்போற மனைவி ஒரு குடும்பப்பாங்கான, அடக்கமான பெண்ணா இருக்கணும்னு விரும்புகிறேன். ஆனா, ஆண் ஆதிக்க வெறி புடிச்சவன்; அடக்குவாதத்தை விரும்புறவன்னு சொல்லி எப்பவுமே அவனுக்கெதிராய் போர்க்கொடி தூக்குற உங்களால ஒரு சராசரிக்குடும்பப் பெண்ணாகக் கணவனுக்குக் கட்டுப்

பட்டு வாழமுடியும்னு நான் நம்பல்ல. சமூகத்துல தலை நிமிர்ந்து வாழணும்னு நினைக்கிற உங்கள் மாதிரிப் புதுமைப் பெண்கள். புருஷன் முன்னால தலைகுனிஞ்சு நிப்பாங்கன்னு நான் எதிர்பார்க்க வுமில்ல. அப்படி எதிர்பார்க்கவும் கூடாது...” நளீன் பேச்சு திசை மாறிய போது, அவனது குரல்வளையை நேர்க்கி நீளத்துடித்த தன் கரங்களைக் கஷ்டப் பட்டு அடக்கிக் கொண்டாள் அஷ்ரபா.

“நீங்க ஒரு இலட்சியப் பெண். நிச்சயமா உங்களை வாழவைக்க ஒரு இலட்சியவாதி பிறந்திருப்பான். நான் இடம் மாறி வந்துட்டேன். என்னை மன்னிச் சிடுங்க.....” அவளுக்குள் கிளம்பிய சின்னச்சின்னத் தீப்பொறிகள் ஓர் எரிமலையாய் வெடிக்க முன்பு, அவன் அங்கிருந்து வெளியேறிவிட்டான். அவனது குடும்பத்தாரும் அவனைப் பின்தொடர, திடீரென்று அந்த வீட்டுக்குள் ஒரு கனத்த மௌனம் குடிகொண்டது. பாத்திமா மெல்ல மெல்லத் தன் தோழியின் அறைக்குள் அடியெடுத்து வைத்தாள்.

“இவன் தானாடி நீ சொன்ன அந்தப் புரட்சிக் கவிஞன்.....? பெண்களோட முன்னேற்றத்துக்காகப் பாடுபடுற தாச் சொன்ன அந்த முற்போக்கு வாதி இவன் தானாடி.....?”. அஷ்ரபா வெறிபிடுத்தவளைப்போல் தன் தோழியின் தோளைப் பற்றி உலுக்கியபடி கத்தினாள். பாத்திமாவின் கண்களிலிருந்து கரகர வென்று கண்ணீர் வடிந்தது. “அவனோட வெளித் தோற்றத்திலயும் பேச்சிலயும் நான் நல்லா ஏமாந்துட்டேன்டி.....” அவளால் அழகையை அடக்க முடியவில்லை.

“ஒரு பெண்ணை ஏமாளியாக்கிடறது ஆண்களுக்கு ஒண்ணும் அவ்வளவு பெரிய காரியமில்லடி. ரெண்டே வார்த்தையில், ரெண்டே நிமிஷத்துல அவங்களுக்கு வசப்

பட்டுப் போற நம்ம புத்தியைத்தான் செருப்பால அடிக்கணும்.....” அஷ்ரபா குமுறினாள்.

“உன்னோட கவிதைகளையும், புரட்சிகரமான கருத்துக்களையும் அவர் கைதட்டி வரவேற்றாரு. அதனால் நிச்சயமா அவரோட இதயத்திலயும் உனக்கு வரவேற்பிருக்கிம்னு நம்பினேன்டி..... ஏன்னா, அவரோட பேனாவும் உன்னோட பேனாவும் ஒரே இலட்சியத்துக்காகத்தான் போராடிக்கிட்டிருக்கிறதா நான் தப்புக் கணக்குப் போட்டுட்டேன்.....” பாத்திமா ஆற்றாமையோடு வெதுப்பினாள்.

“மேடையில் எங்களுக்குக் கைக்குட்டை நீட்டுறவெல்லாம், காட்சி முடிஞ்ச உடனே கண்ணீரைத்தான் பரிசளிக்கிறாங்க. நீதான் இப்ப ஒரு வாய்ச்சொல் வீரரை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தினியே.....” சொல்லிக்கொண்டே மேசையருகில் சென்று உட்கார்ந்த அஷ்ரபா, ஆவேசத்தோடு பேனாவைப்பற்றி ஏதோ எழுத ஆரம்பித்தாள். நிச்சயமாக அது ஒரு கவிதையாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு மெல்ல அவளருகே சென்று எட்டிப்பார்த்தாள், பாத்திமா. அங்கே, ஒரு குட்டிப்பாரதியாய் அஷ்ரபாவின் பேனா கொட்டியிருந்த வரி களை அவளது கண்கள் ஆர்வத்தோடு மேய்ந்தன.

பேச்சிலே நாளும் பெண்களைப் போற்றி பிரசங்கம் செய்வாரடி - நன்கு பிரசித்தி பெறுவாரடி

பூச்சியினைப்போல் சிறு புழுவினைப்போல் பின்னர் மிதிப்பாரடி - வீட்டில் பெண்ணை மதிக்காரடி

சேச்சி, இந்த வாய்ச்சொல் வீரர் செயலில் கோழையடி - அவர் சுய நலக் காளையடி.

ந ட் பு

— க. இரமணிதரன் —

சுகுணன் மீண்டும் ஒரு கல்லை, அது கல்லாகத்தான் இருக்க வேண்டும். எடுத்து ஒரு நோக்குப் புள்ளியின்றி, வெளியில் கடலை நோக்கி ஆத்திரத்துடன் (தன்மீது?) எறிந்தான். கல்மையமாக ஆரை மாறும் பொதுச்சமன்பாட்டு வட்டங்களை உருவாக்கி, விரிவாக்கி, வட்ட ஒழுங்குகளாய்க் கடலிற் பரப்பி... சிக்...இத்துடன் அறு மனிதனே, மனிதனே, எங்கும் எந்நேரமும் தன் ஒரே மாதிரியான வழமையான சிந்தனையில் உலகைக்கண்டு, உருவாக்கி, பழகி..... ஏன் எனக்கு இத்தோற்றவொழுங்கில் ஒரு தத்துவஞானியின் பார்வையில்லை, வளரும் மனித ஆசை வளையங்களாக காண? அல்லது ஒரு கவிஞனின் பார்வையில் ஏன் வேறு விதமாகக் கண்ணோட்டவில்லை? -சிந்தனை சிதறினாலும், கைமீண்டும் கல் ஒன்றைத்தேடி.....மணல் துழாவல் எண்ணிச் சட்டென இழுத்துக் கொண்டான்.

வந்து அரைமணிநேரம் இருக்குமோ? சுகுணன் மீண்டும் கைக்கடிகாரத்தை ஏழாவது முறையாகப் (? இருக்கலாம் நேரம் அதிகம் ஓடியிருக்கக்கூடாதென்ற ஆவலிற் பார்க்கின்றான் அல்லவா?) பார்த்தான். 17:43 - ஏழு மணிக்கு மீண்டும் (மீ.) ஊரடங்கும் (+சட்டம்) பெனடிக் வரவே மாட்டானோ? முழுமையாக என்னுடனான உறவுகளை முறித்துக் கொண்டிருப்பானோ.....? இல்லை, அப்படி இருக்க முடியாது. பெனடிக் ஒரு சிந்திக்கும் பொறுமைசாலி.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் ஒரு மனோ தத்துவவாதி. அவனுக்கு என் நிலைமை அப்போது புரிந்திட அவகாசம் கிட்டி டாத போதும், பின் தெளிந்திருக்கும். நான் ஆத்திரமுற்றதிலும் அரித்தமுன் டென உணர்ந்திருப்பான் - எனினும், மனதில் ஓரச்சம் - ஒரு சிந்தனாவாதிக் கும் மனம் என்று ஒன்றும் அதில் உணர்வுகொன்று சிலவும் இருக்கலாம்; அதிற் சில மெதுவாகத் தாக்கப்படினும், வழமை போல உணர்வு அறிவிற்குமுன் உசுப்பப் படினும் .....சுகுணன் அச்சம் ஒன்று கவிவதை, தாங்கமுடியா வேதனையென்பது இது தானோ என்று தான் அவதியுறுவதை விளங்கிக் கொண்டான்.

பெனடிக்; சுகுணனிற்கும் அவனிற்கும் பல வித்தியாசங்கள், சில ஒற்றுமைகள் இருக்கலாம். சுகுணன் மெலிதாய் உடைபவன் போலக் கூனல் விழுந்தவனாய், என்றுமேயெதிலும் துக்கம் காண்பவனாக, எப்போதும் எதிர்காலம் குறித்தே கவலை கொண்டவனாக, இனரீதியான பார்வை கொண்ட சஞ்சலம் மேலுற்றவனாய், உணர்ச்சிக் கவிதைகளின் சுவைஞனாய், பட்டபகுடுகளும் ஒருசில தூஷணைகளும் உள்ள ஆங்கில 'அக்ஸன்ப்ரீலிம்' இரசிகனாக இருந்தும் பெனடிக் சற்றே உருண்டவனாக, அடிக்கடி குளிக்காதவனாக, நான்கு நாட்தாடி மயிர் தடவி (சொறிந்தபடி?) 'இஸங்'களின் பார்வையில் உலகைக் காண்பவனாய், மெளனத்தின் மகத்தான புத்திரனாய், மனித நேயவாதியாக முகட்டினை என்றும் வெறித்தபடி, உலகமென்றால் என்னவென்றும் தன்

நிலைப்பாடு, இடப்பாடு அங்கு என்ன வென்றும் அறியவேண்டி விழிப்பவனாக, அடிக்கடி தலைமயிர்களைக் கற்றையாகக் கூட்டிக் குழப்புவனாக, மெல்லுணர்வு துல்லியமாய் நுகரவைக்கும் கலைகளின் ஆர்வலனாக இருந்தம்கூட, அவர்களிடையே இந்த அளவிற்கு நட்பு வளரக் காரணம், உலகச் சராசரி மனிதர்களில் இருந்த தாங்கள் வேறுபட்டவர்கள் என்று காட்ட இருவருக்கும் இருந்த ஆவலும், ஒருவரின் பேச்சுக்களையும் உணர்வுகளையும் எழுத்துக்களையும் செய்கைகளையும் பாராட்ட, விமர்சிக்க (அதிகம் விரும்பாத போதிலும்) ஆதரவு கூறி உற்சாகம் அளிக்க இன்னொருவன் இருக்கிறார் என்ற பரஸ்பரம் நிம்மதியும் எதிர்பார்ப்புமே என்று சுருணன் சில வேளைகளில் நினைக்கவும் தலைப்பட்டிருந்த போதும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொண்டிருக்கவில்லை. பெனடிக்கிற்குத் தன் கொள்கைகளை வாதமின்றி ஏற்றுக் கொள்ள ஒருவன் தேவை. சுருணனிற்குத் தனக்கு உலகில் அறியாமல் இருக்கும் விடயங்களைத் தெரிவிக்க (அவை சரியான - பிழையான தகவல்கள் என்பதில் அவனுக்கு அக்கறையில்லை. அவன் தேவை மற்றவர்களுடன் வாதிடுகையில் எடுத்து விடச் சில விடயதானங்கள்) ஒரு குரு; அவ்வளவுதான்.

இப்படியிருக்கையிற்றான் நேற்று பிரச்சினை சுருணனைப் பொறுத்தமட்டில் வெடித்தது. சிலருக்குச் சிலரைப் பார்த்த மாதத்திரத்திலேயே பிடிக்காமல் முதல் அறிமுகத்தூடேயே முகம் வெறுத்துப்போகும். இஃது அவரவர் உள்ளணர்விலும் மற்றையோரின் முன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக் குறைகளைத் தன்மீது உணர்ந்து கொள்ளும்போது ஏற்படும் தாழ்வு மனப்பாங்கிலும் ஏற்படலாமோ என்னவோ அது வேறு விடயம்; ஆனால் சுருணனுக்கு இப்போது அந்தக் காரண காரியங்கள் பற்றிக் கவலையில்லை. அவன் அறிந்திருந்தும் உண்மையில் அவன் சிவராமை முற்றாய் வெறுப்பதற்கும் கற்றுக்கொண்டு இருந்தான். சிவராமின்

ஒவ்வொரு செயல்களுக்கும் தவறான, சன்மீதுள்ள ஆத்திரம், பொறாமை காரணங்களெனத் (ஏன் ஆத்திரம், எதிர் பொறாமை - அவனுக்குத் தெளிவாகச் சொல்ல முடியாது) தான் விமர்சனம் செய்யப் பழகிக்கொண்டிருந்தான்.

சிவராம் போன மாதந்தான் 'வெளியிலிருந்து' (ஃப்ரான்ஸ்? அதுவே சுருணனின் பிரச்சினைக்கே காரணமாயிருக்கலாம்) திரும்பி, சுருணனை விட அழகாக, சிவத்து, ஊதி, கவர்ச்சிகரமாக - பண்பலமாகவேறு - உலா வந்தான். அப்படி மட்டுமிருந்தால், சுருணன் தன் திறமைகளுடன் (அவனுக்கும் ஏதோ இருந்த தானே வேண்டும்.) அவனை ஒப்பிட்டு, தன் மனத்தரசரில் எடைபார்த்துச் (எப்பாடு பட்டாவது சிவராம் தன்னை விடக் கீழிருப்பதை - தராசில்ல, நிலைமையில் - அறிந்து) சமாதானமாகியிருப்பான். ஆனால், அவன் பெனடிக்கின் முன்றாவது வகுப்பு நண்பனாக இருந்தது இருப்பது அவ்வளவு சமாதானம். மனத்தே தரக்கூடிய விடயமல்லவே. பெனடிக்கினைக் கவர அதிகம் செய்ய வேண்டிய "ரெண்டு பெஞ்சாதிக்காரனின்" மனைவிமார்களின் மனநிலை தன் குழ்நிலையானதாய் உணர்ந்தான். இரண்டாவது குழந்தை (அதுவும் கொழு கொழுவென குழி விழுந்த சிரிப்புக்குதலையாய்) பிறந்த வீட்டில் ஏற்கனவே சீராட்டுப்பட்டுக் கொண்டிருந்த குழந்தை செய்யும் செயல்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு, மற்றவர்களைக் கவர அடம் பிடிக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தான் வழுக்கிச் சென்றதாய் சுய வெறுப்புக்கூட முளைத்தது அவ்வப்போது.

இந்நிலையிற்றான் நேற்று, அச்சம்பவம், சொல்லப் போனால் விசேடமாகக் குறிப்பிட எதுவுமில்லா அச்சம்பவம் நிகழ்ந்து போயிற்று. நேற்றுக்காலை பெனடிக் வீட்டிற்குப் போனபோது, அவன் ஏற்கனவே சிவராம் வீட்டிற்குப்போய்விட்டதாகச் சுருணன் அறிய நேரிட்டது. "சுருக்"; இத்தனை வருட காலத்தில் முதன்

முறை, சுருணன் இல்லாமல் பெனடிக் வெளியிற் போயிருக்கின்றான் - அதுவும் சிவராமிடம். நேரே சிவராம் வீடு நோக்கிப் போனால், இடைவழியே அவர்கள். "படத்துக்குப் போறம். வாறியா?" - அலட்சியமாகக் (அப்படித் தான் பட்டது; வா என்று கூடக் கேளாமல், வாறியா என்று வராதை என்னுமாற் போற்கூட அர்த்தம் தொனிக்க) கேட்டான் பெனடி. படம் - அதுவும் அடிதடிகள் குடுகள் நிறைந்த ஆங்கிலப்படம் - பெனடி. "இல்லை" - சுருணன் பதட்டமாய், பல் நெருடி ஆத்திரம் உடலெங்கும் வெப்ப சக்தியாக்கி, இதுவரைகால ஆற்றாமைகள், அமுக்கம் கூடி வெடித்த பலூனாக - பட்டெனச் சிதறி, அவர்கள் திகைக்க, வீதியிற் போனோர் விசித்திரப் பார்வை தர, மிதிவண்டியேறிக் உண்மண் தெரியாது மிதித்து வீடு வந்து, ஆசுவாசப்படுத்தப்பட்டு, நடந்ததை மீட்டி இழந்ததற்காய் வருந்துபவனாகி, சுள்ளம் வெளிவர விழித்து நின்றவனாகி.....

இன்று, வழமையாகச் சந்திக்கும் இந்தக் கடற்கரையில், விசரன் போல், தூரத்தேயிருந்து பரிதாபமாகப் பாரிப் போர் கண்ணாற் தாக்கப்பட்டு, மீண்டும் ஒரு கல்லை யெடுத்து.....

"நான் அடிப்படையிலேயே பிழை விடுகிறேனோ"? சுருணன் கேள்வி தனக்குள் எழுப்பலானான். "நட்பு; நட்பென்ன? அன்பு, பாசம், காதல் என்பவை எல்லாமே உண்மையில், பரஸ்பரம் வாழும் காலம் வரைக்குமான ஒரு நம்பிக்கைக்கும் பிடிப்புக்காகவுந்தானே. எந்த ஓர் உறவும், உறவென்ன? எந்த பொரு செயலும் எண்ணமும் ஏதோ பொரு கொள்கையினை அடித்தளமாகக் கொண்டதானே கட்டப்படுகின்றது? இங்கு பரஸ்பரம் நம்பிக்கையும் புரிந்துணர்வுந்தான் முக்கியம். இன்னாரின்னாரை, இந்த விடயத்தில் இந்த அளவிற்குத்தான் நம்பமுடியும், எதிர்பார்க்க முடியும் என்ற கணிப்பு ஓரளவிற்கேனும் இல்லாமற் கட்டப்படும் எந்தவுறவுச்

சங்கிலியும் எந்நேரத்திலும் உடைபடலாம்; அல்லது உடைக்கப்படலாம். அதற்குத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இந்தவுலகின் அவசர ஒட்டத்தில் அதற்கு எமக்குச் சரியான கணிப்பீட்டிற்குரிய நேரம் கிடைக்காமற் போவது ஒரு துர் அதிஷ்டமாகலாம். இருந்தாலும் உறவு ஏற்பட்டபின், எந்நேரத்திலும் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் அதைப் பரீட்சிக்க முயலுதல் துன்பத்தையும் வாழ்வில் எவ்விடயத்திலும் அவநம்பிக்கையையுமே விளைவாகத்தரும். உலகின் எவ்வுறவுமே நம்பிக்கையானதல்ல என்பதாற்றான் மனிதன் இறுதி நம்பிக்கையாகக் கடவுளை, சில வேளைகளில், இல்லாத கடவுளை, (தானே சிருஷ்டித்து?) நம்ப முயல்கின்றானோ, அந்நம்பிக்கை எந்நாளும் ஆதாரமில்லாததாற் கெட்டுப் போகாதென்று, கெடுக்க யாருமே இருக்க முடியாதென்று.....?" சுருணனிற்கு உலகில் எல்லாமே அக்கணத்திற் பிடிப்பற்றுப் போவதாக - நட்பு, இவ்வாழ்கடல், அதில் மடிவதற்காகவே தோன்றும் எண்ணம் போற் கணக்கிலா அலை, தூரத்தே மனித மனம் போற் பாதி தெரிந்தும் தெரியாமலும் அசைந்தாடும் கிரீஸ் அல்லது வேறோர் நாட்டுக்கப்பல், தொலைவில் நின்று வானவிதானம் வெறிக்கும் மனிதர்கள், இந்தக்கறை படிந்ததாரி வீதி, அதிற் தனித்துப் போய்த் தந்திக்கம்பம், அதற்குத் தவியே உபத்திரவமோ கால் தூக்கி நாய், மேக இருட்பின்னணியில் நிறந்தெரியா நீள் பறவை (எங்கேயிருந்து; எங்கு எதற்காய்ப் பறக்கிறது?), என்னுடும்பம், நான், என் கற்பனைவாழும் எதிர்காலம்.....- எல்லாமே அர்த்தமற்று அற்றுப் போவதாய் உணர்ந்தான்.

"இல்லை; இதை இப்படியே விட்டு விடல் கூடாது; இவ்வுணர்வு என்னை இப்பொழுதே இக்கடலில் விழச் சொல்லும்; இல்லை, சட்டை காற்சட்டையிடச் செய்து இச்சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை எல்லாம் கிழிக்கச் சொல்லும், வீதியிற் போகும் பெண்களை அர்த்தமற்று

வெறுக்கச் சொல்லும். சந்தியில் முறைப் பதற்கே யென்றிருக்கும் பொலிஸுடன் தேவையின்றி விறைக்கச் சொல்லும்; வீட்டில் “இளையர் அரங்கம்” பாரிக்கும் தம்பியை எட்டி. உதைக்கச் சொல்லும்; முட்டையைப் பொரித்து விட்டு புட்டுடன் காத்திருக்கும் அம்மாவின் தலை மேலாய்க் கோப்பையை எறியச் சொல்லும். முடியாது! இந்த உணர்வை நான் அனுமதிக்க முடியாது. சரியோ பிழையோ சில நம்பிக்கைகளைத் தயார்பண்ணிக் கொண்டு அவற்றின் அடிப்படையில் வாழ்க்கையைக் கொண்டு போக வேண்டியது தான். வாழ்க்கை வாழ்வதற்கேயென்று எடுத்துக் கொண்டு அதற்கேற்றாப் போல என் கொள்கைகளை, உலகிற்கேற்றாப் போல் என் நடவடிக்கைகளை, என் ஈகோ புண்படாது இழுவுண்டோ இறுக்குண்டோ வளைந்தாவது முதியாமல் வாழ வேண்டியது தான். உலகத்தை “நான்” என்ற குவிமைய ஆதாரம் பற்றி அடையாளம் பண்ணி விஸ்தரிப்பதால் ஏற்படுகின்ற சிக்கல் தான் இது. ஒரு வகையிற் தவிர்க்க முடியாத போதும், உண்மையில் “நான்” தான் உலகமெனும் அகிலத் தொடையுள் ஒரு தொடைப் பிரிவே யொழிய “நான்” ஒரு போதும் அகிலத்தொடையுள் ஒரு தொடைப்பிரிவாக மாட்.....-பொறு, பொறு மனமே பொறு; சிலந்தி வலை விழுந்த ஈயை வெளிவர உத்தியந்தி இன்னும் சிக்கலுட்பட்டு.....”-சுருணன் நிதானித்தான். “அட, இந்தப் பிரச்சனையை இப்படி அணுகினால் என்ன? பெனடிக்கின் உலகத்தில் ஒரு பகுதியில் என் உலகமென்பதின் ஒரு பகுதி இடைவெட்டு; அதே போல என் உலகத்தில் அவன் உலகின் ஒரு பகுதி இடைவெட்டு, அவன் உலகின் மிகுதிப்பகுதிகள் வேறுபலரின் உலகங்களுடன் இடைவெட்டலாம். சிவராம் போல; என் உலகமும் அப்படியே சுருமார் போன்றோருடன் ஆகலாம். இடைவெட்டாப்பகுதி என் அந்தரங்கங்களுக்கானதாகலாம். ஆனால், என் வட்டத்தைச் சிறிதாய்க்

கொண்டு நான் அதிற் பெரும் பகுதியை பெனடிக்குடன் இடை வெட்டியிழந்து, மிகுதிப் பகுதியைச் சிறிதாய்க்கொண்டு அவஸ்தையுறுகின்றேன். ஆனால் அவன் உலகம் பெரிதாய்; இடைவெட்டியது போக இன்னும் தனக்கென எஞ்சி, மேலும் இடைவெட்ட இடமுள்ளதாய்...இதைவிட்டு நான் அவனுள் ஒரு பிரிவென்றோ மறுதலையாகவோ எண்ணுவதில் அர்த்தமில்லை...” சுருணனிற்ருக் கடற்கரை ஞானம் பிறந்தது போல் - கடல் நீலம் அழகுப் பின்னல் கூடியதாய், வீதித் தார் மாலையொளியில் மின்னலுறுவதாய், தான் டோட்டிருந்த இருதரங்கட்கும் மேற் தைக்கப்பட்ட செருப்புச் சோடி கவர்ச்சிகரமாக இருப்பதாய் ஒரு பிரமை.

“பெனடிக் வந்து அவன் தன் நடத்தைக்காய்க் கவலைப்படுவதாகக் கூறினாலும் வேஷம் என்று நினைப்பேன்; நேற்றைய சம்பவத்திற்கு நான் மன்னிப்புக் கேட்கையில், அவன்தான் அச்சம்பவத்தைக் கருத்திலேயே எடுக்கவில்லை, பிறகேன் கவலைப்படுகின்றாய் என்றாலும் நான் அவன் என்னைப்பற்றியே அக்கறையெடுக்கவில்லையே பாரி என்று நினைப்பேன்; இச்சம்பவம் பற்றிப் பேசாமலே எம் தொடர்பு தொடர்ந்தாலும், பாரி இவன் என் நடவடிக்கைக்காக அலட்டிக் கொள்ளவில்லையே என்று எண்ணுவேன். ஏன், அவன் என் மேல் உரிமையெடுத்து மற்றவன் முன் என்னையும் தன்னைப் போல நினைத்து (உரிமையில்) புதியவனுக்கு நாம் அன்பில்லாவிடினும் ஒரு மரியாதை கொடுப்பதில்லையா? அதுபோல சிவராமைப் பார்த்திருக்கலாம் என்று கூட நினைக்கலாமே? இல்லை, என்னில் அவனுக்கு உண்மையிலேயே அக்கறை இல்லாமற்கூட இருந்திருக்கலாம். இல்லாவிடில் வேறுவிதமாய், ஒரு வகையில், நட்பில் பரஸ்பர முகலோபனங்களும் சந்தோஷிப்புக்களும் உருவாக்கிய சனிப்பு அகல மனம் தேடிய உடலோ? இந்த உறவை உடைக்கக் கூடாது என்ற ஆவலில் என்னை நானே

நம்பவைத்து மீண்டும் பெனடிக்குடன்
நட்பைச் சீர செய்த தான் இப்படி
யோசிக்...சட்! மட்டில்லா என் மனமே
கட்டுண்டு கிட.

இன்று இந்த முடிவிற்கு உடனடியா
கப் பக்குவப்பட முடியாவிடினும், ஒரு
காலம் நீ பக்குவம் பெறவே வேண்டும்.
அப்போதுதான் அது வாழ்க்கை என்று
ருசி பொருந்திக் கிடக்கும். வாழ்க்கை
இதுதான் சில நம்பிக்கைகளின், ஆராயக்
கூடாத, படாத நம்பிக்கைகளின் அடிப்
படையிற் கட்டப்பட்டு, அதிற்கட்டுண்டு,
தின்று, குடித்து, விளையாடி, இன்புற்று,
உள்ள காலம் வரை நன்றாய்..." - சுரு
ணன் சிலிர்த்து மெவிதரச்ச் சிரித்து,

நீலவிசம்பின் அடிக்கடலில் வழக்குண்ட
முட்டைக்கருச் சூரியனிற சிக்குண்டு, வீடு
திரும்புகையிற் சத்திக்கப்போகும் "ற்யு
ஷன்" விட்டுப்போகும் இளம் பெண்
கண்கள் விசசிப் பெண்ணி, பெனடிக்கின்
நட்பிலே அன்பு கொண்டு, தான் சுருணன்
என்பதிற பெருமை கொண்டு, பின்
புறம் கைதட்டி மண்ணகற்றி எழும்பு
கையில், சந்தியிற் கையசைத்து
வருவது பெனடிக்காகவும் இருக்கலாம்;
பெனடிக்கேதான்.

★

கற்கை உதவியாளர்
பொறியியற் பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

★ வெப்ப வசந்தங்கள் ★

இளம் காலைச் சூரியன்
வெம்மைக் கரங்களினால்
கண்களைத் தழுவு - நாம்
நித்திரையிலிருந்து
விழிக்கின்றோம்.

நாட்டின்
துக்கம் சொல்லும்
பத்திரிகைச் செய்திகளையே
எமது காலை உணவாக்கி
கண்களைக் கழுவுகின்றோம்!

மறிக்காத பேருந்தை
மௌனமாக ஏற்று
நடந்தபடியே - நாம்
கலாசாலையுள் நுழைய
தேனீர் இடைவேளை!

மதிய உணவுடன்
பற்களைக் கடித்த
குருணிக் கற்களால்
சோறும் -
அகதியாகி விடும்.

மாலைகளில்
மைதானத்தினருகே
மழைமரத்தின் கீழ்
கவிதைகள் சில
சுற்பனையில் உதிக்கும்.

புரியாத சோடிகள்
வளாக வீதிகளில்
நடந்தபடியே
பொன்விழா முத்தங்களை
பொழிந்து தள்ளுவர்.

முன்னிரவுகளில்
துறலில் நனைந்தபடி
விடுதிகளையடைய
வெப்ப வசந்தங்கள்
நாளடைகரய் காத்திருக்கும்.

— கநா —

இலையுதிர்கால வசந்தங்கள்

— மு. விஜேந்திரா —

செந்தூரன் மீண்டும் ஒருமுறை அக்கடிதத்தை வாசித்துப் பார்த்தான் - இதோடு அவன் அதை ஐந்து முறை வாசித்து விட்டான்! விக்டோரியா ஏன் அப்படி எழுதியிருக்கிறாள் என்பது அவனுக்கு புரியவில்லை! சாதாரணமாக அவள் தனது கடிதங்களில் சுகம் விசாரித்து எழுதியிருப்பாள் - ஆனால் இக்கடிதத்தில்...முற்றுமுழுக்க வித்தியாசமான வரிகள்!

அவளின் கடிதத்தில் செந்தூரனுக்கு அதிக ஆச்சரியத்தைக் கொடுத்தது, அவள் இலங்கை வர இருப்பதாக எழுதியதுதான் - அதுவும் ஸ்டெல்லாவுடன் - விக்டோரியா அதிகமாக கடிதம் எழுதமாட்டாள் - ஆனால் எழுதும் ஒரு சிலதில் அன்பைக் கொட்டியிருப்பாள் - அவளின் முத்து முத்தான ஆங்கில எழுத்துக்கள் செந்தூரனுக்கு நிரம்பப் பிடிக்கும் - விக்டோரியாவின் முகம் அவன் நினைவில் ஒருகணம் வந்து போனது. இவன் இறுதியாக இலங்கை திரும்ப விமானம் ஏறியபோது, கண்ணீர் விட்ட அவளின் அழகிய விழிகள் ஞாபகத்துக்கு வந்தது - செந்தூரனின் இதயத்தில் இனம்புரியாத கவலைகள் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டன.

“இஞ்சருங்கோ.....! கடிதமே? யாரிட்ட இருந்தப்பா?” - என்று கேட்டபடி அவனருகே யாழினி வந்தமர்ந்தாள் - செந்தூரன் நிமிர்ந்து தன் மனைவியை பார்த்தான் - அவளுக்கு கண்தெரியாவிட்டாலும் காட்சிகளை உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மையைக் கண்டு அவன் அதிகம் வியந்திருக்கிறான். “ஓ..... கடிதந்தான் யாழினி - ஒரு பழைய “பிரன்ட்” போட்டிருக்கிறான்.....” - என்று சொல்லும் போது, கண் தெரியாதவனை ஏமாற்றுகிறோமே என்று அவன் மனம் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டது - ஆதரவாக அவளை அணைத்துக் கொண்டு, “ஏன் யாலும்மா..... படுக்கேலயே..... இங்கபார்..... எனக்கு கொஞ்சம் எழுத்து வேலை இருக்கு - முடிச்சிட்டு வாறன் - நீ போய்ப் படு என்ன.....” என்று அவளை அனுப்பி வைத்த அவனை விக்டோரியாவின் நினைவுகள் கரம் பிடித்து அழைத்துச் சென்றன.

புலமைப் பரிசில் பெற்று ஒரு வருட மருத்துவ மேற்படிப்புக்காக செந்தூரன் இங்கிலாந்து சென்றபோதுதான், விக்டோரியா அவனுக்கு அறிமுகமானாள். அவளும் அப் பல்கலைக்கழகத்தில் “கொம்பியூட்டர்” துறையில் படிப்பதற்காக சேர்ந்திருந்தாள்.

விக்டோரியா என்ற அந்த வெள்ளை நிலா, பல்கலைக்கழக வளாகத்தினுள் ஒரு அழகிய தேவதையாக உலா வந்தது - அவளின் இனிமையான பேச்சில்; அந்த றோஜா சிரிப்பில் மயங்காதவர்களே கிடையாது - அவள் கல கல என சிரிக்கும் போது, அந்த இடத்தில் இன்னிசை ஒன்று பிடிந்து வரும் !

செந்தூரன் நன்றாக கவனித்திருக்கிறான் - விக்டோரியா மேலைத்தேய நாகரீகங்
களை விரும்புவளாகத் தெரியவில்லை - எல்லோருடனும் இயல்பாக அவள் பழகினா
லும் எந்தவொரு ஆடவனுடனும் அவள் நெருங்கிப் பழகுவதை செந்தூரன் காண்ப
தில்லை - கற்பு என்பது பற்றி செந்தூரனுடன் அவள் அதிகம் கதைப்பாள் - செந்தூரன்
அப்போதெல்லாம் ஆங்கிலத்தில், “விக்டோரியா..... நீங்க தமிழ்ப் பெண்ணா பிறக்க
வேண்டியவங்க.....! மாறிப் போய் “இங்கிலன்ட்” இல பிறந்திட்டங்க.....” - என்று
சொல்லுவான் - அப்போதும் அதே றோசாப் புன்னகை அவள் முகத்தில் பூக்கும் -

சொல்லப் போனால் செந்தூரனுடன் தான் விக்டோரியா அதிக நட்புடன் பழகினாள்
போலத் தோன்றியது - அவளின் அந்த விகல்பம் இல்லாத நட்பு அவனுக்கு மிகவும்
பிடித்துப் போயிற்று -

ஒருமுறை செந்தூரனுக்கு வருத்தம் வந்த போது, விக்டோரியா துடித்த துடிப்பு..!
அடிக்கடி அவனிடம் வந்து சேவகம் செய்த நேர்த்தி.....! இவன் அவளின் நட்புக் கல
ந்த நேசத்தில் குழைந்து போனான் - “விக்டோரியா நீங்க செஞ்ச.....; செய்யிற
உதவிகளுக்கு எப்பிடி நன்றி சொல்லுறதெண்டே தெரியேல.....;” - என்று இவன்
ஆதங்கப்பட்டுச் சொல்லுவான் - அதற்கு, “ஓ..... என்ன இது செந்தூர்..... ஒரு நல்ல
நண்பனுக்கு ஒரு நண்பி செய்யிற சாதாரண உதவிதான் இது - அதோட நீங்க வேற ஒரு
நாட்டில் இருந்து, எங்கட நாட்டில் தவிய வந்து இருக்கிறீங்க - இந்த வருத்த நேரத்தில
உதவி செய்யாமல்.....” - என்று கதை சொல்லும் அவளின் குழந்தைத்தனமான பேச்
சில் செந்தூரன் கரைந்து போவான் -

செந்தூரன் கடைசி வரை அவளுடன் தூயநட்புடன் தான் பழகி வந்தான் - அவ
ளும் தன்னுடன் நெருங்கிப் பழகுவதை வித்தியாசமாக அவன் நினைக்கவில்லை - மேலைத்
தேயப் பெண்கள் ஆண் பெண் பேதமின்றிப் பழகிக் கொள்வதை அவன் அறிவான் -
அதே போலத்தான் விக்டோரியாவும் என அவன் நினைத்திருந்தான்.

இறுதியாகத்தான் அவர்களின் நட்புப்பயணத்தில் இடி விழுந்தது - செந்தூரனது
படிப்புகள் முடிந்து அவன் தன் தாய் நாட்டுக்கு திரும்ப ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருந்
தான் - அப்போது விக்டோரியா வந்தாள் - அவளின் முகத்தில் கலக்கமும் கவலையும்
அப்பட்டமாகத் தெரிந்தது - “ஏன் செந்தூரன்.....! நீங்க கட்டாயம் ஸ்ரீலங்கா
போகத்தான் வேணுமோ? ப்ளீஸ்..... செந்தூர்! இங்கேயே வேலை எடுத்துக் கொண்டு
‘செற்றில்’ ஆயிடுங்களைன் - அவளின் குரலில் கலக்கம் தெரிந்தது - செந்தூரன் நிமிர்ந்து
அவளைப் பார்த்தான் - அவளின் விழியோரங்கள் நனைந்திருந்தன -

“ஐ ஆம் வெரி சொறி..... விக்டோரியா! நான் என்ற நாட்டை நேசிக்கிறன்.
நாட்டில் போய் சேவை செய்ய விரும்பிறன்” - அவளின் குரலில் உறுதி இருந்தது -

அப்போதுதான் விக்டோரியா விடையத்தை போட்டுடைத்தாள் - “ப்ளீஸ்.....
செந்தூரன்! என்னை புரிஞ்சுகொள்ளுங்களைன்.....! - ஐ லவ் யூ செந்தூரன் - உங்
களை என்னால ஒரு நாள் கூட பாக்காமல் இருக்க ஏலாமலிருக்கு - அப்பிடி பாக்காட்டி
எதையோ இழந்தமாதிரி இருக்கு! ஆனா..... நீங்க நிரந்தரமா இங்கையிருந்து போறே
ன்னெடுந்ரீங்களை.....! ப்ளீஸ் செந்தூர்.....! ” - அவளின் குரல் பிசிரடித்தது -
அழுது விடுவாள் போலத் தோன்றியது -

அவள் தொடர்ந்து கதைத்துக் கொண்டு போனதெதுவும் அவளின் காதில் விழ
வில்லை - அவனுக்கு தலையைச் சுற்றியது - “ஓ..... விக்டோரியா..... நீ.....! நீ.....!
என்னோடு காதலுடனா பழகினாய்? ஐயோ! நான் வெலும் நட்பென் டெல்லோ

அதை.....'' அவளின் மனம் ஓலமிட்டது. - ஒரு இனிய குணம் கொண்ட பெண்ணின் இதயத்தில் சலனத்தை ஏற்படுத்த தான் காரணமாகிப் போனோமே என்ற கவலை அவனைக் கௌவிக் கொண்டது -

“விக்டோரியா..... இங்க..... பாருங்க ..... ப்ளீஸ் என்னை மன்னிச்சிடுக்கோ..! உங்க காதலை, என்னால..... ஐ ஆம் சொறி .....! ஏற்றுக்கொள்ள முடி..... யாது !!” - அவன் சொல்லி முடிக்க முன்னே அவளின் குரல் விம்மலாக வெளிப்பட்டது -

“நோ .... செந்தூரன்.....! அப்படியெல்லாம் சொல்லாதீங்கோ - நீங்க இல்லாத ஒரு வாழ்க்கை! நோ.....! ஏன் செந்தூரன் என்ற மதம்; கலாச்சாரம் இதுகளின்ற வேறுபாட்டை நினைச்சுத்தானே என்னை ஒதுக்குறீங்க? ப்ளீஸ் செந்தூரன் - நான் உங்கடை மதத்திற்கே மாறுறனே! உங்கட தமிழ் கலாச்சாரத்தை என்னால பின்பற்ற முடியும் - உங்களுக்காண்டி; உங்களின்ற விருப்பப்படி எதெண்டாலும் செய்யிறன் - ஆனா என்னை மட்டும் வேணாமெண்டு ஒதுக்கிடாதீங்கோ!” - அவன் கண்கள் உடைப்பெடுத்தன - காதலுக்காக மேலைத்தேய பெண்ணொருத்தி கண்ணீர் விடுவது செந்தூரனை பெரிதும் தாக்கியது.

“விக்டோரியா நீங்க என்னை சரியா புரிஞ்சி கொள்ளேல! உங்களைப் போல அழகான; அறிவான; பண்பான பெண்ணை மனைவியா அடைய எவனும் குடுத்து வைச்சிருக்கோணும் - ஆனா விக்டோரியா..... என்றை பிரச்சனை இது தான் - எனக் காகவெண்டே வருசக்கணக்கா ஸ்ரீலங்காவில என்ற மச்சாள் ஒருத்தி காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் - நான் அவனை ஒதுக்கி உங்களை முடிச்சால், அவள் தற்கொலை தான் செய்வாள் - அவ்வளவு தூரம் அவள் என்னை நேசித்திராள் - அப்படியொண்டு இல்லாட்டி, உங்களை மனைவியா அடைய முன்னுக்கு நிற்கிற முதல் ஆள் நானாகத் தான் இருந்திருப்பன் - விக்டோரியா, இங்க பாருங்கோ ..... உங்கட அழகிற்கும் குணத்திற்கும் உங்களுக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கை கிடைக்கும் .....” -

அவளின் முகத்தில் சினம் பொங்கியது - “நோ...செந்தூரன்! உங்களுக்குத் தெரியும், நான் சாதாரண இங்கிலாந்துக்காரி மாதிரியான சிந்தனைகள் கொண்டவளில்லை; நூறு பேரை மனசில நினைக்க - எண்டாலும், உங்கட நிலைமையை என்னால நல்லா ஷீளங்கிக் கொள்ள முடியுது - ஆனா... என்ற மனநிலையையும் நீங்க புரிஞ்சு கொள்ளோணும் - என்னைப் பொறுத்தவரை, மனதளவில் உங்களோட நான் வாழவே தொடங்கீற்றன் - இனி என்ற மனசில வேற ஒருத்தனுக்கும் இடமில்லை - செந்தூரன்... இப்ப உங்களை ஒண்டு கேக்கப் போறன் - அதையும்... மறுத்திடாதீங்கோ!” கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு, விக்டோரியா அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். அவளின் விழிகள் அவனைக் கெஞ்சி எதையோ கேட்பது போலிருந்தது -

“நீங்க உங்கட மச்சானை முடிச்ச சந்தோசமா வாழோணும் - அதற்கு என்ற வாழ்த்துக்கள் - ஆனா, அதற்கு முதல்.. உங்கட நினைவா... உங்கட குழந்தை ஒண்டு எனக்கு வேணும்...! - செந்தூரன்! நிச்சயமா சொல்லுறன். அந்தக் குழந்தையை வைச்சுக்கொண்டு எந்த ஒரு உரிமையும் உங்களிட்ட நான் எதிர்பார்க்க மாட்டான்! ப்ளீஸ் செந்தூரன்.....” -

செந்தூரன் திகைத்து நின்று விட்டான்! அவளுக்கு எதைச் சொல்லுவதென்றே அன்னுக்கு புரியவில்லை - அவனால் அன்று அவளுக்கு எந்த ஒரு பதிலையும் சொல்ல முடியவில்லை - ஆனால் தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் விக்டோரியாவின் வற்புறுத்தல், அவனின் இதயத்தை இளக வைத்தது.

விக்டோரியாவுடன் அவன் வாழ்ந்த அந்த சில நாட்கள் மறக்க முடியாதவை - ஒவ்வொரு நிமிடமும் இனிமையைக் கொட்டித் தந்த அந்த நாட்கள் புதுமையானவை - விக்டோரியாவின் கலகல என்ற சிரிப்பில் அவனைக் கரைக்க வைத்த நாட்கள் அவை - அந்த அளவிற்காவது அவளுக்கு மனத்திருப்தியைக் கொடுக்க முடிந்ததே என்ற எண்ணும் செந்தூரனது மனப்பாரத்தைக் குறைக்க உதவியது -

அதன் பின் அவன் இலங்கை திரும்பியதும்; விக்டோரியா பற்றிய நினைவுகள் ஆரம்பத்தில் அவனை வதைத்ததும்; தன் மாமன் மகள் யாழினியை திருமணம் செய்து கொண்டதும்; ஒரு கார் விபத்தில் யாழினி தன் பார்க்கும் சக்தியை இழந்து போனதும்; அவள் தாயாகும் வாய்ப்பை அந்த விபத்து உடைத்தெறிந்ததும்; விக்டோரியா ஒரு குழந்தைக்கு தாயானதும் நடந்து முடிந்துபோன கதைகள் -

இப்போது புதுப் பிரச்சனையாக விக்டோரியா மகனாடன் இலங்கை வரப்போவதாக எழுதியிருக்கிறாள் - கடிதம் வந்தது முதல் செந்தூரனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை! ஏன் திடீரென்று விக்டோரியா இலங்கை வரப்போவதாக எழுதியிருக்கிறாள் என்ற கேள்வி ஒரு புறம் உதைத்தாலும், அவளையும் தன் மகளையும் பார்க்கப் போகிறோமே என்ற நினைப்பு இனித்தது - ஆனாலும், யாழினிக்கு எல்லாம் தெரிய வந்தால் அதை அவள் எப்படி எடுத்துக் கொள்வாள் என்ற கலக்கமும் அவனை வாட்டாமல் இல்லை -

அடுத்த கிழமை, விக்டோரியாவை வரவேற்க, செந்தூரன் விமான நிலையத்துக்கு சென்றான் - ஐந்து வருடத்துக்கு முந்திய அதே அழகுடன் அவள் இன்றும் ஜோலித்துக் கொண்டிருந்தாள். இன்றும் அவனைக் கண்டவுடன் அதே றோஜாச் சிரிப்பு - சேலை அணிந்திருந்தாள் - அவளுடன் கூடவே குட்டி விக்டோரியா - நாலு வயது மழலை - ஸ்டெல்லா - கொள்ளை அழகாக இருந்தாள்.

செந்தூரனைக் கண்டதும், அவனை நோக்கி விரைந்து வந்த விக்டோரியா அவனைத் தழுவிக்கொண்டாள்; அவனின் உதடுகளில் மென்மையாக முத்தமிட்டாள் - அவனின் மார்பில் முகம் புதைத்து விசம்பத் தொடங்கினாள் - “செந்தூர் ..... மை டார்லிங் ..... மை டார்லிங்.....” அவள் உதடுகள் முணு முணுத்துக் கொண்டன - அவனின் தலையை ஆதரவாகத் தடவிக் கொடுத்த செந்தூரன், தன் மகளை பாசத்துடன் தூக்கிக் கொண்டான் - அந்தப் பிஞ்சு முகத்தில் அழகு கொஞ்சிக் கொண்டிருந்தது -

அவளை உடனடியாக தன் வீட்டிக்கு அழைத்துச் செல்ல செந்தூரன் விரும்பவில்லை - யாழினிக்கு திடீர் அதிர்ச்சியைக் கொடுக்க அவன் மனம் ஒப்பவில்லை - எனவே தான் அவள் தங்க அந்த உயர்தரக் ஹோட்டலில் அறை எடுத்திருந்தான் - அங்கு சென்று அடைந்த பின்னர்தான், விக்டோரியா முதலாவது அதிர்ச்சிக் குண்டைத் தூக்கிப் போட்டாள்! அவனின் இலங்கை வரவிற்கான காரணம் அப்படி இருக்கும் என்று செந்தூரன் கனவிலும் கருதவில்லை -

“செந்தூரன்.....! நான் உங்களைத் தேடி வந்ததற்கான காரணம் தெரியாம குழம்பிக் கொண்டு இருப்பீங்க.....! நான் உங்கட வாழ்க்கையில் பங்கு கேட்க வரேல்ல செந்தூர் - உங்கட மகள் அநாதையா வளரக் கூடாதே என்ட காரணத்துக்காண்டித் தான்.....”

செந்தூரனுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை! அவளின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்தான் - விக்டோரியா அதே புன்முறுவலுடன் தன் பேச்சைத் தொடர்ந்தாள் - “செந்தூரன் அங்க..... எனக்கு அடிக்கடி தலையிடி வந்திச்சு - நான் அதை சரியா..... கவனிக் காம விட்டுட்டன்..... ஆனா போன மாதம் தற்செயலா எடுத்த ‘மெடிக்கல் செக் அப்பிலே’.....” அவள் முடிக்க முன்னரே செந்தூரன் பதறினான் - “மெடிக்கல் செக் கப்பிலே.....!?” -

“டோன்ட் வொறி செந்தூர்! நான் சாகிறதை நினைச்சு கவலைப்படேல்ல..... நீங்க காட்டின; காட்டிற அன்பை; பாசத்தை நினைச்சுக் கொண்டே சந்தோஷமா சாகலாம் - ஆனால் ஸ்டெல்லா தான்.....! அனாதையாயிடுவாய் - அதுதான்.....” -

செந்தூரன் பதறினான் - “ஐயோ விக்டோரியா! விளங்கிற மாதிரிச் சொல் லேன்.....!” - அவளின் கையை எடுத்து ஆதரவாகப் பிடித்துக் கொண்டு கேட்டான் -

“டேக் இட் ஈஸி செந்தூரன் - மனசை திடப்படுத்திக் கொள்ளுங்கோ - என்ற முனையில் ஒரு கட்டி குணப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு வளந்திட்டுதாம்! அநேகமா இன்னும் 6 மாதத்துக்குள்ள நான்.....”

அவளின் கதையின் கருத்தால் தாக்குண்ட செந்தூரன், “No.....! நீ சாகமாட் டாய் நான் சாகவிடன்.....!” - என்று கத்தியபடி அவள் வாயைப் பொத்தினான் - ஆனால் விக்டோரியாவின் முகத்தில் இன்னும் அந்தப் புன்முறுவல் இருந்தது -

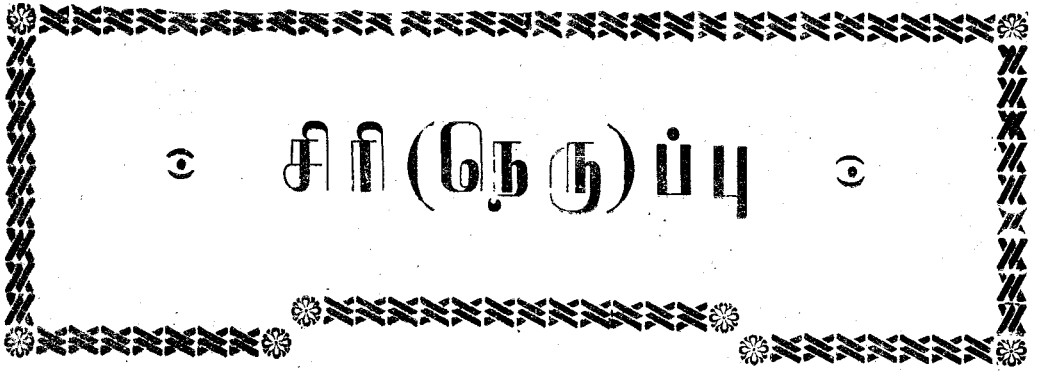
“செந்தூரன் என்ற பிள்ளையை எடுத்து வவப்பீங்களா.....? என்ற பிள்ளை அனா தையாயிடக் கூடாது.....” - திடீரென்று அவள் கேவிக் கேவி அழ ஆரம்பித்த போது செந்தூரன் விக்கித்துப் போய் நின்றிருந்தான் - அவளை மெதுவாக தன் மார் மீது சாய்த்துக் கொண்டான் - “ஏய்..... என்ன இது விக்டோரியம்மா.....? உனக்கு ஒன் டுமே ஆகாது! ஸ்டெல்லா உனக்கு மட்டுமல்ல எனக்கும் பிள்ளைதான் -

திடீரென அவள் முகத்தில் புன்னகை பூத்தது - “தாங் யூ செந்தூரன் - அது மட் டுமல்ல, நான் செத்த பிறகு, என்ற கண்ணை எடுத்து..... யாழினிக்கு பார்வை குடுக்க லாந்தானே! நான் செத்தாலும் என்ற விழி என்னுயிர் செந்தூரனை எப்பவும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கோணும் - ஏய்..... டார்லிங்! என்ன இது பேயறைஞ்சவன் மாதிரி நீக்கி றீங்க.....? -” அவள் கல கல என சிரித்தபடி கூறினாள் - செந்தூரன் சிலிர்த்துப் போய் நின்றிருந்தான் -

ஒரு இனிய உயிரின் மரணத்தில் மற்றொரு உயிரின் புதுவாழ்வு ஜனனமாக வேன் டியிருக்கும் சூழல் அவனை பெரிதும் குழப்பத்துக்குள்ளாகியது - யாழினியோடு முழுவ தையும் மனம் விட்டுக் கதைக்க வேண்டும் போல இருந்தது -

“டார்லிங் விக்டோரி..... வாம்மா..... வீட்டுக்கு போவம்..... என்று அவளை அணைத்தபடி காரிற்கு அழைத்துச் சென்றான் - குழந்தையை மடியில் இருத்திக் கொண் டான் - விக்டோரியா தன் கைகளை அவன் கழுத்தில் மாலையாகச் சுற்றிக் கொண்டு அவனின் தோளில் தலை சாய்ந்தாள் - செந்தூரன் அவள் நெற்றியில் மென்மையாக முத் தமிட்டான் - கார் அந்ததுயரச் சூழலைத் தன்னகத்தே தாங்கிக் கொண்டு மெதுவாக புறப்பட்டது -

(யாவும் கற்பனை)

இதுவரை

கட்டிக் காத்து வந்த

உன் ஞாபகங்களையெல்லாம்

செல் அரிக்கச்

செய்து விட்டாயே !

சிரித்துச் சிரித்தே

நெஞ்சத்தை

நெருப்புக் கிடங்காக்கி

விட்டதில்

எரிந்து போனது

நானும்

என் ஆசைகளும் தான் !

தடி கொண்டு

அடிப்பதை விட

விழி கொண்டு அடிப்பது

தீராத

வேதனை தான் !

குளிரி காயக்

கூட்டிச் சென்று

கொடு நெருப்பில்

தள்ளிவிட்ட

துரோகியைப் பேரல்

சிரிப்பை

நெருப்பாக்கி விட்டாயே !

சில நேரங்களில்

உன்னை நன்றாக

ஏச வேண்டும் போல் தோன்றும்

இருந்தும்

வாரித்தைகள் வராமல்

விக்கித்துப் போவேன் !

ஆமாம்

நொந்து போன

என் மனதும்

உதிர்ந்து போன

மலர்களில்

இருக்கக் கண்டேன் !

ஆக்கம்:

எம். ராஜன் நகுர்தின்

இரண்டாம் வருடம்

கலைப்பீடம்.

அந்திநேரத்து பூபாளம்

— சூரியதாசன் —

இரண்டு மலைகளிற் கிடையிலே அசைவதே தெரியாமல் நகர்ந்து கொண்டுவந்த கருமுகில் கூட்டம், இலேசான மழையாக கரைந்து கொண்டு இருந்தது. மாலை நேரமாயிருந்த போதிலும் வழக்கமான உற்சாக மில்லாமல் பறவைகள் எங்கேயோ முடங்கி விட்டதால் ஏற்பட்ட அமைதி - ஏதோ ஒரு சோக உணர்வை சூழ்நிலையில் உண்டாக்கியது! முடிவே இல்லாது வளைந்து நெளிந்து செல்கின்ற பாதையை மழைநீர் பளபளப்பாக காட்டியது.

தனது “ரவுசர் பொக்கற்” இனுள் இரண்டு கைகளையும் நுழைத்த படி நிலத்தையே பார்த்துக் கொண்டு, மழைத் தூறலைப் பற்றி எந்தவித அக்கறையுமின்றி - அலட்சியமாக - தனது காலடிகளை மெதுவாக எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான் - குரு - கால்நடை மருத்துவபீடத்தில் இறுதியாண்டு படித்துக் கொண்டிருக்கும் பல்கலைக்கழக மாணவன்!

மனதில் ஏதோ ஒரு சோகச் சுவையினை - விரக்திப் புயலினை - வைத்து அவித்துக் கொண்டிருப்பதை அவனது தோற்றம் வெளிப்படையாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

வாழ்க்கையே ஒரு - தண்டவாளங்களாய், அதை இணைக்கின்ற உறவுகள் புகையிரதம் மாதிரி - ஒரு போலிப் பிணைப்பாய், சிறு நேர பரபரப்பாய்..... அவனுக்கு தோன்றியது!

உண்மைதான் அவன் கடைசியாக ஊரில் இருந்து புறப்பட முன் அவனது காதில் விழுந்த செய்திகள் அவனை மிகவும் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தி இருந்தன!

அவனது நண்பன் சிவம் அவனிடம் வந்து “மச்சான் குரு! உனக்கு விஷயம் தெரியுமா?” என்று ஒரு போடு போட்டான். “என்னடா என்ன விஷயம்” இயல்பாகவே கேட்டான் குரு. “என்னடா ஊரிலை இருந்து வந்திருக்கிறாய் - ஒண்டும் தெரியாத மாதிரி கேட்கிறாய்? இவள்..... உன்னை வனஜாவைப் பற்றித் தான்!”

“ஏன் அவளுக்கென்ன? எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்ன சொல்லு” உண்மையிலேயே குருவுக்கு ஒன்றும் தெரியாது தான். ஏனெனில் குரு பேராதெனியாவில் இருந்து ஊருக்கு வந்தாலும் ஊர்ப் புதினங்களில் அக்கறை செலுத்துவதில்லை!

இல்லை மச்சான்! வனஜாவுக்கும் அவன் Medicine பெடியன் ரவிசங்கருக்கும் கல்யாணம் நடக்கப்போகுது போல கிடக்குது!”

மெதுவாகவே குட்டையைக் கலக்கினான் சிவம்.

“என்னடா கல்யாணமோ? யாரடா சொன்னது!” பரபரப்பாக மிகவும் ஆர்வத்துடன் கேட்டான் குரு.

“இனி என்னடா; கல்யாணம் கிட்டடியிலை மாதிரிதான். ஏனென்றால் இந்த வருசத்தோட அவனுக்கும் படிப்பு முடியப் போகுது; அவனும் வனஜாவின்ரை வீட்டை அடிக்கடி வரிறதைப் பார்த்தா- அவளைத்தான் கட்டாயம் கல்யாணம் செய்வான் போல கிடக்கு” சந்தேகத்தை கிளப்பினான் சிவம்.

“டேய்! சும்மா கதைக்கிறதை வைச்சுக் கொண்டு நீயே - எல்லாம் முடிவு செய்திட்டா அது உண்மையே!?”

தனது நம்பிக்கையின்மையை வெளிப்படுத்தினான் குரு.

“அப்படி என்னடா கதை; நானும் பாரிக்கிறேன்..... அவன் ஒவ்வொரு நாளும் அவளின்ரை வீட்டை வாறதும், கனநேரமாய்..... கதைத்துக் கொண்டு நிற்கிறதும்;- அவளின்ரை தாயும் இதுக்கு விருப்பம் தானா?”

தான் பார்த்தவற்றை ஆதங்கத்துடன் சொன்னான் சிவம்.

டேய்! சிவம் எனக்குத் தெரியுமடா..... வனஜாவைப்பற்றி, ஏனென்றால் அவள் என்னோட பழகினவிறம் அப்படி! ஒரு நாளும் அவள் இன்னொருத்தனை மனதார விரும்பமாட்டாள். அதுக்காக அவள் என்னை இப்பவும் காதலிக்கிறாள் என்று சொல்ல மாட்டன். ஆனால் எங்களுக்குள் - முன்பு இருந்த ஒரு புரிந்துணர்வு - ஒரு பிணைப்பு வேற இருத்தருக்கும் தெரியாதுடா”

தனது மனப் பின்னணியைச் சொன்னான் குரு.

குருவின் கதை மற்ற friends ஒருத்தருக்கும் தெரியாது தான். ஏனெனில் அவன் இயல்பு அப்படி! எதையும் தனது மனதுக்குள்ளேயே வைத்து அவித்துக் கொண்டிருப்பான். குரு!

ஆனால் அவனுக்கும் வனஜாவுக்கும் உள்ள உறவுமுறை பற்றி எவ்வோருக்கும் தெரியும் ஆமாம்! அவனது சொந்த

மச்சாள் தான் - வனஜா! வனஜாவின் தந்தையும் அவனது தாயும் சொந்த சகோதரங்கள். ஆனால் அவனது தந்தை இறந்த பின் தான் இருவரது சூழும்பங்களிடையேயும் மெதுவாக விரிசல் ஏற்படத் தொடங்கியது!

பல வித சிந்தனைகளுடன் தனது Room இனை அடைந்தவன்; உடுப்பை மாற்றாமலே - Light இனையும் போடாமல், கட்டிலில் படுத்து விட்டான் - குரு! அப்போது நேரம் 7 மணி தான். ஆனாலும் அவனது மனதில் ஏற்பட்ட இருட்டு அவனை ஊரைப்பற்றியே சிந்திக்க வைத்தது.

குருவோ; அல்லது வனஜாவோ..... ஒரு தடவை கூட தமக்குள் - ஒருவரை ஒருவர் விரும்புவதாகவோ அல்லது காதலித்ததாகவோ வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை! ஆனாலும் ஒருவரை ஒருவர் காதலித்தார்கள்.

சிறு வயது செய்கைகள்..... அவர்களை அந்த வயதிலிருந்தே ஏதோ ஒரு பிணைப்புக்குள் இறுக்கி விட்டது. அவனுக்கு நன்றாகவே ஞாபகம் இருக்கிறது. 8ம் வகுப்பில் குரு படித்துக் கொண்டிருந்த போது - ஒருநாள் குருவும் அவனுடைய தாயும் மாமாவின் வீட்டிற்கு போயிருந்தார்கள். அவர்களை வரவேற்ற வனஜாவின் தாய் வனஜாவிடம்;

“வனஜா உன்ரை அத்தான் வந்திருக்கிறான்! அவனுக்கு உன்ரை வீட்டுத் தோட்டத்தை கூட்டிக் கொண்டு போய் காட்டு” என்றாள். ஏனெனில் அப்போதே பெரியவர்கள் அவர்கள் இருவரையும் சேர்த்து வைக்கத் திட்டமிட்டிருந்தார்கள்!

வனஜாவும் தான் ஆசையாக வளர்த்த ரோஜாச் செடி, மல்லிகை, கனகாம் பரம், இவற்றுடன் காய்கறிச் செடிகள் என்பவற்றை சந்தோஷமாக குருவுக்கு காட்டினாள்.

சற்றுத்தள்ளி யப்பான் ரோஜாச் செடிகளால் “வெல்கம்,” என ஆங்கில எழுத்து வடிவில் மரம் நடப்பட்டு அழகாக வளர்ந்து பூத்து இருப்பதைக் கண்டான் குரு!

“யார் இப்படி செய்தது” ஆவலுடன் கேட்டான் - குரு! “அப்பாதான் இந்த ஐடியாவைச் சொல்லித்தர நான்தான் இப்படி நடேன்” என்றான் வனஜா.

அவனது மனதில் பெருமையும் பூரிப்பும் இழையோடியது.

“அப்படியென்றால் எங்கட பெயரையும் இப்படி நாம் செய்யலாமா”- என ஆவலுடன் கேட்டான் குரு.

“ஓம் செய்யலாமே! நான் “குரு” என எழுதுறேன்! எனக் கூறிய வனஜா மனமளவென நிலத்தைக் கிளறி பாத்தி யாக்கி நீர் விட்டு “குரு” என அழகாக எழுதி - அந்த எழுத்துக்கள் வழியே யப்பான் ரோஜா செடியை அழகாக முறித்து நடட்டான்.!

அவற்றையே கவனமாக பார்த்துக் கொண்டிருந்த - குரு - தானும் அதற்குப் பக்கத்தில் “வனஜா” என எழுதி அதே போல் செய்து - ரோஜா செடிகளை நடட்டான். அவை மிகவும் அழகாக அருகருகே இருந்தன!

அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இருவரும் தமக்குள்ளேயே சிரிக்கத் தொடங்கி பின்பு வாய்விட்டு பலமாகச் சிரித்தனர்!

“வனஜா! நீ இந்த செடிகளிற்கு ஒவ்வொரு நாளும் தண்ணீர் விட்டு கவனமாகப் பார்ப்பியா” என ஆதங்கத்துடன் கேட்டான் குரு.

“ஓம் அத்தான்! நிச்சயமாக பார்ப்பன் இந்த செடிகள் நன்றாக வளர்ந்து எப்போது பூக்கும் - என்று காத்துக் கொண்டு இருப்பேன்!” ஏதோ புரிந்தது போல் பெரிதாக சொன்னான் வனஜா!

இப்படியாகத்தான் அவர்கள் பழக்கம் வளர்ந்தது. அடிக்கடி குரு வனஜாவின் வீட்டிற்குப் போவான்! வனஜா பெற்றோரும் அவனை நன்றாகவே உபசரிப்பார்கள்! வனஜாவையும் குருவையும் இணைத்து கதைப்பார்கள்!

ஏனெனில் குருவை அவர்களிற்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. காரணம் - குரு, பாடசாலையிலும் மிகவும் கெட்டிக்காரன்! வீட்டிலும் அவன் ஒரே ஒரு பையன் தான் - மிகவும் நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் உடையவன். எனவே தங்களது ஒரே செல்வ மகள் வனஜாவிற்கு குருவையே திருமணம் செய்து வைப்பது என தீர்மானித்திருந்தார்கள் - வனஜாவின் பெற்றோர் அதனால் அந்த எண்ணத்தை அந்த இளம் உள்ளங்களிலும் ஊட்டி விட்டார்கள்.

அநியாத பருவத்தில் இருந்தே அவர்கள் இருவரும் - அத்தான் மச்சாளி - என்றே பழகியதால் - அவர்களிடையே ஒரு இனம் புரியாத அன்பு வளர்ந்தது. அப்போதே அவர்கள் தம்மிடையே ஒரு புரிந்துணர்வுடன் தான் இருந்தார்கள்.

இப்படியாக இவர்கள் பருவ வயதை எட்டிய பின்பு ஒருநாள் - ஏதோ ஒரு வேலையாக வனஜா வீட்டிற்கு சென்றிருந்தான் - குரு!

வர்சல்புறமாக ஒருவரையும் காணவில்லை. எனவே - குரு உரிமையுடன் வீட்டினுள்ளே நுழைந்தான்! அங்கேயும் ஒருவரும் இல்லை. கொல்லைப்புற கதவு திறந்திருந்தது. எனவே குரு வீட்டின் பின்புறம் சென்று பார்த்தான்.

அங்கே - வனஜா தோட்டத்தில் பூச் செடிகளிற்கு நீர் விட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

சூரியன் தனது இளம் கதிர்களை மென்மையாக பரப்பி விட்டிருந்தது. அந்த இளம் வெய்யிலில் வனஜாவின் சிவந்த முகம் சுடர் விட்டுக் கொண்டிருந்தது! காலையிலேயே எழுந்து, தலை

முழுதி தலைமயிரினை பின்னாது உலர்த்தி-
விரித்து விட்டிருந்தாள் - வனஜா ! மெல்
லிய நீல நிற பூப்போட்ட சட்டையில்
தேவதை போல ஒளிவிட்டு பிரகாசித்து
கொண்டிருந்தாள் அவள் !

தன்னை யே ஒரு கணம் மறந்து
அவளையே இமைக்காது பார்க்கு
கொண்டு நின்றான் - குரு !

“இந்த அழகு-இவளுக்கு எப்போது வந்
தது இப்போதுதான் பூரிந்துள்ளானா...?
அல்லது ஏற்கனவே இருந்தது தான் மெரு
குற்று பொலிவு பெற்றுள்ளதா.....?”
என்பது புரியாமல் தன் மனதுக்குள்ளேயே
அவளை ரசித்த படி நின்றுருந்தான் குரு.

எதேச்சையாக நிமிர்ந்த வனஜா
குருவைக் கண்டதும்; ‘ஆ...! அத்தான்.
என்ன..... இருந்தாப் போல இங்கால்
பக்கம் ..... முன்னமெல்லாம் அடிக்கடி
வருவீர்கள் ! இப்பத்தான் வரற்றில்லை”
என ஆச்சரியத்துடனும் ஆதங்கத்துட
னும் கேட்டவள் - புன்னகைத்தப்படி நிற
கும் குருவைப் பார்த்தப்படி சிறிது
நாணத்துடன் -

“இங்க வந்து என்றை பூக்கண்டுகளை
பாருங்கோவன்” என்று கெஞ்சலாகவும்
கொஞ்சலாகவும் கேட்டாள்.

“இல்லை - வனஜா ! அம்மாதான்...
ஏதோ பலகாரம் செய்தவ உங்களுக்கு
கொடுக்கச் சொல்லி தந்து விட்டா.
அதுதான் கொண்டு வந்தன் என்று
சொல்லி ஏதோ மழுப்பினான்.

“ஓமோம் ! நீங்கள் இப்படித்தான்
சொல்லுவீர்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரி
யும் - உங்களுக்கு இன்று பிறந்த நாள் !
இந்த மார்கழி 17ம் திகதியை நான்
ஒரு நாளும் மறக்க மாட்டன் ! எப்படி
யும் இண்டைக்கு நீங்கள் இங்க வரு
வீங்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.
அதுதான் உங்களை எதிர்பார்த்து காத்
துக்கொண்டு இருந்தனான். இங்க வந்து
யப்பான் தோசாவைப் பாருங்கோ என்று
கூறியபடியே அவனை அழைத்துக்
கொண்டு சென்றாள்.

குருவுக்கு மனமெல்லாம் கிளுகிளுத்
தது ! தனது பிறந்த நாளை வனஜா எவ்
வளவு ஞாபகமாக வைத்து - தனக்காக
அலங்காரமாக எதிர்பார்த்துக் காத்துக்
கொண்டு இருக்கிறாள். தன்னை வர
வேற்க; காலையிலேயே முழுதி, தலைக்கு
பூ வைத்து, இப்படி அழகுக்கேரலம்
பூண்டிருக்கிறாள் - என எண்ணும் போது
அவனது மனம் சிறகடித்து பறந்தது.

பெண்களின் மனது எவ்வளவு மென்
மையானது. இதமானது - அன்பானது !
தங்களின் மனதில் ஒருவனை நினைத்து
விட்டால் - எப்போதும் அவனைப்பற்றிய
சிந்தனையிலேயே வாழ்கிறார்கள். அது
காலையில் படுக்கை விட்டெழும் போது-
அவனை ஒரு தரம் பார்த்தாலென்ன,
பல் துலக்கி முகம் கழுவும் போது - அவ
னுடன் சேர்ந்து இருந்தாலென்ன? சாப்
பிடும் போது - அவனும் கூட இருந்து
நாம் அவனுக்கு பரிமாறி தானும் சேர்
ந்து சாப்பிட்டாலென்ன? சமைக்கும்
போதும் அவனைப் பற்றிய சிந்தனை
தான். குளிக்கும் போது - இன்பக் கனவு
கள் ! ஏதாவது தான் செய்யும் போது
அவனும் தன்னுடன் இருப்பது போல்
ஒரு கற்பனை - இக்கற்பனைகள் கனவுகளில்
ஏற்பட்ட குறும்புகளில் - வெளிப்படையாக
தனியே இருந்து சிரிப்பு அவனது
பிறந்த நாள் உட்பட அவனைப் பற்றி சகல்
விடயங்களையும் அறிந்து அந்நாளை
எதிர்பார்த்து பலவித எண்ணங்களுடன்
காத்திருப்பு அவன் தனது பிறந்த
நாளை மறந்தாலும் கூட இவள் அதனை
மறக்க மாட்டாள்.

இப்படியான ஒரு இனிய மலர் தான்
பெண்.

பலவித எண்ணங்களுடன் பூந்தோட்
டத்திற்குச் சென்று பார்த்ததும் குரு
வுக்கு தனது உடலெல்லாம் பஞ்சானது
போலவும் தனது உயிர் மூச்சு எல்லாம்
ஒன்றாவது போலவும் ஒரு இன்ப அதிர்
ச்சி தாக்கியது !

“ஓ - வனஜா ! இந்த பூக்கள் எவ்வளவு அழகாக பூத்து மலர்ந்து சிரித்து என்ன அற்புதமாக உள்ளது !”

மனம் பரபரக்க ஒரு வித உற்சாக துடிப்புடன் கேட்டான் குரு. ஒம் அத்தான்! நான் தான் இவற்றை கவனமாக தண்ணீர்விட்டு பார்த்தேனான்! ஆசையாக... வளர்த்துக்கொண்டு வாறன்” பெருமையாக பறைசாற்றினான் வனஜா.

தான் அவளை விரும்புவது போல தானும் அவளால் விரும்பப்படுவதை உணர்ந்துகொண்ட குரு அதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல விரும்பி மனம் உந்தப்பட்டவனாக பேச வாயெடுத்தபோது வார்த்தைகள் வராததால்,

“வனஜா ! நீ இந்தபூச்செடிகளை... ..விரும்புகிறாயா? இவற்றுக்கு கடைசி மட்டும் நீர் ஊற்றி பராமரிப்பாயா?” என்று தட்டுத்தடுமாறி நா தழுதழுக்க கேட்டான் குரு.

“ஓம் அத்தான் உயிருக்குயிராய் இந்தப் பூச்செடிகளை நான் விரும்புறன். நேசிக்கிறன்!..... இந்தப் பூக்களை நான் பார்க்க முடியாவிட்டாலும் - இது என்னுமே - எனக்குத்தான் சொந்தம் !

உள் அர்த்தத்துடன் கண்கள் சாடையாக கலங்க ஏதோ ஒரு மன உறுதியுடன் வசனங்களை கொட்டினான் - வனஜா !

இப்படியாகச் சென்ற குருவினது வாழ்க்கையில் கோடைக்கால இடிகள் போல - சில மாற்றங்கள் திடீரென - அடுத்தடுத்து, ஏற்படலாயின !

குருவின் தாயின் உடலில் திடீரென ஏற்பட்ட மாற்றங்களும், மயக்கங்களும்; பரிசோதிக்கப்பட்டு - அது “கான்சர்” டீனக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு சிகிச்சை செய்ய முன்னமே - அவள் இறந்து விட்டாள் !

அந்த சோகத்திலும் தாய்ப்பாசத்தை இழந்த அதிர்ச்சியிலும் - பரீட்சை எழுதிய குரு முதன் முறை A/L இலேயே - பெயிலாகி விட்டான்.

அம்மாவை இழந்த பின்பு அவன் வனஜாவினது வீட்டிற்கு போவதையே குறைத்து விட்டான் ! ஏதாவது தேவை இருந்தால் மாத்திரம் செல்வான். அவன் அப்படி சென்றாலும் வனஜாவினது பெற்றோர் அவனை ஒரு பொருட்டாக கண்ப்பதாகவே தெரியவில்லை. வனஜா கூட அவனுடன் கதைப்பதில்லை. இவனைக் கண்டவுடன் அவள் மெதுவாக நழுவி விடுவாள். குருவிற்கு முன்னால் தோன்றுவதையே தவிர்த்துக் கொண்டாள் - வனஜா !

குருவுக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. எதற்காக இவர்கள் தன்னை இப்படி உதாசீனம் செய்கிறார்கள்? - என்று பலவாறு சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தவன் - “ஓ... இவர்கள் மனிதனை-மனிதனாகப் பார்க்கவில்லை போல் இருக்கிறது. அவர்களது அந்தஸ்து, படிப்பு இவற்றிற்கு தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறார்கள் - போல் இருக்கிறது. அப்படி இருப்பின் இவர்கள் ஆரம்பத்தில் எம்மை இணைத்து கதைத்து ஆசையை ஊட்டி - இவ்வளவு கனவுகளை வளர்த்து விட்டிருக்கக்கூடாது.

ஆனால் வனஜா எப்படி மாறினாள்! நான்தான் தனது உயிரிழச்சு என்பது போல இருந்தாள். எப்படி அவள் தன் மூச்சையே மறந்தாள்.....! எல்லாமே ஒரு போலி வேஷம்தானா.....?

இப்போதுகூட அவனுடன் கதைத்து சிரித்து...பெரிதாக கொஞ்ச வேண்டாம்

தனது சொந்த அத்தானிடம் ஒரு வார்த்தை..... ஏதாவது ஒரு வார்த்தை கதைப்பதற்கு கூடவா நான் தகுதியற்றவனாகப் போனேன்! இந்தப் பெண்கள் ஏன் இப்படி தங்களது மனதை நாளுக்கு நாள் மாற்றிக் கொள்கிறார்கள்.....?

குருவினது மனம் குமைத்து கொண்டிருந்தது. நெஞ்சமெல்லாம் பற்றி எரிவதுபோல இருந்தது!

இன்று எப்படியும் இதற்கு ஒரு முடிவு கட்டிவிடுவது என தீர்மானித்துக்கொண்டான் - குரு.

“ஒன்றில் - நான் அவளையே நினைத்துக்கொண்டு இருப்பதற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்.” அல்லது அவள்தனது மனதில் என்னதான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள் என்று அறியவேண்டும்.....” ஒருவித தீர்மானத்துடன் வனஜாவின் வீட்டை நோக்கி வேகமாக நடந்தவன் மனதில் ஒரு வேகம் இருந்தது.

அவன் அங்கே சென்று ஏறக்குறைய இரண்டு மாதம் இருக்கும். வனஜாவின் வீடு திறந்துகிடந்தது. குரு நேரே, வீட்டினுள் சென்றான். ஹோஸில் ஒருவரும் இல்லை. அவன் வீட்டின் பின் பிறம் சென்றான். கிணற்றடியில் வனஜாவின் தாய் பாத்திரம் கழுவிக்கொண்டிருந்தாள்.

இவனைக் கண்டும் காணாதது போல தனது வேலையை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

குருவின் மனதில் ஒருவித ஆத்திரவுணர்வே ஏற்பட்டது! நேரே பூந்தோட்டந்திற்கு சென்று பார்த்தவன் - செய்வதறியாது திகைத்து நின்று விட்டான்.

அங்கே - அவனது பெயரும் வனஜாவின் பெயரும் அழகாக அருகருகே எழுதப்பட்ட இடம் - ஒன்றுமே இல்லாது - அழிக்கப்பட்டு - சாம்பல் மேடாக இருந்தது. அவர்களது பெயர் இருந்த இடம் தெரியவில்லை.

அவன் மனம் சுக்கு நூறாக வெடித்து விட்டது. எவ்வளவு..... ஆசைகள், கற்பனைகளை வளர்த்திருந்தான். எவ்வளவு திட்டங்களை போட்டிருந்தான்!

எல்லாம் ஒரே நொடியில் சாம்பலாகி விட்டன.

“ஓ... வனஜா! நீ என்னை வெறுக்கிறாய் என்று தான் நினைத்தேன். ஆனால் இப்ப..... மறந்தது மட்டுமல்ல. மனதிலிருந்தே தூக்கி எறிந்து விட்டாய் போல இருக்குது!” என மனதுக்குள் கொதித்து கொண்டிருந்தவன், மாமியிடம்,

“மாமி! வனஜா எங்கே?” அமைதியாகவே கேட்டான்!

“அவளுக்கு சுகமில்லை; படுத்திருக்கிறாள்” என்றாள் மாமி வெடுக்கென.

“என்ன! சுகமில்லையோ.....? என்ன சுகமில்லை...? இப்ப எங்கே?” என்று மிகவும் பரபரப்புடன் கேட்டான் குரு.

“பெரிசா ஒண்டுமில்லை! தலையிடிதான்!” என்று சொன்னவுடன் வனஜாவைப் பார்க்க சென்று கொண்டிருந்த குருவை நோக்கி.

“அவள் இரவு முழுவதும் தலையிடி என்று நிதிநிரை கொள்ளல்லை! இப்ப தான் ‘டிஸ்பிரின்’ போட்டு விட்டு நிதிநிரை கொள்கிறாள் அவளை எழுப்பாதே” என்று கூறி அவனை - மறித்தவள் - தனது உள்ளத்தில் இருந்ததை மெதுவாக - “வேற வேலை, படிப்பு ஒண்டும் இல்லாமல் திரியிறதும் காணாமல் மற்றவைக்கும் இடைஞ்சலா இருக்குதுகள்!” என்று குருவிற்கு கேட்கும்படியாகவே சொன்னாள்! குருவினது மனதில் கொழுந்து விட்டுத் தீ எரிந்தது! ஆத்திரத்தாலும்—... அவமானத்தாலும், கைகால் எல்லாம் நடுங்கியது!

அதற்கு மேல் ஒன்றுமே கதையாது விடுவிடுவென அந்த வீட்டிலிருந்து வெளிப்பேறி விட்டான்.

விளையாட்டு மைதானத்திற்கு சென்று தனியே ஒரு மரத்தின் கீழ்மீர்ந்து சிந்தித்தான்.

அவனுக்கு எல்லாமே புரிந்தது.

“எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் எனது நிலமை தான். A/L இலும் எல்லாப்பாடங்களிலும் குண்டடித்து, ஒரு வித முன்

னேற்றமும்மில்லாமல் - சும்மா ஊர் சுற்றிக் கொண்டு திரியும் என்னை யார்தான் மதிப்பார்கள்” என்றவனுக்கு மனதில் ஒரு தெளிவு பிறந்தது.

ஆனால் வனஜா இப்படி மாறியதை அவனால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. “ஈ... அவள்தான் ஒரு பெட்டையே! உலகத்தில் வேறு ஒரு பெட்டைகளும் இல்லையே! அவை தங்கட அந்தஸ்துகளை தங்க ளோட வைச்சிருக்கட்டும் இனிமேல்..... நான் அந்த வீட்டுப் பக்கம் மூச்சுக்கூட விடுவதில்லை” என தீர்மானித்தவன் மனதில் ஒரு சோக நெகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

“ஓ... இறைவா! ஏன் இப்படி என்னை சோதிக்கிறாய்! ஏன் எனது அம்மாவைப் பறித்தாய்? நான் வழி தெரியாமல் படும் வேதனைகளை நீ உணரவில்லையா.....?”

அவனது கண்களில் இருந்து கண்ணீர் போல போலவென வடிந்தது! ஆனால் அவன் வேகவில்லை. எங்கோ ஒரு இடத்தை வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

அன்று வெறித்த அவனது விழி இன்றும் வெறித்த படியேதான் இருக்கிறது! ஆனால் அதனிடையே அவனது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்! ஓ..... எத்தனை! அவன் மிகவும் வெறித்தனமாக..... கடுமையாக படித்து மீண்டும் A/L பரீட்சை எழுதினான். முடியும் நன்றாகத்தான் இருந்தது.

மருத்துவப் பீடத்தைத் தான் குரு எதிர் பார்த்தான். ஆனால் கால்நடை மருத்துவமே அவனுக்கு கிடைத்தது. இப்படியாக அவனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு முன்னேற்றத்திலும் ஒரு சோக வடு இருந்தது!

ஒன்றையுமே அவன் பொருட்படுத்தவில்லை. ஆனால் ஊர்ச்சனங்கள் அவனைப் பொருட்படுத்த தொடங்கினார்கள்.

அவனுக்கு மதிப்பு கொடுத்தார்கள் ஏன்..... வனஜாவின் தாயார் கூட அவனைப் பார்த்து சிரிக்கவோ கதைக்கவோ தொடங்கி விட்டாள்.

ஆனால் குருவின் மனதில் ஒரு தெளிவு இருந்தது. அவன் வாழ்க்கையை மிகவும் நன்றாக புரிந்து விட்டிருந்தான். அதனால் இந்த சில்லறைத்தனமான மதிப்புகள், புன்னகைகள், அனைப்பு வார்த்தைகள் ஒன்றுமே அவனை பாதிக்கவில்லை.

எப்படி இருந்த போதிலும் குருவின் மனதின் ஒரு மூலையில் கடந்த கால நிகழ்வுகளின் கோலங்கள் - ஒரு கரிமேடாய் - புகைந்த கொண்டு இருந்தது. அதில் வனஜாவின் தோற்றம் ஒரு தழும்பாக, நினைவுகளின் சுமையாக பாரையாக இறுகி இருந்தது.

இப்பொழுது சிவம் சொன்னது போல் வனஜா - ரவிசங்கருடன் கதைப்பது சிரிப்பது..... உண்மையாக இருக்கலாம். அதற்கு அவளது பெற்றோரும் உடன்பாடாக கூட இருக்கலாம். ஆனால் அவள் தன்னுடைய மனசால் இன்னொருத்தனை உண்மையாக நேசிக்க மாட்டாள் - என்றே சிந்தித்தான் குரு.

ஏனெனில் அப்படியான ஒரு மினைப்புத்தான் அவர்களை இணைத்தது. அந்த நினைவுகளை எப்படி குரு மறக்க முடியாமல், சிதைக்க முடியாமல்..... வனஜாவும் அப்படியே தான் இருப்பாள் என நம்பினான்.

“ஆனால் வனஜா! நான் - எனக் கொரு வாழ்க்கை, வசந்தம், சொந்தம், உறவு..... வேண்டாம் என்று ஒதுங்கி இருக்கிறேன். இனி கல்வியே வாழ்க்கை அதாவது முன்னேற்றங்களே எனது சந்தோசங்கள்! எனது சோகங்களின் - கடந்த கால உணர்வுகளினது, வடிகால் - இந்த எழுத்துக்களே! எமக்கிடையே விழுந்த இந்த வடு, நொருங்கிய இந்த

கண்ணாடி..... மீண்டும் பொருத்த முடியாதது. அதற்குரிய பக்குவமும் எனக்கு இனி இல்லை.

ஆனால் வனஜா! நீ அப்படி இல்லை! அப்படி இருக்கவும் கூடாதுதான்! நீ எங்கள் பழைய உறவினால் அவ்வளவு பாதிக்கப்படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. அத்துடன் நீ ஒரு பெண்! உனக்கு ஒரு வாழ்க்கை அமைவதை நீ எப்படியும் விரும்புவாய். அதனால்..... நீ சந்தோஷமாய் வாழு. யாரையாவது உனக்கு விருப்பிய ஒரு நல்லவனை திருமணம் செய்.

தற்செயலாக உனது மனதின் எங்காவது ஒரு மூலையில் எனது நினைவுகள் இருந்தால்...தயவு செய்து அவற்றை எரித்து விடு! எங்கு இருந்தாலும் இன்பமாய் வாழ்க!

என்று மனதினாலேயே வனஜாவை வாழ்த்தியவனது விழிகளில் மீண்டும் கண்ணீர் பொல பொலவென வடிந்தது.

அன்று அவன் இறுதியாண்டு பரீட்சை எழுதிவிட்டு, நீண்ட ஒரு அமைதிப் பெருமூச்சுடன்-விட்டை அடைந்து.....தனது 'றாம்' இனாள் சென்றவனை, மீண்டும் குழப்ப ஒரு கடிதம் காத்திருந்தது.

இடது பக்கத்தில் From - வனஜா என எழுதப்பட்டிருந்ததை பார்த்ததும் அதிர்ச்சி அடைந்த குரு - பரபரப்புடன் அந்தக் கடிதத்தை உடைத்து வாசிக்கத் தொடங்கினான்!

அன்புள்ள அத்தான் குருவுக்கு!

தங்களது வனஜா எழுதிக்கொள்வது, நீங்கள் இந்தக் கடிதத்தை எதிர்'பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள்! ஆனால் இப்போது நான்... ஓ! எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கின்றேன்! எனது இலட்சியம் நிறைவேறிவிட்டது. நீங்கள் இந்த இறுதியாண்டு பரீட்சையை எப்படியும் பாஸ்பண்ணி விடுவீர்கள். அத்தான் எனக்கு

அந்த நம்பிக்கை இருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும் அத்தான்; எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் நான்தான்.

என்ன..... புரியவில்லையா.....?

எல்லாவற்றையும் சொல்கிறேன் உங்களது அம்மா இறந்த இடையில் நீங்கள் எவ்வளவோ மாறி இருந்தீர்கள். ஊர்ச் சனம் எல்லாம்-ஏன்? எனது பெற்றோரே சொல்கிறமாதிரி மிகவும் காவாலித்தனமாக உங்களை மறந்து திரிந்து கொண்டிருந்தீர்கள்.

உங்களுக்குத் தெரியும் —

நானும் நீங்களும் எவ்வளவு தூரம் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பினோம்! எவ்வளவு தூரம் அன்பினால் கட்டுண்டு இருந்தோம்!

ஆனால் அம்மாவோ நான் உங்களைப் பற்றி கதைப்பதை வெறுத்தான். நீங்கள் இப்படியே உங்களை மறந்து கெடுவதாய் இருந்தால் நான் உங்களை மறந்து விட வேண்டும் என்று கண்டித்தான்!

நான் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து உங்களை எப்படியாவது திருத்துவது என தீர்மானம் செய்து கொண்டேன்.

ஏனெனில் நீங்கள்தான் எனது கணவர் என நான் எப்போதே தீர்மானித்து விட்டேன். இதனது உச்சக் கட்டமே எனது இந்த நடவடிக்கைகள்.

ஏன்.....? எங்களது பெயரையே எங்கள் பூந்தோட்டத்தில் இருந்து அழித்தேன். ஆனால் என்றென்றும் எனது மனதில் இருந்து நீங்கள் அழியமாட்டீர்கள்.

உங்களது மனதில் ஒரு மாற்றத்தை ஒரு புது உணர்வை, வேகத்தை, உண்டாக்கவே நான் இப்படி உங்களுடன் கதையாமல் கூட இருந்தேன். ஆனால் எனது கனவுகளில் உங்களுடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தேன்!

இப்பொழுது தான் எனது இலட்சியம்.....ஓ... நான் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக.....இன்பமாக இருக்கிறேன் - அத்தான்!

பல இடங்களில் இருந்து நிருமணம் பேசி வந்தம்கூட, நான் எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி ஒரு வைராக்கியத்துடன்-உங்களிற்காக காத்துக்கொண்டு இருந்தேன்!

ஏன் தானாகவே வரும்பி தன்னை நிருமணம் செய்ய கேட்டு வந்த ரவிசங்கரைகூட நான் எமது காதலை சொல்லி விலக்கி விட்டேன்! சீதனம் ஒன்றும் வேண்டாமென்று - தாழ்மையாக கேட்டார். எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி நான் அவருடன் கதைப்பதையே நிறுத்தி விட்டேன்!

ஏனெனில் - என்றுமே நான் தங்களுக்கு உரியவன். உங்களுக்காகவே நான் இதுவரை காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்!

இப்போது நீங்கள் ஒரு உகைம் மதிகும் உத்தமமான மனிதர். இனிமேல் எங்களுக்கு உறவுக்கு எந்தவித தடையுமில்லை!

விட்டிறு வந்தவுடன் - என்னைத் தேடி ஓடி வருவீர்கள் என வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்துக்கொண்டிருக்கும்

உங்கள் - வனஜா

கடிதத்தைப் படித்து முடித்தவனுடைய மனதில் பலவித உணர்ச்சிகள் கொந்தளித்துக்கொண்டு இருந்தன. ஆனால் அவனது தெனிந்த மனதுக்கு எல்லாமே புரிந்தது.

“வனஜா! நான் நினைத்த மாதிரி - நீ என்னை ஏமாற்றவில்லைதான்! என்னைத் திருத்தி இப்படியாக ஒரு வாழ்க்கையை பெற எவ்வளவுவோ தியாகங்கள் செய்து இருக்கிறாய்!

இப்போது எனக்கு எல்லாமே புரிகிறது - அந்த நீ ஏற்படுத்திய - அந்த பூபா

ளத்தினது விளையுதான் - என்னை இப்படி மாற்றி இருக்கிறது. இவ்வளவு தூரம் என்னை முன்னேற்றி இருக்கிறது. ஆனால் எனது அந்த மென்மையான பிரதேசங்களை மனதில் இறுக்கி விட்டாய். அதனால் எனது மனம் இறுகி - கல்லாகி விட்டது! அது மீண்டும் துடிக்காது.

ஓ... இறைவா! எனக்கு ஏன் இந்த வாழ்க்கையை இப்படி அமைத்தாய்! என்னை அப்போது எனது அம்மாவுடன் நீ அனுப்பி இருந்தால் - நான் எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டு இருப்பேன்.

இப்படி எத்தனை சோகங்களைப் பெற்று நான் உடைந்திருக்கிறேன். ஆனால்..... மீண்டும் மீண்டும் எனக்கு சோதனைகள் ஏற்படுகின்றனவே!

பலவித சிந்தனைகளில் ஆழ்ந்த அவன், சோகத்தின் மத்தியில் கண்ணீருடன் - ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய் ஒரு கடிதம் வனஜாவுக்கு எழுதினான்!

அன்புள்ள வனஜாவிற்கு !

நீ என்னை ஏமாற்றவில்லை, நன்றி! நான் எனது வாழ்க்கை முழுவதும் உனக்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் உனது பழைய குரு எப்போதோ இறந்து விட்டான்.

இந்த விதி அவனை சமுதாய சாக் கடையில் புரட்டி புரட்டி அடித்ததில் அவன் தற்கொலையே செய்துவிட்டான்.

வாழ்க்கையில் மரத்துப்போன அந்தக் குரு மறுபிறவி எடுத்தே நானாக இருக்கிறேன். எனது மனத்தினது இப்படிக்கு காரணம் என்று ஒருவரையும் தீர்மானித்த மாட்டேன் - அது விதி!

உனது குரு எப்போதோ உடைந்து விட்டான். இப்போது அவனது மனதில் ஒன்றுமே இல்லை. நொருங்கிய அவனது மனம் - இனிமேல் - எந்த ஒரு வாழ்க்கையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் புகுவதில் இல்லை!

நான் - எனது சோகம் நிரம்பிய
பாதையில் - தனியாக எனது பயணத்தை
தொடருகிறேன்.

நீ - தயவு செய்து உனக்கென்று ஒரு
இன்பமான வாழ்க்கையை அமைத்துக்
கொள்!

அதுவே நீ எனக்குச் செய்யும் இறுதி
மரியாதையாக இருக்கும்.

நன்றி.

இப்படிக்கு

குரு

கடித்ததினை தபரில் சேர்த்துவிட்டு
அருகிலுள்ள மரத்திற்கு கீழே அப்படியே
உட்கார்ந்து விடுகிறான் குரு.

— அவனது கண்களில் இருந்து நீர்
பெருகுகிறது.

வெறித்த குருவினது விழிகளிற்கு
ஒன்று மட்டும் வெளிச்சமாய் இருந்தது.

வனஜர் - இறுதி வரை தனக்கென
ஒரு வாழ்க்கையை அமைக்கமாட்டாள்.

தன்னையே நினைத்துக் கொண்டு
இறுதிவரை.....

ஆனால் - அதற்காக இன்றைய குரு ஒன்
றுமே செய்ய முடியாது.

ஏனெனில் அவளது குரு எப்போதோ
இறந்து விட்டான்.

ஆனால் - அவளது வனஜா -.....

இப்போதும் அவனையே நினைத்தபடி

வெறித்த கண்களில் எப்போதும்.....

நீர் வழிந்து கொண்டிருக்க -

தனிமையாய்.....

செத்து

வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்.....!!!.....

3ம் வருடம்
விவசாய பீடம்:

முட்டாள் தான் பிறரைக் குறை கூறுவான். அறியாமை, பேராசை
என்ற இரண்டிலிருந்தும் விடுபட்ட அறிவாளி அறிவை
நோக்கி மட்டுமே தமது கவனத்தைச் செலுத்துவான்.
அதன் மூலம் வெற்றியை மட்டுமல்ல, அமைதியான வாழ்வையும்
அமைத்துக் கொள்வான்.

— ஜேம்ஸ் ஆலன்

சட்டென்று பதில் உரைப்பவனுக்கு அறிவு மட்டும்:

— பிரெஞ்சுப் பழமொழி

இருள் இருள் என்று சொல்லிக் கொண்டு சும்மா இருப்பதை விட
ஒரு சிறிய மெழுகுவர்த்தியைத் தேட முயற்சி செய்யுங்கள்.

— கன்பூசியஸ்

★ ஒவ்வாத படிமங்கள் ★

சூர்ய அம்மா
இப்படியா
வெக்கைப் பாலை
வெளியில் கொட்டுவது ?

நெருப்பு பத்துது
தலையில்.....

அது சரி
இதய குசினிக்குள்
கோடி அடுப்புகளை
மூட்டுவது யார் ?

அழகிய பிணம் மாதிரி
அசிங்க மாகி யிருக்கும்
தார் ரோட்டில்
எரிமலையாய் எண்ணங்கள்
எகிறித் துடி துடிக்க நடக்கிறே

இயந்திரமாய் ஓடும் மனிதம்
முட்டி மோதிக் கொண்டு
தட்டித் தள்ளிக் கொண்டு
எதைத் தேடி ஓடுகிறார்கள் ?

அர்த்த முள்ள இருப்பையா ?
அப்படித் தெரிய வில்லையே !,
அர்த்தமுள்ள இருப்பின்
திறப்பை தொலைத்து விட்டு
திண்டாடுவது போலல்லவா
தெரிகிறது.....

இப்படி நான்
எண்ணிக் கொண்டு போகையிலே
என்னைத் தள்ளிக் கொண்டு
போகிறார் சிலர்.....

வாகன இரைச்சல்
என் செவி ஜன்னலை சாத்தி விட
தென்றலை கிழித்துக் கொண்டு வந்த
“ஐயா” என்ற சப்தம்
என் இருதயக் கதவை திறக்க
திரும்பிப் பார்த்து
திடுக்கிட்டுப் போனேன்.....

கையிலொரு குழந்தையுடன்
இளம் யாசகி;
குழந்தையின் பெளர்ணமி முகத்தில்
— புண்கள்.....
எதையோ யாசிக்கும் அதன்
— கண்கள்.....

அட ! அறியாயமே !
யார் பெற்ற பாவம் இவள் ?
பாவத்துக்குள் பிறந்த
பாவமா இந்த சிசு ?

எந்த சமூகம் இவளை
இந்த நரகத்துக்குள் தள்ளியது ?

காதல் வேதமா
— இல்லை..... இல்லை
காம பூதமா
இவளை விழுங்கியது ?

அரித்தமுள்ள மனித இருப்பு
அசிங்கமாய் வீதியில் அலையுது
மனுக்குலத்தின் மகத்துவம்
உணரப் படாததால் —
உணர்த்தப் படாததால்
மனிதப் புனிதம்
வீதியில் தொலையுது.....

முட்டான் தனமாய் நான் இப்படி
முனங்குகையிலே
அந்தப் பிச்சைக்காரி
எங்கோ போய் விட்டாள்.....

அலை போல
எத்தனையோ எண்ணங்கள்
என் மனக்கரையில் மோத,
கறை படிந்த
சப்பாத்துக்கால் ஒன்று
என் பாதத்தை மிதிக்க
எரிச்சலுடன் நடக்கிறேன்.....

சூர்ய அம்மாவின்
நெருப்பு வாய்க்குள் வெற்றிலை
அவளுதடு சிவப்பாக.....சிவப்பாக
நான் நடக்கிறேன்.....

—ஈழக் கவி

ஏ. எச். எம். நவாஷ்
மெய்யியல் வீஷேட துறை
கலைப்பீடம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

இலக்கியத்திலிருந்து . . . . .

வஞ்சிமாநகரமும் வஞ்சியும்

பசுமை வளங் கொழிக்கும் சேர நாடு. அதன் தொலைவே ஒரு கிராமம். அக்கிராமத்தின் அருகாக ஓடுகின்ற அழகிய அருவியில் நீராடுகின்றது கன்னியர் குழாமொன்று. அவர்களுள் முக்கியமான மடந்தை ஒருத்தி தான் முந்திய நாள் இரவு கண்ட கனவைத் தன் தோழியிடம் கூறுகின்றாள். அதைக் கூறும்போது அவ்விளம் மங்கையின் வதனம் இரத்தச் சிவப்பாகின்றது. காரணம் அவள் கண்ட கனவு அவளது திருமணத்தைக் குறிப்பது போல் உள்ளது. ஆனால் கனவைக் கூறி முடிக்கும் போது மிகுந்த ஏமாற்றம் கலந்த மன வருத்தம் அவளது வார்த்தைகளிற் தென்படுகின்றது. அவள் கனவிலே கண்டது இதுதான்.....

சேர நாட்டு அரசனைக் கண்டாள் அக்காரிகை. காதல் கொண்டாள். தன்னை அவன் கடிமணம் புரிவான் என நம்பினாள். ஆனால் கனவுக் காதலுக்கும் கல்யாணம் உண்டோ...? தன்னைச் சேரமன்னன் ஏமாற்றி விட்டான் என்று மனவருத்தம் கொண்டு தன் தோழியிடம் முறையிடுகிறாள். பின்வரும் செய்யுளின் மூலம் அவள் தன்னுணர்வை அழகாகத் தோழியிடம் வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

“ வஞ்சியான் என்றவன் தன்பேருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியான் என்பதால் வாய்நேர்ந்தேன் வஞ்சியே
வஞ்சியேன் வஞ்சியேன் என்றென்றே உரைத்தென்னை
வஞ்சித்தான் வஞ்சியர் கோ. ”

இங்கு வஞ்சியென்பது பல்வேறு இடங்களில் வருகின்றது. எனவே இதைப்பற்றி சிறிது ஆராய்வோமாகில் இலக்கிய மணம் கமழும் சொற் சுவையை நாம் உணரலாம்.

பாடலின் உட்கருத்தை நோக்கு முன்பாக ‘வஞ்சி’ என்பதைப் பற்றி சில விளக்கங்களைப் பார்ப்போம். ‘வஞ்சி’ என்பது சேர நாட்டின் தலை நகரமாகும். அது மட்டுமல்லாமல் சேரப் பெருங்குடி மக்கள் வஞ்சிப்பூவையே மார்பிலும் முடியிலும் சூடிக் கொள்வர். அதனால் அவர்கள் வஞ்சியர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அத்தோடு இளநங்கையையும் ‘வஞ்சி’ என அழைப்பார்கள் நம்மவர்கள். வஞ்சித்தல் (ஏமாற்றுதல்) என்பதன் வினை அடியாகவும் ‘வஞ்சி’ என்பது வரும். எனவே இங்கு வஞ்சியர் என்பது இருகருத்தைத் தருவதாக உள்ளது. பெண்கள் கூட்டமென்பது ஒரு கருத்து. சேர நாட்டவர்கள் என்பது மறுகருத்து.

இப்போது பாடலின் கருத்தைப் பார்ப்போம்; வஞ்சியான் என்றவன் தன் பேருரைத்தான் - வஞ்சிநகரத்துக்குரியவன் என்று அவன் தன் நாமத்தைச் சொன்னான்; யானும் அவன் வஞ்சியான் என்பதனால் வாய்நேர்ந்தேன் - நானும் அவன் வஞ்சிக்கமாட்டான் அதாவது ஏமாற்ற மாட்டான் என்பதனால் அவனது ஆசைக்கு சம்மதம் என்று

வாய் மலர்ந்தேன்; வஞ்சியே - இளம் மங்கையே; வஞ்சியேன் - வஞ்சி நகரத் தலைவனான நான்; வஞ்சியேன் - ஏமாற்ற மாட்டேன்; என்றென்றே உரைத்து - என்று சபதம் இட்டு; என்னை வஞ்சித்தான் - என்னை ஏமாற்றினான்; வஞ்சியர்கோ - சேரர்களின் தலைவன்.

அதாவது “சேரநாட்டு அரசன் என்று அவன் தன்னை அறிமுகப்படுத்தியதால், அவன் என்னை ஏமாற்ற மாட்டான் என்று நானும் அவனது காதலுக்குச் சம்மதம் தெரிவித்தேன். இளம் மங்கையே! வஞ்சி நகர மன்னனாகிய நான் உன்னைக் கைவிட மாட்டேன் என்று குளுரைத்து இறுதியில் ஏமாற்றி விட்டான் அந்த சேர அரசன்” என்ற பூரண கருத்துக் கொண்டது இப்பாடல்.

வாய்நேர்தல் என்பது ஒரு மரபுத் தொடர். இது சம்மதம் தெரிவித்தலைக் குறிக்கின்ற ஒரு தொடராகும்.

இதே வேளை இன்னொரு விதமாகவும் இதை அணுக இடமுண்டு. இப்பாடலுக்குரிய பாட்டுடைத்தலைவன் சேர அரசன் அல்ல. இளம் மங்கையின் காதலன் என்று கூடப் பொருள் கொள்ளலாம். ஏனெனில் சேர அரசனைக் குறிக்கின்ற வஞ்சியான், வஞ்சியேன், வஞ்சியர்கோ என்னும் சொற்றொடர்களுக்கு பெண்களுக்குரியவன், பெண்களின் தலைவன் (பெண்களால் விரும்பப்படுபவன்) என்றும் பொருள் கொள்ள இடமுண்டு. இதன்படி அதிகமான பெண்களினால் விரும்பப்படும் ஆணழகனாகிய தன் காதலன் தன்னை ஏமாற்ற மாட்டான் என்று எண்ணித் தானும் அவனைக் காதலித்து, இறுதியில் அவன் தன்னை ஏமாற்றி விட்டான் என்று தோழியிடம் முறையிடுவதாகவும் நாம் பொருள் கொள்ள இடமுண்டு.

இப்பாடலில் உள்ள இலக்கணச்சுவையை நோக்கும் போது, “வஞ்சியான்” என்று குறிக்கப்படுகின்ற கருத்து (சேர நாட்டு மன்னன் என்பது) மீண்டும் “வஞ்சியேன்” என எடுத்தாளப்படுகின்றது. அதாவது வஞ்சிக்குரியவன் என்பது பிறர் கூற்றின் வாயிலாகக் கூறப்படும் போது “வஞ்சியான்” என்றும், அதுவே தன் கூற்று வாக்கியத்தினூடாகச் சுட்டிக்காட்டப்படும் போது “வஞ்சியேன்” என்றும் உரைக்கப்படுகின்றது. சேரமன்னனைக் குறிக்கும் வஞ்சியான் மட்டுமல்ல “ஏமாற்ற மாட்டேன்” என்பதனைக் குறிக்கும் “வஞ்சியேன்” என்பதும் இப்படியே உணர்த்தப்படுகின்றது.

எனவே இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் எமக்கு இலக்கிய அறிவு, சிந்தனைத் தெளிவு என்பவற்றோடு இலக்கணவிளக்கமாகவும் அமைகின்றன.

— ஊர்க் குருவி.

நீ பேசாமல் இருக்கும் போது பிறர் உன்னை முட்டான் என்று சந்தேகிக்கக் கூடும்; வாயைத் திறப்பதனால் அதனை ஊர்ஜிதம் செய்து விடாதே.

— ஆப்ரஹாம் லிங்கன்

செயலாளரின் குறிப்பேட்டிலிருந்து.....

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பழமை வாய்ந்த புகழ்பெற்ற அமைப்புக்களுள் தமிழ்க் கலை, இலக்கியப் பணியாற்றும் தமிழ்ச் சங்கம் சிறப்பான இடம் வகித்தின்றது. சில காலமாக நாட்டில் இடம் பெற்ற ஸ்திரமின்மை காரணமாக சங்கம் செயற்பாடிழந்து காணப்பட்டது. 1990ம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழகங்கள் சுழுகமாக இயங்க ஆரம்பித்தாலும் 1991/92ம் கல்வியாண்டிலேயே தமிழ்ச் சங்கம் மீளமைக்கப் படுவதற்கான ஏற்பாடுகள் இடம்பெற்றன.

ஆர்வமிக்க விரிவுரையாளர்களினது ஒத்துழைப்பாலும் ஆற்றல் மிக்க மாணவர் களது விடாமுயற்சியாலும் 18.06.1991 அன்று மாலை பல்கலைக்கழக கலைப்பீட புவியியல் மண்டபத்தில் ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டம் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் தில்லைநாதன், பெரும் பொருளாளர். எம். எல். ஏ. காதர் ஆகியோர் முன்னிலையில் இடம்பெற்றது. இதில் புதிய செயற்குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது.

18.06.91 - புதிய செயற்குழு பதவியேற்பு.

14.08.91 - தமிழ்ச்சங்கத்தின் கன்னி நிகழ்ச்சியான “கவிதா நிகழ்வு” தமிழ்ச்சங்கத்தலைவர் திரு. வ. பவஹரன் அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்றது. பின்வருவோர் தங்கள் தலைப்புகளுடன் பங்கேற்றனர்.

“தமிழ்க் காதல்”

- ந. யோகலிங்கம்

- கலை

“கடிதம் ஒன்று”

- மா. குகரூபன்

- பொறியியல்

“இது கடிதம் அல்ல”

- மு. ஜெய கௌரி

- பல் வைத்தியம்

“நல்லினமாய் நீ பேசு”

- ச. விஜய மோஹன்

- விஞ்ஞானம்

“அமைதிக்காத்திருப்புகள்”

- கி. இளங்கோ

- பொறியியல்

“நனைந்திருந்தது அந்த நிலவு”

- மலிக் கான்

- கலை

“விஞ்ஞான உலகிற்கு ஒரு சவால்”

- மரீனா இல்யாஸ்

- கலை

“குளிர்கின்ற ஒளி கொடுக்க வருவாயோ”

- எஸ். வை. ஸ்ரீதர்

- கலை

“ஓர் புதிய நோக்கு”

- க. மணிவண்ணன்

- பொறியியல்

“கவிதைக்கு ஒரு கவிதை”

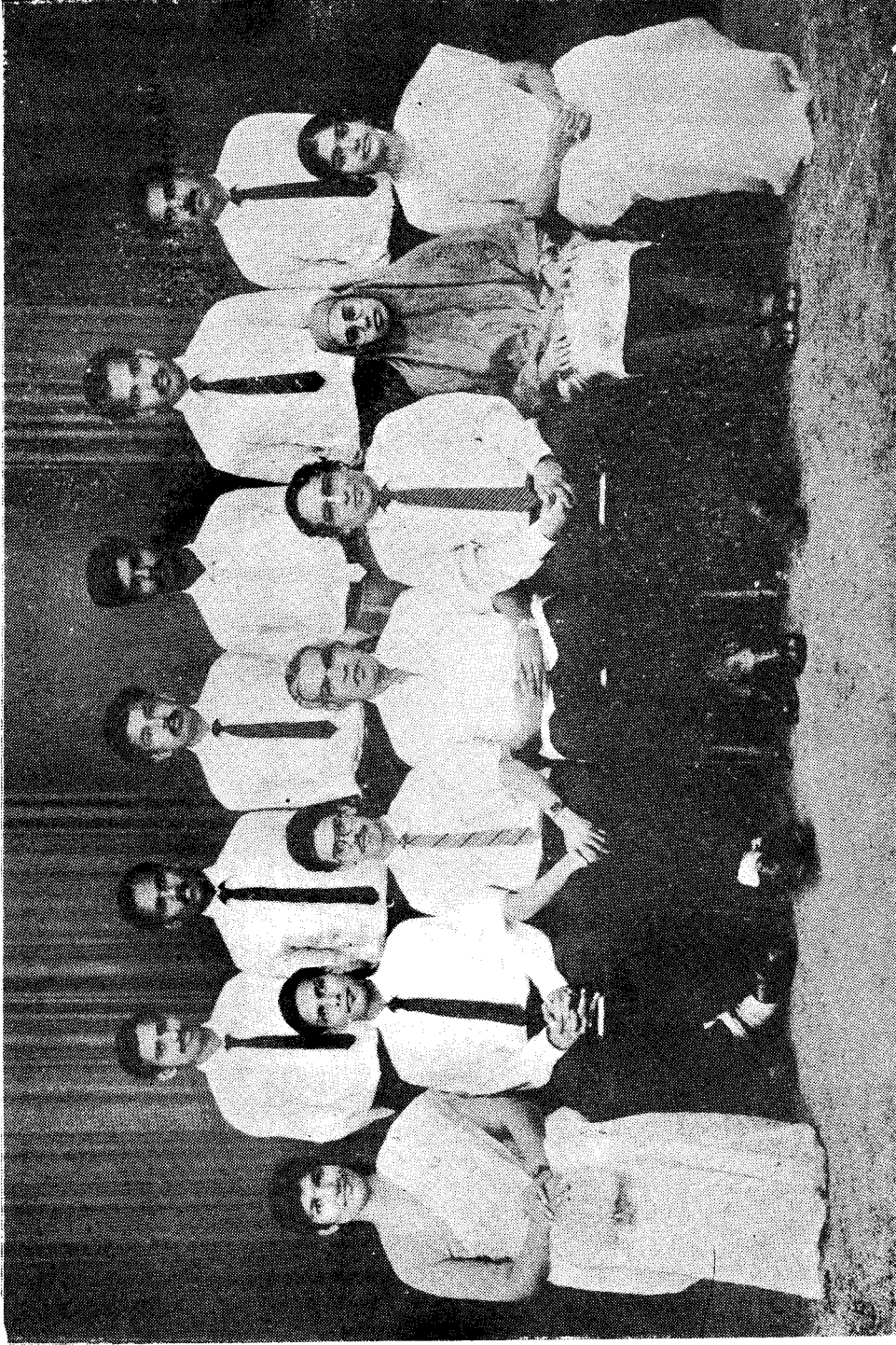
- ஹலீமா

- கலை

“தமிழ்ச் சங்கம் வாழ்க”

- க. மு. அப்துஸ் ஸமது

- கலை

இருப்பவர்கள் (இ. வ.) செல்வி. வி. நந்தநத்தினி (கு. உ.), ஆர். எம். இம்தியாஸ் (செயலாளர்) வ. பவஹரன் (தலைவர்), பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் (பெருந்தலைவர்), திரு. எம். எல். ஏ. காதர் (பெரும் பொருளாளர்), செல்வி. மரீனா இல்யாஸ் (கு. உ.), செல்வி. த. தவவதனி (இதழாசிரியை)

நிற்பவர்கள் (இ. வ.) சா. வாஜீசன் (கு. உ.), வே. சிவகுமார் (கு. உ.), சு. சத்தியகீர்த்தி (கு. உ.), க. நா. சண்முகதாஸன் (உபதலைவர்), ம. ஜோதிராஜ் (பொருளாளர்) ஏ. ஆர். எம். ஹாரிஸ் (கு. உ.)

முடிவில் கலாநிதி துரை மனோகரன் அவர்கள் கவிதைகளை மதிப்பிட்டு மதிப்புரை வழங்கினார். ஈற்றில் இதழாசிரியை த. தவவதனி நன்றி நவீன்றார்.

13. 09. 91 - விவாத அரங்கு. கலையரங்கத்தில் புவியியற்றுறை சிரேஷ்ட விரிவுரை யாளர் திரு. வ. நத்தகுமார் அவர்கள் தலைமையில் இடம்பெற்றது. “இன்றைய சூழலில் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆடம்பரக்களியாட்டங்கள் அவசியம்” என்ற தலைப்பை ஒட்டியும் வெட்டியும் இரண்டு குழுக்கள் சொற்சமர் புரிந்தன.

அவசியம் என வாதிட்டவர்கள்.

மு. இரவி	- கலை
செ. நீதிராஜா	- மருத்துவம்
பி. எம். ஜமாஹிர்	- கலை
த. ரிஷிந்திரன்	- பொறியியல்
வே. சிவகுமார்	- விஞ்ஞானம்
க. பிரபாகரன்	- பொறியியல்

அவசியம் இல்லை என வாதிட்டவர்கள்.

சு. சத்தியகேர்த்தி	- பொறியியல்
ந. மஞ்சளா	- விலங்கு மருத்துவம்
எஸ். நந்தகோபால்	- பல் மருத்துவம்
சி. சிவாநந்தன்	- பொறியியல்
ஷாகுல் ஹமீட்	- கலை
க. வல்லபானந்தன்	- பொறியியல்

இவ்விவாத அரங்குக்கு நடுவர்களாக கலாநிதி துரை மனோகரன் (தமிழ்த் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர்) கலாநிதி ந. வேல்முருகு (முதுநிலை விரிவுரை யாளர் - புவியியற்றுறை) திரு. க. ரமணீதரன் (போதனாசிரியர் - பொறியியற்பீடம்) செல்வி. காயத்திரி கணநாதபிள்ளை (உதவி விரிவுரையாளர் - விஞ்ஞானபீடம்) ஆகியோர் கடமையாற்றினர். ஈற்றில் சு. சத்தியகேர்த்தி தலைமையில் “அவசியம் இல்லை” என வாதிட்ட குழு வெற்றி பெற்றது. விவாதவரங்கு இதழாசிரியை த. தவவதனி அவர்களின் நன்றியுரையுடன் இனிதே முடிவுற்றது.

06th 11. 1991 - மாலை 5.00 மணிக்கு “கவியரங்கம்” எதிர்பார்ப்புகள் எனும் தலைப் பில் கலையரங்கத்தில் சங்கத்தலைவர் வ. பவஹரன் அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்றது. பின் வருவோர் தங்கள் எதிர்பார்ப்பு களுடன் கவி புகன்றனர்.

எஸ். வை. ஸ்ரீதர்	- கலை
க. அருள் நந்தி	- பொறியியல்
ரி. எம். ஜமாஹிர்	- கலை
எசு. என். பெர்னாண்டோ	- பொறியியல்
கி. இளங்கேச	- பொறியியல்
மரீனா இல்யாஸ்	- கலை
க. மு. அப்துஸ் ஸமது	- கலை
மா. குகரூபன்	- பொறியியல்

இறுதியில் தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் திரு. வ. மகேஸ்வரன் அவர்கள் மதிப்புரை வழங்கினார்கள்; சங்க உறுப்பினர் சு. சத்தியகேர்த்தி கவிதை வடிவில் நன்றி நலின்றார்.

09 - 11 - 1991 — “தமிழ்த் திரைப்படம்”

— “குங்குமச் சிமிழ்” தமிழ்த்திரைப்படம் கலையரங்கில் திரையிடப்பட்டது.

05. 12. 1991

பேராசிரியர். க. கைலாசபதி நினைவு தினச் சொற்பொழிவு கலையரங்கில் பேராசிரியர். சி. தில்லை நாதன் அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்றது. முற்போக்கு இலக்கியத்துறைக்கும், ஈழத்து கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் முன்னோடியாக விளங்கிய பேராசிரியர் கைலாசபதியை நினைவு கூரும் முகமாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்நிகழ்வில் பேராசிரியரின் நெருங்கிய நண்பரும் “புதிய பூமி” ஆசிரியரும். முற்போக்கு சிந்தனையாளரும் ஆகிய திரு. சி. கா. செந்தில்வேல் அவர்கள் கலந்து கொண்டு “கைலாசபதியின் சமூக நோக்கும் பங்களிப்பும்” என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றினார். ஈற்றில் சங்க உறுப்பினர் செல்வி. மரீனா இல்யாஸ் நன்றியுரையாற்றினார்.

18 - 02 - 1992

புதிய மாணவர் வரவேற்பு

உலக பல்கலைக்கழக சேவைகள் நிறந்த மண்டபத்தில் 91/92 கல்வியாண்டிற்கான புதிய மாணவர்கள் (தமிழ் மொழிமூல) வருகையை யொட்டி “வரவேற்பு வைபவம்” நிகழ்ந்தது. பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்வைபவத்தில் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் ஜே. எம். குணதாஸ் அவர்கள் கலந்துகொண்டு சிறப்புரையாற்றினார். ஒவ்வொரு பீடரீதியாகவும் விரிவுரையாளர்கள், போதனாசிரியர்கள் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினர். மாணவ ஆலோசனைக்குழுத் தலைவரும் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளருமாகிய திரு. வ. நந்தகுமார் (கலை). கலாநிதி, இரா. சிவகணேசன் (மருத்துவம்). கலாநிதி. எம். எச். எம். ஹஸ்புல்லா (கலை). திரு. தி. அரவிந்தன் (பொறியியல்). செல்வி. சாந்திமதி (விவசாயம்) செல்வி ராணி சவரிமுத்து (கலை) ஆகியோர் உரையாற்றினர். சங்க பொருளாளர் ம. ஜோதிராஜ் நன்றி தெரிவித்தார்.

23. 03. 1992 :

சுவாமி விபுலாநந்த அடிகள் நூற்றாண்டு விழா. மேற்படி விழா பொறியியற்பீட ஈ. ஓ. ஈ. பெரெய்ரா அரங்கில் சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் அவர்களின் தலைமையில் இடம் பெற்றது. இவ்விழாவில் கொழும்பு விபுலாநந்த நூற்றாண்டு விழாக்குழுத்தலைவர் திரு. க. செல்வரெத்தினம் அவர்கள், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக அரசறிவியற்றுறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி அம்பலவாணர் சிவராஜா, பொறியியற்பீட விரிவுரையாளர் திரு. வை. சண்முகரத்தினம் ஆகியோர் விபுலாநந்தர் சம்பந்தமான வெவ்வேறு தலைப்புகளில் உரையாற்றினர். தொடர்ந்து செல்வி மைதிலி சிவபாதசுந்தரம், ஏ. ராஜ்குமார், க. நா. சண்முகதாஸன் ஆகியோர் பங்கேற்ற உரைச்சித்திரம், செல்வன். ச. ஜெயசிங்கம்

பேராசிரியர். க. கைலாசபதியின் 9வது ஆண்டு நினைவு தினத்தை ஒட்டிய சொற்பொழிவில் சமூக இலக்கியவாதி திரு. சி. கா. செந்தில்வேல் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றார்.

விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாவில் கொழும்பு விபுலானந்த நூற்றாண்டு விழாக்குழுத் தலைவர் திரு. க. செல்வரெத்தினம் அவர்கள் உரையாற்றுகின்றார்.

தலைமையிலான பொறியியற் பீடமாணவர்கள் பங்கேற்ற வில்லுப் பாட்டு, செல்வன். பா. பாலநந்தகுமாரின் தயாரிப்பில் பொறியியற் பீட முதலாம் வருட மாணவர்கள் பங்கேற்ற நாடகம் என்பனவும் இடம் பெற்றன. சங்க உறுப்பினர் செல்வி. நந்த நந்தினியின் நன்றியுரையுடன் முடிவுற்ற இந்நிகழ்வு பலரது பாராட்டையும் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

09.04.1992 : தமிழ்த் திரைப்படம்:

கலையரங்கில் “இதயத்தைத் திருடாதே” எனும் தமிழ்த் திரைப்படம் இரண்டு காட்சிகளாக காட்டப்பட்டது.

19.05.1992 : திறனாய்வு மாலை.

சங்கத் தலைவர் வ. பவஹரன் அவர்கள் தலைமையில் கலையரங்கில் இடம் பெற்ற இவ் விமர்சன நிகழ்வில் சென்னை, “சவுத் ஏஷியன்ஸ் புக்ஸ்” ஸ்தாபனத்தினரால் அண்மையில் வெளியிடப்பட்ட பல்வேறு வகையான நான்கு வெளியீடுகள் திறனாய்வு செய்யப்பட்டன.

முதுபெரும் மலையக எழுத்தாளர் கே. கணேஷ் அவர்களால் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட “கூனற்பிறை” என்னும் சீனச் சிறுகதையை செல்வன் மொகமட் ரமீஸ் (கலை) அவர்களும், கவிஞர் முருகையனின் “நாங்கள் மனிதர்” எனும் கவிதைத் தொகுதியை செல்வன் எஸ். வை. ஸ்ரீதர் (கலை) அவர்களும், பத்து பல்வேறு சமூக மட்டங்களைச் சார்ந்த ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைத் தொகுதியான சமகால சமூகப் பார்வைகள்” எனும் கட்டுரைத் தொகுதியினை செல்வன் சி. சிவானந்தன் (பொறியியல்) அவர்களும் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம் அவர்களின் “தேவி எழுந்தாள்” எனும் கவிதைத் தொகுதியினை செல்வி. த. தவவதனி (பல்வைத்தியம்) அவர்களும் சிறப்பாக திறனாய்வு செய்தனர். இந்த திறனாய்வுகளை மதிப்பிட்டு தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி. எம். ஏ. நுஃமான் அவர்கள் மதிப்புரை செய்தார். செல்வி வி. நந்த நந்தினியின் நன்றியுரையுடன் முடிவடைந்த இந்நிகழ்விற்கு முன்னதாக “சவுத் ஏஷியன்ஸ் புக்ஸ்” தாபனத்தாரின் மேற்படி புத்தகங்கள் உட்பட மேலும் பல புத்தகங்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தன.

04.06.1992 : “கதம்பமாலை” : பொன்விழா நிகழ்வு:

பேராதனைப் பல்கலைக் கழக பொன் விழாவை சிறப்பிக்கும் முகமாக நாம் நடத்திய “கதம்பமாலை” பொறியியற் பீட ஈ.ஓ. ஈ. பெரெய்ரா அரங்கில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் இடம் பெற்றது. விழாவினை பொறியியற் பீடாதிபதி பேராசிரியர் எம். பி. ரணவீரா, பொன்விழாக்குழுத் தலைவர் பேராசிரியர் கே. ஜி. தஹ்நாயக்கா, சங்கத்தின் பெருந் தலைவர்பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், எமது பெரும் பொருளாளர் எம். எல். ஏ. காதர், மாணவ ஆலோசனைக்குழுத் தலைவர் திரு. வ. நந்தகுமார், எமது தலைவர் வ. பவஹரன் ஆகியோர் குத்து விளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைத்தனர்.

செல்வி வாசுகி இராஜதுரை வரவேற்புரை நிகழ்த்த பிரதம விருந்தினராக கலந்துகொண்ட துணை வேந்தர் பேராசிரியர் ஜே. எம். குணதாஸ், பேராசிரியர் கே. ஜி. தஹாநாயக்கா ஆகியோர் சிறப்புரை நிகழ்த்தினர்.

நிகழ்வினை சிறப்பிக்கும் முகமர்க பாரம்பரிய கலாச்சாரத்தை பிரதிபலிக்கும் "வாலி வதை" என்ற நாட்டுக் கூத்து, பொறியியற்பீட மாணவர்கள் ஏ.ஜே. குறாஸ், பி.ஜே. கஷ்டர் ஆகியோரினால் நெறியாளப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது. மேலும் ரி. ரவிகுலன் அவர்களின் தயாரிப்பிலான மேலைத்தேய இசை நிகழ்ச்சியும் கண்டிபாலிகா மகாவித்தியாலய மாணவிகளின் நடனமும் இடம்பெற்றன. இறுதியில் க. சத்தியகீர்த்தியின் நன்றியுரையுடன் கதம்ப மாலை இனிதே முடிவுற்றது.

29 - 06 - 1992 வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டம் :

உபதலைவர் க.நா. சண்முகதாஸின் தலைமையில் பெரும் பொருளாளர் எம். எல். ஏ. காதர் முன்னிலையில் கலையரங்கில் இடம் பெற்றது.

அதே தினத்தில் தமிழ்த் திரைப்படம் "விடு"

விஞ்ஞான பீடமாணவர்களின் ஆதரவில் இலவசமாக "விடு" தமிழ்த் திரைப்படம் கலையரங்கில் திரையிடப்பட்டது.

20 - 07 - 1992 "நாடக விழா"

சங்கத்தின் வருடாந்த நாடகவிழா பொறியியற்பீட ஈ. ஓ. ஈ. பெரெய்ரா அரங்கில் சங்கத்தலைவர் வ. பவஹரன் அவர்கள் தலைமையில் இடம் பெற்றது. சிறப்பு விருந்தினர்களாக கலந்துகொண்ட பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பெரும் பொருளாளர் எம். எல். ஏ. காதர், நடுவர்களாக கலந்து கொண்டு சிறப்பித்த கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான், கலாநிதி. இரா. சிவகணேசன், கலாநிதி. ந. வேல் முருகு. திரு. க. இரமணீதரன், திரு. எம். ஆமீர்உன் ஆகியோர் குத்து விளக்கேற்றி விழாவினை ஆரம்பித்துவைத்தனர். இந்நாடக விழாவில் மு. ரவியின் "இருளில் தேடும் ஒளிகள்" (கலை), பா. பாலநந்த குமாரின் "பிரசவம்" (பொறியியல்), பிரான்சிஸ் ஜோன்சனின் "இப்படிக்கு உணர்வுகள்" (விவசாயம், மிருகவைத்தியம்), பா. மணிவண்ணனின் "முதலீடுகள்" (பொறியியல்), ஆகிய நாடகங்கள் இடம் பெற்றன.

முதலாம் இடத்தை "முதலீடுகள்" நாடகமும் இரண்டாம் இடத்தை "இப்படிக்கு உணர்வுகள்", "பிரசவம்" என்ற இரண்டு நாடகங்களும் மூன்றாம் இடத்தை "இருளில் தேடும் ஒளிகள்" என்ற நாடகமும் தட்டிக்கொண்டன.

இந்திய அறிஞர் பே. சு. மணி அவர்களுடனான
சந்திப்பில் ஒரு காட்சி.

03 - 08 - 1992

03 - 08 - 1992 இந்திய அறிஞர் பெ. சு. மணியுடன் ஒரு சந்திப்பு. இந்திகழ்வு பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் கலையரங்கில் இடம் பெற்றது. இந்திகழ்வில் இந்திய அறிஞர் பெ. சு. மணி அவர்கள் “பாரதியாரும் விபுலாநந்தரும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றியதோடு தொடர்ந்து இடம் பெற்ற கலந்துரையாடலிலும் பங்கு கொண்டார். அன்றைய நிகழ்வில் புதிய செயற்குழுவிடம் பொறுப்புக்கள் கையளிக்கப்பட்டன.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஒரு வருடகால வேலைத்திட்டங்கள் அதிகரித்த அளவில் அமையாவிடினும் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அமைந்துள்ளன என்பதே எமது உரத்த அபிப்பிராயமாகும். நீண்ட காலத்திற்கு பின்னர் செயற்பட்ட நாம் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கையுடன் இயங்குவதற்கான ஆரம்ப அடித்தளத்தை அமைத்துள்ளோம் என்று நம்புகின்றோம்.

தமிழ்ச்சங்கத்தின் பணிகள் எதிர்பார்த்த இலக்கை அடைவதற்கு உழைத்த பெருந் தலைவர். பெருந் பொருளாளர் மற்றும் முதுநிலை விரிவுரையாளர்கள் ஆகியோர்க்கும், கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் ஆதரவு நல்கிய விரிவுரையாளர்கட்கும், ஆர்வத்துடன் உழைத்த மாணவ சமூகத்திற்கும், “இளங்கதிர்” சஞ்சிகையை வெளிக்கொணர பேருதவிபுரிந்த அன்பர்களுக்கும் தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழு தன் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

தமிழ்ச்சங்கம் என்பது தமிழ் வளத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உழைத்துள்ளதோடு உயர் மனிதாபிமான பாரம்பரியங்களை பேணுவதிலும் நிறைந்த அக்கறை காட்டியுள்ளது. இந்த ஆழமான பணிகள் எதிர்காலத்திலும் தடையின்றி தொடரும் என்பதற்கு எமது நிகழ்வுகள் கட்டியம் கூறுகின்றன. அவ்வகையில் எமது வெற்றிக்கு உழைத்த சகலருக்கும் எமது நன்றிகளை விசாலப்படுத்துவதில் அளவற்ற ஆனந்தம் அடைகிறோம்.

அரசறிவிபற்றுறை
கலைப்பீடம்

ஆர். எம். இம்தியாஸ்
செயலாளர்

உங்களையே மதிக்க முதலில் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

உங்களையே பின் பற்றிச் செல்லுங்கள்.

உங்களுடைய மதிப்புமிக்க செயலால் நல்வாழ்வு

உங்களுக்குக் கிடைக்கும்போது இந்தச் சமூகமே

உங்களைப் பின்பொடர்ந்து வரும். நல்வாழ்வைச் சமூகம் பெறும்.

— நெப்போலியன் போனபர்ட்

பனை : மறைந்து கிடக்கும் அளவற்ற அபரிமித பொருளாதார வளம் ஒன்று

ப த நீ ர், பனங்கூழ், பனங்கிழங்கு, பனைநார், பனைமரம் (உத்தரம்), பனையோலை என்பவற்றின் மூலம் ரூ. 2000. மில்லியனுக்கு மேலான வருடாந்த வருமானம் பெறப்படுகிறது.

பதநீர் : வருடாந்தம் 80 மில்லியன் போத்தல்சுளிலிருந்து 400 மில்லியன் ரூபா. பெறுமதியான கருப்பட்டி பெறப்படுகின்றது. இது சீனிக்கா கவும் அற்ககோலுக்காகவும் பயன்படுத்தப்படுமாயின் 680 மில்லியன் ரூபா வருமானத்தையும் பதநீரிலிருந்து நேரடியாக தனியே அற்ககோலுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்தப்படுமாயின் 1300 மில்லியன் ரூபா வருமானத்தையும் வருடாந்தம் பெறமுடியும்.

பனங்கூழ் : வருடாந்த உற்பத்தி 10000 மெட்ரிக் தொன். “பெக்டின்” தேவைக்காகப்பயன்படுத்தப்படுமாயின் 320 மில்லியன் ரூபா பெறுமதியான 400 மெட்ரிக் தொன் பெக்டினை பெற முடியும்.

“கரையக் கூடிய கூழ்ச் சேர்க்கை” யாகப் பயன்படுத்தப்படின் விற்பனை மூலமாக 600 மில்லியன் ரூபாவை வருடாந்த வருமானமாகப் பெறலாம்.

பனங்கிழங்கு : 150 மில்லியன் கிழங்கின் மூலம் 2500 மெட்ரிக் தொன் மாப்பொருள் சத்தினை பெற முடியும்.

பனம் நார் : உயர் ஏற்றுமதி வளமான இதன் மூலம் வருடாந்தம் 120 மில்லியன் ரூபாவை பெற முடியும்.

பனையோலை : உபயோகமிக்க கண்கவர் வேலைப்பாடமைந்த கைப்பணிப் பொருட்கள் தயாரிக்கப்படுவதன் மூலம் 350 மில்லியன் ரூபா வருமானத்தை வருடாந்தம் பெற முடியும்.

தகவல் ஆதாரம் : 1992 ஆனியில் நடைப்பெற்ற “இலங்கைப் பனைவளப் பயன்பாட்டில் புதிய அபிவிருத்தி” என்ற கருத்தரங்கின் நடவடிக்கைகளும் சுருக்கமும் என்ற அறிக்கை.

பனை அபிவிருத்திச் சபை
244, காலி வீதி
கொழும்பு - 4

★ எ தி ர் க ல ம் ★

விரியும் வேளை.....

பிதாவை அணுகி

எனக்கேதும்

எதிர்காலப் புத்திமதி

எனக் கேட்க.....

புன்முறுவல் பூத்த

இன்முகத்துடன்

இதமாகக்

கூறினார்.....

“விஞ்ஞான யுகமதனின்

தசாப்தங்கள் மூன்று

நம்மிடையே

இருப்பதனால்

எனது விருப்பங்கள்.....

உன்னால் நிறைவேற்ற முடியாவிடின்

பழி உன் மீதானது.....

விருப்பின்றி நிறைவேற்றப்படின்

வீண்பழி என் மீதானது.....

இரண்டுமே தகாதவையாதலினால்

பாட்டாளி பாராள வேண்டும்

- என்ற

பகுத்தறிவின் அடிப்படையிலே

உன்னை வளர்த்தேன் -

அந்த அத்திவாரம்

ஒன்றே போதும் - உனக்கு

உன்

எதிர்காலத்தைத் திட்டமிட”

த. நொஷான்
இறுதி வருடம்
பொறியியல் பீடம்

குழந்தாய் ஏன் அழுகிறாய்....?

விடியலைத் தேடி
கண்ணீர் பூக்கள்ப் தூவும்
விடிவு கால—
நட்சத்திரமே !

உன்
வில் விழிகளிலிருந்து
விரைந்து வருகின்ற
கண்ணீர் அம்புகள்
என்
இதயக் கேடயத்தை
முட்டி மோதி
குத்திக் கிழிக்க
குழந்தாய் - ஏன்
அழுகிறாய்.....?

வாழ்வின்
முதல் அத்தியாயம்
“கருவறை” !
கருத்தடைக் காலனாலி
கல்லறை ராகம் பாடாமல்
அதை
கடந்து விட்ட
ஆனந்தக் கண்ணீரா?

இல்லை..... !
என்றோ ஒரு நாள்
வாழ்வின்
இரண்டாம் அத்தியாயம்
“மணவறை”
சீதனத் தீயின் சிற்றத்தால்
மண்ணறை ராகம் பாடும் - என்ற
ஏக்கக் கண்ணீரா..... ?

இல்லை..... !
வறுமைச் சிறையில்
கைதியாக்கப்பட்ட
உனது தாய்
முன்றாம் அத்தியாயம்
“கல்லறையை”

காட்டி விடுவான் - என்ற
அச்சக் கண்ணீரா.....
குழந்தாய் - ஏன்
அழுகிறாய்.....?

மரணத்தை
மணக்கும் வரை
கண்ணீர் வீதியில்
உலா வரும்
கன்னியாய் பிறந்த
பாவமா.....?

இல்லை..... !
வறுமைச் சிலுவையில்
அறையப்பட்டு
வாழ்க்கை கூட
கிழிந்த சேலையாகிவிட்ட
கோரமா.....?

இல்லை.....!
பாடி பூமியில்
பாதம் பதித்து விட்டதால்
காலனின் பாதம் பட்டு
சாவை வேண்டி விடும்
தூதா.....?
குழந்தாய் - ஏன்
அழுகிறாய் ?

பகலில்
அடுப்பெரிய
தாய்
இரவில்
உடலை எரித்ததால்
பிறந்து
சொந்த முகவரி கூட
தொலைந்து விட்ட
கேவலமா ?

இல்லை.....
எவரோ
அப்பா பெயர்

தெரியாமல்
தப்பாய் பிறந்த
பிள்ளையென
காறித் துப்பியதால்
விடும்
ஒப்பாரியா ?

இல்லை.....
பிறந்த தாய் நாடு
பிணந்தின்னிக் கழுஞ்சுளால்
சுடுகாடாய் மாறிவிட்ட
அவலமா.....?
குழந்தாய் - ஏன்
அழுகிறாய்.....?
விடியலைத் தேடி
கண்ணீர் பூக்கள் தூவும்
விடிவு கால
நட்சத்திரமே..... !

புரிகிறது !
காரணம் புரிகிறது !
வறுமைப் புயலில்
சிக்கிய சருகாய்
சுற்றிச் சுழன்றடித்து
திக்குத் தெரியாமல்
தவிக்கிறாய் நீயென்று.....?
இருள் மயமான
எதிர்காலத்தை
எட்டிப் பிடிக்க
கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு
கண்ணா மூச்சி ஆட்டம்
ஆடுகிறாய் நீ யென்று..... !
எலும்புக் கூட்டு சாம்ராஜ்யத்திற்கு
ராணியாகத்
துடிக்கிறாய் நீயென்று
புரிகிறது !
காரணம் - புரிகிறது !
விடியலைத் தேடி
கண்ணீர்ப் பூக்கள் தூவும்
விடிவு கால
நட்சத்திரமே !

வறுமைப்புயல்
நடந்து சென்ற
பாதைகளில்
சோபன அறைகளில்;
சமாதிகளை தான்;
வறுமைப் பேய்
சப்பித் துப்பிய
சக்கைகள் தான்;

இந்த
எதியோப்பிய
எலும்புக் கூடுகள்.
குழந்தாய் - ஏன்
அழுகிறாய்..... ?
கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொள் !

வாழ்க்கை யென்பது
மலர்கள் நிறைந்த
மலர்ப்படுக்கையல்ல .
அது
முட்கள் நிறைந்த
முட் படுக்கை.
நாம்
செல்லும் வழியில்
மலர்களல்ல !
கற்களும் முட்களும் தான் !

கண்ணீர் ;
வேதனை ;
துன்பம் ;
வாழ்வின் வற்றாத
ஜீவ சந்தேகங்கள்!
கண்ணீரை
சுவைக்க சுவைக்க
வாழ்க்கையே சுவையாகிறது.
கோழைகள்
கண்ணீரை
சபிக்க சபிக்க
வாழ்க்கை
சுமையாகிறது.

துன்ப ரதத்தில்
வேதனைச் சில் பூட்டி
கண்ணீர்ப் பெற்றோல்
ஊற்றி -
ஊர்வலம் போ !
இந்த உலகம் கூட
உந்தன் பாதத்தடியில்
தவமிருக்கும்
குழந்தாய் - ஏன்
அழுகிறாய்.....?
கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொள்.

முற்றும்.

செல்வன், எஸ். எல், பலாஹுதீன்
3ம் ஆண்டு
பல் மருத்துவ பீடம்
பேராதனைப் பல்கலைக் கழகம்.

மறந்து விடாதே.....!

பகல் முழுவதும்

தூங்கி விட்டு

இரவில்

சூரியனைத் தேடியலையும்

இனிய நண்பா - என்

இளைய நண்பா.....

பார்.....!

அந்த நட்சத்திரங்கள் கூட

உன்னைப் பார்த்துக்

கண் சிமிட்டிக் கேலி செய்வதைப்

பார்.....!

உனக்கு

வெட்கம் வரவில்லை?!

வானத்துக்குப் போய்

உன் சுண்டு விரலால்

அந்த நட்சத்திரங்களைக்

கிள்ளியெறிய வேண்டும் என்று

ஆவேசம் வரவில்லை.....?!

நிலவைப் பிடித்து வந்து

பந்தாட வேண்டும் என்று

ஆசை வரவில்லை.....?!

எழுந்திரு இளைஞனே.....!

நீ கோழை அல்ல,

காளை என்பதைக்

கர்வத்துடன் நினைத்துக் கொள்.....!

காலத்தை வெல்லப்

பிறந்தவனல்லவா நீ.....!

அதை மறந்து விட்டு

காதலை மட்டும்

வெல்லத் துடிப்பது

நியாயமா.....?

நில்லு நண்பா.....!

வெற்றி நடை போட வேண்டிய

உன் பாதங்கள்

விதியைச் சுற்றி

வெற்று நடை போடுவதை

நிறுத்து.....!

உன் சாதனைகளுக்காக

இந்த உலகம்

காத்துக் கிடக்கிறது.....

நீ - வாழ்க்கையை

ஒரு சோதனையாக்கிக் கொண்டு

சோம்பித் திரிவது தகுமர.....?

உற்சாகம் என்பது

உனக்கு உறவு அல்ல,

உனது உரிமை

என்று எண்ணிக் கொள்.....!

வாஸிபப் பருவம் தான்

வெற்றிக்குரிய தருணம்.....!

காற்றுள்ள போதே

தூற்றிக் கொள்ளாமல்

நீ அங்கே

என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்.....?

துருப்பிடித்துப் போன நினைவுகளோடு

தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாயா.....?

உருப்படியாகச் சிந்திக்க

உன்னால் முடியவில்லை.....?!

பொய் சொல்லாதே.....!

நீ யார்.....?

இருபதாம் நூற்றாண்டின்

இளைய சந்ததி.....!

விஞ்ஞானம்

விண்ணைத் தொட்டுக் கொண்டிருக்

கையில்

அஞ்ஞானப் படுக்கையில்

நீ துயில்வதா.....?

சே..... எழுந்திரு.....!

கனவுகளைக் கலைத்து விட்டு

நிஜங்களோடு போராடப்

புறப்படு

நீ வாழப் பிறந்தவன் மட்டுமல்ல,

ஆளப்பிறந்தவனும் கூட.....!

அதை மறந்துவிடாதே.....

— மரீனா இல்யாஸ்

தொகுத்துப் பார்க்கும் போது துயரவரலாறு சொல்லும் மலையக நாவல்கள்

— க. முரளிதரன் —

“ஆளுக்கட்டும் நம்மசீமை
அரிசிபோடும் நம்மசீமை
சோறுபோடும் கண்டிச்சீமை
சொந்தயினு எண்ணாதீங்க”

கமார் நூற்றறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்தேறு குடிகளாக இங்கு வந்து சொந்த நாட்டு மக்களே செய்யாத வேலைகளை தாமேற்று உடலையும் உயிரையும் இலங்கைக்கே அர்ப்பணிக்கும் மலையக மக்கள் 1825ம் ஆண்டு கோப் பிப்பயிர்ச் செய்கைக்காக இலங்கை வரும் போது இப்பாடலைத்தான் பாடி வந்தார்கள். தாம் வந்து உழைக்கப் போகும் மண் தமக்குச் சொந்தம் இல்லை என்ற எண்ணத்தோடு வந்தவர்கள்,

“பாதையிலே வீடிருக்க
பழனிச்சம்பா சோறிருக்க
எருமே தயிரிருக்க
ஏண்டி வந்த கண்டிச்சீமை?”
என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

“ஊரான ஊரிழந்தேன்
ஒத்தப்பனை தோப்பிழந்தேன்
பேரான கண்டியிலே
பெத்த தாயே நாமறந்தேன்”

என தமது துயரங்களை சொல்லி அழுதார்கள். எத்தனை எதிர்பார்ப்புகளோடு இலங்கை வந்து சேர்ந்தவர்களின் கனவுகளில் பாரசுக்கலை போட்டு நைத்தது வெள்ளையரின் தோட்ட நிர்வாகம்.

இப்படித்தான் மலையக இந்திய வம்சாவழித் தமிழரின் சோக வரலாறு ஆரம்பமாகின்றது. இந்த சோக வரலாற்றை சொல்ல, மூதலில் கோ. நடேசய்யர்

என்ற இந்த மக்களின் துயர் துடைக்க நினைத்த பெருமனிதர் “தொழிலாளர் அந்தரப் பிழைப்பு நாடகம்” எனும் வசனமும் பாடலும் கலந்த நாடகத்தை வெளியிட்டு மலைநாட்டின் படைப்பிலக்கியத்துக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். அதனில் தொடங்கிய மலையக இலக்கிய யாகம் காலந்தோறும் புதுப்புதுப் படைப்புகளை தந்தது.

யாழ்ப்பாணம், கிழக்கிலங்கை, தென்னிலங்கை, வன்னி என பிரதேசங்களை முனைப்பாகக் கொண்டு, மண்வாசனை நாவல்களை நாற்பதுகளிலேயே இலங்கை தரத்தொடங்கி தமிழகத்தை இலக்கியப் பரப்பில் தனித்துவ முத்திரை குத்தித் தொடங்கிய காலத்திலேயே, ஒரு குறுகிய கால வரலாற்றைக் கொண்டிருந்த மலையக மக்களிடையே தோன்றிய எழுத்தாளர்களும் அதையொட்டி செயற்படத் தொடங்கினர்.

இன்னும் தாம் விட்டுப் பிரிந்து வந்த பூமியை பிரித்துப் பேச முடியாத இணைப்பு; வறுமையே வடிவாகிப்போன வாழ்நிலை; துரைத்தனம், - கங்காணித் தனம் - கணக்கப் பிள்ளைத்தனம் எனும் ஒடுக்கு முறைக்காடுகளிடையே அடங்கிப் போகும் வாழ்வு; பாலியல் வக்கிரங்களுக்கு பலியாதல்; அரசியல் மாற்றங்களுக்கும் தமக்கும் எட்டாத தூரம் என எண்ணிக் கொள்ளும் மனப்பாங்கு; இன்னோரன்ன இந்த சமுதாயக் கட்டமைப்புக்கே உரித்தாகிப் போன குணாம்சங்கள் இவர்களை இலங்கையின் ஏனைய தமிழ் மக்களினின்று பிரித்தறிய பெரிது முதலும்.

அத்தகு இயல்புகளே இவர்களின் மண் வாசனை - அட்டைக்கடிப்படுவோர் எனப்படும் அற்புதமான குறியீட்டு முத்திரை - இன்றும் தாம் வாழும் தோட்டத்தை விட்டு வெளியே என்ன நடக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளாத கிணற்றுள் இயங்கும் இயந்திரங்கள் மலிந்த பூமியில் இலட்சியத் துடிப்போடு மலர்ந்த எழுத்தாளர்கள் இம் மக்களின் சோகத்தை கவிதைகளாக, கதைகளாக, நாவல்களாக சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் குறித்து எழுந்த நாவல்கள் சிலவற்றில் எவ்வாறு இவர்களின் அவல வரலாறு அழுத்தம் பெறுகின்றது என்பதை தொகுத்துப் பார்க்கும் போது உண்மை வரலாற்றொன்று இன்னும் இவர்களைக் காட்ட எழுதப்படவில்லையே என்ற ஆதங்கத்தை சற்றே தணிக்கக் கூடியதாக இருக்கும்.

இலங்கையில் ஆங்கிலேயர்களால் பெருந்தோட்டங்கள் அமைக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. சிங்கள மக்கள் சொந்த நாட்டிலே நாங்கள் கூலிகளாக பணிபுரிய மாட்டோம் என வெகுள்கின்றனர். வெள்ளையர்களுக்கு அது போதும். ஆபிரிக்கத் தொழிலாளர்களை வைத்து அமெரிக்காவை கொழிக்கச் செய்தவர்கள் - பிஜித்தீவிலே கரும்புத் தோட்டத்திலே வியர்வையையும் கண்ணீரையும் சீனியாக்கியவர்கள் அவர்கள். - ஏகாதிபத்தியத்துக்கு சொந்த நாட்டுத் தொழிலாளர்களை வேலை கொள்வதிலும் பார்க்க இறக்குமதித் தொழிலாளர்களை வைத்து அவர்களில் கதந்திர உணர்வு கிளராமல் வேலை வாங்கிக் கொள்ளத் தெரியும்.

தென்னகத்தில் அக்காலத்தே தலைவிரித்தாடிய பஞ்சத்தால் தமிழர்கள் நிலை குலைந்து போயிருந்தனர். சாதிய அடக்குமுறை அவர்களில் பலரை எந்தப் பாலவனத்துக்கு போனாலும் பரவாயில்லை என்ற நிலைக்கு தள்ளிவிட்டிருந்தது. இந்த நிலையில் இலங்கையில் தேயிலைத் தூர்களின் சீழ் மாசியும்

தேங்காயும் விளைகிறது வாருங்கள்! வாருங்கள்! எனும் ஆசை வார்த்தை பேசி ஆள்கட்டும் கங்காணிகளுக்கு கேட்கவா வேண்டும். இந்திய கிராமங்கள் இலங்கையின் மலைப்பகுதிக்கு இடம் பெயர்ந்தன.

இந்த வரலாற்றின் ஆரம்பத்தை புதுமைப் பித்தன் தனது 'துன்பக்கேணி' எனும் நெடும் சிறுகதையில் அவலச் சுவை ததும்புகிறகின்றார். அக்கதையை அடியொற்றி எழுந்த "தூரத்துப் பச்சை" யெனும் நாவல் (1964) முதல் மூன்று தலைமுறையின் கதைகளை அற்புதமாகச் சொல்லுகின்றது.

"அவன் கற்பனையெல்லாம் இலங்கை போய் பணத்தை குவித்துக் கொண்டு வந்து இங்கே பெரிய வீடு வாசல் கட்டிக் கொண்டு, நிம்மதியாக வயது சென்ற காலத்தில் வாழ வேண்டுமென்பது தான். அன்றியும் அங்கு போய் நிம்மதியாக பசி பட்டினியின்றி இன்பமாக வாழ்ந்து அடிக்கடி திரும்பி ஊருக்கு வந்து போவதாகவும் அவன் உள்ளத்தில் கற்பனைகள் சுற்றி வட்டமிட்டன. எத்தனை எத்தனையோ இன்பக் கனவுகள் அதாவது தேயிலைக் காப்பிச் செடிகளின் தூர்களில் பொற்காசுகள் குவிந்து கிடப்பதாகவும் அதை அள்ளி அள்ளி ஊருக்கு கொண்டு வருவது போலவும் சேந்தூர் கிராமத்தில் எல்லோரும் இவனை அதிசயத்தோடு பார்ப்பதாகவும் இவனுக்குத் தனியே மரியாதை அளிப்பதாகவும் வள்ளியை நல்ல இடத்தில் மணம் முடித்து நல்ல நிலையில் கண்டு களிப்பதாகவும் அவன் எத்தனை எத்தனையோ கற்பனைக் கனவுகள் கண்டு வந்தான்"

இப்படி தூரத்துப் பச்சை நாவலாசிரியர் கோகிலம் சுப்பையா, ஆசை வார்த்தை கேட்டு, மனதில் அலைபாயும் எண்ணங்களை வேலன் எனும் பாத்திரத்தினூடே கூறுகின்றார். இந்த வேலன் சிறுமியான தனது மகளோடு இலங்கை

வருகின்றான். அந்த சிறுமி வள்ளி தான் நாவலின் பிரதான பாத்திரம். இந்தப் பாத்திரத்தினூடாக தமிழகத்தை விட்டு இலங்கை வரும் போது அனுபவித்த துன்பங்கள், தோட்டப் பகுதியில் தமது வாழ்க்கையை நிலைப்படுத்திக் கொள்ள முகங் கொண்ட சங்கடங்கள், தோட்ட வாழ்க்கை உழைப்பு, - உழைப்பு என்பதை விட வேறு எவ்வெவ்வழிகளில் துயரச் சிலுவையாக தோளில் அமர்கின்றது என்பதை காட்டுகிறார்.

“கங்காணியின் கனல்பாயும் கண்கள் அவளை அடிக்கடி ஊடுருவுவது அவனுக்குத் தெரியும். கணக்கப்பிள்ளை கை ரடுங்க தெரடையை சொறிந்து கொண்டே புடைக்கும் நரம்புகளை தளர்த்த முயன்று வீம்மிப் பொருமிப் பெருமூச்சு விட்டு, பசி தீர உணவருந்த விரும்பும் மனிதனைப் போல அவளை கண்கொட்டாது பார்த்துக் கொண்டு நிற்பதும்.....”

என நாவலாசிரியை இளம் பெண்கள் அதிகாரிகளால் பாலியல் ரீதியில் ஒடுக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதை சிவகாமி எனும் பாத்திரத்தாடு காட்ட முனைகின்றார். அது மட்டுமல்லாமல் தன்மானத் தோடு எவ்வாறு பெண்கள் துயரப்பட்டு வாழ்ந்து காட்டுகிறார்கள் என்பதையும் அவர் சுட்டிக் காட்டத் தவறவில்லை.

இந்த நாவல்கள் தொழிலாளர்களின் பன்முகப்பட்ட பிரச்சனைகளை அலகு இறுதியில் தொழிற் சங்கம் அமைக்கும் முயற்சியில் தொழிலாளர்கள் ஈடுபடுவது வரை காட்டி நிறைவடைகின்றது. சுதந்திரத்துக்கு முன்னரான பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிலை அறிந்து கொள்ள இந்த நாவல் பெரிது முதலுக்கிறதெனலாம்.

இந்த மக்களின் வரலாற்றில் இரண்டாவது கட்டமாக கொள்ளப்படத்

தக்கது; அவர்கள் தொழிற்சங்கங்களை அமைத்து தமது நலவுரிமைகளை பேணிக் கொண்டமையாகும். அப்பப்பா! அதற்காகத் தான் எத்தனை எத்தனை போராட்டங்கள் - உயிர்ப்புகள். இதற்காகத் தம்மை அர்ப்பணித்த தியாகிகளின் கதை விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இவ்வாறு தொழிற்சங்கம் அமைப்பதோடு தொடர்பான சம்பவங்களை கருவாக்கி எழுந்த நாவல்களுள் சிறப்பானது சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் “வீடற்றவன்” என்பதாகும்.

1962 இல் வீரகேசரியில் தொடர் நவீனமாகி வந்து 1981 இல் இது நூலாக பெற்றது. சி. வி. ஒரு பழுத்த தொழிற்சங்கவாதி - சிறந்த இலக்கிய கர்த்தா - இந்த இரு பரிமாணங்களும் இணைந்த தன் வெற்றிதான் வீடற்றவன்.

இராமலிங்கம் இந்த நாவலின் கதாநாயகன். தொழிற்சங்கத்தை தோட்டத்தில் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளால் நிர்வாகத்தினரால் குழப்பக்காரனென முத்திரை குத்தப்பட்டு, அவன் அவைக் கழிக்கப்படுவது நாவலின் இழையோட்டம்.

பதினொரு மணிக்கு ஆண்டிமுத்துக் கணக்கப் பிள்ளை கத்திக் கொண்டு கவ்வாத்துக் காட்டுக்கு வந்தான். வயது 28 இருக்கும். நடுத்தர உயரம். மல் வேஷ்டி, ருயிட்டோட்டு, வெள்ளை கமிஸ், தலையில் தும்பைப்பூ போன்ற கணக்கப்பிள்ளை முண்டாசு அணிந்திருந்தான். சின்னதுரை நடப்பது போல ஆடி ஆடி நடந்து வந்து நின்று கவ்வாத்து கங்காணியைக் கூப்பிட்டான். அவன் பேசும் பேச்சு வெள்ளைக்காரன் தோரணையில் அமைந்திருந்தது.

“ஹேய் கங்காணி, ஹெங்கே வேலை எப்படி”

“நல்லா இருக்குதுங்க”

ராமலிங்கம் ஷெட்டும் நிரையைப் பார்த்து,

“ஹெந்த நெரை யார் கெங்காணி” என்று கேட்டான் ஆண்டிமுத்து.

“ஏய் இது யாரப்பா?” எனக் கூச்சல் போட்டான் கங்காணி.

“மடப்பயல், மடப்பயல் இந் மாத் ரீ வேலே கெட் வேலே, இது நாட் தோட்மிலே” என்றான் ஆண்டி முத்து.

“ஏய் இந்த நெரை யாரப்பா?” எல்லாத் தொழிலாளர்களும் நிமிர்ந்து நின்றார்கள்; அதோ ராம லிங்கமும் நிமிர்ந்தான்.

“என் நெரைங்க” என்றான் ராம லிங்கம்.

அநேகமாய் அவன் கணக்கப் பிள்ளையின் உள்கருத்தை உணர்ந்து கொண்டான்.

“மிச்சம் மோஸ்மான வேலே ராம லிங்கம். கவ்வாத் வெட்டத் தெரியாதா?”

“ஏன் தெரியாதுங்க; பதினஞ்சி வருசமா கவ்வாத்து தானுங்க. இங்கே வந்ததுலே இருந்து கவ்வாத்து தானே வெட்டுகிறேன்” “மிச்சம் பேச வேண்டா ராமலிங்கம்”

என வினே சீண்டலுட்படுத்தப்படுகின்ற ராமலிங்கம் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவஸ்தையுறுகின்றான். இறுதியில் முக்கியமில்லாத ஒரு சிறு காரணத்துக்காக வேலை நிறுத்தப்பட்டு துரத்தப்பட்ட பின் அவன் வேலை தேடி தோட்டம் தோட்டமாக சுற்றி வருகின்றான்.

“போகும் இடத்திலே எந்தத் தோட்டத்தில் உனக்கு வேலை காத்திருக்கின்றது” என்ற கேள்வி திடீரென்று அவன் மனதில் எழுந்தது. எனக்கு எப்படித் தெரியும் என்று தயக்கமான அல்ல - ஏமாற்றமான

பதில் அவன் உள்ளத்தில் தொனித்தது. இடி விழுந்த மரம் போல் அவன் ஆத்மாதகர்ந்து புரண்டது. கடவுளே எனக்கு போக வழி தெரியவில்லையே, எனக்கு ஒரு எடமில்லையே, என்று வாய்விட்டு புலம்பினான். அவன் தன்குரலைக் கேட்டுத் திரும்பினான். அவன் இரும்பு நெஞ்சம் கரைந்து விட்டது. அந்தக் கட்டத்தில் தாயைப் பிரிந்த சூழ்ந்நையைப் போல் நடுக்காட்டில் திகைத்தான். மனக் கொதிப்பை அவனால் சகிக்க முடியவில்லை. பக்கத்தில் கிடந்த கல்வின்மேல் தொப்பென்று உட்கார்ந்து முகத்தை இரு கைகளாலும் மூடிக் கொண்டு விம்மி விம்மி அழுதான். விரல் சந்துகள் வழியாய் அவன் அழுத கண்ணீர் மண்ணில் கலந்தது. அவன் விம்மியழுத குரல் காட்டின் நிசப்தத்தை குலைத்தது.”

என கதாநாயகனின் நிலையை சி. வி. சித்தரிக்கின்றார். வீட்டுறவனைப் போலவே தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தை சித்தரிக்கும் மற்றொரு நாவல் யோ. பென்டிசுட் பாலனின் “சொந்தக் காரன்.” இந்த நாவலில் இடது சாரி தொழிற் சங்கத்தை தோட்டத்துக்குள் அமைத்தல் கருவாக இருந்தாலும் இதுவும் தோட்ட மக்கள் வாழ்வியலை சரியாகச் சொல்லாமலில்லை.

“தானே தன் மனைவியுடன் தாம்பத்திய உறவு கொள்ள முனையும் நாட்களில் தனக்கேற்படும் கஷ்டத்தையும் மற்ற லயங்களில் உள்ளவர்களின் அநுபவங்களையும் அவை ஏற்படுத்தும் மன நிஷ்டை ரங்களையும் அவன் அறிவான். அந்த கரம்பராவில் வீரமுத்துவும் கல்யாணம் முடித்து வந்தால்..... பருவமடைந்த பொட்டு, நட்சத்திரம், வயது வந்த பயலுகள்..... ஏற்படுத்தும் அவஸ்தைகளையும் சங்கடங்களையும் அவனால் நினைத்துப் பார்க்கவே முடியவில்லை.”

இவ்வாறு ‘லயக்காம்பரா’ என அழைக்கப்படும் ஒற்றை அறையில் குடும்ப அங்கத்தினர் எல்லோரும் வாசம் செய்ய

வேண்டிய அவல நிலையை சுட்டுகிறார் நாவலாசிரியர்.

புதிதாக வயக்காம்புரர கிடைக்காத பட்சத்தில் சின்னக்கலப்பன் புதுக்காம்புரர சுட்டுகிறான். இதை எதிர்க்கும் துரையோடு ஏற்படும் போராட்டத்தில் விளையும் நிலைமைகளை கொண்டு நாவல் நகர்த்தப்படுகின்றது.

நந்தியின் 'மலைக் கொழுந்து'ம் இவ்வாறே தொழிற்சங்கப் பிரச்சனையையும் தனது நாவலின் பிரதான அம்சங்களிலொன்றாக கொண்டிருக்கின்றது.

ஒருவாறு தொழிற்சங்க சுதந்திரம் கிடைத்து, இந்த மக்கள் நிமிர்ந்த போது - இவர்களை நோக்கி அடுத்த கல் வீசப்படுகின்றது. அது தான் இந்த நாட்டுக்கு தம்மை தத்தம் செய்த மக்களுக்கு கிடைத்த பரிசான குடியரிமை பறிப்பு! குடியரிமை பறித்த பின் இம்மக்கள் 'வாக்கை' அடிப்படையாகக் கொண்ட அரசியல் இயக்கங்களின் பாரிவையினின்றும் ஒதுக்கப்பட்டார்கள். இந்த நாட்டுக்கு ஒரு சுமையானார்கள்! இந்த சுமையை எங்கே ஏறிவது? மறுபடியும் அவலம் - இந்தியாவும் இலங்கையும் இவர்களின் மனங்களை கருத்திற் கொள்ளாமல் பண்டங்களாக கருதி பேச்சுவார்த்தை நடத்தின. ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம், ஸ்ரீமா - இந்திரா காந்தி ஒப்பந்தம் இப்படி மேல் மட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவுகளால், தாயகம் திரும்புதல் என்ற போர்வையில் மீள இந்தியாவுக்கு பலர் நாடு கடத்தப்பட்டனர்.

அந்த சோகக்கதையை குறுநாவலாக காட்டுகிறது தொ. சிக்கன் ராஜாவின் தாயகம் (1969).

"நான் அவளை வருங்கால மனைவியாகவும் அவள் என்னை வருங்கால கணவனாகவும் மனதில் வரித்துக் கொண்டு வாழ்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட எங்க

ளுக்கு அந்தப்பிரிவு ஏற்பட்டால் எப்படியிருக்கும். அவள் இன்னும் மூன்று மாதங்களில் இந்த நாட்டை விட்டு போய்விடுவாள். நானும் அவளைப் போக இந்த நாட்டை விட்டு அந்த இந்திய பூமிக்கு போய் விட்டால் எங்கள் கனவு நனவாகலாம். ஒரு வேளை நான் அப்படிப் போகாமல் இந்த நாடே..... என்று உரிமை பெற்று வாழத் தொடங்கி விட்டால் அந்த கனவு கனவாகவே என்னுள் அமுங்கிப் போய்விடும். நினைவுகளாகவே ஆகிவிடும். அதை நினைக்கவே பெரும் திகிலாக இருக்கின்றது எனக் காதல் இடையிட்ட இருவர் வாழ்வில் தாயகம் திரும்புதல் ஏற்படுத்தும் உள உளைச்சலை காட்டுகின்றார் - நாவலாசிரியர்.

"சட்ட மென்னை சட்டம்? ஒவ்வொரு வருடைய உணர்ச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்துவது தானே சட்டம். அந்த சட்டம் எல்லோருக்கும் சாதகமானது இல்லையே. அதிலே சிலருக்கு நன்மையாகவுமிருக்கும்; பாதகமாகவும் இருக்கும். சட்ட மென்ற ஒன்று இருப்பதால், நான் இந்த மண்ணில் பிறந்தேன் என்பதை மறுக்க முடியுமா? அல்லது மறைக்க முடியுமா? சட்டம் மறுத்து விடலாம். ஆனால் என் மனச்சாட்சியின் குரலை மறைக்க முடியாது; மறுக்க முடியாது. ஒரு வேளை இந்த சட்டம் என்னை நாட்டை விட்டு துரத்தி விட்டுப் போகட்டும். நான் இந்த மண்ணில் பிறந்தேன்; வளர்ந்தேன்; வாழ்ந்தேன்; வாழ்கிறேன். அதனால் இந்த மண்ணின் மீது எனக்குள்ள கடமையுணர்ச்சியை காட்டியே தீருவேன்"

என இந்நாவலின் பாத்திரம் கூறும் போது, "சொந்தமுனு! எண்ணாதிக்" என்று வந்தவர்கள் வேருன்றி விருட்சமாகும் போது வெளியேற்றப்படும் நிலையில் அவர்களிடையே இருந்த உயிர்த்துடிப்பு வெளித் தெரிகின்றது.

இதற்கு பின் வந்த மலையக நாவல்களான காலங்கள் சாவதில்லை, வரலாறு அவளைத் தோற்று விட்டது, குருதிமலை, மூட்டத்தினுள்ளே, இனிப்பட மாட்டேன்

என்பனவும் வரலாற்று நிகழ்வுகளை சொல்வதில் பங்கெடுத்தன என்றாலும் அதிலே குருதி மலைக்கும் இனிப்பட மாட்டேனுக்கும் பெரும் பங்கிருக்கின்றது.

தி. ஞானசேகரனின் குருதி மலை - தூரத்துப் பச்சைக்கு இணையாக கொள்ளப்படத்தக்க அற்புத நவீனம். எழுபதுகளின் பின்பகுதியில் இம்மக்களின் வாழ்க்கையில் இடியெனப் புகுந்த இனவாத நிகழ்வுகள், அரசாங்க ஒடுக்கு முறைகள் என்பன இதிலே அப்படியே சொல்லப்படுகின்றன. டெல்டா, சங்குவாசி தோட்டங்களில் காதையர்களின் இனவாதப் படையெடுப்பு மலையக மக்களின் வரலாற்றில் ஒரு இரத்தக் கிறைவ ஏற்படுத்தியது என்றால், தோட்டக்காணிகளை வேறு மக்களின் குடியிருப்புக்கு கொடுப்பதற்கான அரசாங்கத்தின் தேர்தல் தந்திர திட்டத்தில் வெகுண்டெழுந்த மக்களின் மீது பாய்ந்த வேட்டில் சிவனு லெட்சுமணன் பலியானது ஒரு மரணக் குத்து விழுந்த தற்கு சமமானம். இந்த சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஞானசேகரன் அவர்கள் வரலாற்றாசிரியர்கள் முன் வைக்க தயங்கும் வீடயங்களை யெல்லாம் சிறப்பாக தமது நாவலின் படைப்புத் திறனாலும் பாத்திர வார்ப்புகளுடாகவும் சொல்லி வைக்கிறார்.

சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் இறுதி நாவலாகவும் மலையகம் தொடர் அண்மையில் வெளி வந்ததாகவும் கொள்ளப்படும் 'இனிப்படமாட்டேன்'-ஒருவகையில் அவரின் சுயசரிதையாகக் கொள்ளப்படலாம். இந்நாவலில் வரும் ஜகன் தமிழ்த்

தந்தைக்கும் சிங்களத் தாய்க்கும் பிறந்தவன். இலங்கையில் வெறியாட்டம் போட்ட வன்முறைக்குப் பின் தமிழகம் போய் வீடலாமா என யோசிக்கிறான் - அப்படியே அங்கு சென்று அங்குள்ள நிலைமைகள் தனது போக்குக்கும் சிந்தனைக்கும் ஒத்துக்கொள்ளாமல் மீண்டும் இலங்கைக்கே வந்து விடுகிறான். இந்த நாவல் இலங்கையா? இந்தியாவா? என இலங்கையின் பாதக நிலைமைகளை கண்ணுற்று அந்தரப்பட்டிருந்த மக்களுக்கு, இலங்கையே அவர்கள் பூமி, இங்கே காலுன்றி தடைகளை எதிர்த்துள்ள வேண்டுமென்று அவர் தீர்வு சொல்வதாக அமைகின்றது.

இவ்வாறு என்பதுகளுக்கு முற்பட்ட மலையக மக்கள் தொடர்பான நிகழ்வுகள் சம்பவக் கோர்வைகளாக நாவல் களுடாக ஓரளவு சொல்லப்பட்டு விட்டன. என்பதுகள் தொடங்கி இன்று வரையான தொடர்ந்த காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழ்வில் பல தீக்குளிப்புகளும் திருப்பங்களும் நிகழ்ந்துள்ளன. இவைகள் பதிவுகளாக வைக்கப்படுவதற்கு ஏற்ற படைப்பிலக்கியங்கள் இல்லாமலிருப்பதை காணும் போது, எங்கே கதைகளுடாக வரலாறு சொல்லும் மரபு முடிவடைந்து விட்டதா? எனக் கேட்கத் தோன்றுகிறது.

மலையகம் வாழ் அல்லது மலையகம் நோக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு பல முக்கிய கருக்கள் இந்த கால வெளியில் புதைந்திருக்கின்றன. அதைத் தோண்டிபவர்களும் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பெறுவார்கள்.

தோல்வியைக் கண்டு துவண்டுவிடக்கூடாது.

வெற்றியைக் கண்டு வெறி கொண்டு விடக்கூடாது.

— குல்வெஸ்ட்

சங்கத்தின் பாதையில் . . . .

இலங்கையில் உயர்கல்வி பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி மட்டத்தில் நடைபெற்ற காலத்தில் 1926இல் கணிதப் பேராசிரியர் அடங்காத்தமிழன் சி. சுந்தரலிங்கம் அவர்களால் பத்துப்பதினைந்து மாணவரோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது எமது தமிழ்ச்சங்கம். வண. பிதா. பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் முதலியோரின் வழிகாட்டலில் உயிருட்டம் பெற்றது இது.

தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு 23 வயதான வேளையில் தான் இளங்கதிர் முதலாவது இதழ் வெளிவந்தது. 1947 இலேயே வருடாந்தச் சஞ்சிகைக்கு வழிகோலப்பட்ட போதிலும், 1948 இலேயே திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு தமிழ்ச்சங்கச் சஞ்சிகையாகிய இளங்கதிர் முதன் முதல் தன் கதிர்தளைத் தமிழிலக்கிய உலகில் பரப்பியது; திரு. த. சண்முகசுந்தரம் புகழ் பூத்த எழுத்தாளராகப் பரிணமித்தவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

1949 இலே வெளி வந்த இரண்டாவது இதழ் இரண்டு சிறப்புக்களை கொண்டு இருந்தது. தமிழ்ச்சங்கத்துக்கென ஓர் இலச்சினை அவ்வாண்டிலேயே அமைக்கப்பட்டது. ஒவியர் எஸ். சண்முகநாதன் அவர்களால் வரையப்பட்ட அவ்விளச்சினை கண், ஏடு, யாழ் ஆகிய மூன்றினையும் கொண்டதற்கு அமைந்தது. அறிவினையும் அறிவின தெளிவினையும் குறிப்பது கண்; கல்வியைக் குறிப்பது ஏடு; இசையைக் குறிப்பது யாழ் இவை யாவும் செந்தாமரை இதழ்களமைந்த ஒரு வட்ட உருவினுள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. சுற்றியுள்ள வட்ட உரு தமிழ் நாட்டின் கேடயத்தைக் குறிப்பதன் மூலம் தமிழரின் வீரப்பண்பையும் சுட்டுவதாக அமைகின்றது. மொத்தத்தில் இலச்சினையானது அறிவுச்சுடரையும் கல்விக்கதிரையும் ஒருங்கே விளக்குகின்றது.

அவ்வாண்டு இதழாசிரியராக ஒரு பெண்மணி. செல்வி நாகேஸ்வரி தம்பிமுத்து- இருந்தமை இன்னொரு சிறப்பாகும். அவருக்குப்பின் இவ்வாண்டு (91/92) வரை ஆசிரியராக வெற்றெந்தப் பெண்ணும் இருக்கவில்லை. இவ்வாண்டுதான் செல்வி. த. தவவதனி ஆசிரியராக இருந்து இளங்கதிரை வெளியிட்டுள்ளார். கலைப்பீடமல்லாத வேறொரு பீடத்திலிருந்து (பல்வைத்தியம்) தெரிவு செய்யப்பட்ட முதலாவது பெண் ஆசிரியை என்ற சிறப்பினை இவர் பெறுகின்றார்.

1949ம் ஆண்டுத்தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழுதான் முதன் முதலில் பேச்சுப் போட்டியை அந்முகப்படுத்தியது.

தமிழ்ச்சங்கம் நாடக வளர்ச்சியுடன் பெருந்தொடர்பு கொண்டு வந்திருக்கின்றது. 1951-52ம் ஆண்டிலே தான் முதலாவது வரலாற்று நாடகமான "சங்கிளி" மேடையேற்றப்பட்டது. அதை இயக்கியவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை ஆவார்.

1952இல் பல்கலைக்கழகம் பேராதனைக்கு மாற்றப்பட்டதுடன் தமிழ்ச்சங்கமும் கொழும்பிலிருந்து பேராதனைக்கு இடம்பெயர்ந்தது. 1953-54 செயற்குழுவால் மாணவர் சுற்றுலா ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கொழும்பில் இருந்த பல்கலைக்

கழக மாணவர்கள் இன்னுமொரு தமிழ்ச்சங்கத்தைத் தொடக்க, இருசங்கங்களையும் சேர்ந்தவர்கள் பங்கெடுத்த விவாத அரங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவ்வாண்டு இளங்கதிரின் ஆசிரியராக இருந்தவர் சட்டத்தரணியும் பிரபல பத்திரிகையாளரும் ஆகிய ஜனாப். எஸ். எம். ஹனிபா அவர்களாவார்.

1954 - 55 தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழு சுவாமி விபுலாநந்த அடிகள், வண. பிதா பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி ஆகியோர் நினைவாக இரண்டு புலமைப் பரிசில்கள் பல் கலைக்கழகத்தினால் வழங்கப்பட வழி வகுத்தது. அச்செயற்குழுவின் தலைவராக தற்போதைய உரக் கூட்டுத்தாபன பிரதித்தலைவர் திரு. கே. செல்வரெத்தினம் அவர்களும் இதழாசிரியராகத் தற்போதைய தினகரன் பிரதம ஆசிரியர் திரு. இ. சிவகுருநாதன் அவர்களும் விளங்கினர்.

1956/57 இளங்கதிருக்கு இன்று கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவராக உள்ள திரு. செ. குணரத்தினம் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். அவ்வாண்டுச் செயற்குழு ஆரம்பித்த "முத்தமிழ் ஆரம்" என்னும் பெருவிழாவே தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் தமிழ்ச்சங்கக் கலைவிழாவாக நடந்து வருகின்றது.

1957/58 இல் வெளிவந்த இளங்கதிரின் பத்தாவது மலர் இன்றைய யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் கைவண்ணத்தில் உருவானது. அவ்வாண்டுக் கலைவிழாவின் போதுதான் தமிழ்ச்சங்க இலச்சினை பொறிக்கப்பட்ட தமிழ்ச்சங்கக் கொடி பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் ஏற்றி வைக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டுக் கலைவிழாவின் போதும் தமிழ்ச்சங்கக் கொடி பேராதனையில் பறக்கின்றது.

1958/59 இல் சிறுகதைப் போட்டி அறிமுகம் செய்யப்பட்ட போது இளங்கதிர் ஆசிரியராக இருந்தவர் திரு. ச. அடைக்கலமுத்து (அமுது) ஆவர்.

1959/60 இல் வெளிவந்த இளங்கதிரின் 12 வது இதழ் பிரபல எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான திரு. மு. தளையசிங்கம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டது.

1960/61 செயற்குழு "கவியரங்கம்" நிகழ்வினை அறிமுகப்படுத்தியது. பிரபல கவிஞர் இராஜபாரதி (வி. கி. இராஜதுரை) ஆசிரியராக இருந்து இளங்கதிரை வெளியிட்டார்.

1961/62 செயற்குழுவின் தலைவராக தற்போது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராக விளங்கும் அ. சண்முகதாஸ் இருந்தார். 14 வது இளங்கதிரின் இதழாசிரியராக கலாநிதி எஸ். செபதேசன் கடமையாற்றினார்.

1962/63 செயற்குழு நாடளாவிய ரீதியில் குறுநாவற்போட்டி ஒன்றினை இளங்கதிர் மூலமாக நடாத்தியது. அவ்வாண்டிலே வெளிவந்த இளங்கதிரின் பதினைந்தாவது மலருக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர் புகழ்பெற்ற புனைகதை எழுத்தாளர் திரு. செ. கதிர்காமநாதன் ஆவார். அந்த ஆண்டில் அருகிப் போயிருந்த நாட்டுக் கூத்துக் கலை வடிவங்கள் பேராதனையில் மேடையேற்றப்பட்டன. கருதாவளையில் வழங்கி வரும் பறை மேளக்கூத்து பேராதனை திறந்த வெளி அரங்கில் ஆடப்பட்டது சிறப்புடைத்தாகும்.

இளங்கதிர் 63/64 இல் சில காரணங்களால் வெளிவரவில்லாமல் 64/65 இல் தற்போதைய முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி. ந. வேல்முருகு அவர்களின் கை

வண்ணத்தில் 16 ஆவது மலராக 200 பக்கங்கள் கொண்டதாய் வெளிவந்தது. அவ் வாண்டிலே தான் மாணவர் மத்தியில் நாடகப்போட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1965/66 இளங்கதிர் இன்றைய வீரகேசரி ஆசிரியர் திரு. ஆ. சிவசேகர் செல் வன் அவர்களின் கை வண்ணத்தில் வெளிவந்தது.

1966/67 செயற்குழு முதன் முதலில் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராம் விபுலாநந்த அடிகளுக்கு விழாவெடுத்தது.

1967/68 இல் இளங்கதிர் 19 வது மலர் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை நினைவு மலராக திரு. ஆ. பாலேந்திரன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளி வந்தது. சுமார் 29 ஆண்டுகள் பெருந்தலைவராக இருந்து தமிழ்ச்சங்கத்தை வழி நடத்திய பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் நினைவுக்கு அம்மலர் அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

1968/69 இல் பொறியியற் பீட மாணவரான க. சரநாதன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு இளங்கதிர் 20 வது மலர் வெளிவந்தது. கலைப்பீடமல்லாத வேறோர் பீட மாணவர் இதழாசிரியராக இருந்தது அது வே முதற் தடவையாகும் பின்னர் 21வது மலர் 1972 இல் திரு. க. செல்வரெத்தினம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டும், 22வது மலர் 1976/77 இல் திரு. சி. கருணானந்தராஜா அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டும் வெளிவந்தன. அவ்வாண்டு சங்கம் அதன் பொன்விழாவைக் கொண்டாடியதால் 22வது மலர் பொன்விழா மலராக வெளிவந்தது. 23வது மலர் 1978/79 இல் திரு. பி. புனிததாஸ் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தது. 24வது மலர் 1980/81 இல் திரு. பூ. காசிநாதன் அவர்களாலும் 25வது மலர் 1981/82 இல் திரு. கு. குலேஸ்வரகுமார் அவர்களாலும் வெளியிடப்பட்டன.

நாட்டில் இடம்பெற்ற அசம்பாவிதங்கள் காரணமாக 1983 இதற்குப் பின்னர் சங்கம் தன் பாதையில் சில இடர்களை எதிர்நோக்க வேண்டி இருந்தது. கிட்டத்தட்ட மூன்று வருடங்கள் செம்மையாகச் செயலாற்றவியலாமற் கிடந்த தமிழ்ச்சங்கம் 1986/87 இல் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது. குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகள் சில அவ்வாண்டுச் செயற்குழுவினால் வெற்றிகரமாக நடாத்தப்பட்டன. எனினும், தவிர்க்க முடியாத காரணங்களினால் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. அதனால் இளங்கதிரும் ஒளிபாய்ச்ச முடியாமற் பேரயிற்று.

1983 வரை 56 தமிழ்ச்சங்கச் செயற்குழுக்கள் வருடம் தோறும் பதவியேற்று செயற்பட்டு வந்துள்ளன. இதன் பின்னர் 1986/87இல் 57 வது செயற்குழு செயற்பட்டதன் பின்னர் 1991/92 இலேயே எமது 58 வது செயற்குழு பதவியேற்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக பணியாற்றப்பவரே தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெருந்தலைவராகப் பணி புரிவது குறிப்பிடத்தக்க ஓர் அம்சமாக இருந்து வருகின்றது. அவ்வகையில் வண. பிதா. பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி (அழகசுந்தர தேசிகர்), பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் ஆகியோர் பெருந்தலைவர்களாக இருந்து சங்கத்திற்குப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர். பேராசிரியர் தில்லைநாதன் அவர்கள் சங்கத்தின் பெருந்தலைவராக தொடர்ந்தும் பணியாற்றுகின்றார். இவர்களுள் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் ஆகியோர் நீண்ட காலமாகத் தமிழ்ச்சங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்கள் ஆவர்.

மேலும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் 1956 இலிருந்து 1970 வரையும் பெரும் பொருளாளராக விருந்து தமிழ்ச்சங்கத்திற்குப் புகழ் சேர்த்தார். தொடர்ந்து கலாநிதி. நா. பாலகிருஷ்ணன், கலாநிதி. சி. பத்மநாதன், திரு. மு. சின்னத்தம்பி, ஆகியோர் பெரும் பொருளாளர்களாக இருந்தனர். இப்போது அரசறிவியற்றுறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் ஜனாப். எம். எல். ஏ. காதர் அவர்கள் பெரும் பொருளாளராக இருந்து சங்கத்திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகின்றார்.

1991/92 இல் எமது செயற்குழு பொறுப்பேற்றது. அந்தப்பாரிய பொறுப்பினை நாங்கள் ஏற்றது கண்ணைக்கட்டி காட்டில் விட்ட கதையாகத் தான் இருந்தது. காரணம், கடந்த காலங்களில் எவ்வாறு தமிழ்ச்சங்கம் இயங்கியது என்பதைப் பற்றியோ அதன் பங்களிப்புகள் குறித்தோ விளக்கமின்றிச் செயற்பட விழைந்தோம். எனினும் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பெரும் பொருளாளர் எம். எல். ஏ. காதர் ஆகியோரின் ஆக்க பூர்வமான ஆலோசனைகளும் தூண்டுதல்களும் எமது தமிழ் விரிவுரையாளர்கள் குறிப்பாகத் திரு. வ. நந்தகுமார், கலாநிதி. துரைமனோகரன், கலாநிதி வ. முத்துக்குமாரசாமி, கலாநிதி எம். ஏ. நுஃமான், கலாநிதி க. அருணாசலம், திரு. வ. மகேச்கரன், ஜனாப். அமீர்உன் போன்றோர் எமக்களித்த உற்சாகமான ஆதரவும் சங்கத்தின் பாதையிலே எம்மை வெற்றி நடைபயில வைத்தன.

எமது செயற்குழு உறுப்பினர் பலர் ஆர்வமிக்கோராய் வாய்த்தமையால் தலைமைப் பொறுப்பினை நிறைவேற்றுவது எனக்கு எளிதாக இருந்தது. எமது உபதலைவர் க. நா. சண்முகதாஸன், குழு உறுப்பினர்களான மரீனா இல்யாஸ், சு. சத்தியகீர்த்தி, வே. சிவகுமார், பொருளாளர் ம. ஜோதிராஜ் முதலானோர் எமது செயற்குழு வெற்றிகரமாகச் செயற்பட உறுதுணையாக உதவியோராவர்.

மேலும் இதழாசிரியை த. தவவதனி தலைமையிலமைந்த இளங்கதிர் வெளியீட்டுக்குழு உறுப்பினர்களான வி. நந்தநந்தனி, பா. மணிவண்ணன், இ. வாசுகிதி. சுபசீலி, ச. அருந்ததி, ச. விஜயமோகனன் போன்றோரது பணிகளும் நினைவு கூரத்தக்கவை.

இவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றி நவிலுவது எம் கடமை.

வ. பவஹரன்
தலைவர்/தமிழ்ச்சங்கம்

தகவல் ஆதாரம்:- 1) “இளங்கதிர் வரலாறும் தமிழ்ச்சங்கமும்”
பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்.
இளங்கதிர் 20 வது மலர் 1968/69

2) “பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் நினைவுப் பேருரை”
பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை
(கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு)

3) வைர மலர் (89)
கல்நினைத் தமிழ் மன்ற வெளியீடு.

4) University Annual Reports

(1943 - 1965)

இவ்விதழ் வெளியீட்டிற்கு, நிதி உதவி புரிந்தோர். . . .

- 1 ஜெயா புத்தக நிலையம், கொழும்பு 11.
- 2 க. தவநாதன், கருணாநிதி அன்கோ, கண்டி.
- 3 டி. ஈஸ்வரன், ஈஸ்வரன் பிறதர்ஸ், கொழும்பு 11.
- 4 மஸ்கன் விமிட்டட்ஸ், கொழும்பு 10.
- 5 சுப. சோலைமலை, அம்பிகா ஜுவலர்ஸ், கொழும்பு.
- 6 ரான்ஸ் லங்கா இன்வெஸ்ட்மென்ட்ஸ், கொழும்பு 12.
- 7 வி. வடிவேல் அன் சன்ஸ், குமராஜ கட்டிடம். கொழும்பு 12.
- 8 கிறீன்லன்ட் ஹொட்டல், கொழும்பு 4.
- 9 பெற்றா எஸ்ஸன்ஸ் சப்பிளை, கொழும்பு 12.
- 10 வி. மாணிக்கம் அன் சன்ஸ், கொழும்பு 11.
- 11 நந்தன் அச்சகம். கண்டி.
- 12 ஹிமாலயா பிஸ்கத்ஸ், குண்டசாலை, கண்டி.
- 13 புறோமோட்டஸ் என்ஜினியர்ஸ் கொம்பனி, நல்லூர்.
- 14 ஹாகிள்ஸ் லிமிட்டட்ஸ், கொழும்பு
- 15 எஸ். ஆர். பாலச்சந்திரன், மில்லர்ஸ் லிமிட்டட், கொழும்பு.
- 16 அ. சவரிமுத்து, சிலோன் தியேட்டர் லிமிட்டட், கொழும்பு 2.
- 17 சன் மற்ச் கொம்பனி லிமிட்டட், கண்டி.
- 18 க. மாசிலாமணி, மூளாய் நோட், வட்டுக்கோட்டை.
- 19 துளசி நேட் சென்ரர், கொழும்பு 11.
- 20 நூர்ஜஹான் றைஸ் ஏஜென்சி, கொழும்பு 11.
- 21 சுமிக்கோ ஸ்ரோர்ஸ், கொழும்பு 11.
- 22 விஜயா என்ரபிறைஸ், கொழும்பு 11.
- 23 கே. செல்வத்துரை அன் கோ, கொழும்பு 11.
- 24 யூனியன் ஸ்டீல் பிறைவேற் லிமிட்டட்ஸ், கொழும்பு.

- 25 அ. அரியரட்னம், 215, கொழும்பு வீதி, கண்டி.
- 26 வக்ஷமி ட்ரேட் சென்ரர், கொழும்பு 11.
- 27 அம்பான் ட்ரேடிங் கொம்பனி, கொழும்பு 11.
- 28 எம். ரி. ஆர். அன் சன்ஸ், கொழும்பு 11.
- 29 ஈ. எஸ். கே. ஹைஸ் ஏஜென்சி, கொழும்பு 11.
- 30 பிறைற்றர் புத்தக நிலையம், 1ம் மாடி, சி.சி. எஸ், எம். சி., கொழும்பு 11
- 31 வைற் அன் பிளக் மெடிக்கல்ஸ், கொழும்பு 12.
- 32 யு. எஸ். எ. அசோஷியேற்ஸ், கொழும்பு 11.
- 33 அரசன் கொம்பனி, கொழும்பு 11.
- 34 ஜோர்ஜ் அன் கொம்பனி, கொழும்பு 11.
- 35 மேனன் ட்ரேடிங் கொம்பனி, கொழும்பு 11.
- 36 ஏசியன் ட்ரேடிங் கொம்பனி, கொழும்பு 12.
- 37 ரண்முத்து ட்ரேடிங் கொம்பனி, கொழும்பு 12.
- 38 அலி பிறதர்ஸ், கொழும்பு 14.
- 39 ஸ்ரீவிஸ்ணு அசோஷியேற்ஸ், கொழும்பு 11.
- 40 பிறற்பன், 9/23, 2ம் மாடி, சுப்பர்மாக்கற் கொம்பிளக்ஸ், கொழும்பு 11.
- 41 சாந்தி விஹார் பிறைவேற் விமிட்டட்ஸ், கொழும்பு 5.
- 42 மாஸ்ரர் பீட்ஸ் விமிட்டட்ஸ், 14/2, ரவர் கட்டிடம், கொழும்பு 4.
- 43 ஹிராண்பாஸ் மற்றனிற்றி அன் நேஸிங்கோம் விமிட்டட், கொழும்பு 14.
- 44 சக்தி ட்ரேடர்ஸ், கொழும்பு 11.
- 45 மீசான் ஹைஸ் ஏஜென்சி, கொழும்பு 11.
- 46 சரவணாஸ் ட்ரேடிங் கொம்பனி, கொழும்பு 11.
- 47 ஆராதனாஸ், கண்டி.
- 48 பிரியர் ஸ்ரோர்ஸ், கண்டி.
- 49 கண்டி மெடிக்கல்ஸ், கண்டி.

- 50 கே எஸ். சிதம்பரப்பிள்ளை அன்சன்ஸ், கொழும்பு வீதி, கண்டி.
- 51 எச். காரியப்பர், 500, காலி வீதி, கொழும்பு 06.
- 52 எஸ். கே. நாதன் அன்கோ, கொழும்பு 11.
- 53 சி. சற்குணரத்தினம், சுந்தரவிலாசா, பருத்தித்துறை.
- 54 வி. முத்தையா அன்சன்ஸ், கண்டி.
- 55 ரத்ன மாளிகை, கண்டி.
- 56 பத்மநாதன், 231, பேராதெனிய றோட், கண்டி.
- 57 உமாசுதன், 'செல்ரெல்', கொழும்பு.
- 58 Dr. எ. ஆர். சனீஸ் லோஸ், இங்கிலாந்து.
- 59 எஸ். தயாளன் சங்கரதாஸ், அவுஸ்திரேலியா.
- 60 என். ரவீந்திரன், கொட்டகலை.
- 61 வி. செவ்வேள், Dept. of Mechanical, பொறியியல் பீடம், பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகம்
- 62 கே. செல்வரட்ணம், சிலோன் பேட்டிலைசர் கூட்டுத்தாபனம், கொழும்பு 03.
- 63 Dr. ஜெ. தேவசகாயம், கால்நடை மருத்துவம், விலங்கியல் விஞ்ஞானபீடம்
பேராதனை
- 64 Dr. வி. கனகசபை, அரசினர் மிருக வைத்தியசாலை, வாழைச்சேனை.
- 65 ஆர். பாஸ்கரன், திருகோணமலை.
- 66 வி. சண்முகரட்ணம், Dept. of Mechanical, பொறியியல் பீடம், பேராதனைப்
பல்கலைக்கழகம்
- 67 Dr. வி. முத்துகுமாரசாமி, மின்னியல் துறை, பொறியியல் பீடம், பேராதனை
பல்கலைக்கழகம்.
- 68 கே. ஹேமசுந்திரா, சென்றல் கிளினிக், திருகோணமலை.
- 69 செய்வுதின், அரசியல் விஞ்ஞானத்துறை, கலைப்பீடம், பேராதனை பல்கலைக்கழகம்.
- 70 இ. சித்திரசேனன், கணணி விஞ்ஞானத்துறை, பொறியியல் பீடம், பேராதனை.

அட்டைப் படத்திற்கான அன்பளிப்பு

அவீஸ் மன்றம்

கொழும்பு

நன்றிமறப்பது நன்றன்று....

நல்ல தோர் மலரது
நன்மைபுரிந்தவர்
நன்றியுரைப்பது

வாழ்த்துக்கள் தந்திட்ட
வளமுறு யோசனை
வரமுடைப் பேறாய்

அறியாமை இருளை
ஆக்கங்கள் அளித்திட்ட
ஆராயும் மாணவர்கள்
ஆக்கங்கள் சரிபார்த்து
அருணாசலம் துரை
பிரதி பண்ண உதவிய
இருளது அகற்றும்
பொருளது புரிந்தோர்

இவர்களுடனே.....
இடமது பெற்று
நிதியது சேர்க்க
குதிகால் தேயினும்
பதிகளில் அலைந்த

தென்றலாய் மலரை
“சென்றல் பிரிண்டர்ஸ்”
நன்மை புரிந்தும்
நன்றி புரிவது
ஆகவே
நவிகின்றோம்.....

நலமுடன் வெளிவர
நம்மிடை பலருளர்.
நம்மவர் மரபு.

வளாகத் துணை வேந்தர்
வழங்கும் பெருந்தலைவர்
வாய்த்த பெரும் பொருளாளர்

அகற்ற வரும் இளங்கதிர்க்கு
ஆசிரியப் பெருந்தகைகள்
அணி சார்ந்த சோதரர்கள்
உதவிய கலாநிதிகள்
மனோகரன் அவர்கள்
புஸ்பலேகா சோதரி
இளங்கதிர் ஒளி விட
பொற்குவை நவின்றோர்

இளங்கதிர்க் குழுவில்
இணைந்தே இயங்கி,
நினைவது கொண்டு
குறிக்கோள் நோக்கி
பண்புடை சோதர சோதரிகள்

தெளிவாய் அச்சிட்ட
சேர்ந்த அனைவர்க்கும்.
நான் மறந்தோர்க்கும்
நம் தன் கடமை.

நன்றி !

ஆக்கப்பதிவு :- சென்றல் பிரிண்டர்ஸ் 98, டி. எஸ். சேனநாயக்க வீதி, கண்டி.